

حوانان او شخصیت جوړ پدنه

لیکوال:

ډاکټر تاج الدین (ملت مل)

لمرینز ۱۳۸۹
Ketabton.com

دویم چاپ

د جلال اباد بسار _ ننگرهار، افغانستان

د کتاب خانګړې:

خوانان او شخصیت جو یاد نه	::	د کتاب نوم
ډاکټر تاج الدین (ملت مل)	::	لیکوال
tajmim@aol.com	::	دلیکوال بریښنا لیک
دویم چاپ، له نوو زیاتونو سره	::	د چاپ لری
هجرت الله (اختیار) او حیات الله (ور)	::	ژبینیز اصلاحونه
شمس الدین (الفت) او عبد القدیر (امین)	::	کمپوزگران
رحمان الله بهیر	::	پښتی او ډېزاین
۲۰۰۰ توکه	::	د چاپ شمېر
حليمی مطبعه	::	چاپ ئای
نوی سید جمال الدین (افغان) انسټیتویت	::	د کتاب د لاسته را پنځی پته
د چپرهار زړه هډه، دننګرهار د بریښنا ریاست ته		
مخامخ، د تالاشې چوک ته نبردي، جلال آباد بنار		
اړیکشمېږي: ۴۵۴ - ۰۰۶ - ۷۰۰ (۰)		
(۰) ۶۰۲ - ۰۰۰ - ۳۳۳		

ددي کتاب د کاپي او چاپ ټول حقوق له لیکوال سره خوندي دي، سرغرونکي به یې له سختو قانوني
مجازاتو سره مخ شی، د اجازي لپاره له لیکوال سره اړیکې ونيسي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ډالۍ

خپل دغه اثر د افغانستان د توریالي، ولی ساده (!) او محروم
ملت هغه ټوان نسل ته چې د طاغونیت د وحشتونو له لاسه يې
د خپل ماشومتوب زرینې وړۍ او شپې يې په غرونو، رغونو کې،
په سرو غرمو، سرو او واورو کې په بې کوري، یتیمۍ او نا هیلیو
کې تېږي کړي، او آن د اچې همدا نن هم له خپلو نړیوالو همزولو
سره د سیالۍ نه بې برخې کړای شوي، په خورا درناوی ډالۍ
کوړ.

ډاکټر تاج الدین (ملت مل)

دکتاب موخه

دټولنیز و بریالیتوبونو او لاس ته راوترنو بنست په ټوانی کي
ایښودل کېږي. له بدھ مرغه، هغه وخت چې ټوانان دا واقیعیت
درک کوي، نو دومره پري ناوخته شوی وي چې بیا هغه د لاس نه
وتلي وخت نشي جبرانولاي. ددي کتاب د لیکلو اصلې موخه
همدا ده، چې تاسي ټوانان و دغه حساس ټکی ته متوجی کري،
تر خو په خپل راتلونکې ژوند کي لوړو مقامونو ته د رسیدو په
لاره کې تاسي هغه وړ او ضروري فرصتونه له لاسه ورنکري، د
کومو چې زه او زما په څير نور بی ارمان کوو.

مننه

دا دخوبني ئاي دي چه د "خوانان او شخصيت جوريدنه" كتاب د دوهم خل لپاره د نوي اضافي او اصلاح شوي مواد و سره د لوستونکو او علاقه لرونکو په وړاندې ډالي کيږي.

زه يو خل بیا ددی كتاب په تهیه، تائیپ، اصلاح او چاپ کبني د یو شمیر زياتو ملګرو او دوستانو د نه ستري کیدونکي هلو خلونه مننه کوم. په خاصه توګه زما د کورنۍ د خوتنو خوانانو شمس الدین (الفت)، عبدالقدیر (امین)، اشرف خان (شیرزاد) او مشرف خان (حیران) هلي خلي چې خو خو خلې یې د كتاب په درستونه او د كتاب په کمپوز کولوکي کړي د ستائني وړ بول.

ددې تر خوا د محترم هجرت الله (اختیار) صیب، او حیات الله (ور) صیب دوامداره هلي خلي د كتاب د ژبنيز اصلاح او ډیزاین په برخه کي او همدا راز د بناغلې نجیب الله (نایل) صیب او رحمان الله بهير چټکي او ضروري لاسوهنه د كتاب د ډیزاین په برخه کي دومره با ارزښته دي چې د دوي د دغه علمي مرستو پرته به دا كتاب لکه د یوه بي مالګي قطع په شان وه. زه ددوی د هريوه له اخلاصه ډکو هلو خلونه د زړه له کومې مننه کوم

بي ويلو دي نه وي چې دا د بناغلې عبدالبصیر سباوون هر اړخیزه همکاري وه چې دغه کتاب ئې زما دخولي او فکر نه ستاسي لاسونو ته درورساوه. دده د دوامداره مرستو نه بغیر به دغه کتاب اوس هم یو خیال وه.

دلته دا په ئای ئی بولم چې د شمشادد تلویزون، د تګهاره ملی تلویزون، د شرق په تلویزون او د افغانستان د ملي تلویزون د مسئولینو او کارکونکونه او همدا راز داباسین، نرگس، شرق او کلید رادیوگانو د کارکونکو خخه هم د زره له کومی مننه و کرم چې تولني ته ئی ددي کتاب دور پیژندنې په برخه کې خپلې هر اړخیزه همکاري په نه ستري کیدونکې توګه جاري ساتلي دي.

بلاخره غواړم چې ديو شمير زياتو هغه ټوانانو نه مننه و کرم چه د کتاب د لوستلو نه وروسته ئي په خورا مشکل سره زما سره اړیکې نیولې او د خپلونیکو نظریو، انتقاداتو او پیشنهاداتو سره ئي نه یوازی دا چه دا کتاب بنکلې او رنګین کړې بلکه ماته ئي هم ددي خدمت د ادامې ورکولو لپاره دوامداره انرژي او مينه رابخنلي ده.

په پاي کي باید ووايم چې زما د کورنۍ د تولو غړو او په خاصه توګه زه د خپلې ګرانې میرمنې ګلالې جانې او خوبې لور هخاندي نه مننه کوم چه دوي د خپلې ميني او وخت یو لویه برخه ماته رابخنلي وه چې د هغې نه په استفاده زه یو حل بیا دا اثر له سره تنظیم او ستاسي درنو لوستونکو تر لاسو در ورسوم.

خپلې خبری په دی لنډول غواړم چه افغانستان زموږ هیواد دي. ددي ازادول، ابادول، اصلاح او بنکلې کول د هر افغان مسئولیت دي. رائې چې په ګډه خپل دغه دروند تاریخي مسئولیت په صداقت، او ایمانداري سره ترسره کړو.

په خورا درېښت
د اکتر تاج الدین ملت مل

دكتاب په اړه

دا کتاب د انسانانو د ژوند تر تولو مهم ارجح (تربيې) ته وقف کړل شوي
دی. تعليم سړي ته هوسا ژوند کول او تربیه ورته ابرومند ژوند کول
ورزده کوي. تعليم د هر انسان د هوسا ورځینې ژوند لپاره د وسايلو او
وسايطو د جورولو او د هغوي نه د مؤثرې ګتني اخستلو وسیله ده. او
تربيه بیا په ټولنه کي د انسانانو تر منځ د اجتماعي، او انساني نیکو
اړیکو او په ټولنه کي نورو ته د ګټور ثابتیدلو وسیله ده. انسانان په
نړۍ کي د یوه تر تولو لوړ اجتماعي مخلوق په توګه د تعليم نه روښې
تربيې ته زيات او جدي ضرورت لري. د شرقې ټولنو یو بنه صفت هم د
همديې بنې تربى لرل وه او دي. سره لدې چې غربې ټولني په مادې
لجاط دير پرمختياوي تر لاسه کړي دي، خود تربى او معنوی
نيمگړتیاو په وجه نن هغه ټولني ډيرې پريشانه او د ډيره اجتماعي
ستونزو سره مخ دي.

زمونې هيوا د هم د شوروی له خوا د راتپل شوي جګړي د مخه و د
غربت او وروسته پاتپوالی د ټولو مصیبتونو سره سره، بیا هم د
معنویت او خاصتاً د تربى له پلوه یوه بدای ټولنه وه. ولې بدېختانه د
تیر درې لسيزو راتپل شوو جګړو په تتيجه کي، زمونې ټولنه د دوه نوعه
زيانونو سره مخ شوه. یوېي فزيکې زيان او خرابونه ده، چې په هغې
کي د سرکونو، کورونو، مڅکو، بندونو، خرابونه او له منځه تلنې
شامل ده، او بل يې معنوې زيان دي چې په هغې کي د ټولني د غرو،
خاصتاً د ټوان نسل تعليمي او تربېوي خرابونه شامل دي. چې ددي
جملې څخه زمونې د ټولنه تر تولو مهم او ستونزمن زيان د ټوان نسل

د تربیې له منځه تلل او د ددوی ذهنې او تربیوی خرابونه ده. د هیواد فزیکې بيرته رغونه اسانه او حتا خارجيان هم کولای شي چې تر ډیره حده هغه ترسره کړي، ولې د هیواد معنوې زیان خورا ګران، او پخپله د افغانانو نه پرته بل هیڅوک هم نشي کولای چې هغه ترسره کړي. پردي برسيره، ذهنۍ رغونه د فزیکې رغونې په نسبت اولیت لري. ترڅو چې مونږ د خپل خلکو ذهنو نه د هیواد او ملي ګټو په خاطر اماده نکرو، تولی فزیکې رغونې به بیځایه، بېوخته، او داسي بې تیجې وي لکه همدا او س چې دي.

متأسفانه، زمونږ په هېواد کي نه دولت، او نه هم خلک و دغې مهم او ضروري اصل ته دومره توجه کوي. د نورو ډیرو علتونو تر خوا کیداې شي یو علت دا هم وي، چې معنوې رغونه، او د ذهنو اصلاح کوونه ستونزمن کار، او تر بل هر څه زيات نمونې جو ډیدنې ته ضرورت لري. ممکن همدا عوامل وي چې لتر او سه پدې برخه کي هیڅ او یا هم ډير ناخیز اقدامونه ترسره شوي دي.

زه دا خپل افتخار بولم چې د خپلې تولنې د یوه اگاه او با مسئولите سیاسي انسان په توګه، د دغه اساسې ستونزی په درک کولو، او د دی ستونزی د اساسې او بنیادې حل په لاره کي د هیوادوالو په پوهونه، راوینبوونه، او د ددوی په لارمه تجهیزونه کې خپل لو مرنې مسئولیتونه د دی کتاب له لارې ترسره کوم. ولې دا هم لارمې بولم چې خپل هیوادوال د دی مشکل ژوروالي، پراخوالې او عاجل والې ته متوجې کرم. افغانان باید پدې پوه شي چې دا ستونزه ډيره پېچلې، او چاره يې هم خورا ګرانه، او ډیرو پراخو، او هر اړخیزو هلو څلوا او قربانيو ته ضرورت لري. یوازینې لاره چې مونږ به وکولای شو چې د خپل هیواد

روښانه راتلونکی، ته اميدوار شوو، هغه به همدا د سالمي ملې روزني په لاره کې د ټولو افغانانو (دولت او ملت) نه ستريکيدونې دوامداره او صادقانه هلي خلبي وي او بس. نو پدي خاى کي دا خپل ملي، اسلامي او انساني فرض بولم، چې د خپل خان په مثال کيدو سره، تاسي خوانان او مشران هر یو پدي لاره کي د منظمي او مؤثري ونډي اخستلو ته راو بولم. رائخي چې په ګډه د خپل خوان نسل د سالمي روزني په برخه کې موږ هرييو خپل اتل توب او مخکښوالي بنکاره کړو.

قاج الدین ملت مل جلال اباد

د ليکوال لنډه پېژندنه

ډاکټر تاج الدین (ملت مل) د تنگرهار ولایت د چپرهار د ولسوالی د شولانې په کلې کې د نن نه ۱۳۵۷ کاله پخوا زېړېدلی دی. نوموري په تنکي څوانې کې د خپلو خاصو علمي توانمديو په وجه ثانوي زده کړي په لسو کلو کې مكملي کړي چې د تنگرهار د عالي لبسي څخه په اعلى درجه د فراغت نه پس د تنگرهار د پوهنتون د طب په پوهنځي کې شامل او په ۱۳۵۵ کال کې د طب د پوهنځي څخه هم په اعلى درجه فارغ شو. دی په هبوا د کې د څو کاله خدمت نه وروسته د کمونستي دولت له خوا په سیاسي بند د پلچرخې په زندان کې بندی کړاي شو چې د راز، راز شکنجو نه پس بیا د زاندان څخه د خوشی کیدو سره سمه په کابل کې یې خپله وظيفه اوکور پريښودل، او د جهاد په ليکوکې یې د خپل هيوا د استقلال، ملي حاكيميت او د اسلام د مقدس دين څخه د دفاع په لاره کې مبارزی ته دواړ ورکړ. خودجهاد په منځ کښي تنګنظري ددي سبب و ګرځيده چه دي یې د هيوا د څخه په هجرت کولو مجبور او په سره ژمي کښي د توري بوري د غروله لاري پاکستان ته مهاجرشو.

په پاکستان کي (۱۳۵۹-۱۳۶۷) کلونو کې، ده برسيره پردي چې په مختلفو موسسو او شفاخانو کښي د افغانۍ ګډوالو او مبارزو مجاهدينو لپاره نه ستړي کیدونکي طبي خدمتونه ترسره کړل، ددي ترڅو یې هميش د خپل ګران هيوا او هيوا دالو د اتحاد، استقلال، ازادۍ او خوشبختي په خاطر هر اړخيزه سیاسي هلى څلې هم کولي، او ورسه یې د هرنوع تخریب کارانه د سيسو په وړاندی اګاهانه، شعوري، او منظمه سیاسي مبارزه هم پر مخ ورله.

دارت جاع او خارجي شبکو په وړاندې د ده همدغه قاطع او غوڅ دریز
ددې سبب شو چه بلا خره دې د پاکستان خخه امریکي ته په سیاسي
پناه اخستلو مجبور کړای شو. غربت او د هیواد نه لريوالې د ده په هاغه
توده مینه کي چه يې د خپلو خلکو او هیواد سره لرله هیڅ نوعه بدلون
رانه وستلاي شو، او پدي توګه ده هلته په امریکي کښي هم په دوامداره
او قاطعنه توګه د خپل هیوادنه په دفاع کولو او خپلو هیواد والو
د سیاسي وحدت په لاره کښي نه ستري کیدونکي مبارزي ته ادامه
ورکړي اوورکوي بې.

ملت مل صاحب په امریکي کښي نور لوړ تجصیلات هم وکړل او دوه
ماستير دیگري دامریکي خخه هم لاس ته راوري. ده دطب، ټولنیزو
او سیاسي موضوعاتو په برخه کښي دولس کتابونه لیکلې او دده خلو
راختراع گاني هم په نړۍ والي کچه مثل شوي او دامریکي د کانګرس په
کتابخانه کښي د ده په نوم ثبت دي، چه د هغې جمله خخه یو هم د یو
دايمې کليزي اختراع او بل هم د داسي یوه ساينسي فارمول اختراع
شامل دي د کوم له مخي چه هجري شمسی نيتېي په ميلادي او ميلادي
نيتېي په هجري شمسی نيتېو په د قيقه توګه بدليدلاني شي. د پورته
علمی اثارونه علاوه ملت مل د طب په ساحه کښي فوق العاده زيات
علمې څيرنې کړي او د هغې تحقیقاتي مقالې دامریکا او اروپا په
مشهورو طبی مسلکې مجلو کې نشر او دده طبی تحقیقاتو نړۍ والي
جايزې ترلاسه کړي دي.

داکتر ملت مل د سولي په برخه کي په نړۍ واله ګچه یو پیژندل شوي او
منل شوي شخصيت دي. د نړۍ والي سولي په برخه کښي د ده اثار
او وړاندیزونه په پراخه ګچه منل شوي او په دې لاره کي یې ده ته و

خوھيادونو ته دسفر او په نړي والو کنفرانسونو کښي د مهمو بیانيو دورکولو شرایط برابر کړي دي. ده د خپلو همدغو هلو څلويه نتیجه کي د (د سولي نړي وال سفیر) جائزه ګتله، او (د سولي د نړې وال سفیر) په توګه په نړيواله کچه پیژندل شويدي.

ملت مل دسياست په ډګر کښي هم دیوه غښتلي ، ثابت دریخ او دوراندیش (لرلید) ملي اسلامي مبارز په توګه دھیواد په ډير و نازکو حالاتو کښي دخپلی خاوری او خلکو د حقوقو نه په دوامداره او زړه وره توګه دفاع کړي او کوي يي . دسياسي فکر له نظره ملت مل يو ملي، مسلمان، په اجتماعي عدالت، او ديموکراسۍ باورمند مبارز شخصیت دی. دی که له یوی خوا اسلام د یوی سياسي وسیلې په توګه استعمالول د اسلام او مسلمانانو په ګته نه بولی، د بلې خوا دی د سوسیالیزم او کمونیزم تر شعارونو لاندی هر نوعه مبارزه چې د افغانانو د ملي مقدساتو او ملي ګلتور سره مخالفه وي په جدي په توګه محکوموي. نوموري همدا او س هم دخپلو نورو سياسي ملګرو په ملاتړ دھیواد دا بادی، سولي سوکالي، ازادی او کامل اسقلال په خاطر، دداسي یوه سياسي تشکل په جوړښت کارکوي چه یوازی هغه تشکل کولاي شي داهیواد ددي درند و ستونزو نه بچ او د ابد لپاره په یوه مستقل ، خپلواک او سرلورې هيواد بدل کري.

ملت مل د طبی او سياسي خدمتونو سرېرې په خيريه کارونو کي هم تر نورو ګرندي او هميشه مصروف پاتي شوي دي . د اجتماعي خيريه کارونو په جمله کښي دده له خوا په چپرهار کي د کونله و بنخو یوه پروژه، د سولي په نوم د غټو جنکو لپاره یو ځانګړي مكتب، د ترگهار

د پوهنتون سره مرستي، او د هزاره جات خلکو ته يو لر خدمتونه
ديادوني وردي.

داكترملا مل د هياد د خوان نسل د عملې تشويق او د هياد په بيا
رغونه کي د خوانانو د سالمې او مؤثري وندې اخستلو په منظور د
تولنيز خدمتگاران، په نوم يواجتماعي تحريک ايجاد کړي دي چې
دغه تحريک هيادوال خاصتاً خوانان د هياد په رغونه او
سالمتيا کي فعالې دا و طلبانه وندې اخستلو ته هخوي. ددي اجتماعې
تحريک اهداف ډير ساده او فوقالعاده علمې، او عملې دي، چې په
لاتدي ډول ذکر کېږي:

۱. د هياد د مالي ودي د تقوې او په خپل خان د اتكا په غرض د
 ملي تولیداتو استعمالونه، هخونه، سپارښتنه، او د هغوي د ساتني
 او پراختيابنه پلوې

۲. په ملي کچه د سالم، پاک او بنې چاپيریال د جورونې او ساتني
 لپاره وقايوې، او معالجوي تدبironه، هلي خلی او د هيادوالو
 خبرتیا، روبناتیا او هخونه

۳. د بنې، غوره او نیک ګلتور وده، پراختياب او د خراب ګلتور سره
 مجادله او د هغې مخنيوي

داكترملا مل د یوه بامسؤليته سياسې انسان په توګه، هميشه د
 خپل هياد ستونزو ته ژوره پاملننه کړي، او په دې توګه یې هميشه
 خپل وطنوالو ته بي جوري لارښونې وړاندي کړي دي. بساغلې ملت
 مل د خپل کاهل ژوند په ډيرولومړنيو شېبو کي د خپل هياد او
 هيادوالو لپاره د سياسي خدمت ډګر ته ورودانګل. ده د خپل عمر په
 شپارس ګلنې کي د (ملت مل) تخلص خان ته غوره کړ، او د ده په قول،

له هماغه وخته تر نن ورخی پوري نه يوازي داچې و دي تخلص ته په هرارخيزه توګه صادق او وفادار پاتي شوي دي، بلکه په همدي لاره کي يې بي شميره او کم مساله قرباني ورکري دي.

د ملت مل له نظره يو سالم سياسي شخص هغه دي چي د تاريخ په هره مقطع کي په دوامداره توګه، خپله ټولنه منطقه او نري وارزوی، او په دي بهير کي د خپل هيوا د او خلکوربنتيني او دوامداره گتي درک، اد د هغود لاس ته راولو او ساتلو لپاره داسي سالم پروگرامونه او لاري چاري خلکو ته وړاندي کري، چي هغه د هغې ټولني د بقا او سرلوري سبب وګرخې.

ملت مل چي د خپل هيوا د په خدمت کولو کي د مشتقيمې ونډي اخستلو په غرض دوه کاله دمخه هيوا د ته راستون شو، نو د یوه ژور علمي تحليل په رنها کي ده د هيوا د ټوان نسل روزنه او پوهنه تر بل هر خه مهم و پیژندل، او دا یې و پتيله چي تر خو موښ د هيوا د تول ټوان نسل، خاصتاً د پښتنو بچي په سالمه تربيه او پوهنه ملبس نه کرو، نو موښ نشو کولي چي د پردو لاسونه د خپل ملک او خاوری خخه لنډ کرو. او ددي په نتيجه کي به نه يوازي دا چي پښتنه هميش خوا او زاري، بلکه د همدي کبله به د پښتنو بچي هميشه د پردو د لاساله، او ددوې په لاسونو به د هيوا د نورو قومونو د بچو ژوند هم نا ارامه او پريشانه وي. نو دانه يوازي دا چي د پښتنو د مشرانو مسئليت دي چي ددي بچو سالمي روزني او تربيه ته توجه وکري، بلکه دا دنورو قومونو د لرليد لرونکومشرانو مسئليت هم دي چي د خپلو بچو د روښانه او ارامي راتلونکي په خاطر هم د پښتنو د بچو په پوهنه او روزنه کي جدي ونډه واخلي.

ملت مل د همدي اصل په درکولو سره، د هيوا، او خاصتاً د پښتنو د بچيانو پوهنى او روزنى ته ئان وقف كړ، او په دي لاره کي يې د بنه خدمت کولو په غرض، په تنګرها رکي د نوي سېد جمال الدین افغان انسټيتیوت پرانست، او د دې انسټيتیوت له لاري نه يوازى داچې ددي بچو په تعليم کي په مؤثره توګه خدمت کوي، بلکه د تعليم ترخوا و دې حوانانو ته د شخصیت جورې دنې د سیمینارونو او ورکشاپونو په ورکولو، او د شمشاد دې تلویزون کي د يوې ژوندۍ برنامې له لاري، ده خپل ئان په عملې توګه د هيوا د حوانانو نسل ته د خدمت په لاره کي وقف کړي دي. ملت مل ادعې کوي چې دې د حوانانو سره ئانګړي مينه لري، او دې خپل ئان د حوانانو د سالمي تربیې او شخصیت جورې دينه په لاره کي مسول او دخیل گنهي. نوراخې چه د دې ادعې د ثبوت لپاره دده دغه ليکي اثر ته مراجعه وکړو، تر خودده د دې ادعې د حقانيت په اړه سالم او بنه قضاوت وکړاي شو.

د لیکوال خبرې

دویارني ئاي دی چې یو ځل بیا دګران هېواد او په ئانکړې توګه ځوانانو په چوپړ کي یم او د "ځوانان او شخصیت جورې دنې" کتاب د دوهم ځل لپاره دلومړۍ ټوک سره د یو څه نورو مخلوماتونو په زیاتولو او دیولر نیمگړتیاو دسمونې سره ستاسي مخي ته بدم. د ځوانانو سره زما مینه پخه او پخوانی ده. ما د خپل ژوند په اوږدو کښي ډير ځوانان د تصور نه اوچت روزلې دی چې بنه شخصیتونه تري جور شوي دی. د نورو پخانیو قیصونه علاوه په ۱۳۸۲ کال کښي می دوه ځوانان د امریکي نه ئان سره هیواد ته راوستل او د تنګرهار پوهنتون کي مود کمپیوټر د دیپارتمنت بنست کیښو. دی سفر د هغه ځوانانو او د هغوي د کورنۍ سرنوشت بدل کړ. چې او س هغوي هر کال افغانستان ته رائې او د لته رنګارنګ مرستې کوي. کله چې ما د دی کتاب په لیکلو شروع وکړه. د ئان سره زړه نا زړه وم. دی زړه نا زړتوب دوه علتونه لرل:

۱- زه لیکوال نه وم او ډیر ډاریدم چې هسي نه داسې خه ولیکم چې خلک راپوري وختندي. سره له دی چې تردي د مخه هم زما خو طبی مسلکي كتابونه چاپ شوي وه خود هغي موضوعات مسلکي او د مواد د لاسته راونه ئي اسانه وه. اما د دی کتاب لیکل د هغي ټولو په نسبت گران ول، ټکه چې مواد ئي کم او په غرب کي نشرشوي مواد چې زما په لاسرس کي وه ، د هغي مواد دا کثراً ئي بیا د غربې ټولنو په کلتور پوري اړه نیوله چې د افغانې ځوانانو لپاره دومره په درد نشو خورپلای.

۲- ما غوبنتل چې کتاب ډیر روان او د افغانی تولني سره د مقائیسي
وروی. خو متأسفانه په افغانی کلتور او زمونږ په تولنه کي چا پدي
نوعه موضوعاتو هیڅ لیکنې نه دي کړي. نوماته د موادو پیداکول بله
ستونزه وه. دی حالاتو زه مجبور کرم چې د خپل ځان او یو شمیر ملګرو
خنې داسې قبصې د خپلې لیکنې د منبع په توګه استعمال کرم چې
حتى دهغوي لیکل او د خلکو سره شريکول هم په افغانی تولنه کښي
یوه ستونزه وه. خو چې کله مې کتاب خپور او په کمه کچه نشر کړ نو
لومړۍ خو دهغو دوستانو سپارښتونو او هڅورا ته یو څه ډاډ راکړ چا
چې پري د چاپ نه مخکي لیکنې کړي وي. اما کله چې کتاب د ځوانانو
لاسته ورغی نوما هره ورڅ د کتاب نه ځوانانو ته د گتمې د رسیدو په
اړه نوی او په زړه پوري قیصی اوریدلې. نو خورآ زیات خوبنې یم چې
وتوانیدم د خپل هیواد د ځوان نسل په وړاندې ددي افتخار ولرم چې
اقلاً ما د خپل توان په اندازه یو څه دوی ته وړاندې کړي دي.

په تیرو دوہ کلونو کي زه په افغانستان کي پاتي شوم او ما د ځوان
نسل د سالمې روزنې په برخه کي یو بل دروند مسئولیت (دنوی سید
جمال الدین افغان انسټیتوټ) پرانیست او هلته مې ددې کتاب نه په
ګته اخیستنه ځوانانو ته تربیوی سیمینارونه شروع کړل او دهغې اثرات
ورڅ په ورڅ را ته د خوبنې لمحي رابخنلي. ددي خدمت نه لاس ته
راورنو زه لانور هم و هڅولم.

زما همدي هلو ځلورا ته د شمشاد په تلویزون کښي د یوه دوامداره
ژوندي پروګرام شرائط راکړل چه پدي اړه د شمشاد د ادارې نه مننه
کوم چه زما د زړه دا هيله (ځوانانو ته خدمت) لپاره ئې خپل نړیوال
مايکروفون یې زما په اختيار کي راکړ. ددي پروګرام له لاري راسره په

سلگونو ټوانانو اړیکې نیولې او خپلی ستونتري ئې مطرح کولې چې د دوې دغو عملی ستونزو ته ټواب پیدا کول او وړاندی کول زما علمې توانمندي له دوو اړخونو لازیاته کړه. اول داچې د خپل ټولنې د ټوانانو اساسې ورځنې ستونتري په لابنه توګه درک کرم او بیا ددی ستونزو ته د حل په لاره کښې ټوابونه تهیه کرم. چې دی موضوع د کتاب دوهم څل چاپ لاغښتلې او نور هم افغانی کړ.

همدا راز ددی هلو څلوا په اوږدو کښې ما ته ددی سرلوری راپه برخه شوه چه د تنګرها رد پوهنې د ریاست د یو شمیر نیکو او توانمندو مشرانو (په خاصه توګه د محترم استاد اول ګل ابوزاده) په لارښونه او همکاري دا کتاب د افغانستان د پوهنې د وزارت د تالیف او ترجمي ریاست ته د ارزونې لپاره وړاندی کرم. د پوهنې وزارت زما د غه اثر د کامیابې ارزونې په نتیجه کښې ومانه او دائې تصمیم ونیوہ چې دا کتاب به د دری ترجمې سره د هیواد د ټولو مکتبونو ته توضیح کړي. زما په اند چه د تدریسي نصاب د کتابونو په خواکې دا اولین کتاب دی چه د پوهنې وزارت ئې د هیواد په کچه ټولو بسوونځیو ته د توضیح کولو هود نیسی. دا ماته، تاسی ټوانانو او د تنګرها رد خلکو ته د خوبنې او افتخار خای دی چې ددی سیمې د یوه لیکوال اثر پدی کچه پالل کېږي.

ګرانو ټوانانو!

مونږ په خپل هیواد کښې د تیر دیرش کلن راټپل شوي جنګ له کبله د تربیې نورمال محیطونه له لاسه ورکړل، چې په نتیجه کې یې زمونږ موجوده ټوان نسل د رنګارنګ تعلیمي او تربیوی نیمګړتیاو بنکارشول. ولی تاسی هر یو غواړي چې ستاسي او لادونه با تربیه

رالوی شي نويوازينې لاره ئي داده چي مونب او تاسي هريو په دې برحه
کي خپل مسئوليتنه درك، او د تربىي د اصلاح په برحه کي مونب او
تاسي هريو علمي او عملى قدمونه پورته کرو.

دا کار باید له همدى ئايە شروع کري، داكتاب واحلى، پخپله ئي
ولولې، په کورنى کي ئي په نورو غرو ولولى او دخپلو بچيانو سره ئي
گډ ولولى او دهغوي دنبونخى معلمانو ته ئي په اختيار کي ورکري
چې ئي ولولى او عملى ئي کري. دابه ستاسي د بچيانو په ژوند کبني
تر بل هر خه گتھور کار وي او ستاسي د بچيو په رانلونکي کي به له بل
هر خه ستاسي بنه سرمایه گذاري وي. هيله ده د كتاب په لوستلو کي
دهغوي سره په هغوي کي د شخصيت د پيدا کيدو او ديوه شخصيت د
ادعي کولو روحىه او توامندي منح ته راوري. او چي کله هم ستاسي
بچيانو د ناهيد په خير (ددىي كتاب مخ و گوري) د خپل ئان سره او
په خپل ئان کبني د يو شخصيت لرل تر لاسه کره نوبىا تاسي په توله
معني ددىي ما شومانو د خارنى نه بىغمە كيداي شي.

نوراخي چي په گډه ددىي هياد دجوربنت په خاطر له خپل ئان او
خپلو کورنىو شروع وکرو. او پدي وسيله خپل راتلونکي نسل ديو
سالم، بادياته او با شخصيته افغانانو په توگه وروزو تر خو خپل
عقيدي، خپل هياد او خپلو خلکو ته وفادار او خدمتگار پاتي شي.
تربىي يوازي هغه خوك ورکولي شي چه په تولنه کبني نورو ته مثال جور
شي.

درنېست

ډاکټر ملت مل

۱۳۸۹ المريز، جلال اپاد بشار

يادونه: دا يو واقعت دی چې زموږ افغانی ټولنه له يو لپې شمېره ستونزو او تګونو سره مخ ده، چې نېغه په نېغه یې زموږ د ځوان نسل پر روزني او شخصيتونو خپل اغېز کړي دی. په دې لاتدي ليکنه کې زموږ د ټولنې د غو مهمو ستونزو او تګونو ته اشاره شوي ده، چې د کتاب تر لوستو د مخه یې د ځوانانو لپاره لوستل اړین بولم.

د افغانی ټولنې او افغانانو خاصتاً د پښتو د خویونو په اړوند حئې تراخه حقیقتونه، واقیعیتونه او ستونزې

د ځان نه دفاع د خداي (ج) له خوا ورکړل شوې داسي یو میخانیکیت دی چې په هغې پوهیدل کله نا کله ګران وي. دا دفاع د بدن د مختلفو ګرو له خوا په مختلفو طریقو تر سره کېږي. تاسي به دا ډیر څله لیدلې او تجربه کړيوې چې سترګي د یوه آنې خطر سره د مخ کيدو په صورت کې په داسي یوه سرعت سره پتې شی چې سرې یې تصور هم نشي کولاي. او یا هم د ماغ د یوې خطرناکه حادثې په صورت کې داسي فورې او جدي احکام د بدن نورو ګرو ته صادروي چې د هغه سرعت د تصور نه بیخې لري او ناممکن بشکاري. د همدی دفاعې مخایکیت یوه برخه هم انکار دي.

اکثره انسانان دردونکې او پريشانوونکې پيښې، او خویونه او حرکات په قصدي او عmdi توګه له نظره غور ځوي، تر څود هغو یادول دوي لازيات پريشان نکړي. چې متأسفانه د ځنو غلطیو او ستونزو د غه نوعه شاته اچول او تري انکار کول بیا د انسانانو د نورو ډیرو ستومانيو او پريشانیو سبب کېږي. او په دې صورت کې د دا نوعه نيمګرتیا وو را بشکاره کول او د هغوي اصلاح کول ممکن د ټولنې په ګته وي.

د تولنیزو عیبونو او غلطاو خویونو لرل، و هغه سرطانې دانو ته ورته وي چې یواحینې علاج یې تشخیصول، او د جراح په وسیله د هغې پریکول او لربکول وي. د داسې دانو نه انکارکول، او د هفو په علاج پسی نه ګرځیدل، هغه ناروغې له منځه نه وړې، بلکه بر عکس هغه ناروغې په تدریج سره د هغه شخص د لاضعیفه کیدو او حتا د هغه د مرینې شرایط برابروي.

د کتاب په دی برخه کې زه غواړم د څلې تولنۍ یو شمیر هغه نیمگړتیاو او غلطیو ته اشاره وکړم چې د تولنې زیات غړې ممکن ونه غواړې چې دا ستونزی ومنې او د هفو ذکر کول ممکن بنه ونه ګنې، او ممکن دوي ددى ستونزو لیکل هم خطا، او د افغانی دود او دستور خلاف یو عمل وبولې. خوزه غواړم دا په ډیرو واضح تکو کې ووايم چې د نیمگړتیاو د مخنيوې او اصلاح لاره، د هفو نه انکار، او د هفو پټیول نه، بلکه د نیمگړتیاو پیژندل، او په تولنې کې و نورو ته د هفو ورپه ګوته کول، او د هفو له منځه وړلولپاره د یوه مناسب او عملې پروګرام جوړول او عملې کول دي او بس. نوراځې چې په ګډه د څلې تولنې د یو لړ هغه غلطیاو او نیمگړتیاو چې د هفو راسپېل او پري پوهیدل به موښ سره د هفو په اصلاح کولو کې مرسته وکړې، خیړنه او پري اعتراض وکړو.

۱. ستونزه: افغانستان یوه قبیلوې تولنې ده چې لاتراوسه یې د ملت جوړونې پړ او ندي مکمل کړی:

تقریباً خلوینیت کاله د مخه زموږ هیواد د ملت جوړیدنې مرحلې ته په بنه توګه د پیشرفت په حال کې وه، چې د شوروې اتحاد یړغل، او تر هغه وروسته د همسایه هیوادونو د توطئ او په هیواد کې دته د جګړه

مارانو د لایگانه پرستی او مجرمانه تو طیو په وجه بیرته د ملېگرایت په عوض په تدریجی تو ګه د قومي ګرایي خواته ويورل شوو او ورل کېږي.

وړاندیز: د دی حالت په وړاندې مبارزه فو قالعاده هوبنیاري، ګذشت، او حوصله مندي ته ضرورت لري. دا په احساساتونه بلکه په سوچ او پاملننه ترسره کیداې شي. خومتاً سفانه زمونږ خلک سره لدی چې پدی ضرورت هم پوهېږي، ولی د اصلاح په لاره کې دی په ستوترو سره مخ کېږي. اکثره تعليمکړي بیا په دی لاره کې د نازدهکړو نه زیات منفي رول ادا کوي. زمونږ د هیواد د هر قوم، او هر قشر خلکو ته د لازمي او ضروري ده چې د دی بې اتفاقیو او قومېگرایو ترشاد د دی وطن او زمونږ د خلکو د دې منانو تو طی تشخيص او د هغې د خنڅي کولو په لاره کې خپل ملي مکلفیتونه په علمی او عملی بنې ترسره کړي.

۲. ستوفزه: مونږ یو توریالی او جنگیالی هیواد یوو، ولې یو هوبنیار هیواد نه یو!

دا یو داسي تریخ واقعیت دی چې ممکن منلو ته یې دیر افغانان غاره کینږدي. هو دا ربنتیا او بنې خبره ده چې مونږ په خپل وطن، ناموس او عقیده باندې هر نوعه قربانیو ته تیار یوو، ولې اساسې سوال دادي چې دغه لاس ته راورنې که د جنګ په عوض په نورو لارو تر لاسه کړاي شوو، او تر هغې لامهمه داده چې هغه لاسته راورنې وساتله شو، نو دا به ځمونږ لازیاته هوبنیاري وی. مونږ هر وخت د تجاوز په وړاندې جنګ کړي، او چې کله مو جنګ ګټله دی، نوبیا مو په ډیره

بېرە وطن تەشا كېيى، او دا مو نه دى كېيى چې خېل وطن د ترقى و يو داسى پراو تە ورسوو چې بىا بل خوک پرى د يرغل كولو توان ونە لرى. نود همىدى كبلە، د هرجىنگ نه وروستە، مونبۇ فوراً پە خېل منئىپە جىڭرۇ اختە شوي يو، او همدا جىڭرۇ ددى باعث شوي، چې هيوا د مو پە اجتماعىپە او اقتصادىپە لحاظ وروستە پاتىپە شوي، او بىا پە ديرە اسانىپە سره د بل يرغل جىڭرۇ د يرغل بىكار شوي يو.

مشورە: كە مونبۇ يو هوئىيار ملت شوو، او يو ئەل خېل هيوا د ازاد، او د ازادىپە سره سەھىھ اباد، غېنىتلىپە او پىاپۇرىپە كەرە، نوبىا بە د همىش لېپارە د پردو د تەجاجمۇن نە بىغىمە شو. نوراھىپە چې پە گەپە د خېل گران هيوا د لېپارە د يوپى دايىمىپە ازادى، سولۇپە، او سوکالىپە لارە كېيى د خېل تورىيالىپە توب تەخوا د لېخە هوئىيار توب نە هەم كار واحلىو، او نور ددى داخلىپە جىڭرۇ او ورورۇزنىپە د توطىيە بىكار نشو.

٣. ستۇفە: افغانانپە عمومى توگە عكىس العملىپە يى Reactionary خلک دى نە تدبىرىپە يا Proactive خلک!

انسانا پە عمومى توگە دوه چولە دى: يو هەل خلک دى چې خېل كېرە ورە د يوھە پلان او تدبىر لە مخې عىاروپە. دەنە نوعە خلک همىشە كوبىسبىن كويى چې د خېل ژوند پورىپە اپوند پىيىنى تەرىپە حەدە لەلىد (پىش بىىنىپە) كېيى، او د هەغۇلىپارە ھماگە شان مناسب تەابىرونىسىپە. چې دى نوعە خلک و تە تدبىرىپە يا Proactive خلک وايىپە. د Prophylaxis كلمە د شوي چې د وقاپىپە معنا دە. او بىلە چولە يى هەل خلک دى چې دويى د خېل ژوند او پە هەل خېل پورىپە اپوند موضوعاتو پە ارە كوم تدبىر او پلان نە

لري، دوي يوازي هلتنه په يوه عمل لاس پوري کوي چي پري عمل يا تجاوز تر سره شي، نوبيا په ڏيره بيره او وارخطابي سره د هغى عمل په مقابل کي عکس العمل غوره کوي. د عمل Action په مقابل کي عکس العمل ته Re-action واپي. نوددي کبله چي ددوبي دغه انتخاب د يوی حادثې په مقابل کي او په يوه غير طبعي حالت کي اجرا کيري، نو هغه اکثرأ د غلطياو او نيمگړتياو سره ملي وي. مشوره: زما هيله د هيوا د والو په خاصه توګه د ځوانانو نه داده چي خپل ځانونه د عکس العمل په خلکو په عوض په تدبیري خلکو بدل کري، تر خود موضوعاتو او حودشو په اړه د تصميم نیولو لپاره کافي وخت او ارام او باسکونه د ماغې حالت ولري. نو په دي صورت کي به ددوبي فيصلې هم بهتره، مؤثره او گټوري وي.

۴. ستونزه: د نړۍ د نورو خلکو په خلاف، افغانان اول عمل کوي بيا فکر!

که لپه هم ځير شونو دا تاريخ واقيعيت به راته په ډاګه شي چې افغانان په مجموعې توګه او پښتنه په خاصه توګه، ڏير ژر احساساتې کېږي، او بيلدي چي د يوی موضوع په اړه فکر او سنجش وکړي، دوي فوراً عکس الملل بنسکاره کوي، چي اکثرأ دغه نوعه عکس العملونه ڏير منفي او خرابي پايللي له ځان سره لري. پدي اړه راته يوه خوبه او د معناو نه ډکه قصه را ياد شوه. وايې چي يو پښتون چې شيرخان نوميده په هندوستان کي د يوه هندو په کور کي ختي کولي، يو چا هندو ته وویل چې دغه پښتنه ڏير احساساتې خلک دي، او بيلدي چي يوی موضوع ته فکر وکړي، فوراً پري اقدام کوي. هغه هندو ته دا د منلو نه بنسکاريده. بله ورڅي شيرخان د هغه په کور کي په دريم پور

کی کار کاوه، او یوه بل پښتون وړاندې په پټو کې منډي وھلي، نو دکور خاوند شیرخان ته وویل: چې شیرخانه! ځوي دي هغه سړې په توپک وویشته او مړي کړ. شیرخان په غوصه شوه او د یوې بنکنځلي په کولو سره یې توب کړ، او ځان یې ددریم منځل نه راوغرئاوه، او دواړه پښی یې ماتي شوي. څو لحظي پس چې شیرخان لپې خه په هوش راغې، او سترګي یې وغړولي، نو یې وویل (او، ما خولاتراوسه واده نه دي کړي)

مشوره: موښ، افغانانو خاصتاً پښتنو ته دا پکارده، چې د خپل کړو کړو په اړه د جوش په عوض د هوش نه کار واخلو. لوړې فکر او بیا عمل وکړو. کیدای شي چې ددې په وسیله د ډیرو ستونزو او د شیرخان په خیر بیخاید خپلو پښود ماتیدو نه مخنيوې وکړو.

۵. ستونزه: د نړۍ د نورو خلکو په خلاف، افغانان په بې علمی کې د هر مسلک متخصصین دي!

دا زموښ د ټولنې یو ډير لوی مشکل دی. تاسي په دی باور زکړي، که همدا اوس تاسي په یوه مجلس کې چې لس کسه داکتران هم ناست وي، د طب په اړوند په یوه موضوع بحث شروع کړي، نوبی سواده، او کم سواده خلک به د هغې موضوع په اړه داسی نظرونه ورکول شروع کړي، چې دی داکترانو ته به نوبت هم ورنکړي. او که بیا د سیاست په اړه بحث شروع شي، نوبیا به هم همدغه وقیان، د سیاست په متخصیصنو بدل، او په هغه مجلس کې به ناستو د سیاست متخصصینو ته هم د خبرو کلو وخت پرینېږدي. دا نه یواخې ددوی مشکل دی، بلکه ددې ترخوا، په هغه ناست مجلس کې بل هیڅوک هم ځاتته دا اخلاقې جرۇت نه ورکوي چې دغه بل پرنسيپه خلکو ته دا وايې چې، (وروره

مهربانې وکړه، او د هري موضوع په اړه د هغه موضوع مسلکي او متخصص خلکو ته وخت ورکړه

مشوره: زه غواړم پدې وسیله ستاسو څوانانو توجو په دی برخه کې
دری تکو ته راواړوم: اول: لطفاً تاسو ددی بې اصولیتیو څخه په کلکه
ډډه وکړي، او په هغه خه چې تاسي پوره مهارت نه لري، د تبصره کولو
نه ډډه وکړي. دوهم: په مجلسونو کې د یوه پوه او بامسئوليته افغان په
توګه خپلو مسئوليتونو ته متوجې اوسي، او مه پرېږدي چې داسي بې
اصوله خلک د مجلسونو واګې په لاس کې واخلي. خواحتیاط وکړي
چې ددی خلکو سره د تکر زمينه هم برابره نکړي.

۶. ستونزه: د نړۍ د نورو خلکو په خلاف، افغانان خپل مخکې والې د نورو په شاته کولو کې گوري!

دا یوه داسي ستونزه ده چې په افغانانو کې یې داسي رینې زغلولي
چې اکثره افغانان اوس دا د خپل عادت په توګه ترسره کوي، او هغه
ورته حتا کومه اشتباہ او خطأ هم نه بسکاري. زمونې رقابت یو اړخیز
دي، او هغه دا چې که زه وتوانیېم چې خپل رقیب کم راولم، نو دا به
هغه په قطار کي دوهم کړي، او زه چې اوس په قطار کي دوهم یم، نزو
بیا خوبه زه اول شم. پدې اړه راته یوه توګه رایادشو چې وايسي:
ملایکې په دوزخ کي ګرځیدې چې د خلکو حال وګوري. په هره کنده
کي چې به دوزخیان پراته وه، نو پر هغو به یو پیرهدار مقرر وه، ولې په
یوه کنده کي ډير خلک پراته وه خو کوم پیرهدار یې نه درلوده. ملایکو
په ډيره حیراتتیا پونښنه وکړه چې دا خلک خوک دی چې پیرهدار ته
یې ضرورت نشيته. ملایکو ته وویل شول چې دا پښتانه دی. ددوی
پیرهدار ته حکه ضرورت نشيته چې دوی هر یو د بل پیره کوي. چې یو

يې د دوزخ د کندي نه د راوتلو کوبښن وکړي، نو هغه بل يې د پښونه راکشوي، او ورته وايي چې (چيرته ئې، ولاکه خورانه لارشي، زه به دلته يم، او ته به رانه ئې، دا خوکيداي نه شي)

مشوره: اې ورونو او خويندو: رائخي چې د خيل هيوا د ابادي او اوادي لپاره په خپلو کې متفق شو. دلته مونږ هر يو ته ضرورت دی. د دوزخ نه د يوه په وتلو، په مونږ عذاب نه زياتيري. رائخي چې خپل لوړوالي د خپل خان په لوړوالي کې ولټوو نه د نورو په راتېتیتولو کي.

٧. ستونزه: د نړۍ د نورو خلکو په خلاف، افغانان د نورو د خبری د تأيید په عوض هماغه خبره بیا بیا کوي!

ربنتيا هم دا يوه بله غته ستونزه ده. مونږ د خبرو په لنډولو پسی ده بلکه د هغى په اوږدولو پسی يو. هريبو هماغه يوه خبره بیا بیا کوو، چې پخ تسيجه کي يې د دقیقو خبره ساعتونه او د ساعتونو خبری مو ورئي او میاشتي نیسي.

مشوره: بنه به دا وي چې د تکرار په عوض، د نورو هغه نظرونه چې مونږ ورسره موافق يو تايد، او د هغه سره چې مخالف يو، خپل خانګړي پیشنها دات وړاندی کړو، او بیا د مشاجرو په عوض فيصلې نورو ته ورپېږدو.

٨. ستونزه: د نړۍ د نورو خلکو په خلاف، افغانان د (انشالله) مبارکه کلمه صرف د مسئوليتونو نه د فرار په غرض د يوې وسيلي په توګه استعمالوي!

هو، دا زمونږ د مسلمانانو يوه غته خلا ده. ددي خبری اصلي معنا داده چې مونږ په خپلو ژمنو کې جدي نه يو. او ددي کبله چې په خپلو وعدو باوري نه يو، نو د انشا الله کلمه ددي لپاره استعمالو چې که دا

کار و نه شو نو بیل به یې پړه په ما نه وی، بلکه هغې ته به د اسي توجې
ورکوم چې گوندي پدی کار کې خود خدای (ج) رضا نه وه. پدی اړه یو
متل دي چې وايي. خدای (ج) به د قیامت په ورخ د نورو ټولو خلکو
سره حساب کوي، او هغوي به د حساب له مخې یا جنت ته او یا دوزخ
ته استوي، خوبنستانه به بیله حسابه ټول دوزخ ته واستوي. او خدای
پاک به وايي چې ده غهغه خلک وه چې هر کار به یې پخپله خراباوه،
ولې تهمت به یې په ما کاوه، چې دا کار خدای پاک و نه کړ، او یا
خدای پاک و نه غوبنستل چې دا کار دی وشي.

مشوره: رائحي چې د خدای پاک د مرستې تر خوا په خپلو عزمونو کې
جدیت راولو. او هرڅه د خدای (ج) په بهانه وخت او قضا او قدر ته
پرینړدو، بلکه د یوه واقعې انسان په توګه چې خدای پاک اشرف
المخلوقات پیدا کړي یو، مونږ خپل ټول مسؤولیتونه درک، او تر ممکن
حده هغه عمل کړو.

۹. ستونزه: د نړۍ د نورو خلکو په خلاف، افغانان د دی پر ئای چې
زمانه او طبیعت د ځان لپاره مهار کړي، ځانونه د طبیعت منګلو
ته سپاري.

هو دا یوه پراخه او هرارخیزه ستونزه ده چې زمونږد افغانانو د ژوند
زياته برخه یې رامحاصره کړیده. پداسي حال کې چې نړیوال لمر،
سپورډمي، او ستوري محاصره کويي، خو زمونږ ملا صاحبان او علماء
کرام، بیا پدې اړوند خبری کزل هم جرم بولي. پداسي حال کې چې
ددنيا نور عالمان او ديني مس

شران، خپل خلک خېرنو او اختراعاتو ته هخوي، زمونږ علماء کرام
بيا اختراعات بدعت او شرک بولي. دا خو همدا وجوهات دي چې

مسلمانان او اسلامې هیوادونه چې یو وخت د علم، تمدن او پیشرفت زانګو وه نن په غربت، بد بختیو او د نورو هیوادونو د تولیداتو لپاره د دنیا په یوه او چت مارکیت بدل شوي دي. مشوره: اې مسلمانانو او افغانانو ورونو، رائې چې په گله د اسلام په مقدس دین اول ځانونه پوه کړو، او بیا په گله د هغې په درسته توګه د عملې کولو سره خپل د خلکو د سرلورېو غوبنتونې شوو. لوی خدای پاک، مونږ ایسانان پدی دنیا کې خپل خلیفه ګرځولي یو، ترڅو د هغه د مخلوقاتو نه د انسانانو د بهبود لپاره ګته پورته کړو. رائې چې خپل ځانونه نو ددي [هل د تورو تیارونه راوباسو، او د اسلام د مقرس دین لابسوونو په عملې کولو سره دغه توري تیاري په رنماو بدلي کړو.

۱۰. ستونزه: افغانان هر یو بنه سیاستمدار دی خود بل په

درسترانخوان!

تاسي به دالیدلي وي چې د افغانانو په منځ سیاسي بحثونه همیشه ډیر تاوده وي. دا بحثونه خو هلته بیا لاډير ګرم شي، چې خلک د بل چا په کور کې د بنې او غورې غذا نه وروسته په بحثونو شروع وکړي. نوبیا خوزمونږۍ هر یو داسی پوخ سیاستمدارشی، چې د سیاست داکتان هم د هغې په مخکی خبری نشي کولای. خو که د دغو مصنوعې سیاست پوها نو هر یو څخه ددي غوبنتنه وشي، چې ددي سیاست په اړه د خپل امکاناتو نه کار و اخلي، نوبیا خوبه یې پیدا کول په دوربین کې هم محال وي.

مشوره: هيله ده چې افغانان به د خپل ملک په مسائيلو کې هرارخیزه وندې و اخلي. مشهور متل دی چې واپسی: (د سوال په او بوژرنده نه چلېږي) نو د ملک داسی درانده کارونه هم یواحې د یوه یا خو کسانو

په اوږو وراچول مناسب او صحیح کار نه دی. نو که د رښتیا سیاستمداران یو، نو باید چې د دی سیاسې بحثونه لپاره خپل درست رخوانو نه هم د نورو په خدمت کې ورکړو.

۱۱. ستونزه: افغانان هر یو بنګلې، ازاد او پرمختللي افغانستان غواړي، خوپدي لاره کې هیڅ نوعه مسؤولیت اخستلو ته غاره نه ایېږدي!

افغانان په مجموعې توګه، او په بهر کې او سیدونکې افغانان په خاصه توګه، د هیداد د جورښت په اړوند ډیر بنه نظریات لري، چې دا نظریات یې تر ډيره حده د خارجې هیوادونو د ترقۍ او پرمختګونزو نه د خبرتیا او کتنو نه سرچشمې اخلي. ولې متاسفانه کله چې بیا د دوی څخه غوبښته وشې چې د هیواد د بیا رغونې او ترقۍ په برخه کې ونډه او مسؤولیتونه واخلي، نو بیا د سلو بهانو په پیداکولو، او د رنګارنګ اعتراضونو په وړاندې کولو سره د مسؤولیتونو نه تیښته کوي.

مشوره: افغانانو خصوصاً په خارج کې میشتو افغانانو ته دا خواست دی چې د پوها نو او عالمانو په خیر د خپل هیواد د ستونځو په خل کې با مسؤولیته او اګاهانه ونډه واخلي. د نورو نیمګړیا وې د بهانې په توګه استعمالول نشي کولاني چې د دوی مسؤولیترنه رفع کړي. راخې چې نورو ته د مثال کيدوله لاري، د خپل هیواد په سمسورتیا او پرمختیا کې ونډه واخلو، تر خونور هم و داسي ونډې اخستلو ته راوبللاي شو.

۱۲. ستونزه: مونږ هر یو پر نورو اعتراض کوو، خوپه خپل ځان د اعتراض اوږيدو ته هم تیار نه یو!

هو دا هم د هماغو تیرو ستنونخو یوه برخه ده. زموږ هیوادوال بیلدې چې فکر و کړي، چې دوي پخپله د ډیرو نیمګرتیاول رونکې دي، په ډیر جدیت سره په نورو نیوکې کوي.

مشوره: رائې چې د اعتراضونو لري، ته د عمل کولو په لري سره خواب و وايو. دا پدی معنا نه ده چې مونږ دی په غلطیو اتقاد و نه کړو، خو په نورو اتقاد کول، ولی پخپله عمل نه کول یوه غته اشتباه ده. ددي تر خوا، پر نورو اتقاد، بايد همیش د رغونکو وړاندیزونو سره ملګرۍ وی.

۱۳. ستونزه: افغانستان خیمه نه ده چې د خپلې خوبنې سره یې په کوم بل ئای کې و دروو!

زمونږ اکثره هیوادوال د گاونه یو هیوادونو نه داسی سرونې ټکوي، او په دی اوه داسی جدې پرخوردونه کوي، چې ته به وايي، دا غونډه دنيا ددوې په اختيار کې ده. واقعیت د مسلی دادی چې زموږ په هیواد کې د خارجيانو د لاس و هنو اصلې علت ده ګوی ملي ګتې دي. هر هیواد د خپل هیواد د ګټو لپاره کار کوي، دا خوزمونږ بدېخته مشران دی چې د خپلو شخصې ګټو په خاطر د هیواد ملي ګتې تر پخولاندې کوي، او د پردو هیوادونو د لاسو هنو وسیله ګرځي.

مشوره: دا چې زموږ هیواد خیمه نه ده چې پخپله خوبنې یې په پل ئای کې و دروو، دا مونږ ته یو لړ دراندې مسئولیتونه را په غاره کوي. دا خبره ما د افغانستان د بهرنې چارو پخوانې وزیر، داکتر رنګین سپاتتا ته هم په یوه رسمي مجلس کې په امریکا کې کړیو، چې د افغانستان مسئولین، دا مسئولیت لري چې خپلې ستونخې د همسایه هیوادونو سره د دیپلوماسي له لاري حل کړي. دوي نشي کولاني چې

یوازی د شکایتونو له لارې خپل هغه مسئولیتونه تر پخو لاندې کړې
کوم چې دوي یې د خپلو خلکو او همسایه ګانو په وړاندې لري. مونږ
ډیر د اسي وسايل او زرایع لرو چې د هغو په درست کارولو سره مونږ.
خپل همسایه ګان دی ته مجبورولای شو چې زمونږ ملې ګټو ته احترام
او زمونږ د ملکونو ترمنځ اړوند مسايل زمونږ سره د مفاهemi له لاري
حل کړي. خودا کار مونږ هلته کولای شو چې تر هرڅه اول، زمونږ د ډله
مسئول دولتي چارواکي خپل ځانونه مستقل کړي، او ددي همسایه
هیوادونو د تنخواه ګانو نه صرفالنظر شي. او بیا د سالم فکر او بنو او
نيکو افغانې مشاورینو په مشورو د حل د اسي لارې چارې وړاندې
کړې چې ردول یې د مخالفینو د توان نه پورته وي.

محترمو لوستونکو!

منه کوو، چې دا کتاب مو تر لاسه کړ هیله ده چې لوستلو به یې تاسې، ستاسې کورني او په کورنيو پوري مربوط له څوانانو سره مرسته وکړي، د دې لپاره چې خپل دغه اجتماعي خدمتونو ته ادامه او پراختيا ورکړای شو، ستاسې مالې ونډه به مور ته د دې توانيمندې راوښې، چې دغه شان نور ګټور اثار راټول او د ټولنې په خدمت کې ورکړو، نو لطفاً خپله مالې ونډه په دغه لاره کې مه سیموئ.

منه

ډاکټر تاج الدین ملت مل

جلال اباد- ننګرهار

لومړۍ خپرکۍ

د کتاب په اړه

۱- د کتاب ارزونه :

کله چې ما دا کتاب ولیکه او د لومړۍ حڅل لپاره چاپ او په ټولنه کې د خوانانو او زپو لاس
ته ورغني؟ نوله دوه ډوله ارزونو سره مخ شو.

لومړۍ د کتاب له چاپ نه دمځه ارزونه:

ما دا کتاب له چاپ نه دمځه، د هېواد یو شمېر پوهانو، علماوو، ملي شخصیتونو او لیکوالو
ته د ارزونې لپاره ورواستوه. د هغوي له ډلي اکثرو دا کتاب ډېر خوبن کړ او ډېري علمي او
مؤثرې تبصرې یې پري ولیکلې، چې د ځینو تبصره کوونکېو تبصرې په مکمله توګه په
لومړۍ چاپ کې ځای شوي، ولې د کتاب د حجم د کمبنت له کبله د یو شمېر دوستانو
تبصرې او لیکنې له چاپ پاتې شوي. هيله ده، چې معدرت به مې ومني او په دې اړه به
راته بښه وکړي، دا دې په دویم چاپ کې د لومړۍ چاپ د نشر شوو تبصرو لنډېز له تاسې
درنو لوستونکو سره دلته شريکوو:

- د هېواد پياوري لیکوال او لور ملي سیاسي شخصیت، استاد حبیب الله رفیع صیب

پري د یوې پراخې علمي تبصرې په لړ کې داسې لیکلې دي:

((له دې حساسو او ملي خوانانو خخه یو هم ډاکټر تاج الدین ملت مل دی، چې د ملت د
جسمی ناروغیو د تداوى تر خنګ د خوانانو د روحي او معنوی ناروغیو د درمنې هڅي
هم کوي. ده د "خوانان او شخصیت جوړېدنه" کتاب، چې پانې یې لږې خو کیفیت یې

لور او محتوی یې ژوندی ده، د همدي پشی د ډکولو له پاره ولیکه. دا کتاب یې په داسې حساس وخت کې ولیکه، چې نه یوازې دا چې زموږ نوی نسل به یې په لوستنې د ملي روزنې په رنا کې خپل شخصیت جوړ کړي، بلکې زموږ هغه خوانان به هم د خپلو شخصیتونو نیمگړ تیاوو ته خیر کړي، چې په تپرو دېرشو کلونو کې د تعليمي او فرهنگي ګلپودیو په ترڅ کې ورسه مخامنځ شوي دي.

د ډاکټر ملت مل دا کتاب د علمي تیوريو په رنا کې کښل شوي، خپلې تجربې او لپدانې کتنې یې پکې راغبرګې کړي او خپلو خوانانو ته یې په ډېره خواخوبۍ، زړه سوي او لوربینې او ورسه په ډېر فصاحت، بلاغت، په بشپړ روښابه او د هرڅه په خرګندولو سره بیان کړي دي، او د ملي شخصیت د جوړېدلو ټولې خواوې یې ورته په شمېرلې او کوتله ډول روښانه کړي دي.

د کتاب منځیانګه او د کتاب زمان او مکان په دقیق ډول په نښه شوي او همدا فرصت دي، چې د ملي روزنې د نیمگړې کېدلو په دې حساس او بحرانی حالت کې د دې نیمگړ تیا د لري کولو او د دې تشي د جیړه کولو له پاره به ډېر ګټور وي، چې دا کتاب خپور شي.

زما وړاندیز دا دی، چې دا کتاب زر، دوه زړه نسخې نه؛ بلکې په زرهاوو نسخې د بنوونې او روزنې وزارت له خواتکشیر شي او د هېواد په ګوټې ګوټې کې لېږ تر لېږ د هر بنوونځۍ کتابتون ته یوه نسخه ورسول شي او خوانان یې نه یوازې لوستلو؛ بلکې عملی کولو ته هم راویلل شي. ډاکټر صېب او نور لیکوال باید دا لري نوره هم پسې وغځوي او د هغۇ علمي، روزنې او فرهنگي زیان د جبران له پاره چې په تپرو دریوو لسیزو کې ملي روزنې ته رسپدلى، او خوانانو له خپلو ملي ارزښتونو سره واتېن پیدا کړي، لاس په کار شي او زموږ خوان نسل د ملي روزنې په صراط المستقیم سم کړي.)

• : د هېواد یو پیاوړی خوان ژورنالیست، بناغلي عبد البصير سباوون صېب پرې د

یوی اوږدې تبصرې په برخه کې د اسې کښلي:

((د یو خوان په توګه ماته، خو نوموری اثر دېر په زره پوري او یو خانګري لارښود تمام شو، سمه ده، چې د ماشومانو او خوانانو په اړه به ډېرې ليکنې شوي وي؛ خو پر داسې بنسټيزي موضوع به بل داسې کتاب نه وي، چې د محتوا له پلوه دي وزمين او هم دي د ژې د روانۍ او ساده گې له پلوه خپله خانګرتیا ولري.

ډاکټر صib د کتاب په ځینو پاهو کې د ماشومانو د بنوونې او روزنې په اړه ډېر ګټور واپندیزونه کړي دي. که په ربنتینې بهه یې دغه وړاندیزونه په ټولنه کې پلي شي، زه باور لرم، چې ټولنه به مو له ډېرو کړکچونو خخه راویاسي. دغه اثر نه یوازې، چې خوانانو ته، بلکې یوه زیاته برخه یې په ميندو او پلرونو پوري هم اړه لري. زما په عقیده د دي کتاب په ليکلوا کې د ملت مل صib اصلی مطلب هم د خوانانو د شخصیت د جورونې تر خنګ، ملي، انساني او وطني مسوولیتونو ته د خوانانو د پاملنې اړول دي، چې ملت مل صib واقعا د یوه با احساسه افغان په توګه خپله ملت پالنه په ډېر بهه توګه ثابته کړي دي.

د خواشيني خای دادی، په داسې حال کې چې زموږ هېواد دغه ډول د ملي احساس روزنې ته نن تر بل هر وخت لا زيات ضرورت لري، ولې زموږ د تعليم او تربیې مسوولین په دي برخه کې د اړتیا وړ پاملنې نه کوي.

زه د دي تر خنګ، چې د یو خوان په توګه د ملت مل صib ددغه د ډرور خدمت ستاپنه کوم، د هېواد له نورو پیاوړو مسلکې پوهانو او عالمانو خخه هم غوبښته کوم، چې په دي نېکه لار کې د بناغلي ملت مل پر پل، پل کېږدي، تر خو له دي لاري د هېواد راتلونکي نسل په مسوولانه توګه وروزې. د یو خوان په توګه لومړي له ډاکټر ملت مل صib نه غوبښته کوم، چې ژر تر ژره دي دغه اثر په دري ژبه هم ولیکي، تر خو زموږ دري ژې لوستونکې خوانان هم له دي ګټور اثر خخه ګته واحلي. له بلې خوا زه د هېواد پر ټولو خوانانو غړکوم، چې دغه ګټور اثر دي یو حل نه؛ بلکې خو خو څلې په پوره غور ولولي او

په کتاب کې لیکل شوې لارښونې دې په پوره غور د ژوند په ځینو برخو کې پلې کړي. له یوې خوا به د کتاب لوستنه ددوی شخصیت جوړونې او ساتنې ته ګټه ورسوی او له بلې خوا به د دې لارښونو په عملی کولو سره به دوي هم د هېواد او خپلو خلکو له پاره ډېر ګټور تمام شي. د دې تر څنګ، زه د افغانستان بنوونې او روزنې وزارت مقاماتو نه په کلکه غونښته کوم، چې دغه اثر دې د هېواد ټولو بنونځيو او کتابتونونو ته په پراخه پیمانه ورسوی، او حتاکه ممکن وي چې دغه کتاب په درسي نصاب کې هم شامل کړای شي. په پای کې همدومره باید ووایم، چې لوستونکي کولاي شي له دې اثر څخه د ژوندې کړکېچن چاپېریال کې دیو سه لارښود په توګه زیاته ګټه واخلي.)

- بناغلی زرغونشاه شينواری صib، چې د هېواد یو غښتلی ملي، سیاسي شخصیت دی، پرکتاب خپله ژوره سیاسي تبصره داسې راټولوی:

((ليکوال نه یوازې دافغانستان د محرومې ټولنې، کونډو، یتیمانو، غازیانو، سپین بېرو او خوانانو د خورو خورو ارمانونو د وژلو ترڅې کېسې کړي دي، بلکې دې په خپله هم د هغه ډېرو څوانيمرګو هيلو په جنازو کې شامل و، چې هدف يې په یو خپلواك افغانستان کې د افغان ولس حاکمیت و. هر با شعوره انسان، چې په کومه خاوره کې خاپورې وکړې، د هغې مینه د هغه په وينه کې د ساه په شان ژوندۍ وي. سیاسي، هوبنیار، متفکر او پر وطن مین بنیادمان څانونه د ټول عمر له پاره د همدغې بې مثاله او بې سیاله مینې پوروری ګنې. هر چېږې چې ژوند کوي، هر چېږې چې خبرې کوي، او د هر چا سره چې راشه درشه کوي، هدف يې د دغې مینې درنښت او پاپښت وي. د دې کتاب ليکوال دا ويړلې خصلت د مبارزي په اوږدو کې تر ګوتو کړي او پر مبارزه باندې د باور پر اساس يې په خورا بنه توګه ژوندۍ ساتنۍ دي.

زه نه یوازې دا چې د دې کتاب لوستنه څوانانو ته په کلکه توګه توصیه کوم، بلکې د دوي

توجه د لیکوال اساسی هدف ته چې هغه د یو با وقاره افغانستان جوړول دي را اړوم. خدای جل جلاله دي وکړي چې دا کتاب (خوانان او شخصیت جوړېدنه) د افغانستان خوان نسل، د خپل ورک او لوټ شوي ماضي اساسی سوال ته خیر کړي او هره پاڼه یې د وطن د ازادۍ، نېکمرغۍ او سرلوپۍ له پاره داسې سرتیپه شي، چې د دې تېپې وطن په توټې، توټې ټهر کې، یو روغ، متحد، مستقل او سرلوپې افغانستان، چې د لیکوالی ارزو ده، خپلو راتلونکو نسلونو ته په میراث پرېږدي.

- عبدالباري جهاني صib، چې د هېواد یو نامتو او ملي شاعر او لیکوال دي، پر کتاب د خپلې علمي او ادبی ارزونې په منځ کې داسې لیکې: زه ګومان کوم دا داسې یو اثر دي، چې زموږ خوانان یې لوستلو ته ضرورت لري. په ډېره ساده ژبه د خوانانو ورخنيو مشکلاتو او مسوليتونو ته اشارې پکې شوې دي، او لیکوال تقریبا هر ئای د خپل استدلال د بنه تر تقویه کولو له پاره ذهن ته ډېر نېړدې مثالونه راوري دی. د مور او پلار او مشرانو له درناوي خخه نیولې حتی د خوانانو د واده تر سن او امکاناتو پوري د هر خه په باب یې لیکنه کړي ده.

د کتاب یو بنه خصوصیت د هغه د ژې ساده والي دي. نه له ډېرو پېچلو او مغلقو عباراتو خخه کار پکې اخیستل شوي دي، چې لوستونکې ته یې فهم ګران شي او نه له نویو رواج شویو لغاتو خخه، چې اکثر یې دومره نامانوس دي، چې سړی دډیکشنري له استعمالولو خخه پرته ورباندې پوهېدلای نه شي، چندانې کار پکې اخیستل شوي دي.

لیکوال د شخصیت د ودې د مراحلو د تشریح کولو په موضوع کې له خپل علمي صلاحیت خخه ډېره بنه استفاده کړي ده او دلته یې هم په ډېرو ساده کلماتو، چې تقریبا د هر باسواده سړی له پاره د پوهېدلو وړ دي، ډېر ژور علمي مفاهیم تشریح کړي دي.)

● بلاخره، د هېواد توامندي سیاست پوهې، او د ولسي جرګې غږې، اغلې صفيه صدیقې صېبې هم د یوې پراخې مقالې په لړ کې له یو شمېر ډپرو غوره سپارښتونو سره خپل نظر داسې رانغارلي دي: ((که دغه کتاب تر خپرنو او مطالعو لاندي ونيسو؛ نو د کتاب ټول څېرکې د خورا زيات ارزښت وړ دي؛ خو په ځانګړې توګه د ځوان پېژندنې، د ځوان صلاحیتونه او مسولیتونه، سالمه بنوونه او روزنه، شخصیت پېژندنې، د شخصیت وزنې مخنيوی، د شخصیت جوړونه او ساتنه او د ځوانانو د ژوند نور مهم اړخونه په دې کتاب کې په داسې بنکلو او څرګندو ټکو او مثالونو بیان شوي دي، چې د کتاب لوستل هر څوک خصوصا ځوانان د ژوند ايندې ته هڅوي. زما په اند بناغلي ملت مل د خپلې ټولنې یوې ډېرې مهمې برخې (ځوانانو) ته توجه کړې او زموږ د ټولنې نيمګرتیاوو ته یې په پام لرلو سره دغې نيمګړې روزنې او پالنې ته خپلو خلکو او د ځوان نسل توجه را اړولي ده. ده د ټولنې دغه کړکېچن موضوعات په بنه توګه او روانه ژیه څېرلې دي. زه د خپلې ټولنې ځوانان په کلکه توګه ددې ګټور اثر لوستلو ته هڅووم؛ ئکه دا کتاب ډېر زيات روزنیز ارزښتونه لري، خاصتا د کتاب دویم او درېیم څېرکې یې ماته ډېر په زړه پوري بنکاره شول. ددې ترڅنګ، چې دا کتاب په ډېر ساده او روانه ژیه لیکل شوي، ولې هغه خه چې زما په نظر تر ټولو ارزښتناک دي، هغه دا دي، چې ليکوال د یو رېښتنې افغان په توګه هڅه کړې، چې زموږ ځوان نسل ته، چې ددې تېرو درې لسیزو په اوږدو کې د خپلې ټولنې له کولتوری، فرهنگي، سیاسي او اجتماعي ارزښتونو او مسؤولیتونو نه کاملا ناخبره او بې برخې پاتې شوي دي، په دې کتاب کې د دغو ژورو ملي ارزښتونو او یادونې او سپارښتنې کړې دي. هو! بناغلي ملت مل دغه ملي دنده په خورا بنه توګه سرته رسولې ده، هيله ده لوستونکې به د ليکوال دغه ژور پیغام ته ځانګړې توجه وکړي.

ربنتیا هم که خوانان دغو لارښوونو ته توجه وکړي؛ نو دوى به د خورا باشتابه او او سپنیز دریخ لرونکې شي. ده نه یوازې چې خوانان خپلو دندو ته متوجه کړي؛ بلکې ددې تر خنګ یې هڅه کړي، چې میندې او پلرونه، د بنوونې او روزنې مسؤولین، او د حکومتي چارو مسؤولین هم په دې برخه کې خپلو دندو او مسؤولیتونو ته متوجه کړي.)

دوم د کتاب له خپرولو نه وروسته د لوستونکېو غږګونونه:

دغه کتاب زما د محدودو مالي امکاناتو په چوکاټ کې په ۱۳۸۶ کال کې په محدوده پیمانه چاپ او هېوادوالو ته د لوستنې په خاطر وړاندي کړاې شو. د لوستونکېو له ډلي یو شمېر زیاتو راسره د کتاب په اړه خپلې ارزونې شريکې کړي دي، چې په هغوي کې خینې داسې کېسې هم شته چې باوري نه دي. خینو خوانانو دا هم راته ویلي، چې له خپل ژوندانه نه دومره ناهیلې او په تنګ وو، چې د ځان وژلو په درشل کې وو، چې زما دغه کتاب ورته په لاس ورغۍ، او د کتاب په لوستلو سره نه یوازې دا چې د ځان وژني له تصمیمونو خخه تېر شول، بلکې په کمه موده کې یې ډېرې زیاتې مثبتې لاسته راورنې ترلاسه کړي. راخئ چې د دغسې پېښو خو ژوندي بېلګې ولولو.

• د لویانو خبرې:

((له ډېر وړوکوالې خخه مې د لویانو خبرې او مجلسونه خوبنېدل، تر ډېره به مې هڅه کوله، چې له نېکو او هوبنیارو خلکو سره ناسته ولاړه ولرم، تر خو ترې بنې او ګټوري خبرې زده کرم. تر دولسم ټولګي پورې مې د شخصیت جورپذنه دوه دورې، چې د (انتقالې) او (مشکلې) په نومونو یادېږي، تېرې کړي وي او د درېمې، چې ډېره حساسه، باريکه او له تېروتنو ډکه دوره وي، دا دی ترنیمایي رارسېدلی یم. په لوړېو کې دا بحراني دوره ماته ډېره حیرانوونکې ځکه وه، چې زما اندونه، انګېرنې او پام په ډېر نازک حالت کې وو، خو له نېکه مرغه، چې د ډاکټر صېب تاج الدین ملت مل کتاب (خوانان او

شخصیت جورپیلنه) مې پوره لاس نیوی وکړ. د ټولنېز ژوند له پاره مې د شخصیت جورپیلنه په برخه کې ډېر خه ترې زده کړل، په دې هم پوي شوم چې بنه او بد شخصیتونه په کومو خانګرنو سره بېلولاي شو. شاید زموږ په دې لار ورکې ټولنه کې ما غوندي ډېری خوانانو دغه کتاب لوستې وي او هغه گټوري لارښونې، چې په دې کتاب کې بنودل شوي، د ژوندانه په برخه کې یې ترې ډېر خه زده کړي وي. په پای کې له بناغلي ملت مل صib خخه یوه هيله لرم، چې دا کتاب (خوانان او شخصیت جورپیلنه) یې له هپواده بهر لیکلی. اوس چې خپل هپواد ته راغلی دي، شاید له نېډې خخه یې د خپلې ټولنې خوانان لیدلی او خارلی وي، بایده دي، چې د نويو خوانانو له پاره دې بل دې ته ورته گټور کتاب هم ولیکې او کنه؛ نو په همدي کتاب کې دې زیاتونې وکړي او د بیا خل له پاره دې په نوي پنه چاپ کړي.)

(محب الله الله يار)

• (د ډاکتر صib ملت مل (خوانان او شخصیت جورپیلنه) کتاب مې ولوست، ئینې لوستونه او پیغامونه مې یې تر خپلې کورنۍ هم ورسول او ئینې تجربې مې یې پر خپل خان هم عملی کړي، اوس چې زه خپل خان او خپلې کورنۍ ته ګورم، نو له پخوا وخت سره راته ډېر زیات بدلون په کې بنکاري.

ددې کتاب په یو خای کې یې لیکلی، چې له مېلمنو سره د ماشومانو د ناستې مخه باید ونه نیول شي، ما پر دې لارښونې عمل وکړ، اوس زما یو کوچني زوي دا زده کړي، چې مېلمنو سره خنګه کېنې، خنګه خوراک وکړي او خنګه خبرې وکړي؟)

(عبداللطیف احساس)

د شمشاد تلویزیون خبریال

● زما له انده:

دارواپوهني او د ژوند په بېلابېلو کېړلېچونو کې د سم تګک په اړه مې تر ډېره د امریکایي لیکوال ډیل کارنیګي کتابونه خوبنېږي، لوستي مې دی او لولم يې؛ خو زما په اند بناغلي ډاکټر صاحب ملت مل هم له هغه کم نه دی. ډاکټر صاحب په خپل کتاب (خوانان او شخصیت جوړېدنه) کې په ډېره جامع توګه د انسان د ټول ژوند لپاره حئینې داسې فرمولونه وړاندې کړي دي، چې پر عملی کولو يې انسان نېکمرغه کېدای شي. ددې کتاب بنه والي په دې کې هم دي، چې بناغلي ملت مل د خپلې افغانی ټولنې له روحيې سره برابر داسې لیکلای دي، چې د مثالونو او بېلګو په لوستو يې هر سې فکرکوي، چې والله زه خو هم دغسې يم، باید په دې ډول خان بنه کرم.

زه په دې هيله يم، چې د بناغلي ډاکټر صاحب دغه کتاب په هر کور کې شتون ولري او هر خوان، پېغله، پلار، مور، ورور، خور او ... يې يو خل خامخا ولولي. دا چې ددې کتاب لوستل د ژوند زده کول دي؛ نو ځکه يې ټولو افغانانو ته لوستل اړين بولم. زه په خاني ډول دې کتاب ته د بناغلي کارنیګي د (ژوند لار) او (دوستي لار) کتابونو هومره ارزښت ورکوم او له بناغلي ملت مل صاحب خخه غوښتنه کوم، چې په دې برخه کې نوري لیکنې هم وکړي.

هجرت الله اختيار

● د خوانانو رښتني مل:

د تخلصونو اينبودل خويو اسان کار او په دې کلونو کې زموږ په هېواد کې يو مود ګرڅدلې

دی. هر خوک کوبنښ کوي چې داسې یو تخلص غوره کړي، چې تر بل هر چا غټه په نظر راشي او لوی مفهوم په کې پروت وي. خود تخلص ساتنه او په ربنتینې مانا د هغې ملتیا یو ډېر نادر او بې مثاله کار دی. ملت مل صېب که خه هم له خوانانو خخه زیات د ټول ملت د ملګرتوب ادعا کوي او ما ترې په مجلسونو کې دا هم اورېډلي دي، چې دی د تخلص د غوره کولو له شروع نه تر دي دمه دغه تخلص ته وفادار پاتې شوی دي او په دي اوږده موډه کې یې د ژوند په هره لحظه او هر ځای کې له خپل ملت او ملي ګټونه پلوی او دفاع کړي او کوي یې. دی وايي چې په دي لار کې حاضر دی هر وخت خپلو خلکو ته حساب ورکړي. هو، ملت مل صېب زموږ په هپواد کې هماماغو یو خود ګوتو په شمار کسانو کې راخي، چې په غوځه توګه یې وکولای شول داسې بامسؤولیته تخلصونو ته خپله ربنتینولي او وفاداري، خاصتاً د هپواد په دي ګرمو حالاتو کې چې ډيرې سړې او سپني یې هم ویلې کړي، ثابته او خپله دغه وفاداري په عمل کې په دوامداره توګه وساتي.

ملت مل صېب که په امریکې کې هم و، په سینه کې یې د خپل درډېډلي او خورېډلي ملت مينه او خاصتاً د خوانانو په اړه تشویشونه په غورځنګ ول. همدي مينې دي راوپاراوه، چې خپل قلم رواخلي او خوانانو ته داسې خه ولیکي چې نه یوازې زموږ د تولنې یو شمېرننۍ خوانان خوشبخت کړي، خوکه یې نور خوانان په ربنتینې توګه عملی کړي، زموږ راتلونکي نسلونه او تولنه به ډېره خوشبخته کړي. کله چې ملت مل صېب دو هکاله دمڅه بېرته هپواد ته راستون شو؛ نو بیا یې خپل دغه زور تعهد په عملی توګه خوانانو ته په یو لړ خدمتونو د بوختېډو له لارې تازه کړ. ده دنوی سید جمال الدین افغان انسټیتوټ په پرانېستلو سره د خوانانو په سالمه ملي اسلامي روزنه، او د دوى د بنوونې د لورېټيا لپاره نه ستړې کېدونکې هلې حلې پیل کړي. ده په ننګرهار او کابل کې له خوانانو سره مخامنځ ناستې، ولاړې درلودې، دوى ته یې په داوطلبانه توګه د شخصیت جوړېډني سیمینارونه، ورکشاپونه او د تلویزیون له لارې روزنیز پروګرامونو ته ملا وټله. د دي تر خوازه د ملت

مل صیب د یو لپ زیاتو هغو سیاسی نه ستپوکېدونکو هلو خلو شاهد یم چې په هېواد کې دنه او د هېواد نه بهر ېې د افغانانو تر منځ د یوه پراخه ملي سیاسی وحدت او په هېواد کې د یو سالم ملي اسلامي نظام د لاس ته راولو په لاره کې په دوامداره او جدي توګه په ډېر علمیت او حوصله مندی پرمختیوی او وړی ېې. زه دې شاهد یم چې ده په دې لارکې خپل د لاس په تپاکو ګټلي په زرهاو ډالر د خپلوا خلکو په خدمت کې او د یتیمانو د اوښنکو د وچولو په لارکې مصرف کړي دي چې دا په ربنتینې توګه هم د ده ملت مل توب یو بنکاره او عملی ثبوت دي.

ما د ملت مل صیب دغه لیکلی اثر خو خو خل ولوست، له خپلې مېرمن او ملګرو سره مې هم وخت په وخت شريک کړ. په خپل ورځني ژوند کې مې د ده لارښوونې تر ډېره حده عملی کړي هم دي. د ده علمي لارښوونو نه یوازې دا چې زموږ په ورځني ژوند کې یو لپ مثبت بدلونونه راوستل او له برکته ېې زما دکورنۍ چاپریال لا خود او زموږ تر منځ ېې د مینې او محبت فضاء لا نوره هم صمیمي شوه؛ بلکې د همدي لارښوونو په رنځکې زموږ کوچنیان هم تر نورو همزولو زیات غښتلي او په ځانونو لا زیات باوري کړل. ما د ملت مل دغه ولسي مرغاري د احمدشاه بابا د ادبی او فرهنگي ټولنې خوانانو سره شريکې او وخت په وخت مو هغه باب په باب ولوستې، چې د دې ټولنې د ټولو غړو خاصتاً خوانانو د ډېرې ستاینې وړو ګرځېدې.

زه په داسې حال کې چې د ملت مل صیب د دې لور ملي خدمت قدردانی کوم، ټولو پلرونو، میندو او خاصتاً خوانانو ته په کلکه سپارښتنه کوم چې د ملت مل صیب سپارښتنې چې د خوانانو، کورنیو، دین او وطن په اړه کړي دي، په غور ولولي، ځانونه دې پري پوه کړي او د هغو په درست عملی کولو سره دې د ملت مل صیب هيلو ته د عمل جامه ورواغوندي. ما دا کار عملی کړي، پايلې ېې خوبې دي، تاسې ته ېې هم د لوستلو او عملی کولو سپارښتنه کوم.

عبدالقادر فکري

۲ _ داکتاب د چا له پاره دی؟

سره له دې، چې د دې کتاب سرليک (خوانان او شخصیت جورپىدنه) خوانانو ته په گوته شوي دی، ولې د کتاب په منځيانګه کې دېر دasicي مهم، گټور، او مؤثر معلومات او لارښونې وجود لري، چې د هغولوستل او ځانونه پري پوهول، نه يوازې دا چې هر پلار، مور و خور او ورور، بنوونکېو، د تعليم او تربیي مسؤولينو او دولتي چارواکېو ته گټور، بلکې فوق العاده ضروري دي. د کتاب په اوږدو کې په خوره وره توګه ډپرو دasicي ضروري موضوعاتو ته اشارې شوي دي، چې هغه نېغ په نېغه د زېروالو (والدينو)، بنوونکېو او د تولنې په نورو مسؤولينو پوري اړه لري؛ نو پر ئای به وي چې ووايو، د یو نوي هېواد جورپولو په اميد رائحې چې ټول په گله له هري منبع نه په گټې اخستنې، د خپل هېواد د راتلونکې نسل د سالمتيا او سلامتيا په خاطر د دې اثر په لوستلو او عملی کولو سره خپل انساني، پلنۍ، مورني، بنوونيز او ټولنېز مسؤوليتونه درک او په سمه توګه یې پرڅای کرو. په تېرو شلو کلونو کې چې زه په امریکا کې او سېدم، هېواد ته د راتلو په وخت کې خپلې تولنې ته خير شوم. دا راته جوته شوه، چې د تېرڅه لپاسه (۳۰) کلن جنګ او مهاجرت له کبله زموږ ټولنه په هر اړخیزه توګه له صدمو سره مخ شوي ده، چې د دې صدمو له جملې خخه یوه جدي صدمه د ځوان نسل د تربیي خرابوالی و، چې لا تر اوسيه ورته هم هېچا پاملنې ونه کړه او نه یې په عملی برخه کې هېڅ کوم اقدام شوي دي.

خو زموږ د ټولنې د ځانګړي تحليل له مخي دا ستونزه په زغرده رامنځ ته شوه، چې دېر خله زموږ په ټولنه کې پلار، مور، د کورنۍ نور غړي او ترڅنګ یې بنوونکي هم د خپلو بچېانو او زده کوونکيyo شخصیت په نارادي توګه وژني.

سره له دې، چې د شخصیت جورونه او پالنه دېر ضروري اصل دي؛ خو تر دې هم لا

زيات دا مهمه ده، چې په لوړي سر کې د شخصیت وزنې مخنيوي، په بېره او خيرتيا سره وشي. نو له همدي کبله د کتاب محتوا داسي جوړه شوي ده، چې د دي تر خنگ چې خوانانو ته لازمي لارښونې باید وشي؛ نو مور، پلار او د کورني غرو او همدا راز د بنوونځي بنوونکېو ته هم په کې ډېرې لارښونې شوي دي، چې له یوې خوا د بچانو او خوانانو د شخصیت وزنې په اړه دوي له خپل دغه نا ارادي کړو وړو خخه خبر کړو او له بلې خوا د خوانانو د شخصیت جوړونې په اړه دوي ته داسي لارښونې وکړو، چې دوي په بنه توګه وکولاي شي د خوانانو په شخصیت جوړپذنه کې اغېزمنه ونډه واخلي. دغه لارښونې د دې کتاب په ټولو پانو کې خای پر خای خوانانو، کورنيو او بنوونکېو ته په ګوته کړاي شوي دي.

۳ - له خوان نه مطلب خه دی او خوانان ولې مهم دي؟

د خوان تعريف:

لوړي غواړم دا روښانه کرم چې د (خوان) له کلمې خخه زموږ مطلب دلته نارينه او بنځينه دواړه خوانان دي. که خه هم زموږ په ولسي فرهنگ کې د خوانانو کلمه یوازې د هلکانو له پاره کارپېري؛ خو په حقیقت کې دا یوه عامه کلمه ده، چې دواړه یعنې هلکان او نجونې را اخلي. د دي کتاب په اوږدو کې چې کله د (خوان) کلمه یادپېري، له هغې خخه مطلب نارينه او بنځينه دواړه خوانان دي.

خوانان ولې مهم دي؟

د لاندې دلایلو په وجه خوانان په ټولنه کې خانګړي او ټاکونکۍ روں لري:

1. خوانان د ئان پر وړاندې یو اوږد راتلونکی لري. هيله لرم چې دا کتاب به له دوي سره د دوي د شخصیت په روزلو او د هر یو په ژوند کې د یوې روښانه راتلونکې په لار کې

اغزې من ثابت شي.

۲. خوانان ژوند ته سترګې پر لار او د خپلو کرو وړو په ټاکنې کې لارښوونو ته اړتیا لري، هیله ده دا کتاب به دوى سره د بنه شخصیت ګټنې ترڅنگ د یو مسؤول افغان په توګه د دوى په روزنه کې مرسته وکړي.

۳. په ټولیزه توګه خوانان د پاکو احساساتو لرونکي وي، خپل هېواد او هېوادوالو ته د چوپر په برخه کې قربانيو او هلو ځلوا ته چمتو وي.

۴. خوانان د ډېرې انرژۍ لرونکې دې، که چېږي له دوى سره لړه مرسته او لارښونه ورته وشي، دوى کولای شي، چې خپل خان او وطن له پاره دغه انرژۍ په یوه ډېره ګټوره لاره وکاروي او که دوى ته مناسبې لارښونې ونشي؛ نو ددې خطرات شته، چې دوى به د منفي احساساتو او ناسمو فکرونو او کرنو بنکار شي؛ نو په دې وجهه به د دوى شخصي ژوند او ملت دواړه زیانمن شي. یعنې د دې ګټورې پانګې د بایلنې په وجهه به هم خوانان او هم زموږ هېواد زیانمن شي.

۵. کله چې زه خوان وم، زما په ژوند کې د یو خو مشرانو نېکو لارښونو دومره ګټور اغز وکړ، چې زما ژوند یې سم لوري ته واړاوه او پایلو یې زه بنو او پرځای هيلو ته ورسولم؛ په همدي وسیله غواړم، چې د هغوي د ګټورو خدمتونو لري لاپسي وغځوم، او هیله لرم چې زما دغه پېرزوینې به ستاسي په ژوند کې هم یو لړ مثبت بدلونونه راولي. زما اميد له لوستونکو خخه دا دې، چې تاسي به هم دغه اخلاقې مکلفيت لاپسي وغځوئ او د خپل راتلونکې خوان نسل په چوپر به خانونه مصروف کړي.

۶. له بدنه مرغه دردونکې واقعیت دا دې، چې زموږ هېوادوال د تېرو خو لسیزوجنګونو او جګرو له کبله نه یوازې ډېر خورېدلې او خپل شوي دې؛ بلکې د دې ترڅنگ زموږ د وطن عالم (?) او په اصطلاح وطنپال (?) مشران چې هېوادوالو پري تل حساب کړي او د دوى د لارښونو په انتظار پاتې شوي دې، افسوس، چې دهغوي ډېر یې د مایوسی، په خپل

منځونو کې د نابوري او پر بهرنیو مرستو د اټکا بښکار شوي دي او په دې توګه دغه مشران له هیڅ نوعه نوبت، خلاقیت او مسؤولیت سره چمتوالی نه بنیي.

د تپرو لسو کلونو په اوږدو کې مو د یو شمېر نورو فداکارو وطنپالو ملګرو په ملاتر کوبنېن وکړ، چې یو شمېر دغه غښتلي (؟) مشران د یو سالم ملي سیاسي پروګرام جوړولو له پاره را ویلو؛ خو افسوس پر دې، چې لاسته راورني یې دومره د ډاد ورنه وي، نوله دې کبله مو هود وکړ، چې تر دې زیات باید د دغنو تشن په نامه مشرانو په تمه پاتې نشو؛ بلکې د یو بل متبادل دریئ په لته کې شو، نو دا مو غوره وګنه، چې خپله انژري له خوانانو سره د ګډکار په موخه ولګوو. دا باید ووایو، چې نن که تاسې خوانان د خپل ملت او هېواد د راتلونکې په تاکنه کې د لارښود دندې اخلى، دا ددې تشن په نامه مشرانو پر وړاندې ستاسې سپین سترګي او سرغراوی نه دي؛ بلکې ستاسې دا ډول کړنه دوى خپلو هغو بي مسؤولیتیو ته متوجه کوي، چې تاسې ته یې د خپلې ټولنې له پاره د لارښود مکلفیتونه در په غاره کړي دي. هيله من یم چې تاسې خوانان به خپل ولس او دې مشرانو ته خرګنده کړئ، چې تاسې د دې وړتیا لرئ چې د تاریخ په دې ډپرو سختو شېبو کې هم خپل ملت او هېواد د یووېشتمنې پېړۍ له غونښتنو سره سم د ب瑞اليتوب پراو ته ورسوئ.

د تپرو خو لسيزو په اوږدو کې ما زندانونو او د مرګ له ته ديدونو نه نیولي تر تبعید، لوړې او د غربت شېو او ورڅو ته د هغو امکاناتو په نسبت ترجیح ورکړې، چې د هېواد او هېوادوالو پر وړاندې له نامشروع لارو خخه تر لاسه کېدل. پر دې سرېږه، ما په خپل ژوند کې خپل ټول مادي او معنوی شتمني د تاریخ په هر حساس پراو کې تر خپل وس پورې له خپلو هېوادوالو زار کړي؛ خو سره له دې زه خپل خان د هېواد او هېوادوالو او په خانګرې توګه ستاسې خوانانو پر وړاندې لا نور هم پورورې بولم؛ نو د همدي مسؤولیت تر درک وروسته غواړم، چې د خپلو مسؤولیتونو یوه برخه له تاسې سره د دې کتاب په ليکلو شريکه کړم. د مشرانو صادقانه لارښونې د خوانانو پر ژوند ژور اغېز کولای شي. د ساري په توګه، زه

چې کله اته کلن او په دويم ټولکي کې وم؛ نو مرحوم جرار صib زموږ په بنوونځي کې د یوه کانفرانس په ترڅ کې د روسيې له پاره د (خرسچوف) د خدمتونو په اړه وویل چې: ((په روسيه کې ټول جوړ شوي موټرونه اوس هم د خرسچوف په وياړ کله چې بریک ونیسي نو (چوف) اواز کوي)).

زه نه غواړم چې ددي خبرې پر حقیقت باندې خبرې وکړم، خو په دې باور لرم چې د دې کيسې په کولو مرحوم جرار صib غوبنتل، چې خوانان د خپل وطن خدمت کولو ته وګوماري. د هغه مرحوم دغه خبره داده اوس نبدي پنځوس کاله وروسته هم زما په ياد ده.

۴ - خوانان ولې باید دا کتاب ولوی؟

دا هغه پوبنتنه ده، چې هر خوک یې دمخته تر دې چې دا کتاب واخلي، له ئان خخه دې ویوبنتی، چې ایا د دې کتاب لوستل ماته خه ګته رسوی؟ ایا دا کتاب د وخت او پیسو په لګښت ارزي؟

دا د ټولو انسانانو یوه طبیعی ځانګړنه ده، چې د هر کار په برخه کې باید دا پوبنتنه تر هر خه لوړۍ له خپل ئانه وکړي، چې د دې کار په کولو کې زماګته او زيان خه دی؟ ایا ګته یې تر زيان زیاته ده او که نه؟

زه د دې کتاب د لیکوال په توګه، نه یوازې ستاسي دا پوبنتنه د خپگان وړ نه بولم؛ بلکې زه په کلکه تاسې ته توصیه کوم، چې د خپل ژوند په ټولو چارو کې دا پوبنتنه هر وخت له خانه وکړئ او د یو ربنتینې خواب په رنځکې پرېکړي وکړئ. زموږ د ټولنې یو تریخ واقعیت دا دې، چې د خلکو اکثره کارونه له دې کبله نیمګړي پاتې کېږي، چې داسې کارونو ته لاس اچوي چې سرته رسول یې ورته ناشوني وي؛ نو د یو وخت په تېږيدو او د یو مقدار انرژۍ او امکاناتو تر لګولو وروسته ورته پته لګېږي، چې هغه کار یې باید هېڅ پیل کړي نه واي او یا هم له دې کبله چې د یوه کارګته او زيان یې په غور نه وي ارزولي؛ نو د یو کوچني

خنډ د پیدا کېدا له کبله بیا هغه ډېر پر مخ تللى کار په نیمایي کې پرپېدی؛ نو دا به ډېره ګټوره او د یوه کلک ھود د نیولو له پاره بنه او غوره لار وي، چې د یو کار له پیله لومری د هغې ګټې او زیانونه په ژوره توګه وارزول شي.

سره له دې چې له دې کتاب خخه ګټه اخیستل به یوازې په تاسې پورې اړه ولري، ولې هغه خه چې زه یې په جرئت ويلاي شم دا دې، چې د دې کتاب په لیکلو کې موبه هېڅ ډول ځاني ګټې په پام کې نه وي نیولې. پر دې سرپېره چې نوموری کتاب مو په خپلو امکاناتو چاپ او له دې کتاب خخه تر لاسه کړې ګټه به هم ستاسي خوانانو د خدمت له پاره پر یو بل کتاب او یا کوم بل علمي کار لګېږي؛ نو زه د خپلې پاکې ارادې له معخي تاسې ته په ډاډ ويلاي شم، چې که مو دا کتاب په پوره غور ولوست او پوره عمل مو پرې وکړ؛ نو تاسې به نه یوازې د خپلو خلکو او هېواد له پاره ګټور شي؛ بلکې ددې ترڅنګ به مو د خپل شخصیت په لوړتیا او بشپړتیا کې کارنده ونډه اخیستي وي، او هم به مو د خپلې کورنۍ او بچیانو راتلونکې سره ډېره مرسته کړې وي.

دا کتاب په درېپیوو دلیلونو خوانانو ته ځانګړۍ شوی دې:

لومړۍ: زه د یو افغان په توګه د دې مسؤولیت احساسوم، چې د خپل هېواد خوان نسل ته لازمې لارښوونې وکړم، چې په دې وسیله به مې د لوی خدای جل جلاله، خپل وجدان او هېوادوالو پر وړاندې خپل وجدانی مسؤولیتونه تر یو بریده تر سره کړې وي.

دویم: پر دې عقیده لرم، چې خوانان تل د ډېرو پاکو احساساتو خاوندان، د کافې انرژۍ لرونکې او په ربنتینې توګه له هر ډول ځان خوبنوونې او شخصی ګټو پرته د هېواد او هېوادوالو خدمت ته لپوالي وي او په دې برخه کې د مشرانو لارښوونو ته سترګې پر لاروي.

درېپیم: په دې برخه کې یو بل ټکي ته ستاسي پام راوړووم او هغه دا چې سره له دې، چې زه به ډېر پراخه ملي او نړۍ واله مشهورتیا نه لرم، ولې زه په دې ویاړم چې کله زه ستاسي په عمر ووم؛ نو ما خانته "ملت مل" تخلص غوره کړ او تر ننه پورې خپلې دغې عقیدې او

لارې ته په هر اړخیزه توګه رښتنی او ژمن یم:

دا کتاب یوازې په همدي نیت لیکل شوي، چې خوانانو سره د روښانې راتلونکې په برخه کې مرسته وکړي؛ تر خو په دې وسیله تاسې غښتلی او سپېڅلي تربیه شئ او دا کتاب په دې لاره کې ستاسې یونې لارښود او مرستندوی وګرځي.

۵ - له دې کتاب خخه زما هیلې:

د دې کتاب له لیکلو خخه زما هیلې په دې توګه دې:

۱. زه غواړم چې زموږ د هېواد د خوان نسل هر غږي د خپل ژوند له پاره یو هدف، یوه تاکلې لار او روښانه مرام ولري، چې دغه تاکلې مرام ته د رسپدو په لاره کې خپل پرمختنگ په اسانه توګه ارزیابی کړای شي. هیله ده چې دا کتاب به زموږ په ټولنه کې له خوانانو سره د خپل خان، هېواد او نړۍ په پېژندنه کې مرسته وکړي او دوی به دې ته وهخوي، چې په خپل ژوند کې د یوه پاک او سپېڅلي ارمان خاوندان اوسي، او د هغې ارمان د لاسته راولو له پاره پرله پسې مبارزه وکړي.

۲: غواړم چې د خپلې ټولنې خوان نسل دې ته خیر کرم، چې دوی هر یو د یو شخصیت لرونکې دې. دوی هر یو باید خپل شخصیت وېژنې او د هغې په دفاع سره د خپل شخصیت د ودې او بشپړې دو په برخه کې په غور قدمونه پورته کړي.

له دې کبله، چې ډېر خلک د ژوند په هغه مهم وخت کې چې شخصیت جوړېږي او پراختیا مومي، د شخصیت په اړه معلومات نه لري؛ نو په دې توګه د ناخبرې په وجه په نارادي او ناغوري خپلو شخصیتونو ته زیان رسوي. زه غواړم، چې په وقایوی توګه دوی دغه مهم اصل ته په پام کې کرم، تر خو له خپلو شخصیتونو خخه په پالنه او دفاع کې خانونه چمتوکړي.

۳: زه غواړم د هېواد میندو او پلرونو ته هم د دوی د اولادنو د شخصیت پېژندنې او

سالمې روزنې په برخه کې یو خه ضروري لارښوونې وړاندې کرم. زموږ د ټولنې یوه غټه بدېختي دا ده، چې پلرونې، میندي او انښونکي او روزونکي هم په غور د خپلو بچېانو او زده کوونکيو شخصیتونو ته پاملنې نه کوي او ډېرې یې د ماشومانو شخصیتونه په ناغورۍ او په بې رحمۍ سره وژني. د ساري په توګه دوي ډېر وخت یو لړ منفي جملې لکه (چې شه!، سېپیه!، بې عقله!، کم عقله!، ته کشرې!، خبرې مه کوه، خره!، لپونیه! او ...) کلمې کاروي. دوي ته د داسې کلمو کارول یوه عامه او دودیزه مسئله برېښې، ولې له بدې مرغه د داسې منفي کلمو کارول زموږ د بچېانو د روحي او شخصیت وژنې لامل گرځي؛ نو غواړم په دې وسیله د کورنیو او زده کړې د مسوولینو پام له دې منفي کولتور سره مجادلې او د یو سالم او مثبت کولتور دودولو ته، چې هغه به د خوانانو په وده کې ګټور وي را واړو.

۴: خوانان خپل لوړنې مسوولیتونه تر سالمې روزنې وروسته پېژني، چې همدغه ددوی د شخصیت جوړېدنه لامل کېدلاي شي. هيله ده چې دا کتاب به له تاسي خوانانو سره په دې برخه کې تر وسه مرسته وکړي.

۵: زه غواړم چې زموږ د هېواد خوانان باید د خپل هېواد او هېوادوالو ګټې او پرمختګ د خپل یو اساسې مسوولیت په توګه وېژنې او د دې لورو موخد لاسته راولو په برخه کې له یو روښانه پلان او پروګرام سره پر مخ ولاړ شي. خوان نسل کولاي شي چې د یو سالم لوري په غوره کولو سره خپله ټولنه هم په یوه سالم مسیر کې په حرکت راولي او په نتيجه کې یې د یوې روښانه او نېکمرغه راتلونکې پر لور رهبري کړي. هيله مې داده چې دا کتاب به تاسي ته ستاسي مسوولیتونه د خپلې ټولنې او خلکو پر وړاندې لاښه خرګند او روښانه کړي. له لوی خدای جل جلاله خخه هيله من یم، چې ستاسي د هڅو او هلوڅلو په نتيجه کې به زموږ دغه خورېدلې او کړېدلې ملت د یو روښانه راتلونکې پر لور چټک ګامونه پورته کړي.

٦ - تعليم مهم دي، خو تريهه ترې مهمتره ده!

د خوانانو پر ژوند او اجتماعي سلوک د جنګونو او مهاجرتونو اثرات:

انسانان په مجموعي توګه، خو خوانان او کوچنيان په ځانکريپ توګه، له محیط خخه زیات متاثره کېږي. ټول ماشومان او خوانان یو لړ معلومات، خوي، اخلاق، رویه او سلوک په یو نارمل محیط کې په منظمه او بنه توګه زده کوي. هره ټولنه په مجموعي توګه ځان ته اصول، پرنیسپونه او ځانکري اخلاق لري، چې دغه خصوصیات د هغې ټولنې انسانان، خصوصا څوان نسل د خپل ژوند په اوږدو کې په تدریجی توګه د ليدو، اوږدو او په مکرره توګه ونډه اخیستلو سره هغه زده کوي. د مثال په توګه، په ماشومتوب کې د ډوډی خورلو ادب، د سلام اچولو ادب، د مشرانو او خپلوانو د قدر او احترام کولو ادب، د مېلمه احترام او درناوی زده کېږي. بيا وروسته په زلمیتوب کې د مجلس ادب، د مرۍ او ژوندي په مراسمو کې ګډون، د ودونو دستورونو او رواجونو پالل او نوري اجتماعي اړیکې زده کېږي.

بالاخره، بيا انسانان په پاخه عمر کې د مرکو، جرګو او روغې جورې اصول او پرنیسپونه زده کوي. دغه ټول معیارونه، په ټولنه کې دنه او د یو نورمال حالت په جریان کې له مور و پلار او ګورنۍ خخه شروع او بيا له کور، کلې او ولس خخه په کارنده او ناکارنده توګه زده کېږي.

د دویم خپرکی

د شخصیت په اړه

۷ - د شخصیت تعريف:

(شخصیت هغه مقام، ارزښت او احترام دی، چې د ټولنې خلک یې یو چا ته په ټولنه او خپل زړه کې په خپله خوبنې، بې له کومې تمې او تمنا ورکوي). یا په بل عبارت شخصیت (د یو شمېر هغه ارزښتونو ټولګه ده، چې په یوه مشخصه ټولنه کې د ټولنې غږيو ته خاص اهمیت لري). شخصیت د خپل ځان درناوی او ځان ته د یو شمېر معیارونو تاکنه هم ده.

يعني شخصیت خوک ځانته په خپله نه ورکوي؛ بلکې د ټولنې خلک یې یو چا ته په ټولنه کې ورکوي؛ خود لاسته راولپولو له پاره یې د شخص هله څلپي لازمي او ضروري دي. د شخصیت په لاسته راولپولوکې لاندې موضوعات دخیل دي:

۱ - تاسې (هغه شخص) پرې مستقیماً کومه ولگه نه لري.

۲ - شخصیت د یو شخص د ژوند په اوږدو کې یوه مجموعی لاسته راولنه ده، نه دا چې د یوې ورځې، یوې میاشتې یا یوه کال محصول.

۳ - شخصیت هغه خه نه دی، چې یو خوک یې د ځان په اړه فکر کوي یا یې ارزوي؛ بلکې دا د هغه خه محصول دی، چې نور خلک یې د دې شخص په اړه په کتلوي توګه ارزوي.

۴ - شخصیت یو دائمي مقام نه دی؛ بلکې د هرې ورځې له ارزونې سره هغه بدليدائي شي.

۵ - په ټولنے کې د ټولنې ټول انسانان هره ورځ، هره ګړۍ یو بل ارزوي.

۶ - د شخصیت ساتني له پاره پرله پسې دفاع او وقايه دواړه جدی ضرورت دی.

۸ - شخصیت خوک او خرنګ تاکې؟

په هره ټولنه کې خلک شخصیتونه ارزوي، چې دا ارزونه په دوامداره توګه او په ټولنه کې د مختلفو خلکو له خوا صورت نیسي. دا ارزونه د معمول پر خلاف په داوطلبانه توګه تر سره کېږي او په داسې حال کې خلک پر خان خبر هم نه وي، دغه ارزونې په نارادی توګه او په داوطلبانه ډول يو له بل سره شريکوي او بالاخره دغه نظریات د ټولنې د خلکو په منځ کې نه یوازي دا چې سره شريکېږي، بلکې ددي ارزونو د شريکولو په نتیجه کې یوه عمومي ارزونه ترې منځته راخي او هغه ارزونه بیا د خلکو په منځ کې خپرېږي او په دې توګه د هغه شخص په اړه خلک یوې ټولیزې پایله ته رسېږي، چې دغې ټولیزې ارزونې ته د هغه سېري شخصیت ويل کېږي. مثلاً کله چې یو خوک زموږ له مخې خخه تېږېږي او حتاً که په یو مجلس کې د یوه کس په اړه بحث کېږي؛ نو په دې دواړو صورتونو کې کتونکي او د مجلس اوړېدونکي د هغه شخص په اړه بنه او یا بد ځانته انځورو. بیا انسانان په خپلو کې دغه نظریات یو له بل سره بې له دې چې ورته متوجه شي، شريکوي او دغه نظریات په یوه مرموزه، نارادی او پرله پسې توګه له نورو سره په مختلفو لارو چارو شريکېږي او د دې په پایله کې خلک د هغه شخص په اړه یو ډول قضاوت کوي او دغه قضاوت له نورو سره شريکېږي او په پایله کې یې خلک هغه شخص ته په خپلو زړونو کې یو شخصیت قایل کېږي او د همدي ارزښت له مخې هغه ته په ټولنه کې احترام، قدر او ارزښت ورکوي. چې دغه ارزونه هره ورڅه، هر ساعت د هر چا په اړه په ټولنه کې مطرح ده او بې له دې چې خوک خلکو ته په دې اړه کومه لارښونه وکړي. خلک دا کار په اتوماتیکه توګه ترسره کوي نو ویلای شو، چې دیو چا د شخصیت په اړه پرېکړه، داسې یوه پرېکړه ده، چې هغه د یو شخص نه، بلکې د ټولنې یو ټولیزه ارزیابی ده، هغه د یوې ورڅې ارزیابی نه، بلکې د هغه سېري د ژوند د اوږدو، پرله پسې ارزونه ده او بل دا چې په دې ارزونه کې دغه شخص په خپله کوم مستقیم اغېز نه لري ولې په نامستقیم ډول ددې د هرې ورڅې کړه وه او راشه درشه د دغې ارزیابی یوه برخه جوړو.

نو دا هم ویلای شو چې شخصیت کوم همېشنى مقام نه، بلکې له بدلون او تحول سره ملګری دی. یو شخص کولای شي چې په یوه اوږده موده کې دېپرو قربانيو او هلوڅلو په پایله کې په ټولنه کې یو شخصیت تر لاسه کړي؛ خوبیا د یوه ډېپرو ډېپرو کې منفي عمل په پایله کې خپل دغه موقعیت او مقام د خلکو په زړونو کې له لاسه ورکړي؛ نو ویلای شو، چې که له یوې خوا د شخصیت لاسته راوړل خورا مشکل کار دی، خو له بلې خوا د شخصیت ساتنه لاتر هغه سخت او مشکل کاردي

۹ - ولې او کله باید په شخصیت وغږېپرو؟

له دي کبله چې شخصیت له ډېپرو کوالی خخه پیلېږي او له همدې وخته انسان له رنګارنګ خطرونو او چېلنځونو سره مخ کېږي؛ نو ضرور ده، چې د شخصیت په اړه هر خومره ژر چې کېدای شي خبرې پیل کړو.

البته له اووه کلنۍ نه کوچنيو ماشومانو ته به مشکله وي، چې د شخصیت په اړه د موضوعاتو په توضیح پوره پوه شي؛ خو له اووه کلنۍ نه وروسته تر ۳۰ کلنۍ پوري خوانان د دې ور دی، چې په پرله پسې توګه د شخصیت د اهمیت په اړه او همدا راز د شخصیت پر وړاندې د چېلنځونو او وقایوی تدابир په اړه ورسره خبرې وشي؛ خو د هغو ماشومانو د شخصیت ساتنې له پاره چې عمرونه یې تر اووه کلنۍ کم دي دا ډېره مهمه ده، چې د هغوي له مور، پلاړ، خویندو او ورونيو سره دې ماشومانو د شخصیت جوړونې، ساتنې او پالنې په اړه خبرې وشي. البته د کورنۍ ټول غړي د یو بل په شخصیت جوړونه او پالنه کې لاس لري، چې حتا دغه رول د غټو بچېانو او د کور د لویانو په اړه هم مهم ګڼل کېږي.

کورنۍ لکه چې د بچېانو د خوراک، جامو او نور ضروریتونو مسوولیت پر غاره لري، همداراز مسوولیت لري، چې د اولادونو د شخصیت د رشد او تکامل په اړه، د دوى د تعليم او تربیې په اړه، د دوى د ملګرو د انتخاب په اړه، د دوى د تحصیل او واده په اړه هم

فکر وکړي او پلان ولري. نو د شخصیت په اړه خبرې یا له خوانانو او یا د دوى د کورنۍ له غږيو سره خبرې چې هر خومره ژر تر ژره شروع شي ګټوره ده؛ خود خبرې کولو اساسي هدف باید داوي، چې خوان او د کورنۍ غږي یې په خپله ونډه اخیستلو ته وه خول شي.

۱۰ - د شخصیت پړاوونه:

د شخصیت په جوړونه کې دغه لاندې پړاوونه شامل دي.

الف: د شخصیت پېژندنه

ب: د شخصیت وژنې مخنيوي

ج: د شخصیت جوړېدنه او تکامل

د: شخصیت تثیتونه

ه: د شخصیت سائنه

و: د شخصیت د خپرولو لارې چاري

الف: د شخصیت پېژندنه:

خوکاله د مخه مې د شخصیت پېژندنې موضوع په اړه د یو کنفرانس له پاره تیاري نیوه، د موضوع تر څېرنې دمخته له ما سره نظریات یو شان وو؛ خو په دې برخه کې تر ژوري علمي څېرنې وروسته زما په نظریاتو کې د توقع خلاف ستر بدلون راغي، لکه چې نور خلک هم فکر کوي، چې شخصیت تر خوانی وروسته جوړېږي، خو زما په عقیده، شخصیت له درې کلنۍ خخه پیلېږي. د دې اصلې لامل دا دې، چې په دې عمر کې ډېر ماشومان پر خپلو ډکو او تشو میتیازو کنټرول پیدا کوي، چې تر دې دمخته له دې کبله چې دې پر خپل

خان کنټرول نه لري؛ نو د شخصیت په برخه کې هم ادعا نه کوي. ولې کله چې د دوى د ژوند دغه نیمګړې برخه پوره شي؛ نو بیا دوى هر یو د یو خانګړې شخصیت د لرلو ادعا کوي. دا هغه نظر و، چې له ما سره درې کاله دمخته راپیدا شو؛ خود ۱۳۸۸ لمریزکال په جدي کې له یوې نوې پېښې سره مخ شوم، چې هغې زما نظر نور هم بدل کړ. زما یوه کوچني لور ده چې (هخانده) نومېږي. (هخانده) په هغه وخت کې پېښه لس میاشتنی وه، زه جلال اباد ته د خو شپو له پاره تللاي وم. کله چې بېرته په کابل کى کور ته راغلم، هخانده زما د هرکلي له پاره په لارو (دھلېز) کې منتظره وه او په دېرى خوشحالی یې زما خواته راوځغاستل. د هغې هيله هم دا وه او لازم هم دا و، چې زه باید هغه په غېږ کې راپورته کرم؛ خو له دې کبله چې زه تشناښ تللو ته په بېړه وم، ما هغه راونځیسته او د تشناښ په لور مې وڅغاستل، هخانده په دې کار دېړه خفه شوه او وي ژړل. له تشناښ نه وروسته چې ما او مور یې هرڅه خواري وکړه، هغه پخلا نه شوه، تر خو چې په ژړا کې ويده شوه او بیا سبا سهار چې له خویه راپاڅېډه؛ نو راسره پخلا شوه. دې پېښې ماته دا نظر راکړ چې، ماشومان حتا په یو کلنی کې هم خانته یو شخصیت لري، او چې کله د هغه شخصیت ته پامېرنه ونه شي؛ نو هغوي بیا مرور او مایوسه کېږي؛ نو پکار ده چې د ماشومانو شخصیت ته دېر پام وکړو.

څینې ماشومان له وړکتوبه دېر حساس وي او هر ډول کړه وړه د هغه د کورنيو او یا نورو خلکو له خوا چې دده شخصیت ته زیان رسوي، دوى نا اراموي. دغه ډول ماشومان دېر حساس وي او دا دېړه مهمه ده چې مور و پلار او د کورني نور غړي دغه ډول ماشومان تشخيص کړي او له دوى سره د دوى له له غوبښتونو سره سم چلنډ وکړي، او که نه دغه ماشومان به ناهیلې شي او په پرله پسې توګه به خپل شخصیت له لاسه ورکړي. په دې برخه کې غواړم یو مثال راوړم:

زه په امریکې کې د خپل یو دوست زرغون شاه (شینواري) صېب په کور کې مېلمه ومه؟

مېلمه نه بلکې د کور د یو غږي په شان وم، ځکه زموږ په منځ کې د وروری نه هم بنې اړیکې دي. د مابنام ډودۍ تیاره شوه او د اصیل افغانی کولتور سره سم د شینواری صیب په (سالون) کې دسترخوان اوار او د کورنۍ ټول غږي، نر او بنځې سره یو ځای ډودۍ ته کېناستو. د شینواری صیب د کور دغه ځانګړنه زما ډېره خوبنېده.

ډودۍ ته ناست وو، چې د شینواری صیب یوې خلور کلنې لور ملالۍ جانې غلي پلار ته خه وویل. پلار یې پري غوشه شو او خه ناخواله یې ورته وویله؛ خو ما وانه وربده. ملالۍ سمدلاسه ډودۍ بس کړه او غلي پر خپل ځای کېناسته، نور یې هېڅ ونه ویل. خه شبېه وروسته چې زموږ ورته پام شو، هغې ډودۍ نه خوره او غلي ناسته وه. زه د یو ډاکټر په صفت دې پېښې ته لا زيات حیر شوم. له هر اړخیزې ارزونې وروسته دې پایلې ته ورسېدم، چې ملالۍ خپل ځان ته په شخصیت قایله ده. ربنتیا هم چې د ملالۍ ټول کړه وړه ځانګړي دي او په کوچنيوالی کې دومره پوهه، درنده او مينه ناكه ده، چې د یوه غت انسان ځای نیولای شي. ملالۍ په خپل دې عمل خپل پلار ته دوه شیان خرگند کړل.

لومړۍ یې خپل پلار ته وښوده چې زه یوه شخصیت لرونکې نجلی یم. تا ولې زه تهدید کرم، زه باید تا د دې کاکا مخکې نه واي رتله. او ورته یې وښوده چې ستا دې کرو زما شخصیت ته زیان ورسو. زما شخصیت مه زیانمنو. دویم دا چې ملالۍ د دود خلاف د نورو ماشومانو په خېر نه وژړل او نه له دسترخوان نه پاڅېډه، او نه هم بیا د چا په پخلا کېدو پخلا شو. په دې کې هم هغې خپل شخصیت تثیت کړ. هغې دا وښودل چې زه دومره عادي نجلی نه یم چې یا وزارم او یا د دسترخوان نه پاڅېډم. زه کولای شم چې دا خپگان او غوشه په بنه او سالمه توګه وزغمم او د خپلې مرورتیا په وجه یې دا هم وښوده، چې زما خپگان ددې سطحې خخه چې په خو خوربو خبرو له هغې نه تېره شم، ډېر او لور دې.

زه د ملالۍ جانې دې ژوري ارزیابی، مودبانه غږگون او باشاته دریغ ته هک حیران شوم.

وروسته بیا ما دا موضوع له شینواری صیب سره شریکه کړه او ورته مې وویل چې: شنواری صیب! ستا دا لور خانګرۍ کرکټر او شخصیت لري. ته باید د هغې سره ده ګډنې سره سمه چلنډ وکړئ، او نورې په باید شخصیت ته زیان ونه رسوې.

د ملالی په څېر زیات ماشومان زمود او ستاسې په کور کلې او ماحول کې شته، چې د هغوي د خانګرۍ شخصیت پېژندنه، ورته احترام او ور سره مناسب سلوک کول به نه یوازې د دوى د شخصیت له پرمختګ سره لا مرسته وکړي؛ بلکې دوى به ډېر ژر د کورنې له پاره د سترو ويأپونو سبب شي. غواړم په دې اړه د مور، پلار، ورونو او خويندو خانګرې پاملرنې دې ټکې ته راواړوم، چې د خپلوا ماشومانو د شخصیت په پېژندنه او له دوى سره په مناسبې روې کې له پوره پاملرنې او احتیاطه کار واخلي. کله چې مو درک کړه، چې ستاسې ماشوم خانګرۍ شخصیت لري، هغه ته ناز ورکړئ او د نورو ملګرو، دوستانو او کورنې د غږيو په منځ کې د هغه د شخصیت په اړه مثبتې او بنې خبرې وکړئ. دغه ډول چلنډ دا ماشومان تر بلې هرې روې زیات د لابنه شخصیت خڅه برخمن کوي او که ستاسې خینې ماشومان د کمزوري شخصیت او کرکټر لرونکې هم وي؛ نو دوى تر بل هر چا لا زیاتې پاملرنې ته اړتیا لري؛ تر خو دوى په پرله پسې توګه خانونه با ارزښته او مهم وګني.

ب: د شخصیت وژنې مخنيوی:

زمود په کور، کلې او بنوونځی کې دا دود دی، چې ماشومان د بېلاښلو معاذiro له کبله چې کله کومه نیمګرتیا ولري؛ نو بیا د هغې کورنې، ملګري او ټولګیوال ترې د هغه ماشوم د تهدید او خورونې له پاره کار اخلي، خینې داسې ناروغۍ، معیویتیونه او نیمګرتیاوې شته، چې لري کول او یا یې له منځه وړل د هغه ماشوم او کله کله د نورو انسانانو له قدرت خڅه هم لوړ وي؛ نو په کار ده چې دا ډول نیمګرتیاوې د هغه ماشوم کمزوري او یا بې کفايتی ونه ګنل شي. د بېلګې په توګه خینې ماشومان چې کانه یا پاندې وي، یا یې لاس شوت وي، په

پنه ګوډ وي او یا هم له ذهني پلوه وروسته پاتې وي. لوړۍ خو خپل پلار، مور، خویندې، ورونه، ملګري او ټولګيوال ورته د هغې پیغور ورکوي، ډېر یې په هماماغه بد نوم لکه ګونګي، شوتې، ګودې، غې، لېونې، ګرنګن او په نورو ناوره نومونو یادوي، چې د زيات تکرار له کبله یې هغه ماشوم هم څان بې عقله، ناپوهه او د خدای په قهر اخته محسوسوي او نور د هېڅ ډول شخصیت ادعا هم نه کوي. کله کله دغه موضوعات د دې سبب هم شي، چې بیا دغه ماشوم ځینې غیر نورمال او خرابو کارونو ته لاس اچوي او په دې توګه خپل شخصیت نور هم تخریب، تحقیر او توهین کړي. په دې برخه کې دوه بېلګې د ذکر وړ بولم: زه یو وخت په کوچنیوالی کې لويدلی وم او د پوزې هلډوکې مې مات شوی و؛ نو د پوزې پرله پسې میکروب مې پیدا کړ. په دې وجه زه په کورنې کې همېشه له تهدید او تحقیر سره منځ وم. ټولو به راته ګرنګن، خیرن او بې عقل وايه. دا توهین دومره زیات شو، چې نور یې پر ما د توهین کوم اغېز هم نه کاوه او د دې پرله پسې توهین له وجې مې څان په خپلو همزولو کې عاجز او نیمگړی محسوساوه؛ نو اکثره به په لوبو کې هم له هلکانو سره نه شامېلېدم، زه دې کار لا نور هم خورولم.

دا چې ما دا ډول ناروغي درلوده او زه نه پوهېدم، چې دا یوه طبی ناروغي ده او درملنه لري، او زما کورنې په دې نه پوهېدله، چې ډاکټر ته مې یوسې. سره له دې، چې زه به خو خو خلې د نورو ناروغيو له پاره د کورنې له خوا ډاکټر ته وړل کېدم، خو د هغه وخت ډاکټران هم دومره پوه نه وو، چې زما دغه ستونزه یې تشخيص کړې واي؛ نو ایا دا زما ګناه وه که زما د کورنې او که زما د ډاکټر؟ خو په هرحال په ۳۵ کلنۍ کې چې کله زه امریکا ته لارم، زما دا تکلیف بیا هلتہ تشخيص او د عملیات له لارې یې درملنه وشوه؛ نو اوس چې زه ګورم، ماته هغه ورځې را یادېږي، چې همېشه به د کورنې د غریو، همزولو، ملګرو او ټولګيوالو په منځ کې د داسې یوې ناروغي له کبله چې تشخيص او تداوی یې نه زما په قدرت کې وه، نه زما د کورنې او حتا چې زما ډاکټران هم په دې برخه کې نیمگړی وو، زه

تهديدېلدم؟ نو ولې زه باید د هغه خه په وجه توهین او تحقیر شوي واي، چې کنټرول یې زما
په اختيار کې نه و؟

زه د خپلې دغې ترڅې تجربې شريکول ددي له پاره اړين ګنم، بنائي همدا اوس ستاسي
شاوخوا یو شمېر داسې کسان وي، چې د بېلاښلو عواملو له کبله داسې نيمګړتیاوې ولري؛
نو له تاسي نه په کلکه غوبښنه کوم، چې نه یوازې دغه راز ماشومانو ته په سپکه سترګه مه
ګورئ، بلکې نورو ته هم سپارښته وکړئ، چې له دغه راز تحقیر او توهین خخه لاس
واخلي. له بلې خوا دا به ستاسي د شخصیت لوروالی وښي، چې کله ناكله دغه ډول
ماشومانو ته ځانګړې مينه ورکړئ او وې پوهوي، چې د دوى دغه جسمي يا ذهنې تکلیف
د دوى جرم نه؛ بلکې دا د الله جل جلاله له خوا تاکل شوې ورکړه ده او که علاج ولري؛ نو
لطفا هغه او یا د هغه کورني ته د هغې د درملنې په برخه کې لارښونه او مرسته وکړئ. او
هم ورته ته توصيه وکړئ چې دوى باید د دې په وجه خپل ځان په روحي توګه نaram نه
کړي. که ستاسي پر وړاندې چا له داسې ماشومانو سره ناوره چلنډ وکړ په نرمۍ سره هغوي
ته توصيه وکړئ چې له دا ډول چلنډ خخه لاس واخلي.

يوه بله حادنه، چې ويل یې هم راته بنه نه بنکاري؛ ځکه چې دا زما د یوه بنه ملګري يو
راز دی، غواړم له تاسي سره شريک کرم. خو زه د خپل دغه ملګري فرضي نوم (احمد)
يادوم. دا کيسه ځکه له تاسي سره شريکوم، چې دغه ناروغي د احمد په خېر په نورو
افغانانو کې هم خورا زياته ده او په زړگونو نور کسان هم له همدي تکلیف خخه په جسمي
او روحي توګه دردېلې او دردېږي. زما هيله داده، چې په دې وسیله او ستاسي په مرسته د
خپلې ټولنې دغه یو بل منفي اړخ هم سم کړو او ددې ناوره دود د سمون له لارې د خپلې
ټولنې په منورتيا او سلامتيا کې اغېزمنه ونډه واخلو.

انسانان د بېلاښلو خوراکې موادو د هضم لپاره ځانګړي انزایمونه لري. انزایمونه له ډېرو
نورو دندو سره، د خورو په هضمولو کې هم مرسته کوي. د هر انسان په معده کې یو

انزایم وي، چې د لکتیز **Lactase** په نوم یادېږي. د دې انزایم دنله دا ده چې شیدې هضم او پر نورو ګټورو موادو یې بدلوي. یو شمېر داسې انسانان شته، چې د هغوي په معده کې بیا دغه لکتیز انزایم نه وي، چې دې حالت ته د لکتیزنشتوالی یا **(Lactase deficiency)** واي.

ددې انزایم نشتوالی ددي سبب کېږي، چې شیدې په ناهضمه توګه له معدې نه کولمو ته داخلېږي او بیا هلته د یو شمېر مکروبونو له پاره د یو بنې غذا په توګه کار ورکوي. په نتیجه کې یې د کولمو ځینې بکتریاګانې بیا دغه شیدې په یو خه نورو داسې موادو بدلوي، چې هغې سره د سېری په کولمو کې زیات باد جمع کېږي. دغه ناروغری په افغانانو کې ډپر معمول او همداراز په یو زیات شمېر اسیایانو (د اسیا لوپې وچې او سپدونکو) کې وجود لري. هغه انسانان، چې د دې انزایم له کمنبت سره مخ وي؛ نو هغوي چې کله شیدې، مستې او نور د شیدو محصولات لکه پنیر او نور و خوری، نو لې ساعت وروسته یې بیا په ګډه کې باد جمع شي او دا کسان نه شي کولای چې د خپلو ګډو باه بنه کنټرول کړای شي او اکثرا د دوى له ګډو خخه باه په نارادي توګه خارجېږي او د دې کسانو د ګډې باه هم ډپر بد بویه وي، چې نړدي کسان خورا زیات په تکلیفوی. دا حالت اکثرا د دوى د شرم او بدنامی سبب کېږي. د دې ناروغری تشخیص تر او سه هم په افغانستان کې نه کېږي او له دې کبله یو زیات شمېر کسان، چې دا ناروغری لري په ټولنه کې د (تیزن) او یا (پسکن) په نوم یادېږي او له دې کبله له ډپر شرم او خجالت سره مخ وي. ځینې کسان داسې هم شته، چې د همدي پېښې له کبله د ورکړل شویو پیغورونو له لاسه یې وطن پرېښۍ او ځینې یې لا ځانوژنې ته هم اړ شوي دي.

زه چې پوهنتون کې و م زما یو ټولګیوال چې (احمد) نومېدہ، هم دا ناروغری درلووده. دې ته ورته زما یو شمېر خپلوانو او زموږ په کلې کې خو نورو کسانو هم دا ستونزه درلووده؛ خو هېچا ته پته نه وه، چې د دې اصلې لامل د هغه انزایم نشتوالی دي. احمد به اکثره د

ملګرو په منځ کې له دې امله له تهدید او تحقیر سره منځ و؛ خوکله چې احمد هم امریکې ته راغۍ، دلته یې ددې ناروغۍ تشخيص وشو او دا خرګنده شوه چې احمد د لکتیز انزایم نه لري او په دې وجه شیدې او د شيدو محصولات نه شي هضمولای. دې تشخيص د احمد په ژوند کې ډېر مثبت بدلونونه راوستل. احمد نن په امریکاکې یو لوی ډاکټر او د یو خوشحاله ژوند خاوند دي.

دلکتیز د انزایم د کمبنت د ناروغۍ تداوي درې شیان دي:

۱. په امریکاکې یو ډول شیدې جورپوي، چې دغه انزایم په کې ورزیاتوی، نو دغه کسان کولای شي چې له هغو شيدو نه گته واخلي. دې شيدو ته لکتیز لرونکې شیدې وايی.
۲. د لکتیز انزایم د ګولیو په توګه هم خرڅېږي، چې د شيدو او د هغې د محصولاتو د کارولو پر مهال ترې د ګډې د بادو د مخنيوي په برخه کې گته اخیستل کېږي. یعنې هغه کسان، چې د لکتیز انزایم ونه لري، د شېدو او مستو د خورپولو په صورت کې له دې ګولیو نه یوه - دوه ګولی خوري؛ نو بیا دوی کولای شي چې عادي شیدې او مستې هم و خوري او بله کوم تکلیفه هغه هظم کړي.

۳. دا کسان باید د شيدو او د هغې له محصولاتو لکه (مستې، پنیر، کوچ او شومرو) د استعمال خخه ډډه کورې. چې دا طریقه په افغانستان او نورو وروسته پاتې هپوادونو کې چې دغه ډول درملنه او یا دغه ډول ځانګړې شیدې نه شته، ددې مشکل د حل یوازنې لار.
- .۵

که تاسې په ټولنه کې داسې خوک پېژنې، چې ددې ناروغۍ له کبله نه شي کولای چې د خپلې ګډې باد کنټرول کړي، لطفا هغه ته توصیه وکړئ، چې د خپلې درملنې له پاره له کوم تکرہ ډاکټر سره خبرې وکړي. یا دی دشيدو او د هغې د محصولاتو نه پرهیز وکړي او یا دې څان ته دغه ګولی له خارج نه راوغواړي. دا به د هغوى د دغه شرمبدونکې ناروغۍ مخنيوي وکړي او بیا به هغوى په ټولنه کې له تهدید او تحقیر سره نه منځ کېږي.

له دې دوو بېلګو خخه دا جوټپري، چې یو شمېر زيات داسې حالات شته، چې د هغې تشخيص او کنټرول خه اسان کار نه وي، نو نه باید چې دغه ډول ناروغۍ او ستونزې د یو شخص د کرکټر د کمزوری او یا د هغې د نیمگرتیا نښه وګنډ شی.

باور وکړئ، چې زه د پوزې د ناروغۍ په وجه او احمد د لکتیز انزايم د کمبنت له کبله دومره له ټولنیز تحقیر او سپکاوی سره مخ وو، چې زموږ پر شخصیتونو او کرکټرونو یې ډېر منفي اغېز اچولای و. په ټولنه کې داسې زیاتې پېښې شته، چې درملنه یې د یو سپري او یا د هغه د کورنې له توانه بهر کار وي، نو دغه ډول ماشومانو او خوانانو ته باید د حقارت په نظر ونه کتل شي؛ بلکې دا زموږ د ټولنې نیمگرتیاوې دی، چې د دا ډول ناروغیو تشخيص او تداوی نه شوکولای، چې د هغه شخص د تهدید او تحقیر سبب نه کېږي. که موږ نه شوکولای، چې ټولې طبی نیمگرتیاوې حل کرو؛ نو دا خوکولای شو، چې خلک په دې وپوهوو، چې د دا ډول ناروغیو په وجه ماشومان تهدید او توهین نه کېږي. زما هيله له خوانانو نه داده، چې له دې منفي عادت سره مجادله پیل او هغه په خپلو ورخنيو کرو ورو کې شامله کېږي.

د بېلګې په توګه که ستاسي کوم ملګری د ګېډې نفح او باد ولري او هغه نشي کنټرولولای، لطفا په ډېرې خواخوبۍ (غیر قضاوتي لاره) هغه ته ددې کتاب د توصیې له مخې مشوره ورکړئ، چې یو خو ورځې شیدې او د شیدو محصولات بند کېږي، چې تکلیف یې بنه کېږي او که نه؟ که بنه شو، نو تشخيص یې واضح دي چې هغه شخص دغه انزايم (لکتیز) نه لري، نو باید همېش له شیدو او د هغې له محصولاتونه پرهېز وکړي. ددې د ویلو یوه بنه طریقه به داوي چې کله هغه کس په مجلس کې حاظر وي، نو تاسې په دې کتاب د تبصرې په ترڅ کې دا خبره را یاده کېږي، او مثال ورکړي، چې زما یو ملګرې (سیداجان) داسې یو تکلیف درلوده، او ددې کتاب د لارښوونې په نتیجه کې هغه خپل دا مشکل تشخيص او حل کړ.

ج: د شخصیت جوړېدنه او تکامل:

د خوانانو په ژوند کې تر ټولو مهم او اساسی اصل دا دی، چې یو خل یو خوان خپل خان، خپل شخصیت او موقف په ټولنے کې وپېژني او د هغه خانګري موقف د ساتلو او لوړولو په لاره کې لازمو کړو وړو باندې پوه شي.

تر ټولو لومړي دا خبره مهمه ده، چې مورباید خپلوبچېو ته د خانونو په اړه د خه ویلو لپاره داسې یو خه ولرو. یعنې دا چې مورباید په خپل ژوند کې خه لاسته راونې ولرو، چې هغه په افتخار خپلوبچېو ته وویلاي شو او زموږ بچې پرې افتخار وکړۍ شي. دا د ژوند او د کورنې د پرله پسې ترغیب له پاره یو خانګري اصل دي.

زه ټولو هغو کسانو ته چې په خپل چاپېریال کې د ځینو داسې خانګرتیاوو لرونکي وي، چې پرې ویار کولای شي، په کلکه ددې توصیه کوم، چې خپل دغه عالي خانګرتیاوې په ډېر ویار سره له خپلوبچېو او خوانانو سره شريکې کړي. د بېلګې په توګه که تاسي یو ديني، علمي، کورنې یئ! او یا مو د خپل وطن او خلکو له پاره خانګري خدمتونه کړي وي، په ډېر ویار او مناسبه توګه دغه د خپلوبچېو پر وړاندې داسې ور وپېژني.

زه پر خپلې کورنې ویارم، زموږ مشران داسې پاک، پوه او د ټولنې خدمتگاران وو. زما پلار، نیکه همېشه د خپلوبچېو درناوی کړي، خلک مورب ته په درنه ستړګه ګوري. بچېانو! مورب ته دا ټولنې په خاص نظر ګوري، حتا ځینې کارونه چې د نورو خلکوبچېان یې کوي، تاسي سره نه بنکاري. تاسي باید ډېر احتیاط وکړئ. زموږ کورنې داسې ده لکه (سپینې جامې) پر سپینو جامو داغ له ورایه بنکاري.

ستونزه دا ده، چې اکثره خلک فکر کوي، چې د دوى د کورنې خوانان په ټولو شیانو پوهېږي، ولې دا اکثرا واقعیت نه لري. زه غواړم دلته تاسي ته یوه بېلګه راوم. د (۲۰۰۱) ز کال په منځ کې د سپتېمبر د پېښې نه خو میاشتې دمخته زه د جناب حامد کرزۍ صېب د ورور بناغلي قیوم کرزۍ په کور کې مېلمه وم، د مازېګ په وخت کې راهه خه داسې وخت

برابر شو، چې د بناغلي قیوم کرزي له یوې خوانې لور سره، چې یوه ډیره مؤدبه او هوبنیاره جلی وه، او زما یې ډیر قرر او عزت وکړ، خو دقیقې په مجلس او خبرو اخته شوم. ما هغې ته وویل چې (ته په یوې مهمې کورنۍ پوري اړه لري، ستاسي نیکه په افغانستان کې غټ او مهم سړي و). دا نجلی حیرانه شوه او دا ځکه چې هغه په امریکې کې پیدا شوي وه، مور یې سره له دې چې ډېره شریفه بنځه ده، اما بیا هم یوه امریکایي بنځه وه، چې پلار یې (قیوم کرزي) به هم بنای چې یا ددې وخت نه درلود او یا یې دغه موضوع خودستایي ګنه او نه یې غونښتل چې خپلې لور ته خودستایي وکړي، نورته یې خه نه و یليلي.

خوکله چې ما دې نجلی ته ددې موضوعاتو په اړه خبرې وکړي؛ دې خبرو په هغې خاص اثر کړي و، نو خو ورځې وروسته یې مور راته وویل، چې (ډاکتره! ستا د خبرو په وجه خو زما د لور په رویه او روشن کې ډېر مثبت بدلون راغلی دی. ستا خبرو پري ډېر بنه اثر کړي دی، هغه اوس څان ډېر باخوروه او باشخصیته او مهمه ګنني. زه له تاسې خخه منه کوم، چې له دې سره مو دا خبرې شریکې کړي دي).

تصادف داسې وشو، چې خو میاشتې وروسته د سپتمبر پېښه وشه او بیا ددې تره (حامد کرزي) رئیس جمهور شو. دې خبرې لا زیات زما د خبرې پخلی وکړ او هغې نجلی باندې یې ډېر زیات اثر کړي و. نو له دې مثال خخه داسې سکاري چې دا یو ضرورت دی، چې پلرونې او میندې باید خپلو بچېو ته د خپل څان، خپل ټولنیز موقف او خپلو خدمتونو او لاسته راونو په اړه خبرې وکړي. پدی اړه، دوستان او نور خپلوان په بنه توګه کولاې شې چې دا موضوع دیوه او بل ملګرۍ بچوته ووايې. نو پدی اړوند هر خوک د خپل ملګرې او خپلوانو د بچو په اړه څانګړې مسؤولیتونه لري، چې هغه باید په بنه او درسته توګه ترسره کړي.

خپلو بچېانو ته په زغرده ووايې، چې کوم شياب دی، چې د دوى د شخصیت. او ددوی له کورنۍ سره بنه بنایي، او کوم شياب دی، چې هغه له دوى سره بنه نه بنایي او دا هم ورته

ووایئ، چې خلک ولې کورنیو ته ارزښت ورکوي. یعنې بنې کورنۍ په ټولنه کې د چښار مثال لري، چې له لري بنکاري او هرڅوک یې ګوري، ډېر هغه عادي کارونه چې نور خلک او د هغوي بچې یې کوي، ولې خلک ورته دومره بد نه واي، خود بنو او نوم لرونکيو کورنیو خوانانو ته خلک ډېر متوجه وي او د هغوي ډېرو ورو غلطیو ته هم بيا خلک بد وايی، ځکه چې عوام خلک د بنو کورنیو خوانانو نه نسبت نور خلکو ته اوچت او بنه توقعات لري.

په دې کې شک نشته چې په شرقی کولتور کې د خپل ځان او خپلې کورنۍ صفت کول معمول نه دي، لیکن دا زموږ د کولتور هغه برخه ده چې باید بدله شي، خصوصا، چې د بدلون خخه یې مطلب ځانښوندنه نه؛ بلکې د بچېو سالمه روزنه وي، نو دا بالکل یو بنه او پر ځای کار دی، چې موږ خپلو بچېو ته د خپلې کورنۍ، د شخصیت، اهلیت او نورو بنو ټکو په اړه خبرې وکړو. یو خل چې یو خوان خپل ځان وپېژاندہ او خپل ټولنیز موقف یې په ټولنه کې وپېژاندہ؛ نو بیا هغوي د ټول عمر له پاره خپل ټول تصمیمونه او کړه وړه د همدي پېژندنې له لاري برابر ولاي شي، او دا کار بیا ددوی په شخصیت کې ډېر مؤثر ثابتېږي.

د. د شخصیت تثیتول:

ځان پېژندنې د انسان په ژوند کې تر ټولو مهمه او اړزښناکه مسئله ده.

لكه چې په اسلام کې هم لوړۍ ځان پېژندل دي، بیا خدای جل جلاله او ورپسې نور موجودات، که یو خوک ځان ونه پېژني هغه حتی خدای جل جلاله هم نه شي پېژندی. هو، همدا وجه ده چې لپو尼اب او معذور خلک د خدایي احکامو له سرته رسولو خخه هم معاف دي. ددي خبرې اصلې مطلب دادی چې هر انسان مکلفیت لري، چې د خپل ځان او چاپيریال په برخه کې بشپړ معلومات ولري. خپل ځان، ځای او خپل موقف د نورو مخلوقاتو او انسانانو په منځ کې تشخيص او تثیت کړي. هر انسان په خپلې کورنۍ، ټولنه او

نړی کې خانګرۍ خای لري او د همدي خانګري موقعیت پېژندنه او درک انسان د نورو په وړاندې د مسؤولیتونو په تشخيص او د دندو په سرته رسولومکلفوي. د بېلګې په ډول که تاسې خان د یوه ماشوم په موقف کې وینئ نو بیا تاسې ته د ماشوم په توګه خانګري مسؤولیتونه او دندې در په غاره کېږي، او د جلا حقوقو لرونکې کېږي. که تاسې خپل خان د متعلم په موقف کې انګېرې، نو بیا تاسې خانګري مسؤولیتونه، دندې او حقوق لري. اوکه تاسې په خپله کورنۍ کې د پلار، مور او یا ورور په موقف کې اوسي، نو دا موقف بیا تاسې ته خانګري مسؤولیتونه او دندې در په برخه کوي. همدا راز په ټولنه کې د یوه عادي وګري موقف، دندې او مسؤولیتونه تر یوه مشر او یوه چارواکې توبیر لري. د بېلګې په ډول د ټولنې د یو عادي غړي له پاره به دا بس وي، چې په خپله رښتنې او خدمتگار وي. ولې یوازې د همدي خانګرنو لرل بیا د یوه ولسمشر له پاره بسنې نه کوي. خکه د ولسمشر ټولنیز دریغ، او ټولنیز مسؤولیتونه دا غونښته کوي، چې دې باید دده تر لاس لاندو ټولو ماموريو او وګرو د پاکنفسي او صادقانه خدمت کولو د خارنې مسؤولیت هم تر سره کړي. دا د هر وګري لوړنۍ او تر ټولو مهم مسؤولیت دی، چې خپل موقف په خپله کورنۍ او ټولنه کې پېژنې.

ددې تر خنګ بله مهمه مسئله د هر خانګري مو قف دندې، مسؤولیتونه او صلاحیتونه دي، چې په هغوي پوهېدل هر چاته اړين او لازمي دي. ددې دندو او مسؤولیتونو خرګند تشخيص، د هغوي مسئولانه سرته رسول او د دغه هر موقف له خانګريو وړتیاوو سالمه ګټه اخيستنه، سړي د کورنۍ او ټولنې په وړاندې د یو خرګند، اغېزمن او مسؤول غړي په توګه مکلفوي. که پام وکړي د ډېرو کورنیو او په ټولنه کې د ډېرو ستونزو اساسی عوامل له همدي برخې خخه سرچېنه اخلي. د بېلګې په ډول که یو پلار په خپله کورنۍ کې خپل موقف نه پېژنې او په ده پورې اړوند مسؤولیتونه او دندې نه تر سره کوي، هغه د خپلې کورنۍ له پاره یو اغېزمن پلار نه شي ګرځبداي. دا ددې سبب کېږي چې د هغه دکورنۍ

غږي هم بې بندویاره تریه شي، او بالاخره ددوئ د نامسؤولیتی په پایله کې د هغې کورنۍ او حتی ټولنه له ستونزو سره مخ کېږي.

د پام وړ خبره داده، چې د انسان موقف په کورنۍ او ټولنه کې په پرله پسې توګه د بدلون په حال کې دی، او باید هرڅوک د خپل موقف د پېژندنې په برخه کې په پرله پسې او خرگنده توګه پاملنې وکړي. د خپل هر موقف له مسؤولیتونو، دندو او وړتیاوو نه په بشپړه توګه خبر او د هغې په عملی کولوکې له پوره پاملنې خخه کار و اخلي.

دا هم د یادولو وړ ده، چې یو انسان بنايی یو وخت په ټولنه کې بېلاښل خو موقفوونه ولري. د بېلګې په ډول تاسې په یو وخت کې چې متعلم او یا محصل یئ د یو چا زوي، لور، د بل چا ورور، خوراو د خپلې ټولنې یو خوان غږي هم یئ! چې په همدغه مهال په کورنۍ او ټولنه کې ددي بېلاښلو موقفوونو درلودل د خلکو له پاره یوه کړکېچنه مسئله ګرځي. او دوئ ددې مختلفو موقفوونو له پاره لازمي بېلاښل نقشونو اداکولو په برخه کې توازن ساتل او یا ددې بېلاښلو نقشونو په منځ کې د عمده نقش تشخيصول له ستونزو سره مخ کوي. دا مسئله ددې باعث کېږي، چې دغه کس خپل اساسی نقش په اغېزمنه توګه ترسره نه کړاي شي، او دا بیا ده ګه په ژوند کې ځانګړې ستونزې رامنځ ته کوي.

د بېلګې په ډول د یو متعلم او محصل په توګه به ستاسې تر ټولو مهم او ارزښتناکه نقش دا وي، چې خپلې دندې ديو زده کوونکي او محصل په توګه په کلکه پام کې ونيسي او پېښږدي، چې ځینې نوري غوبښتنې مو د اصلي دندو مخه ونيسي. په داسې حال کې چې په زده کړه بونځت یئ، او سخوانان شوي یئ، چې دا بیا تاسې یو لړ نورو خواوو ته هڅوي، چې همدا مسایل د ډپرو خوانانو له پاره ددوئ د ټولنیز دریخ درک کول او ددوئ د ژوند د لوړنیو مسؤولیتونو په ټاکنه کې ستونزې رامنځ ته کوي.

کله چې زه د یوولسم او دولسم ټولګي زده کوونکي ووم، زما ډپر ټولګیوال او همزولی وو، چې د ژوند ددې مرحلې په یو شمېر فرعې مسایلو، لکه ساعت تېريو، د شېرې مجلسونو، له

هملکانو او جنکپانو سره په یارانه او ساعت تېريو کې لګيا شول او دا د دې لامل شو، چې ډپرو حتی تردولسم ټولګي پورې زده کړې هم بشپړې نه کړې. یا د اچې په علمي برخه کې ورسره دا څواک نه و، چې د پوهنتون په ازمونو کې بريالي او له لوړو زده کرو څخه برخمن شي او یا دا چې تعلیم نور د دوئ له پاره لوړېتوب نه درلود. متاسفانه نن ورڅ د هغوي زيات په پرله پسې توګه ستونزمن ژوند لري او که همدا اوس هغوي تاسي زما تر خوا ودروئ نو هغوي به زما د پلاړ په شان زاره بنکاره شي. یعنې دا چې دوئ نه یوازې د علم څخه محروم پاتې شول، بلکې د همدي نا علمي په وجه ددوی اقتصادي، او ټولنیز حالات هم خراب شول، او دا د دې سبب شو، چې ددوی روغتیابی حالت او سلامتیا هم صدمې ومومي، او له دې کبله دوی ډېر زاره بنکاري.

برعکس ما چې د خپلې کورني په ملاتر او د خپلې خانګري مينې له برکته خپل مسوولیتونه درک کړي وو او د دې مسوولیتونه په ترڅ کې مې تعلیم د جدي مسوولیت په توګه غوره کړي و، نو زه په دې وتوانیدم، چې خپلې لوړې زده کړې بشپړې کرم، یوه تکړه ډاکټر او د یو بنایسته او هوسا ژوند خاوند شم، خوکله چې امریکا ته ولاړم، زه په دې ونه توانیدم، چې د خپل ژوند لوړېتوبونه بنه تشخيص او خپل وظایف په سمه توګه ترسره کرم. د دې پر خای چې ما خپلومسلکې زده کرو ته جدي پاملرنه کړې واي، د سیاسي موضوعاتو او په افغانسان کې د ملي سیاسي مبارزې ضرورت مې جدي وباله او دا د دې لامل شو چې له خپل مسلک څخه لري شوم ، چې په پایله کې له یو لړ بنو امکاناتو څخه بې برخې شوم. دې محرومیتا بیا زما سیاسي فعالیتونه هم زيات زیان ور واراوه اوهم یې زما په شخصی او کورني ژوندکې ډېرې ستونزې راولادې کړې.

د خپل ژوند د دغې ترڅې تجربې له مخې غواړم، چې تاسي خوانانو ته جدي توصیه وکرم، چې خان پېژندنه، خپل ټولنیز موقعیت او موقف درک کول او د ژوند د هر خانګري موقف له مهمو او لوړنیو غونښنو څخه خان خبرول او هغې ته په جدي توګه

پاملننه د ژوند یو مهم او اپین اصل دی. سره له دې چې زموږ په ټولنه کې ددغه ډول تولنیزو ستونزو په برخه کې کومې موثرې همکارۍ او تووصیه کوونکې مرجع شتون نه لري، خو بیاهم تاسې کولای شی چې په دې برخه کې د نوروملګرو، دوستانو په تېره بیا د هغولکوله مشوروڅخه ګټه واخلي، چې په خپل ژوندکې د یوه کامیاب او سرلوري موقف لرونکې دي. داسې کسان کولای شي، چې تاسې ته د یو بنه لارښود حیثیت ولري. له بلې خوا د ځان پېژندنې موخته داده، چې د ټولنې هرغزی خپل ځان ته دیوځانګړي ګرکټر غونښتونکی وي او یا دی د یو ځانګړي ګرکټر لرونکې کورنې پورې اړه لري. دا ددې غونښته کوي، چې دغه شخص باید لوړۍ خپل ځان درک کړي او د خپل ځانګړي ټولنیز شخصیت او موقف له مخې په ورځنيو چارو کې ځانګړې ونډه واخلي او په دې برخه کې ځانګړي نقش پرځای کړي، چې د دوئ دغه رول او شخصیت په ټولنه کې یو لړ ځانګړې تیاوې او محدودیتونه ولري، یعنې هرڅومره چې یو خوک خپل ټولنیز موقف او شخصیت په ټولنه کې په روښانه توګه خرګند کړاي شي، په هماماغه کچه کولای شي، چې د ژوند په ورځنيو چارو کې هم ئینې کارونه یا د ځان له پاره مناسب او یا نامناسب ويولي. او پدې توګه په خرګند ډول د هغو چارو او چلنډ مخه ونیسي چې د هغه له شخصیت سره په ټکرکې وي. که تاسې غواړئ چې په خپله ټولنه کې د یوسالم او وړ شخصیت په توګه تبارز وکړئ، نو ستاسې دغه هوده تاسې ته ځانګړي شخصیت در په برخه کوي، چې د هغې ساتل بیا یو لړ قرباني غواړي.

د بېلګې په توګه، تاسې باید درواغ ونه وايې، غلا ونه کړئ او له یو لړ نورو منفي کړنو څخه ځانونه هر وخت لري وساتې، او په وړاندې یې باید د نورو خدمت او ملاتر ته متې را بلوهې. د مثال په ډول زه د بنوونځي او پوهنځي له دورې څخه یو سیاسي او ټولنه کې پېژندل شوي سړي وم، نو په همدي وجه یو شمېر هغه کارونه چې زما نورو ملګرو او ټولګیوالو کول ما نشوکولای، څکه زه ډپرو خلکو پېژندلهم او له بلې لوري بیا ما یو شمېر

زيات بنه کارونه کولای شول، چې هغوي نشوکولاي.

زمور د ټولنې د غزو لومنۍ ستونزې دا دي چې دوى نه پوهېږي، چې خه ډول شخصیت لري، او بیا ورته دا هم روښانه نه وي، چې ددغه ټاکلې شخصیت غونښتنې خه دي او باید له کومو شيانيوڅخه ډډه وکړي. د همدي ټکو نشتولى او ناروښاتيا ددې لامل شي، چې خینې خلک په خپلوکړو وروکې ناخړګندې او متضادي کړنې ترسره کوي او په ارادې او نا ارادې توګه خپل شخصیت زیانمنوي دا د پام وړ خبره ده که چېږي تاسې د یو څوان په صفت د هر ډول شخصیت جوړېدل غواړئ باید په دې پوه شئ او دا ومنئ چې شخصیت جوړېدل او سائل یوې پرله پسې مبارزې ته اړتیا لري. دا مبارزه باید په ارادې، خړګنده او پرله پسې توګه اجرا کړای شي. خینې خلک فکر کوي چې بنایي په پته داسې کارونه وکړي، چې که هغه ددوئ له شخصیت سره په ټکر کې هم وي، خو دوى فکر کوي چې خوک به پرې خبر نه شي، خو په دې کار دوى خپل شخصیت زیانمنوي. ځکه چې ډېږي موضوعګانې له یوې خوا پتې نه پاتې کېږي او له بلې خواکه خوک پرې خبرهم نه شي دا ډول موضوعات په خپله ددغه شخص وجدان محکوموي او پدې توګه په هغه کې د شخصیت ساتني روحيه وژني.

په دې برخه کې د خپل یو ملګري د خوانۍ یوه کيسه درسره شريکووم. زما یو ملګري (اسدالله) په یوې مذهبی کورنۍ پوري تړاو درلود، خو هغه خپلواک او خپل سري ژوند خوبناوه، د نجونو شوقي و، البته هر څوان بنایي دغه شان احساسات ولري، خو هغه په دې برخه کې یو خه افراط کاوه او یا د زياتو نورو څوانانو په خېږي په خپلې کړنې نه پټولې، له بدرو چارو سره سره یې دروغ ویل نه خوبنول، نو دده یو لړ اړیکې له خینو خانګرو بنځينه ملګرو سره، ملګرو او ټولنې ته خړګندې شوې، د ټولنې د نظریاتي محدوديتونو له کبله دي د خلکو په وړاندې د یو نامؤدب او نا موزون څوان په توګه خړګند شو. زه هغه وخت دده یوازینې ملګري وم، چې کوم ضدیت مې وسره نه بنوده. هغه هم خپل هېڅ راز له ما نه

پتاوه. دی هغه وخت ددې مسلې پایلې ته دومره حیر نه و، خو چې کله یې په ضررونو پوه شو، پري ډېر ناوخته شوی و. غوبنتل یې، چې هغه یو لړ مهم کارونه ترسره کري، د هغه د شخصیت په برخه کې ددې تېروتنو له امله راپیدا شوو نیمگړتیاوو په ټولنه کې هغه ته زیاتې ستونزې راولاړې کړي وي او دده جرات یې تر ډېره حده را محدود کړي و. سره له دې چې د حقوقو له پلوه دا پر ظای ده، چې هر ځوان دې د خپل ژوند د ملګري په ټاکنه کې ازادي ولري او دا هم پر ظای ده، چې هر ځوان او پېغله باید د یو لړ اخلاقې محدودیتونو او معیارونو په ساتنه د خپل ژوند له ملګري سره ناسته ولاړه ولري، چې د هغې په ټولو څانګړنو باندې پوه شي او ددې څانګړنو په پوهېدو سره په خپلو کې واده وکړي.

خو له یوې خوازمور د ټولنې ټولنې شرایط او محدودیتونه دا ډول شرایط نه چمتوکوي او له بلې خوا پر بنځو باندې د نارینوو لوړاوی، حاکمیت او د ځوانی احساسات او عواطف، ددې لامل شوي، چې ډېري دغه ډول اړیکې د عواطفو او جنسی غرایزو بنکارشي. زه بیا په جدي توګه له دې سره جوړ نه يم، خو که یو ځوان او یا یوه پېغله په خپل ځان کې دا ځواک او متړه ووینې، چې له یو بل سره له ناستې ولاړې سره سره خپل جنسی غرایز او عواطف کابو کړای شي، نو حق لري چې یو له بل سره د پوره او بنې پیژندنې له پاره ناسته ولاړه ولري.

ځوانانو ته ددوى د شخصیت پیژندنې او پر هغو یې پوهونه هغه اساسی کار دې، چې دوى بیا د هر وخت له پاره نظارت او خارنې ته ارتیا نه لري. په دې اړه یوه غوره بېلګه شته، چې له تاسې سره یې شریکووم. ناهید شنوارې زما د یوه دوست لور ده، چې د خپلې کورني تربیت له مخې یې څانګړې شخصیت غوره کړي او هغه اوس هر خه د خپل دغه شخصیت په چوکاټ کې ارزوي او هر هغه خه چې له دې چوکاټ سره سمون نه خوري، ترې ډډه کوي.

ناهید یوه ورخ ماته خپله کېسه داسي و کړه: (کاكا جانه! زه یوه ورخ له کار خخه ناوخته

رخصت شوم، کور ته ناوخته راغلم، مشر ورور مې راته په غوشه شو او ويپه ويل، چې ته بي خايه ګرجې او ناوخته کور ته راخېي، نويو او برد لکچريې راکړ. ناهید وايي ما ورته وویل، چې: ((ته ناسم فکر کوي، زه هېڅکله داسي کارونه چې ته يې فکر کوي، نه کوم، او دا چې زه داکار نه کوم، دا نه ستاله پاره دي او نه د مور و پلار له پاره، بلکې زه داسي کارونه ددي له پاره نه کوم، چې دغه ډول کارونه زما له شخصیت نه ډېر تیټ دي.)

زما د ناهید دا خبره ډېره زياته خوبنې شوه او هغې ته مې شاباش وواي، ځکه چې کله يو خوک يوه مسئله له خپل ځان سره ومني او د خپل شخصیت په رنګکې يې وارزوی، نو هغه کولای شي، چې هر وخت خپله لار په ډېرو کړکچنو حالتو کې هم پیدا کړي. دغه راز خوانان بیا د مشرانو خارنې ته هم اړتیا نه لري. زه د ناهید ددي ډول پر ځان اتكا درناوی کوم او له ټولو خوانانو خخه غوبښته کوم، چې د ناهید په خپر ځان ته خپل شخصیت ثبیت او تل هغه په نظر کې ولري.

د يوه مادل پېژندنه، غوره کول، او پېروې:

د شخصیت او لارښود غوره کول:

دا هغه مهمه او اساسی مرحله ده، چې ډېر خلک ورڅخه ناخبره وي، نو د شخصیت په غوره کولو نه پوهېږي، مثلا هر خوان باید په دې فکر وکړي چې دی خه غواړي؟ د کوم ډول شخصیت لرونکې واوسي؟ ددي خبرې له پاره بنه لار داده، چې خوانان لوړۍ يو مسلک يا ځانګړې ټولنیزه لاره لکه سیاست، شاعري، ادبیات، انځورګري، سپورت، سیاحت، کېمیا، بیالوژۍ، طبیعت، وترنرۍ، معدنیات، ژورنالېزم، بنوونه روزنه، عکاسۍ فلمبرداري او یا کومه بله ځانګړې ځانګه خوبنې کړي او بیا دې په اړوندې ځانګې کې د نړۍ نوموتی او شخصیت لرونکې شخصیتونه وېژنې او د هغوی له ډلي خخه د ځان له پاره يو ځانګړې شخص د مادل په توګه غوره کړي، مثلا يو خوک غواړي، چې په سیاست کې يوه پېژندل شوې خیره وي، نو د نړۍ د سیاستوالو په منځ کې دې، د ځان له پاره ځینې

سیاستوالان غوره کړي، د هغوي په هکله دې لوستنه وکړي، تر لوستنې وروسته دې د یو خانګړي تن خانګړنې او سبک غوره کړي. په دې برخه کې خوانانو ته دارنګه لارښوونه پر خان لازمه ګڼم: لومړۍ وګوري، چې تاسې له کومې خانګې لکه، سیاست، شاعري، ادبیات، انځورګړي، تاریخ، سپورټ، سیاحت، نجوم، کېمیا، بیالوژۍ، طبیعت، وترنۍ، معدنیات، ژورنالیزم، معلمی او یا بلې کومې رشتی سره لپواليما بنیئ. بیا د هغې خانګې په اړه ژور معلومات پیدا او د هغې خانګې په برخه کې پېژندل شوې خپرې وپېژنۍ. بنه لاره به دا وي، چې په هغه برخه کې خان ته یو تن سمیه ایز، یو تن په ملي کچه او یا یو تن په نېړۍ واله کچه پېژندل شوې خپرې غوره کړي.

د غوره کولو بنه لاره یې دا ده، چې له سيمه ایزو وګرو خخه یو خوبن کړي او هغه سره د شخصیت له مخې خپله اړیکه ټینګه کړي او هغه ته خپل خان ور وپېژنۍ او ورته ووائې، تاسې غواړي، چې له هغه سره مسلکې اړیکې ولرې؟ او هم ورته ووائې چې زه ستاسي لارښوونې او مرستې ته اړتیا لرم. خپل سيمه ایز لارښود سره خه وخت تېر کړي. د یو خه وخت په تېربدو سره بیا د خپل سيمه ایز او د سيمه ایز لارښود په مشوره د هېډواد په کچه یو پېژندل شوې خپرې په اړونده رشتہ کې غوره کړي او ورسره د خپل سميه ایز لارښود په لارښوونه او مرسته اړیکې پیداکړي. په همدي توګه هغه ته هم خپل خان او اړیکه پوره ور وپېژنۍ او ورته ووائې، چې تاسې د چاله خوا او ولې ده ته ور پېژندل شوې یې او ورڅخه د لارښوونو او مرستو غښتنه وکړي.

په یاد مو وي چې دغه اړیکه باید په پرله پسې توګه وپالل شي. په پیل کې هېڅکله هم لارښود ته دا مه وايې چې تاسې له خپل خان خخه لور لارښود ته وروپېژنۍ، خکه دا د انسانانو یو طبیعی خانګړنې ده، نه غواړي، چې له خان نه پورته خلکو سره د نورو پېژندګلوي وکړي. ولې د هري سطحې له لارښود سره د پېژندګلوي او له هغه سره د یو خه ګډکار کولو په پایله کې داسې شرایط او امکانات رامنځ ته کېږي، چې تاسې بیا د هغه

څخه د لوړې کچې له لارښود سره پیژندګلوي پیداکړئ. یوه بنه لاره به یې دا وي، چې تر یو خه وخت د تېږدو وروسته له خپل سیمه ایز لارښود څخه پوبنتنه وکړئ، چې ایا په دې خانګه کې د کومو خلکو د شخصیت او کرکټر تر اغېز لاندې دی او لامل یې ترې پوبنتی، په پرله پسې توګه ورته وړاندیز وکړئ، که بنایي، تاسې هم هغوي خپل لارښود ته وروپېژنی او یا دا چې د خپل سیمه ایز لارښود څخه د ځینو غونډو او ناستو چې هغه په سیمه ایزه کچه وي پوبنتی او ورنه غونښتنه وکړئ، چې دوی تاسې له خان سره دغه ډول غونډو ته بوخي او هلته مو نورو ته وروپېژنی، په همدي توګه دا لپی تر سیمه ایز، ملي او نړۍ والې کچې پورې وخارې!.

دوبمه مهمه خبره دا ده، چې که هر خوک مو دلارښود په توګه غوره کړ له هغه سره یو خه وخت یو ځای تېر کړئ او د هغه په خانګړنو خان پوه کړئ په مناسب وخت کې ترې نېغ په نېغه پوبنتی، چې دوی خرنګه یوې داسې مرحلې ته رسیدلې دي.

ه: د شخصیت ساتنه:

د شخصیت په برخه کې تر ټولو مهم او ستونزمن کار د شخصیت ساتنه ده، چې تر ډېره د شخص په کړو وړو پورې اړه لري. سره له دې، چې ځینې نور خللک به و غواړي، چې ستاسي شخصیت ته زیان ورسوی، خو دغه خارجی عوامل یوازې هلته پر تاسې بريالي کېدلاي شي، چې په څلوا کړو وړو کې مو د شخصیت وژنې عوامل وي. که شخصیت یوه ونه وګنو؛ نو خارجی عوامل هغه باد ته ورته دې، چې له یوې او بلې خوا په ونې لګېږي او ونه خوچوي راخزوې، خو ونه بېرته خپل ځای ته راخې. اما د شخص منفي کړنې داسې مثال لري لکه، چې د ونې په تنه کې دنه یو چېنجې وي، که خه هم دغه چېنجې که ډېر وړوکې هم وي؛ خو په پرله پسې توګه ونه زیانمنوي، که خه هم دغه ونه به له باندې نه روغه بنکاري؛ خو که پرې یو نرم غونډې شمال هم راشي، دغه ونه راماټوي. یعنې د یو شخص خپل منفي کړه وړه د خان له پاره د نورو د زیان په وړاندې لاره جوړوي. له دې

کبله چې تاسې د نورو خلکو په کړو وړو کومه ولګه نلرئ، هغوي چې ستاسي پر ضد هر خه غواړي وکړي، هغه کولای شي؛ خو کوم شی چې تاسې پري ولکه لرئ، هغه ستاسي خپل کړه وړه دي.؛ نو په دې توګه ويلاي شو چې د هر چا د شخصیت ساتنه، تر زیاتې اندازې د هغه په خپل خان پوري اړه لري.

و: د شخصیت د خپرولو لاري:

اړینه خبره ده چې تاسې باید نور په دې پوه کړئ، چې تاسې يو ټاکلی شخصیت او کرکټر لرئ. سره له دې چې دا خه اسان کار هم نه دي، ولې دومره ستونزمن هم نه دي؛ خو خانته خانګړې لاري غواړي. د دې له پاره، چې تاسې نور په دې پوه کړئ، چې تاسې خه ډول کرکټر او شخصیت لرئ، نو له لاندې لارو خخه ګته واخلي.

- دا چې تاسې دا ارزښتنګ تصمیم نیولاي، چې باید د یو خانګړې شخصیت لرونکې اووسئ او د شخصیت د ساتني له پاره مو ډېږي قرباني هم ورکړي دي، نو دا ستاسي حق دي، چې باید نور ستاسي له دې تمزارۍ (قرباني) خخه خبر شي. ددي له پاره، چې ستاسي شخصیت په ټولنه کې خپور او خلک پري خبر شي، نو په ډېر جرئت سره سيمه ايز او ملي خبری رسنیو ته مراجعه وکړئ او هغوي ته ووایء، چې له تاسې سره مرکې وکړي او ستاسي شخصیت نورو ته وروپېژني. تاسې هغوي ته د دې کار ټولنېزې ګټې ور په ګوته کړئ.

هغوي ته ووایء، چې زه غواړم ددي مرکې په خپرېدو سره نور خوانان همداسي نېکو کړنو ته وهڅوم. دا کار به له یوې خوا په ټولنه کې ستاسي د شخصیت او پېژندې له پاره ډېره ګټه وکړي او له بلې خوا به یو شمېر نور خوانان هم دې ته وهڅول شي، چې ستاسي پل واخلي.

- په خپلو مرکو کې نورو خوانانو ته هڅوونکې خبرې وکړئ. خوانانو ته ووایء، چې ستاسي چمتویې، چې له دوى سره مرستې وکړئ. ولې کوبنښ وکړئ، چې په مرکو کې

رښتنی واوسی. په دې کار کې د جوړجاري د لاسته راولو په لاره کې ستونزې هم دوى ته ووايئ. د شخصیت جوړول، ټاکل، ساتل او بنوول ټول مراحل دوى ته تshireeg کړئ. ورسه بیا د شخصیت د ساتلو ستونزې ورته بیان او هم د شخصیت د خپرولو نسبګنې له دوى سره شريکې کړئ.

- کوبنښن وکړئ ، چې د ځان په اړه ډېر رښتنی بحث ولرئ. کله کله پر تشو او منفي اړخونو باندي اعتراfonه کول کوم بد کار نه؛ بلکې دا د یوه بنه شخصیت نښه ده.
- خپل ليکلي اثار او ستاسي په اړه په کې خپاره شوي مطالب ټول له ځان سره وساتئ. په دې برخه کې زما توصيه دا ده، چې یوه لویه دوسيه، چې په هغې کې د کاغذ ساتني پلاستيكونه وي د خپلو اثارو د خونديتوب له پاره تهيه کړئ او سملاسي په کې د هر خپاره شوي مضمون، مقالې، کتاب او یا په اخبار کې ستاسي په هکله خپرو شويو موادو نقلونه په کې وساتئ. که تاسي رايوبي او یا ټلوېزونې مرکې کړې وي، لطفا د هغې کاپي ترلاسه کړئ، لړلیک (فهرست) یې کړئ او په خپل ارشيف کې پې وساتئ. او همدا راز د یادبنتونو په کتابچې کې مو د دارنګه مرکو نېټه، منبع او موضوع ولیکۍ. کېدای شي، چې یو وخت مو دې موادو ته اړتیا پیدا شي؛ نو بیا به د داسي یادبنتونو له مخي هغه په اسانۍ سره تر لاسه کړاي شي او یا هغه د اخستنې (ريفرنس) په توګه وکاروئ. د هر ډول موادو د پاسه د هغه نوم، نېټه او موضوع په خرګند ډول ولیکۍ. لطفا دا کار سمدستي وکړئ، دغه خبره په د ملت مل په یوه متل کې بنه روښانه ده: (هر کار چې سبا ته وسپارل شو، هغه پيريان وړي.)

11 - د عمر له مخي د شخصیت مرحلې:

د شخصیت ساتني او د هغې د خطراتو وختونه په درې مرحلو وېشل کېږي:

الف: د تنکي خوانۍ دوره ۹ - ۱۵) کلنۍ:

د تنکی خوانی دوره د خان ساتنې دوره ده. په دې وخت کې کوبښن وکړئ، چې د یو شمېر منفي اشخاصو له تېري او تجاوزونو خخه خوندي پاتې شي. دا هغه وخت دی، چې ډېر هلکان او نجوني د نورو د جنسی تجاوزونو بنکار کېږي. په دې مرحله کې باید په خپل تگ راتگ او ناسته ولاړه کې ډېر زیات احتیاط وکړئ. میندې او پلوونه د خپلو اولادونو په برخه کې په دغه مرحله کې ژور مسؤولیتونه لري، چې د خپلو ماشومانو راشه درشه او ناسته ولاړه له نېړدي خخه تر خارنې او کنټرول لاندې راولي او خپل ماشومان له هغو ځایونو خخه، چې په احتمالي توګه دوى ته ضرر رسولاي شي، په کلکه منع کړي. دا همدا دوره ده، چې په ماشومانو کې د مثبتې سیالی احساس غښتلی کول ډير ګټور تمامېدای شي. ددې موخي له پاره کوبښن وکړئ، چې د خپلو ماشومانو برباوی وستایي. د دوى بريا ليکونه په خپل کور، حجره او دېره کې راوخرۍ او د هغوي خانګرو موقف ګټلو ته لکه په ټولګي کې لومړي کېدل او نورو ته يې وهخوي.

د خپلو بچېانو نومونه په درنښت واخلي. زما یو ډېر نېړدي دوست دی، چې قوماندان صېب محمد ګل خان نومېږي، دی د ظاهرشاه د وخت د پوليسو د پوهنځي استاد او یو پاک او توانمند صېب منصب و. دی تل خپلو بچېو ته په درنښت نومونه اخلي، چې د هغه دغه عادت زما ډېر خوبن شوی او نور خلک هم زما په شمول دده بچېانو ته په ډېر درنښت نومونه اخلي.

ب. د خوانی دوره له (۱ - ۲۵) کلنی پوري:

دا دوره د یو خوان له پاره په خپله د بنوپدنو او تیندکونو او پر غلطو کارونو باندې لکه غالا-زنکه بازي، سګرت خکول، نصوار اچول، پودر خکول، بچه بازي او په داسې نورو کرنو مبتلا کېدلو دوره ده. ددې دورې غلطې اکثره خوانان په داسې خرابو لارو روانوي، چې بيا یې تري خلاصېدل ګران وي. دا هغه دوره ده، چې خوانان به په کې داسې فکر کوي، چې دوى اوس لویان دي. پر هر خه پوهېږي او باید، چې د مور و پلار له بندیزونو خخه خلاص

شي، مګر واقعیت دا دی، چې ډېر خوانان په دې پراو کې هم د بنو او بلدو تمیز سم نه شي کولای او ډېر د نورو غلطو ملګرو د بېحایه هخونو بنکار کېږي.

نو د ملګرو ټاکل په دې پراو کې يو له هغه مسایلو خخه دی، چې د خوانانو ژوند بنه يا بد لوري ته اړوي؛ نو له دې کبله توصیه دا ده چې پدی مرحله کې:

۱- کوبنښ وکړئ، چې له ډېرو کمو ملګرو سره ناسته ولاړه ولري.

۲ - خپل هر ملګري تر بشپړې خارنې لاندي ونيسي، چې له چا او چا سره اړیکې او ناسته ولاړه لري او هغه کسان خرنګه خلک دی؟

۳- کله چې مو یو ملګري درته د یوه منفي او غلط کار بلنه درکړه، ورته ووایء، چې لوړۍ خو مې له تا خخه غوبښته دا ده چې ته هم له دې کاره تېر شه او که ته له دې کار خخه نه تېرېږي، زما غوبښته دا ده چې نور به له ما خخه د ناستې ولاړې او ملګرتوب تمد نه کوي او د الله جل جلاله په امان. دا پرېکړه مو باید غوڅه وي.

۴. خپل ټول ملګري خپل پلار، ورور او د کورنۍ نورو مشرانو ته ور وپېژنې، چې هغوي درته له دوي سره په ملګرتوب کې بنه نظر درکړاي شي.

۵. د ملګرو ازموېل: هغه ملګري، چې تاسې فکر کوي چې دغه ستاسي بنه او صادق ملګري دی وخت په وخت هغه د یوې مرستې کولو، پيسو پور او ناوره کارونو ته د هخونې له پاره و ازمويئ که یې پایلې مشتبې وي؛ نو خپل ملګرتوب ورسه لا زيات کلک وساتې او که پایلې یې منفي وي؛ نو په غوڅه توګه ترې ځانونه وړغورئ.

پر دې باور وکړئ چې د ملګرو ټاکل ستاسي د ژوند یوه داسې بنسټیزه برخه ده، چې ستاسي ژوند یوې مشتبې خوا ته او که نه نو یوې منفي خوا ته راکشولاۍ شي. د هر انسان ژوند پورې اړوندي یو شمبر ستونزې له ناسالمو دوستانو خخه را پیدا کېږي. په دې برخه کې د سگرتو په باره کې دغه لاندي خبره د تطبیق وړ ده: سگرت د انسان په ژوند کې تر بل هر خه بد ترینه ډالی ده، چې یوازې د یوه ډېر خوب دوست او ملګري له خوا یو چاته

ورکول کېږي.

د خوانان په مرحله کې د خپلو جنسی غرایزو او شیطاني غوبښتو کنټرول خورا ستونزمن کار دی. له همدي کبله ده، چې اکثره خوانان خپل شخصیت دلته خرابوي، چې د بیا جوړولو امکانات یې بېخي ناشونی وي. په خوانۍ کې جرئت، رښتینولي، صداقت، رښتیا ویل، له خرابو اعمالو نه ئان ساتل دا هغه خانګرنې دی، چې په جدي توګه د نورو د اعتماد او احترام لاره تاسې ته برابروي.

که تاسې په دې پوه اوسي، چې کوم عمر او خوک دی، چې ستاسي د شخصیت له پاره حساس او خطرناک دی، زه په دې باوري یم، چې دا به له تاسې سره ډېره مرسته وکړي، چې خپل شخصیت د هغوي له زیانونو خخه وړغورئ.

۱۲ - په خوانۍ کې غلط احساس او له خارونکو والدینو سره د تکر مرحله :

کله چې خوانان (په خانګري توګه) په خپل عمر کې یوې خانګري مرحلې ته، چې د ۱۴ - ۱۸ کلنۍ مرحله ده ورسېږي، دوى فکر کوي، چې اوس خو زلمي شوي دي، په هرڅه پوهېږي، د بنو او بدرو توپیرکولای شي، او بنه ملګري هم لري؛ نو دکورنۍ مشران په خانګري ډول پلار او مشر ورور باید دوى ته ازادي ورکري، او دوى پرېږدي، چې د خپل قضاوت له مخې خپلو ملګرو سره ازادي ناستې ولاړي ولري او له دې کبله، چې پلار او ورور، او یا دکورنۍ نور غړي بیا دوى دغه ډول خپلسريو ته نه پرېږدي؛ نو دوى د خپلې کورنۍ سره په کراره شخري او تکر ته ئان جوړوي.

گرانو خوانانو! زه پوهېږم دا پرما تېر شوي دي. او همدا اوس هم هغه احساس چې په هغه وخت کې مې کاوه، زما په ياد دي. ما به له خانه سره ویل، چې ایا ولې زما پلار، مور او ورور پر ما باور نه لري؟ ایا زه دوى ته نجلی بنکارم؟ او یا زه دوى ته بې عقل بنکارم؟ زه اوس زلمي یم. زه په هر خه پوهېږم، زه دکوم غلط او خراب سړي سره ناسته او ولاړه نه لرم، زما ملګري، خو هر یو ډېر بنه خلک دي. دا تولې هغه خبرې دي، چې زما په زړه

کې به ګرځدلې، چې کله به شیطان دا وسوسې هم را اچولې، چې راخه دکور نه وتنسته، کوم بل خای ته ولاړشه ایا تاسې هم کله کله دdasې حالاتو سره مخامنځ کېږي؟ که داسې وي؛ نو دا برخه په جدي توګه ولولى.

که داسې وي، نو تاسې یوازې نه يئ! اکثره هغه خوانان چې دغه عمر ته رسپېري او د ډیوې منظمې کورنۍ په چوکاټ کې ژوند کوي، ددغسې ستونزو سره مخ وي، خو باور وکړئ، چې دغه ټول شيان غلط احساسات دي. خوانان په همدغه پړاو کې د غوبښتنې خلاف له چېرو زیاتو خطرنو سره مخامنځ کېږي.

سمه ده چې خوانان په خپلو زړونو کې پاک دي. دوی فکر کوي، چې د سیمې ټول خلک به هم همداشان پاک وي؛ خو متاسفانه زموږ په ټولنو کې ډېر داسې غلط او تېري کوونکې اشخاص شته، چې د همدي ډول بنه باور نه ناسمې ګټې اخلي او د خوانانو اخلاق خرابوي. سره له دې چې خوانان پدې عمر کې په خپل خان ډېر اعتماد لري، خو دوی ته د ټولنې ټولې هغه حيلې او غولونکې لاري چاري او دوه مخي انسانان لا نه دي معلوم شوي، چې په خولو او ژيو کې په بنکاره ډېر نرم، خوابه او مهربان معلومېري؛ ولې په عمل کې بیا هاغه شان نه دي، بلکې د خوانانو دې لاري کولو، پر دوی د جنسی تېري او د دوی د بدالخلاقه کولو له پاره لاري برابروي، له ټولو خوانانو نه داغوبښته کوم، چې لطفا ددغې مرحلې احساسات په ولکه کې راولي او د خپلو مشرانو په بنوونو او لارښوونو باور وکړي. ځکه چې هر مور او پلار، ورور او نور خپلوان دغه ډول خارنې ستاسې د ابرو، عزت او بنه شخصیت د ساتنې په غرض تر سره کوي. د بلې خوازه پلرونو او ورونو ته هم دا سپارښتنې کوم، چې خوانانو ته ددغه ډول پابندیو عوامل په روښانه توګه ووایي، او تر وسه دې پدې برخه کې ځینې منفي مثالونه له خوانانو سره شریک کړي، تر خو خوانان ددې موضوع په علت پوه شي؛ نو بیا به هغوي دومره نه څورېري.

درپیم خپرکي

د شخصیت اړیکې له نورو څیزونو سره

۱۲ - د شخصیت اړیکې له نورو څیزونو سره:

لکه د نورو ډېرو کسانو په څېر لومرۍ ما هم دا فکر کاوه، چې شخصیت به ګوندي د زیاتو پیسو، غټې کورنې، ډېر تعلیم او تحصیل په بنار او عصری کورونو کې په او سېدو پورې اړه ولري؛ خوکله چې ما د دې موضوع په اړه خپلې څېرنې په ژوره توګه بشپړې کړې؛ نو دې پایلې ته ورسېدم، چې یاد شوي فکتورونه (پیسې، د غټې کورنې غړیتوب، زیات تعلیم او تحصیل او په بناري او عصری کورونو کې استوګه او د ژوند د لومرنیو ضرورتونو لرل) دې ته بنه لاره برابرولای شي، چې یو خوک داسې کارونه وکولای شي، چې د هغه د شخصیت په جوړونه او خپرونه کې به مرسته وکړې؛ خو دا یو هم کوم لازمي او ضروري شرط نه دې، چې د شخصیت په جوړونه کې دې مستقیماً اثر ولري. مور او تاسې په خپل شاوخواکې ګورو، چې د ډېرو داسې کورنیو غړي، چې د پورته یادو شویو شرایطونه د یو یا خو شرایطو لرونکي دي، ولې بچېان یې بیا د داسې کوم شخصیت خاوندان نه وي؛ خو داسې هم ډېر پېښېږي، چې د یوې غربې کورنې سړۍ د خپل سالم دریخ په وجهه په ټولنه او د خلکو تر منځ د یو ډېر بنه شخصیت مقام ته رسېدلای وي.

په دې اړه زه کولای شم د (نوی سید جمال الدین افغان انسټیتوټ) د یو استاد ذبیح الله عادل مثال ورکړم. عادل صیب یو شل کلن هلک، د دولسم ټولګي متعلم او یو یتیم خوان دې. دې ددې تر خنګ چې خپل بنوونځی لولي او په خپل ټولګي کې یو ممتاز زده کوونکي دي، خان یې دومره په انګليسي کې رسولۍ، چې اوس له مور سره د انګليسي ژې د بنوونکي په توګه کار کوي. ددې تر خنګ عادل صیب یو عادي بنوونکي نه؛ بلکې

دی د خپل بنه شخصیت، اهليت او بنه سلوک په وجهه زموږ د انسټیټيوټ (تر ټولو بنه بنوونکي) لقب هم ګټلای دی. زه پر دې باور لرم، چې بنايی و دې بنوونکي ته د نورو ځایونو له خوا ډېرو پيسو وړاندیزونه هم شوي وي، ولې هغه په دې خاطر نه وي منلي، چې دی په دې پوهېږي چې د (نوی سید جمال الدین افغان انسټیټيوټ) کې نه يوازې، چې د دې او نورو استادانو بنه پالنه کېږي، بلکې په دې انسټیټيوټ کې د دې سيمې د بچانو د بنې تريې او روزنې دنده تر بل هر ځایه جدي ده. نو ده او دده نورو ملکرو ته په دې انسټیټيوټ کې کارکول یو ويړ او د هېواد راتلونکي له پاره یو بنه خدمت بنکاري.

که پورتنۍ بېلګې ته خير شو، د عادل صېب سره هغه پورتنۍ شرایط یو هم نه و، ولې دی خپل ځان او خپل ژوند ته په پام کولو سره ځانته داسې یو شخصیت ترلاسه کړي، چې له یوی خوا په خپل ژوند کې بنه کامياب او له بلی خوا په انسټیټيوټ او ټولنه کې د پوره اعتماد، احترام وړ شخصیت دی.

۱۳ - په شخصیت جوړونه او خرابونه کې د کورنۍ روں:

بنوونه او روزنه د ژوند له لومړنۍ مرحلې نه پیلېږي. د ګرپوهنې (انسان څېړنې) خينې پوهان وايي چې ماشومان د مور په ګېډه کې هم له بهرنې ماحول او محیط څخه اغېزمن کېږي. که د یو ماشوم مور ارامه او خوشحاله وي، نو ماشوم یې هم په ګېډه کې بنه وده کوي. برعکس که مور د حمل پر مهال له ډېرو کراوونو، ستونزو او بدرو سلوکونو سره مخ شي، نو دا حالت د ماشوم پر وده هم منفي اغېز اچوي او ماشوم کمزوری او ډارن رالوپېږي.

د انسانانو او پدیدو ترمنځ اړیکې او یو پر بل یې اغېز د هر خیز په هکله درې چوله اړیکې شتون لري، چې ددې اړیکو تشخيص او بیا د دوى تر

منع انډول ساتل ډېر مهم دي.

الف: خانګري یا انفرادي خصوصيات يا

Individual or Basic Charachteristics

دا هغه خصوصيات دي، چې د یو پدیدې هره برخه یې باید د خپلو دندو د سرته رسولو له پاره ولري.

د بېلګې په ډول د یو انسان زړه، وينه، او رګونه باید ددي وړوي، چې په هغو پوري اړوندي دندې تر سره کړي شي او که هره برخه، یا غږي خپل اړوند کارونه ونه کړاي شي، هغه نشي کولاي، چې له نورو سره په سوله، تعادل او خوبني کې وخت تېرکري، چې دا بیا له نورو غړو سره په ټکر او جګړه کې اچوي، چې پایله یې عموما ګډوډي او ناروځي وي. که دغه اړیکې د لیندې په یوه ساده مثال کې وڅړو، هغه د لیندې د هرې برخې یعنې، ریډونو، کاخۍ، او د دوښاخې خصوصيات دي. ددې له پاره، چې یوه لیندې په سمه توګه د ویشتلو کار ورکري؛ نو باید ریډونه یې مناسب نرمښت، کاخۍ یې هم مناسبه اندازه او دوښاخه یې هم مناسب توان، اندازه، او موزون شکل ولري که له دې اجزاوو خخه یو یې هم هغه لازمي خصوصيات ونه لري؛ نو هغه د لیندې کار نشي ورکولاي او یا هم نه شي کولاي، چې نښه سمه وولي.

ب: د یو پدیدې د اجزاوو تشخيص او د هې د اجزاوو په منځ کې انډول، سالمې اړیکې او همغږي:

په دنیا کې ټولې پدیدې له اجزاو خخه جوړې شوي او د هرې پدیدې اجزاوي په یو بل پورې تړلي او د دوى ژوند او پاپښت له یو بل سره تړل شوي او د یو بل په ملاتړ او نظم باندې ولاړ دي. دغه اړیکې د داخلې اړیکو یا **Internal Relations** په نوم یادېږي.

د هرې پدیدې د اجزاوو تر منځ انډول، ګډ ژوند او مسالحه ضروري او مهمه ده.

د بېلګې په ډول دانسان په بدن کې زړه، سړي، اعصاب او غړي باید چې په ټاکلې وخت او

په یو ځانګري نظم کې سره ګډ کار وکړي، چې د بدن له پاره ګټور تمام شي، یو انسان باید په هره دقیقه کې د ۱۲ - ۱۵ څلې ساه واخلي او د دې اخیستل شوې هوا د نقل ورکولو له پاره باید چې د هغه زړه په یوه دقیقه کې د ۶۰ - ۸۰ څلې کېکاړل شي، چې هغه هوا د بدن بېلاښلو برخو ته ورسوي. او اعصاب باید په پرله پسپې توګه تر همداسې یوه نظم لاندې، سربی او زړه تنبه کړي، چې خپلې دندې په سمه توګه تر سره کړي. کله چې دغه اړیکې وشلپېږي، نو بیا د بې نظمي او ناروغۍ سبب ګرځي. البته له نظم نه ور اخوا، ددې اعضاوو و تر منځ د یوه نسبې انډول لرل هم خورا مهم او اړین دي. د دې یو ساده مثال په لينده کې ګتلای شو. د یو پې لیندې اجزا، دو بناخه، ریروننه او کاخې دی. د هر پې لیندې دغه اجزا باید یو له بل سره معادل وي. که له دې اجزاوو څخه هر یو یا ډېر غټې یا ډېر وروکې وي او یا یې ریروننه ډېر سخت او یا ډېر نرم وي، نونه شي کولای چې په سمه توګه خپلې دندې ادا کړي.

ج: درېسم ډول اړیکې بیا د هرې پدیدې او له هغې سره د تړلې چاپیریال تر منځ اړیکې دي. دغه اړیکې د خپلمنځي اړیکو یا **Intra Relations** په نامه یادېږي. هره پدیده باید، چې د خپل ځانګري محیط او چاپیریال له شرایطو سره برابره وي او که دغه موزون والي ویجارېشي؛ نو بیا هغه پدیده له محیط څخه په تجرید کېدو او لرې کېدو مجبورېږي. د پېلګې په ډول هر انسان باید د هغه له محیط سره په یوه نسبې تعادل کې ژوند وکړي او که نه، نو هغه به د محیط په تجرید کېدو مجبور شي، چې د لیندې په برخه کې دا موضوع داسې تشریح کولای شو، چې د لیندې مجموعي حالت (د دوښاخې غتوالې، د ریرونونو سختوالې، او د کاخې اندازه) د هغې د کانېي اندازه د هغې د کاروونکې له عمر او خواک سره باید چې معادل وي او که دغه تعادل شتون ونه لري؛ نو هغه پدیده هم په درد نه خوري. د دې ټولې موضوع اصلې ټکې دادي، چې سره له دې موږ هر یو د دې اجازه او حق لرو، چې خه وکړو او خه ونه کړو، ولې باید په دې هم پوه اووسو، چې زموږ د هر یوه انتخاب له

نورو خلکو سره ترلاي دی او زموږ د هر یو کړه وړه د نورو په کارونو او د هغوي په پایلو مثبت او یا منفي اغېز کوي، چې هغه باید هېڅکله هم له یاده و نه باسو. یعنې موږ سره له دې، چې د خپل هر انتخاب په برخه کې ازادي لرو، ولې ددي ازاديو تر خنګ موږ د نورو خلکو او ټولنې پر وړاندې په یو لړ اخلاقې ارونو (اصولونو) تړلې یو او پر وړاندې یې هم دراندہ مسؤولیتونه لرو، خرنګه چې د انسانانو ژوند ټولنېز دی او زموږ د هر یوه کړه وړه پر نورو اغېز لري، نو له اخلاقې پلوه موږ نشو کولاي، چې هر هغه خه چې مو زړه وغواړي وکړو او باید چې دا اخلاقې مسؤولیتونه سرسری او کم ارزښته ونه بولو.

۱۴ - د شخصیت جوړونې له پاره اساسی کارونه:

لکه خرنګه مو، چې دمخته ووبل، شخصیت جوړېدنه د یو واحد کار په عمل او یا د یوې وړځې یا یوې میاشتې محصول نه؛ بلکې د ژوند په اوږدو کې د رنګا رنګ کړو وړو د مجموعې هغه کره ارزیابې ده، چې نور یې زموږ په اړه کوي. نو د دې له پاره چې تاسې خپل شخصیت په ټولنه کې ثبیت کړئ، لطفا دغه لاندې توصیې په نظر کې ولرئ:

۱. په ځائګرو بحثونو کې د ځینو داسې خلکو چې منفي خوبونه لري؛ خو ولې په ټولنه کې مشهور شخصیتونه دي. خپله موضع ګيري د هغوي په وړاندې په پربکنده توګه ووایئ، اما د منفې بحث نه په غیاب کې ډډه وکړي، اوپه عوض یې هغه بحث په لاندې ډول قطع کړي:

د بېلګې په ډول که بحث په رشید دوستم وي، تاسې باید په غوڅ ډول سره ووایئ: بنه به دا وي چې د داسې کسانو نومونه د دغو بنو کسانو په مجلس کې یاد نه کړو، یا بنه به دا وي، چې پر داسې انسانانو د بحث پر خای یوه بله ګټوره موضوع وڅېرو. یا دا چې زه فکر کوم دا به زموږ او ستاسې د وخت ضیاع وي، چې په دې سرې بحث کوو.

۲ - دا چې تاسې د خپلو خلکو له پاره خه کړي په جرئت د هغويادونه وکړئ او له هغونه

دفعه وکړئ. مثلا زه پر خپلو تپرو کړنو وياړم، ما خپل ټول امکانات د خپلو خلکو چوېږي ته بښلي، زه د خپل ولس او ملت پر وړاندې خپلې دندې او مسوولیتونه پېژنم. کله ناکله موږ افغانان دا ځان غوبښته بولو او له دې کبله تري ډډه کوو، چې و وايو ما دا کار کړي دی، يا ما دا ويلي دی، يا ما..... کتابونه لیکلې دی. ولې دا اوس منل شوي اصل دی او دا ځان بنودنه نه، بلکې د ځان تثیتول دي.. نو زه ځوانانو ته سپارښته کوم چې په ډېر جرئت تاسې ووايي چې ما دا..... کارونه کړي، ما ----- کتابونه ويلي او يا مې هم----- اثار لیکلې دی.

۳- منفي اعمال په کلکه وغندئ. د مثال په توګه که تاسې غواړئ خلکو ته دا وښي چې تاسې دروغ نه وایي؛ نو ويلاي شئ، چې زما له نظره دروغ ویل د انسان شخصیت وژني. ددي خبرې اړخیزه معنا دا ده، چې واورئ خلکو زه دروغ نه وايم. او که کله هم د یو ناوره سپري په اړه خبرې پیل شي، تاسې خپله دریز داسې غوره کړئ، چې د هغه سپري په بد ویلو کې ونډه وانځلې، خکه په غیاب کې بد ویل خه بنه کار نه دی، اما خپل مخالفت دهغه دکرو وړو په اړه په غوڅ ډول خرکند کړي.

۴- کوبښن وکړئ، چې په خپلو خبرو کې ډېر لنډ او ژور پیغام خای کړئ. مثلا خپلې جملې په پربکنده توګه ووايي: (راخئ چې دا فرعۍ خبرې پرېږدو او پر دې غور وکړو، چې خه کول په کار دی). او يا هم داسې جملې لکه: (موږ ته په کار دی، چې هر یو په خپله برخه کې ژمنه وکړو چې.....)

۵- کله چې د یوې موضوع او يا یو چا په برخه کې خبرې کوي کوبښن وکړئ چې په خپلو خبرو دهغه شخص نوم ولو که په نیمګړ پیاوې هم تبصره کوي، په دروند ډول وانځلې، او همدا راز په خپلو خبرو کې واقیعتونه ووايي، د مثال په ډول: د جناب کرزې صیب د دولت دا... کارونه کړي دی، چې د ستاینې وړدي، لکن دا ... کارونه یې د نیوکو او سمونې وړ دی.

۶- کوبنښ وکړئ، چې د نورو عادی خلکو پر خلاف یوازې د شکایاتو مرجع ونه اوسي، بلکې د یوه ربنتیني انسان په صفت بنو ته بنه او بدوي ته بد ووایئ او بله مهمه خبره دا د چې د خپل انتقاد په اړخ کې عوضي وړاندیز ولرئ. د مثال په ډول، دولت ته په کار دي چې د سړکونو د ساتنې او خارنې یونتونه ولري، چې درنې لارۍ پر هغه سړکونو پرې نږدي چې د هغې د بار توان نه لري. نیوکه د ژوند یو مهم او بنه اصل دي. اما هغې نیوکې ته سالمه نیوکه ویل کېدای شي، چې په اصل موضوع ولاړه وي، نه په فرعی مسایلو او شخصي موضوعاتو. د انتقاد کولو یو بل ډېر مهم اصل هم دا دی چې انتقاد باید همیش له وړاندیز سره ملګرۍ وي.

څوک چې له نیوکې سره وړاندیز ونه لري، اصلا هغه د نیوکې حق هم نه لري.
بې دليله، او بي وړاندیزه انتقاد شرارت دی (ملتمل)

۷. کوبنښ وکړئ چې د خپل ځان له پاره پېژندکارتونه چاپ کړئ ، ولوکه تاسې خه عمده شغل او یا کومه مهمه دنده هم ونلرئ. که تاسې متعلم هم اوسي د کارت جوړول چې په هغې کې ستاسي نوم، او د ټيليفون شمېره ليکلې وي، او دا چې تاسې له خه شي سره مينه لري. دا خپله ستاسي د شخصیت ثبوت دي او نور خلک به تاسې ته د یوه پلان لرونکي سري په سترګه گوري.

۸. غونډو او بلنو ته همپشه ډېر پاک منظم او بنه لباس واغوندي کوبنښ وکړئ چې د امکان په صورت کې لړو تر لړه دوه درې جوري مناسب، موزون او بنایسته لباسونه ولرئ او هر مجلس ته له حالاتو سره سم لباسونه واغوندي که تاسې په دې کې شک لري چې دریشي واغوندي يا جامي، نو په دې مه شرمېږي چې له خپل لارښود یا بلونکې نه وپونستي چې د دوى له نظره به په دې مجلس کې کوم لباس موزون وي؟ د بنه او پاک لباس او پاکو جرابو په خواکې د فردی پاکوالی ساتنه هم خورا مهمه ده، کوبنښ وکړئ چې داسې مجلسونو ته له تللو څخه دمخته ولامبې او همداراز د تخرګونو د خولو د مخنيوي شياني،

بنایسته نرم عطراو د غاشونو برس او کریم وکاروئ.

۹ . کوبنښن وکړئ چې د هري غونډي په اوږدو کې لبر تر لبره خو تنه په نظر کې ونيسي، چې تاسې باید له هغوي سره پېژندګلوي پیدا کري، بنه لار به دا وي چې له خپل لارښود نه غونښته وکړئ چې تاسې و هغو اشخاصو ته وروپېژني. خوکه له هغې سره وخت نه وي، په خپله دا نوبنت په لاس کې واخلائ، او په یوه مناسب وخت کې هغه سړي ته ئخان وروپېژني. هغه ته ووايې چې تاسې د هغه په اړه معلومات لري او غواړئ، چې له نړدي ورسره وپېژني او په راتلونکې کې ورسره خپلې اړیکې وساتئ. بنه خبره به دا وي، چې د پېژندنې په وخت کې لوړۍ ورته خپل کارت وړاندې کړئ او په لنډ ډول د خپلو ټولو مثبتو کارونو لنډېز ورته ووايې، چې تاسې خوک يئ؟ خه موکړي او خه غواړئ چې تر لاسه یې کړئ؟ له مشرانو او لویانو سره د پېژندګلوي په وخت باید داسې فکر وکړئ، چې تاسې یوازې یوه دقیقه وخت لري او په دې یوه دقیقه کې باید تاسې هغه ته د خپل ئخان په اړه هغه خه ووايې چې هغه ستاسې په اړه دې ته وهڅېږي، چې تاسې ته په راتلونکې کې د یوې بلې مفصلې لیدنې کتنې وخت درکړي. د بېلګې په ډول:

رفع صيب! سلام عليکم. زما نوم عبدالبصیر (سباون) دی، زه د ولسي هېنداري مسئوول مدیر یم). خپل کارت ورکړئ. (ما ستاسې په اړه له ... او نورو دوستانو خخه اورېدلې او ستاسې اثار مې لکه کتابونه دریابونه او... هم لوستي دي. زه ډېر خوبن شوم، چې له تاسې سره مې د مخامنځ پېژندګلوي هېله پوره شوه.

بیا لبر څنډ وکړئ او هغه ته د خبرو وخت ورکړئ، خو چې کله د هغه خبرې ختمېږي سمدلاسه خبرې داسې لنډې کړئ.

رفع صيب! زه پوهېږم چې اوس تاسې ډېر مصروف يئ! زیات وخت مو نه نیسم، په ليدو مو خورا خوشحاله شوم، زما اراده ده، چې له تاسې سره په تفصیل وګورم. که مهرباني وکړئ خپل کارت او یا د ټیلیفون شمېره مو راکړئ، زه به بیا تاسې سره اړیکې ونیسم.

۱۰. تل چې دغه ډول مجلسونو ته خئ له ئخان سره يوه وره جيبي کتابچه او قلم باید ولرئ. که هغه سړۍ کارت ونه لري ورته خپله کتابچه او قلم ور وړاندې کړئ چې تاسې ته خپل نوم او د ټيليفون شمېره ولیکي. او چې کله له مجلس نه راوګرځښه باید په دي غونډه کې له ټولو کسانو نه لاس ته راول شوي پتې او د ټيليفون شمېري په خپلې خانګړې کتابچې کې چې د همېشنيو پتو له پاره مو بېله کړې ده ورسوئ. ورسره دا یادبنت هم ولیکي چې دا شخص مو چېرته ليدلى و او د راتلونکې له پاره مو ورسره خه پلان نیوالی و. مثلا (حبيب الله رفيع صيб، د علومو آکاديمۍ غږي، چې د اروابناد ملنګ جان په یاد جوره شوي غونډه کې مې ولید، زه به ورته خپله تاریخچه وراستوم او هغه به ماته خپل ... اثر راستوي).

ددې له پاره چې مو د دې سړۍ خپره په یاد پاتې شي، نو د هغه د بدنه د بدن يوه نښه به هم ورسره ولیکي. مثلا لنډې، عينکو والا سړۍ.

۱۱. بله مسئله چې په دې ډول مجلسونو کې د موفقیت له پاره ډېر ارزښت لري، هغه دا ده چې تاسې باید په ورځنيو مسایلو د نړۍ او هېواد پر خبرونو او تازه پېښو، سپورتې لوبو او نورو ټولنېزو موضوعاتو پوره لاس بری ولرئ. څکه په دې صورت کې کولای شي، چې تاسې له خلکو سره په خبرو کې خان اسانه ورګله کړئ، او په مجلس کې دیو ناخبره او ورک انسان په توګه ونه پېژندل شي. کوبنښن وکړئ چې یو خو ټوکې، لنډې، بیتونه او لنډې کيسې زده کړئ، چې د مجلس د خوبولو له پاره په خپل وار مناسب خای کې تري ګټه واخلي. دا تاسې ته په خانګړو مجلسونو کې د خبرو کولو او له خلکو سره د ګډون لار برابروی.

۱۲. دیو خو مشرانو او مهمو خلکو نومونه یادول او د هغوي خو خبرې او له هغوي سره ستاسي د لیدنو کتنو په اړه یو خو خبرې اکثرا ډېرې اغېزمنې وي. ددې لپاره کوبنښن وکړئ چې دیو شمير مهمو او مشهورو خلکو سره لیدنې کتنې وکړئ او د هغوي سره دیو لپر مهمو

ورځینې موضوعاتو په اړه خپل نظر شریک کړئ، او د هغو نظر ونه هم په مؤثقة توګه په یاد وساتئ، او په درسته توګه یې یاد کړئ. اما دا ډیره مهمه ده چې د یو چا نظر ڈکرول باید رښتنې او مکمل وي.

۱۳. یو بل اصل چې هغه هم ډېر ارزښت لري هغه دا دی: کله چې تاسې له یو چا سره پېژنۍ، کوبنښن وکړئ چې د هغه نوم او د هغه تخلص په یاد وساتئ. د نومونو د یاد ساتلو له پاره بنه لار دا ده چې د هغه سړي په بدن کې (نه په لباس کې) یو ځانګړې نښه خوبنې کړئ او د هغه د نوم اړیکه د هغه نښې سره پیدا کړئ. او په ډله کې هغه سړي یو خو خله په خپل نامه یاد کړئ. دا کار به ستاسو سره د هغه د نوم په یاد ساتلو کې ډیره مرسته وکړئ. او چې کله هم بیا د هغه سره مخ شوی، نو هغه په خپل نوم سره یاد کړئ. د دنیا هر انسان د خپل نوم په اورېدلو خورا خوبنېږي او چې کله تاسې د هغه د توقع پر خلاف د هغه نوم واخلي هغه فکر کوي، چې تاسې له هغه سره ځانګړې مينه او لپوالتیا لري، نو ځکه مو د هغه نوم په یاد ساتلای دی. نو دا په هغه پوره اغېز کوي او بیا هغوي تاسې ته په درنه سترګه گوري او قدر موکوي.

۱۴. له هر چا سره په خبرو کې ځینې ځانګړې راټولي کړئ مثلاً تاسې په یوه ګروپ کې د غونلهې پر وياند خبرې کوي، تاسې باید ووایع چې زما خود صفيې صديقي خبرې ډېرې خوبنې شوې، هغه خومره فصيحه او بلیغه وغږيده. کله چې تاسې د کوم بل چا صفت کوي دا ستاسې د صفت معنا لري. کوبنښن وکړئ چې د هر چا په برخه کې مثبت ټکې پیدا او هغه له نورو سره شریک کړئ. دا ستاسې د بنه شخصیت ثبوت بنېي. د افغانانو خوی دی، چې پر خلکو تل منفي تبصري کوي، زما هيله له تاسې خوانانو نه دا ده، چې دغه منفي دستور ورک کړئ. نو که په یو کس کې د منفي شيانو تر خنګ یو خو مثبت ټکې هم و، نو تاسې د نورو پر خلاف د هغه پر هغو مثبتو ټکو هم تبصري وکړئ. تاسې پر دې باور وکړئ، چې ستاسې دغه مثبتې تبصري به ستاسې شخصیت او ستاسې او د هغه

شخص په منځ کې بنو اړیکو ته ډپره ګټه ورسوی. بیاکولای شي، چې د همدي نېټکو اړیکو پر بنسټ هغه سړي ته په پټه د هغه منفي اړخونه ورپه ګوته کړئ، خو په دې برخه کې باید، چې د ډېر احتیاط نه کار واخلي، څکه چې زموږ د ټولنې ډېر خلک نیوکې منلو ته تیار نه دي.

۱۵. کوبنښن وکړئ چې په دغه رنګ مجلسونو کې یوه يا دوه بنې سنجولي پوښتنې تهيه کړئ او په مناسب وخت کې یې مطرح کړئ. د پوښتنې بهه مو بايد عمومي وي مثلا د دې مسئلي عوامل خه دي؟ او د هغې اثرات پر څوانانو باندې ستاسي له نظره خه دي؟. څوانان خرنګه کولای شي، چې په دې برخه کې موثر نقش ولري؟ ستاسي مشورې به د نز څوانانو ته په دې برخه کې خه وي؟ موږ خرنګه کولای شو، چې خپل څوانان دې مسایلو ته وهخو.

۱۵ - په ټولنه کې د انسانانو تر منځ نالیکل شوي او ناویل شوي ټولنیز قراردادونه:
د هرې ټولنې انسانان په خپلو منځنو کې په یو لړ داسې ټولنیز قراردادونو تړل شوي وي،
چې هغه د انسانانو کړه وړه کنټرولوی. سره له دې چې دغه قراردادونه، نه کومه لیکلې بهه
لري او نه چېرته هم په لفظي توګه د دغو انسانانو په منځ کې ياد شوي وي، اما د هغې ټولنې
هر غړي څان ددې قراردادونو په عملی کولو ملکف بولي. یعنې سره له دې چې انسانان په
یوه ټولنه کې ازاد ژوند لري؛ خو بیا هم په ټوله معنا ازاد نه؛ بلکې د هغې ټولنې د یو لړ
پرنسیپونو منونکې وي. نو ويلاي شو چې د هرې ټولنې د انسانانو ژوند په ټوله معنا ازاد
نه؛ بلکې د هغوى د ټولنو د یو لړ اجتماعي پرنسیپونو تابع وي.

په نورمال حالت کې افراد، کورنۍ او ټولنې څانته یو شمېر معیارونه او سټنډردونه لري، چې
د هغو په رنګې د هغې ټولنې هر وګړي، هرې کورنۍ او هر کلې څان د دغو نارسمي او
نالیکل شويو سټنډردونو تابع بولي. بالاخره بیا دوى هر یو له بل سره د مقابلې او سیالي په

غرض ډپر داسی کارونه کوي، چې که د دغو سیالیو وجهه نه وي، نو بنایي هغه به هیڅکله هم هغه کارونه ونه کړي . او یا هم بر عکس خلک ئینې کارونه د همدي سیالیو په وجهه کوي، او که د دغه ډول سیالیو وجهه نه وي، نو بنایي، چې دوی به هغه کارونه پیلکل کړای نه واي. د مثال په توګه، په ټولنو کې له یو لړ منفي اعمالو لکه زنا، غلا، بچه بازي، رشوت او نورو څخه یو شمير خلک د همدي سیالیو په وجهه ، او یا هم له یو بل نه د شرم و حیا په وجهه مخنيوی شوي دي؛ او یا هم خنی بنه کارونه لکه ميلمه پالنه، غيرت، او نور هم په خلکو کې د همدي سیالیو په وجهه جدې دي. دغه پورتنۍ حالت یوازې په هغه ټولنو کې پاتې کډاي شي چې د ژوند عادي او نورمال شرایط ولري.

تپر پينځه دېرش کلن جنګ زموږ په هپواد کې د ټولنو، کليو، قريو او حتا د کورنيو طبیعی، نورمال او د ژوند منظم شوي شرایط له منځه یورېل. لوړۍ د کمونستانو په دوران کې تر هر څه زيات زموږ د ټولنې اجتماعي جوړښتونه ونړول شول. کمونستانو په کليو او بانليو کې د قدر وړ او شرافتمند مشران وڅل، او د دوی په مقابل کې یې بې کرکته، بې هویته او بې شخصیته، ناپوه او مغرور خلک چې نه ورته خپلې ابرو او عزت خه ارزښت درلود او نه هم د نورو عزت او ابرو ورته خه قدر درلود، منځ ته راوستل، مسلح یې کړل، غټې خوکۍ او اقتدار یې ورکړ، حتا دوی ماشومان هم په جاسوسۍ وګومارل. دا هغه لوړنې ګوزار و، چې زموږ په ټولنه یې انډېښمنه کړه او خوانان یې په بې باورې او بدلو لارو سر کړل.

بيا د دوی د پرله پسي بمباريو، بنديانولو، وزلو په وجهه وحشت او ترور په ټولنه حاکم شو، چې دي حالت په ټولنه کې د عمر په اوږدو کې حاصل شوي اعتماد هم ختم کړ، هر خوک یو پر بل بې باوره شول او بالاخره بيا د دوی د جنایاتو په وجهه په زرگونو خلک شهیدان، ميندي کونډې او بچې مویتیمان شول. د کمونستانو د دي جنایاتو بهير په ګرمه روان و، چې ورسه بيا د جهاد په نوم یو شمېر نورو نااھله خلکو د ولسونو پر وړاندې یو بل چول جنایات پیل کړل. ولس او خلک د دي دوو نااھلو په منځ کې راګير و. کمونستانو به

له یوې خوا او په یو ډول زوروں او د جهادې نامه د پردو ګوډاکیانو به بیا له بلې خوا پرې بل ډول زور زیاتي لکه ناخلاقې، ناسلامي او نانسانی فشارونه واردول. که له یوې خوا کمونستانو د خلکو پر مال، ناموس او عزت هېڅ ډول درېغونه کړ؛ نوله بلې خوا د اسلام په نوم راغلي پتنګان هم له هغوي خخه کم نه وو، چې بالاخره بیا دې وحشتونو او دهشتونو خلک له خپلو کورونو، کليو او باندرو خخه په تبتدلو مجبور کړل، چې د ولسونو یو زيات شمېري ی د بنارونو په لور وکو چېدل او یو شمېر نور یې بیا له هېواد خخه په تېبنته ګاونديو هېوادونو لکه پاکستان، ایران، سوروي، او نورو ملکونو ته تېبنتې ته اړ اېستل. په زرگونو پلرونه شهیدان او میندې یې کوندې شوې. خپلوان سره جدا شول او ماشومان مو یتیمان شول. کوندې میندې مجبوره شوې، چې د خپلو یتیمو بچېانو د سرونو د سلامتیا په پار یې سره لپه بچې خوک په اوږو او خوک په لوڅو پښو له ئان سره روان کړل.

کورونه، خمکې، باgone، فصلونه او حتا د بدن جامې یې هم قضا و قدر ته وسپارلي. تر دې، چې په لارو کې د غلو له وپري یې حتا پيسې هم له ئان سره ونه شوې ورلاي. دوى د خپلو خپلوانو، قوم او کلي نه وشلېدل، لارل او د بې سرنویشتی په حالت کې یا په بنارونو کې ورک او بې وسيلي د یوې مرۍ ډودۍ او سر پناه په خاطر له هر ډول ستونزو، بې عزتيو او شرمونو سره مخ شول، او یا خود وطن په پرپنودلو مجبور، او په پرديو ملکونو کې له پرديو خلکو سره په سرو دښتو او رغونو کې له یو داسي بې حرمته او بې عزته ژوند سره مخ شول، چې د دنيا پر مخ هر ډول بې عزتى او بې حرمتى په کې شاملې وي. چې د دې بې عزتى او بې حرمتى دغه سلسه تر نه هم روانه ده.

هو، زموږ د ټولنې ننۍ لوی قشر (خوانان) د همدي ناورین محصول دي، دوى د ټوپیکو، بارو دو، انسانوژنې، سوال، ګدايګرۍ، غلا، تجاوزنو، ظلم، زیاتيو او تېريو نه پرته نور خه ونه ليدل. له دوى خخه خدای جل جلاله او د دونيا انسانانو، نورمال او د انسانيت ژوند واخیست، دوى نه روغ کور ولید او نه روغه کورني، چېرته به چې پلار او مور دواړو په مينه

د بچو د نفقي او تريبي مسئوليت درلود، او کولاي به یې شول، چې هغه په درنه توګه ترسره کړي. نه یې خپل کلی ولید، چېرته به چې مشر، ملک، خان او کليوالو په ګډه یو د بل عزت کاوه او د غيرت له پاره به یې ځانونه یو پر بل قريانول او نه دغو بچېانو هغه دېره، حجره او جومات ته د تللو هغه شرایط درلودل، چېرته به چې د کلی ماشومانو اخلاق، ترييه، عزت داري، ناموس داري او ټولنيز اخلاق زده کول. دوي نه بنوونځي ته د تللو شرایط لرل چې اقلاد علم او پوهې خاوندان شي او د علم او پوهې په رنګ کې د بنو او بدرو قضاوت وکړۍ شي او نه یې د نارمل ژوند شرایط لرل چې سالم قضاوت په کې وده وکړۍ شي. تر ټولو خواشنونکې خو لا دا وه چې ددوی په زرگونو تنکې بچيان د اسلامې زدهکړو تر جال لاندې وداسي مرکزونو ته ويورل شول، چيرته چې به دوي د وطن پلورنې او انسان وژنې لپاره برینواش (سوچبلون) کيدل. دوي دغه ماشومان د ټولو نورمال انسانې اړیکونه قطع، او د خپل انسان وژونکې طلسې کې د راکيرولو په غرض پداسي لارو سر کړل، چې اوس هغو ته هره اصلاح کونکې نظریه هم کفر او ددبمن توټه بنکارئ. يعني په دغه ۳۵ کلن ژوند کې نه یوازې دا چې د دنيا ټولې مشتبې هستي له دوي نه واخیستل شوې؛ بلکې د دنيا ټول منفي او تباہ کونکې خصوصيات او عوامل هم د دوي پر سرونو مسلط کړاي شول.

د اولادونو د نفقي په خاطر زموږ باغيرته ميندې په پردې ملکونو، او بنارونو کې ورکې، او په سوال کولو مجبوري شوې، زياتره خو بيا دغه کوندې ميندې د دغو جنایت کارو (کمونستي او ټوپکې) قوماندانو د نفسياتي خواهشتاتو په خاطر خپل غرور او عزت هم له لاسه ورکړ. زموږ په خوان نسل د پرديو د کولتورونو بهير واکمن شو او په بېګانه ملکونو کې یې د انسانيت په خلاف هر ډول توطې او دسيسي دوي ته ور وښو دل شوې. د دوي پر ذهنونو (چې د سپينې تبني په خير د هر خه ليکلوا ته تيار وو) د انسانيت، افغانۍ، شرافت او نېکو اخلاقو په عوض پرې د انسانوژنې، وطنپلورنې، غولونې، درواغو، جنایت

او هر ډول ناخلاقی سلوکونه وروتپل شول.

نو زموږ ټولنه چې یو وخت یې حتا غلو هم انساني اخلاق او شرافت درلود، نن په داسې یوه ټولنه بدله شوې چې د هغې اکثریت له انساني، اسلامي او افغانی اخلاقو خخه محروم را لوي شوي دي. همدا وجهه ده چې نن افغانی ټولنه د فزيکې جورېښت (يعني سړک، پل، تعمیر او روغتونونو جورېولو) نه هم د دې ټولنې د خلکو ذهنې رغونې ته تر هر خه زیات او

جدی ضرورت لري.

داد دولت او بین المللی ټولنې تر هر خه جدي او لوړنې مسؤولیت دی چې د دې ټولنې د انسانانو د ذهنې رغونې له پاره مناسب او لازم تربیوي پرگرامونه په کار واچوي او د ددي انسانانو ذهනونو د بیارغونې چارو ته تر هر خه جدي توجه وکړي.

دلته د یوې خبرې ذکر کول ضروري او لازمي بولم او هغه دا چې نړۍ وال کولای شي چې له موږ سره یوازې د دې هپواد په فزيکې رغونه کې مرسته وکړي اما د معنوی او ذهنې رغونې اساسی مسؤولیت د افغانانو پر غاره دی او د دې مسؤولیت په سر ته رسولو کې د افغانستان دولت او خلک، خصوصا عالمان، پوهان، مذهبی مشران پلرونه او مينديې تر بل

هر چا جدي مسؤولیت لري.

د دې مسؤولیتونو درک، تشخيص او سرته رسونه هم ځانته ځانګړې پوهه، مينه او علاقه غواړي او تر بل هر خه مهمه داده چې یوازې هغه خوک کولای شي دا کار په بریاوو سرته ورسوی خوک چې په دې لارکې یو عملی مثال جوړیدای شي؛ نو د دې خدمت سرته رسول تر هر خه لوړۍ یو جدي عزم، ارادې، پاکې تاریخچې او پرانځې قربانۍ ته اړتیا لري.

زه د یو افغان په توګه دغه مسؤولیت پر خپلو غونبوا او هلهوکو محسوسوم او په همديې غرض چې د دې ټولنې د یو عالم، بالحساسه او با مسؤولیته انسان په حیث مي تر خپل وسه ستاسيې خوان نسل پر وړاندې خپلي دندې اداکړي وي؛ نو مې دا کتاب تهیه او په دې

لار کې مې د علمي سيمینارونو، ورکشاپونو راديو او تلویزیون له لارې خپلې هله پیل کري دي؛ خو دا مشکل ډېر لوی، پراخه او ژوردي. هيله مې ده، چې د هېواد نور توامند عالمان او ملي شخصیتونه او دولتي چارواکې به هم پدي اړوند خپل انساني او اخلاقې مسؤولیتونه درک او د هغې په اداکولو کې به جدي وندې واخلي.

۱۶ - د منفي اشخاصو پېژندنه او له هغوي نه لربوالي:

په هره ټولنه کې يو زيات شمېر داسې کسان وي چې هغوي د هر راز نوي پروګرام پر وړاندې ولوکه ډېر گټور هم وي، له ګډون خخه وپره لري. ډېرى انسانان په خپل ژوندکې يو تاکلي پرمختګ ته د رسپدو نه وروسته خپل ئان په هماماغه ئای کې ارام محسوسوي، او تر هغه زيات نور خپل ئان ته تکلیف نه ورکوي، چې دغې مقطع ته د راحت کري يا دغه کسان د هر هغه بدلون پر وړاندې چې د دوي په **Comfortable Zone** وايي. او دغه کسان دهه بدلون پر وړاندې چې د دوي په دغه هوسا حالت کې د بدلون راوستو سبب کېږي، ولوکه هغه دده په ګډه هم وي، مقاومت کوي. له بلې خوا خخه يو شمېر نور کسان بيا په طبیعی توګه دا خاصیت لري، چې د بل هر چاله خوا وړاندې شوي وړاندېز پر وړاندې، ولوکه ډېر معقول هم وي، مقاومت کوي. چې دغه ډول اشخاصو ته په مجموعي توګه منفي اشخاص ویل کېږي. منفي اشخاص نه یوازې په خپله په يوه پروګرام کې ګډون نه کوي، بلکې کوبنښ کوي چې نور هم د یوه نوي پروګرام پر وړاندې په شک او تردید کې واچوي. خوانانو ته لازم او اړين دي چې نه یوازې دغه ډول منفي اشخاص وېیژني؛ بلکې باید په هر ډول د دوى له اغېزو خخه خپل ئان او د ټولنې نور وګري وژغوري. منفي اشخاص درې ډوله دي:

۱- وچ منفي اشخاص: دا هغه اشخاص دي چې بې له دې چې د یوې مسئله ارزښت ته پاملننه وکري، د هغې پر وړاندې مخالف دریغ نيسې. که له دې اشخاصو نه د دلایلو پوبنتنه وشي، نو دلایل یې هم ډېر کمزورۍ، او بې اړه وي. ددې اشخاصو پېژندنه د دوى په

خبرو کې د منفي کلماتو لکه (خو، اما، ولې، زه نه پوهېږم، دا به نو خنګه شي) له کارني خخه کیدای شي. دا کسان نه کوم منطقی استدلال کوي او نه کوم روښانه وړاندیز ورسه وي. دا خلک دغه منفي کلمات یوازې له مسؤولیتونو خخه د تېبنتې د وسیله په توګه کاروي. مثلا دوى وايي چې: ستا خبره سمه ده خو ... که ددي اشخاصو دغو انتقاداتو ته چې همپشهه تر منفي الفاظو وروسته دکر کېږي، ئیر شو، نو یوې هم واقعا نه انتقاد او نه اعتراض وي، بلکې هغوي دا د مسؤولیتونو نه د تېبنتې په لاره کې کاروي. سالم او معقول انتقاد دا وي چې یو خوک د یو پروگرام پر محتوى او یا مکانیزم باندې خرگند او روښانه اعتراض کوي او له دغه اعتراض سره بیا خپل وړاندیز هم لري.

۲. نا مستقیم متجاوز کسان **Passive Agreesives**: دا هغه کسان دي چې په بنکاره له چا سره مخالفت نه کوي او اکثره هم مخامنځ له تاسې سره د ټولو پرېکړو په اړه سر خوئوي، خو هېڅکله هم په خپلو ژمنو کې جدي نه وي. دا کسان له ډېرې بېوزلۍ او مجبوریت سره سره یو یا دوه څلې هغه ورسپارل شوی کار تر سره کوي، ولې بیا ادامه نه ورکوي. دا ډول اشخاص خطرناک او له ناوړه پایلو سره تړلي دي، ئکه خلک د دوى د ژمنو پر بنسټ پلاتونه جوړوي، ولې بیا د اړتیا پر مهال نه دوى وي او نه یې ژمنې. دا ډول کسان په مجلسونو کې په ډېر بنه باور ستاسي وړاندیزونه مني؛ خو دا ډول خلک ډېر خطرناک وي او باید دوى تشخيص کړي، د دوى ژمنې په ډېر احتیاط سره ومنئ او په جدي توګه باید د دي کسانو په سمونه کې له دوى سره مرسته وشي.

۳. کېنه کښي او بدنتيي: په هره ټولنه کې یو شمېر داسې کسان وي، چې د دوى هېڅ پېرزو نه وي، چې بل خوک دي، کوم بریاليتوب تر لاسه کړي؛ نو دوى د بل چا بریاليتوب او پرمختګ نشي زغملائي، حتا که د دوى ډېر نېردي ملګري یا خپلواں هم وي. دا ډول کسان د دي له پاره، چې د یو کار مخنيوي وکړي، نو د نورو منفي کسانو پر عکس، دوى په هغه کار کې په ډېر جديت ونډه اخلي او په دي توګه د هغه کار وآګي په خپل لاس کې

اخلي، او بيا هغه کار په نيمائي کې پرېږدي. دا ډول اشخاص د ګروپونو او ډلو په منځونو کې زيات وي؛ خود دوي پېژندل او د دوى د لاسونو لنډول هم خوراګران وي. دا ځکه چې له يوې خوا دوى ډېر هوبنيار او هم په اکثره کارونو کې بنه موفق وي، نو د نورو کسانو له پاره دا ډېره ستونزمنه وي چې په اسانۍ سره دوى وېژنې؛ نو تاسي خوانانو ته جدي توصيه کوو چې دغه راز منفي کسانو ته په کلکه پاملنې ولرئ. کله مو چې د دوى په برخه کې د دوى د منفي بافي تشخيص وکړ، له يوې خوا تري خان وساتئ او له بلې خوا هغوي دغه ټکي ته متوجه کړئ او د اړتیا پر مهال خپل نور ملګري او مرستندویان د دوى له دغه خطرناکه عادت خخه هم خبر کړئ، تر خو هغوي ددوی د توطیو بنکار نه شي.

۱۷ - په ټولنه کې د ستونزمنو خلکو پېژندل او له هغوي سره د سلوک غوره کول:
انسانان په هرمشکل کې، يا د مشکل د تولید برخه او يا د هغى د حل یوه برخه کېدای شي. که يو انسان ددى دواړو نه بې برخې وي، نو هغه اصلا انساني دندې نه ترسره کوي. زه تاسي خوانانو ته کلکه مشوره درکوم، چې باید د هر مشکل په ليدو سره کوبښن وکړئ چې د هغه مشکل د حل په برخه کې ونډه واخلي.

داد ډېر تاسف ور خبره د چې زموږ ټولنه په دي وروستيو ډېرشو ګلونو کې داسې خرابه شوې ده چې ډټولې يو زيات شمېر خلک یاخو دستونزو د ایجاد په برخه کې عاملین ګرځیدلي دي، او یا خو هم ددوی لوی اکثریت په بې تفاوته انسانانو بدل شوي دي. دوى د مشکل د پېداکېدو په صورت کې لاس تر زنې ناست وي، او هرڅه قضاۓ اوقدرته، او یا هم خدای (جل جلاله) ته او یاهم نورو ته پرېږدي..

د مثال په ډول زه چې اکثرا دکابل نه جلال اباد ته سفرونه کوم، په لاره کې ګورم چې يو شمېر زيات ډريوران په ډېر بې مسئولیته توګه خپلی موټري څغلوی، او د ترافیکې اصولو نه خلاف ډريوري کوي چې دا ډول ډريوري د ډېر ټکرونو او دلا رو د بندېدو لامل ګرځي. نوکه دیوې خوا دغه بې مسئولیته ډريوران د مشکل او ستونزو عامل کېږي، نو د بلې خوا

ددې ډربورانو سره سپره سوارلۍ هم ددې مسئولیت احساس نه کوي، چې ددې حالت په وړاندې خپل انساني او اخلاقې دندې اداء کړي. لوړۍ ډريور خپلو غلطیو ته پام کې کړي او د خلاف ورزې په صورت کې بیا هغې ته سزا ورکړي. او اقلا دغه ډول بې مسئولیته ډربور ته دومره قدر خو ووایې چې : (ستا دا ډول ډربوري زما او دنورو انسانانو ژوند ته صدمه رسوي. يا باید اصلاح شي او که نه نو زه همدا اوس درڅخه کوزېږم، او کرايه هم نه درکوم) تاسې باور وکړئ، چې د یو خو تنو سوارليو دغه ډول جدي کړنه به د ډپرو داسي ټکرونو مخه ونېسي. د بلې خوا، چې کله د کومې حادثې له کبله (اکثرا خو حادثه نه وي، بلکې د همد اشان ډربورانو دغله او خوکتار جوړولو ډربوري او دنورو د لارو د بندولو له کبله) لارې په ساعتونو، ساعتونو بندې وي. بیا زمونې خلک (ددوي سره ناستي سپارلي) هم اکثره يې لاس ترزني ناست وي، او ددې مشکل په حل کې کومه ونډه نه اخلي. حتی باور وکړئ چې ما خو څله پولیس لیدلي او رتلي می دي، چې هغوي هم دنورو عوامو په خېر لاس ترزني ناست وي، او انساني دندې خو لا پرېږد چې خپل مسلکې دندې هم نه اداکوي.

ما خو خو څلې د داسي حالتو په ليدو سره فورا پخچله اقدام کړي، او دغه موټېږي مې یوې خوا او بله خواکړي، او بلاخره مې په خو ساعتو کې لاره خلاصه کړي ده. دغې ته دحل په لاره کې ونډه اخيستل وايې، چې ددې اقدامونو په نتیجه کې نه یوازې ماته، بلکه په زرهاوو نورو خلکو ته هم ګډه رسیدلې ده. د مثال په توګه، دا یوه کيسه درسره شريکوم: یوه ورځ د خپل ډريور (محمد شفیق جان) سره جلال اباد ته تللم، د نغلو په سر کې په یوه مور کې ټکر شوي و، چې دوہ موټرونې پکې ټکر شوي او خو تنه پکې زخميان او مړه و. چې اغلبا علت به یې د موټرو تیز چلوونه، او د ډربورانو بې غوري او غلطې وه. سره لدې چې پولیس د حادثې څای ته راغلي و، مړي او زخميان یې روغتون ته وړي و، خو د بلې حادثې د مخنيوی له پاره یې هېڅ اقدام نه وه کړي. خرنګه چې دا موټېږي په یوه مور کې

ټکر شوي وه، نو هره لحظه ددې احتمال وه چې یو بل موټر هم ددې ټکرشوو ګاډو سره ټکر وکړي. هماغه و چې ددې بې غوری په وجه یو دریم موټر هم راغلي و، او ده ګه دوو موټرو سره یې سخت ټکر کړي و، چې خو تنه نور هم پکې زخميان او مړه شوي و. پولیس بیا ساحې ته راغلي و، او مرې او زخميان یې وړي و. دا خل دوی یو تن عسکر هم په ساحه کې د کنټرول له پاره پربېنى و. اما د وقایې هغه ډېره عاميانه او اسانه طريقة، چې هغه د موړ نه مخکې د یو خو ډبرو اپښوډل و، نه وه کړي. دا هغه طريقة د چې په ډېري اسانی سره نور ډرپوران ددې نه خبروي چې په موړ کې کومه حادثه شته. موږ چې دا حالت ولیده، ودريلدو، او د عسکر نه مو غوبښته وکړه چې د موړ نه مخکې خو ډېري کېږدي. هغه ومنله او مونږ هم تري حرکت وکړ. په هېواد کې د بې اعتمادی د زیاتوالی په وجه، د لېر منزلي وروسته راسره دا سودا شوه چې ایا دغه عسکر به زمونږ خبره منلي وي که نه؟ نو بېرته راوګرځيدو، چې پڅله دا کار وکړو. کله چې بېرته راغلو، بنه و هغه عسکر یو خو ډېري اپښوډلې وي، سره له دې چې کافي نه وي، خو بیا هم هغه یو خه کړي و. لوړۍ مو د عسکر نه مننه وکړه، او یو عکس مو ورواخت، او بیا مو نورې ډېري پڅله کېښوډې.

نو وګوري چې په دې ملک کې خومره بې غوری او بې مسؤلیتي ده. نه پولیس، او نه هم خلک د بل چا په فکر کې دي. دا د پولیسو اساسی وظیفه د چې د هرې حادثې په صورت کې د نورو اضافي تلفاتو او خسارو مخه ونېسي. اما پدې پېښه کې نه پولیسو او نه هم خلکو او نه هم دې عسکر دغه شان یو اسانه کار چې هغه کولاي شوو ددې دوهمنې حادثې، او د نورو راتلونکو حادثو مخه نیولاي واي، تر سره کړي. دا د همداي بې غوری نتیجه وه چې دوهم ټکر وشو، او که مونږ دغه اقدام نه واي کړي، ممکن نور ټکرونې به هم شوي وايي.

تاسي خوانانو نه زما جدي هيله داده چې: تل او په هر حالت کښې کوبښن وکړئ چې د

خپلې ټولنې په ستونزو کې د حل کونکې ونډیه واخلی. داله یوې خواستا Simpson خپل مشکل حلوي، او له بلې خوا په خلکو کې تاسې ته بنه شهرت درکوي، او نور خلک هم پدې لاره کې ونډي اخيستلو ته چمتوکوي. د خپل دغه نوعه کارونو په اړه نورو ته ووائی، خوهغوي هم پوه او دغه ډول نیکو کارونو ته وهخول شي. خدای (جل جلاله) همداسې چې انسانان دڅېرو له مخې بېلاښل پیداکړي، همدا راز یې دکړو، وړو، خوي او خصلت په لحاظ هم دوى بېلاښل پیداکړي دي. چې ددي خصلت له مخې انسانان په درې برخو ويشهل شوي دي:

لومړۍ ډله کې هغه خلک شامل دي، چې دوى دېر نرم، بنه او د تېرونکې خوي او اخلاقو لرونکې وي، چې عموما دخپل خان په نسبت نور لمړۍ او مهم ګڼي. د دغه ډول خلکو پېژندل عموماً اسانه او ورسره راکره ورکره او ګډه ژوند تېرول هم اسان وي. عموما دا ډول خلک په سلوکې ترشلو زيات نه وي.

دوهمه ډله خلک هغه دي، چې دوى بيا منځني موقف لري. دوى ته تريوه حده خپل خان مهم، خو ديو معقوليت سره سم نور خلک هم ورته خاص ارزښت لري. چې دغه ډول خلک بيا دټولنې ترشپېتو په سلوکې تشکېلوي. ددي خلکو سره هم ګډه کارکول ممکن بنايې خو ځینې ځانګړې مهارتونه غواړي.

درېيمه ډله هغه خلک دي چې دوى ته تل خپل ځانونه او خپل ګټې تر هر خه مهمې او ځان ورته تر بل هر چا او چت بنکاري. دوى دخپل ګټو له پاره دي ته هم حاضر وي چې دنورو په حقوق او امتیازاتو یرغل وکړي. دغه ډول خلک عموما ځانګړې او سخت دریغ لري. چې هغه هېڅ ډول جوړ جاري ته تیارنه وي. داخلک هم په ټولنه کې په سلوکې تر شلو پوري وي. ددي ډول خلکو په اړه لاندې مشورې ضروري او ګټورې بولم.

۱. ددي له پاره چې دخپل چاپيریا او اړوندې خلکو په منځ کې دغه ډول خلک وېپېزني، دهغوي کړو، وړو او غږګونونو ته په جدي توګه پام وکړئ او له ځان سره یې يادابنتونه

واخلی، او کله کله دنور خلکو خخه هم دهغوي په اړه پوښتنې وکړئ.

۲. د دې خلکو په وړاندې دخان سره مخ کې له مخ کې تصاميم ولري، او کوبنښ وکړي چې ددوی سره په معامله کولو مجبور نه شي. که بل هر چانس لري، نو ددوی په نسبت هغه بل چانس ته ترجیح ورکړئ. خو که مجبور شوئ چې ددوې سره معامله وکړئ، او په یو کار کې دخیل شي، نوخجل دریخ او موقف ورته په جدي توګه، په روښانه الفاظو او بنه په ډاګه ووایي. بنه به دا وي چې ورته دا موضوع ګپري دیوه یادوو نورو کسانو په وړاندې ووایي. یعنی د موضوعاتو په اړه دخپل قضاوت نه کار واخلي او هغه ورته غوش او روښانه ووایي، نه داچې موضوع دې ته پرېږدي چې خه دې هم انسان دي، ممکن سالم او انساني قضاوات به وکړي، خکه دوی هېڅکله هم سالم انساني قاضاوت نه کوي.

۳. کوبنښ وکړي چې دوئ ته ووایي چې خپله موضوع ګپري تاسې ته اول ووایي. هغه واورئ، که در ته دمنلو وړه وه، ورسره موافقه وکړي، او که نه وه، نو بیا ورته خپل نظریات په لیکلی توګه وړاندې کړئ، او د موافقې په صورت کې ترې لاسلیک هم واخلي او یا یې هم دشاهدانو په محضر کې ورته په واضحه توګه بیان کړي.

۴. د دوی سره خو معاملې او موضوع ګانې مه شريکوئ، خکه دوی بیا یوه په بله کې ورگډوي او ګډوډي منځ ته راولي.

۵. د داسې خلکو سره د خپلو راکړو ورکړو تجربې له نورو دوستانو سره هم شريکې کړئ، او تر وسه هغوي ته هم د خپلو برباړو او ناکامو تجربو لاملونه روښانه کړئ.

څلورم څېرکۍ

پر شخصیت اغېزمن فکتورونه

۱۸ - پر شخصیت اغېزمن فکتورونه:

سره له دې چې شخصیت جوړول یو مغلق کار او یوه اوږده موده غواړي. خود لاندې خصوصیاتو لرل او د هغوي په دوامداره او جدي توګه تعقیبول د سري له شخصیت سره مرسته کوي.

۱. د یو ثابت دریغ لرل:

کوبنبن وکړئ چې د یوې موضوع په اړه بنه او نېک دریغ غوره کړئ او تر ممکن حد پوري پر خپل دریغ ودرېږئ. که مو درک کړه چې ستاسې دریغ په غلطه دی، په رښتنی چول نورو ته پرې اعتراف وکړئ او خپل دریغ بدل کړئ.

۲. رښتیا ویل:

کوبنبن وکړئ چې په ټولو موضوعاتو کې رښتیا ووایء. کله ناکله کېدای شي دا کار ستاسې په تاوان هم پرېوځي، خو په اوږده موده کې دا بیا ستاسې په ګته دی. که پوهېږئ چې ستاسې رښتیا ویل بل چاته ضرر رسوي هلته له نظر ورکولو نه بښه وغواړئ او که په خپلو کړو ورو کې مو تېروتنې کړې وي، سمدلاسه د هغې بښه وغواړئ. په خپلو تېروتنو اعتراف کول او د هغو په برخه کې بښه غوبنتل تر بل هر خه سخت کار دی خو ډېر او چت کار هم دی.

۳. په پربکړو کې جديت:

په خپلو خبرو کې د غوڅ دریغ خاوندان اوسي. بنو ته بنه او بد ووایء، ولو که خوک پرې خپه هم شي. ليکن په خپلو تبصرو کې د ډېر احترامانه چلنډ خاوندان واوسې او په خپلو تبصرو کې موضوع ته پاملنې وکړئ نه دا چې ستاسې مقابل لوري کس ته.

افغانانو یو منفي خوي دا دی چې که ويونکې د دوي نه خوبنېږي نو بیا دا ورته هېڅ معنا نه لري، چې هغه خه وايي. نو په دې وجه په داسي حال کې چې ويونکې خپله خبره

لاتکمیله کړي نه وي، نو دی بیا د هغې په مقابل کې د خواب په تهیه کولو چرت او فکر کوي. بنه به دا وي چې تاسې خوانان له دې منفي عمل سره مجادله وکړئ او خپل قضاوت اصل خبرې یا موضوع ته مربوط کړئ نه د هغې ويونکې ته.

۴. ژمن پاتې کېدل:

پخواتر دې چې له چا سره ژمنه وکړئ پرې ژور فکر وکړئ که مو د ټاکلی کار په برخه کې لبو شک هم وي، له ژمنې خخه ډډه وکړئ. خو چې کله مو ژمنه وکړه بیا په هر قیمت چې وي کوبنښ وکړئ چې تر سره یې کړئ. که د ځینو ځانګړيو دلایلو له امله یې نه شئ تر سره کولای، نو خومره ژر چې کولای شئ مقابل لوري ته خبر ورکړئ ، او د خپل معدرت د وړاندې کولو تر خنګ خپل تاثر او نیمګړتیا ورته خرګنده کړئ.

۵. په وخت ټینګښت:

د اسلام مقدس دین په ربنتیا ویلو، د ژمنې پالنه او د وخت پر ارزښت ډېر ټینګار کوي. ولې د اسلام د اصولو پر خلاف، بیا ډېر مسلمانان د ژمنې او وخت پر ټینګار عمل نه کوي. د دې له پاره چې دغه منفي عمل له مسلمانانو او افغانانو خخه لري کړای شو، موږ هر یو باید د وخت په پابندی ډېر ټینګار وکړو. که د یو مشکل په صورت کې د یوې ژمنې ټاکلی وخت او یا خای ته نه شئ رسپدای، لطفا هغه بل لوري ته ژر تر ژره خبر ورکړئ. د تاسف وړ خبره دا ده چې ډېر مسلمانان هغه کارونه چې اسلام ورته امر کوي، نه کوي، اما برعکس هغه کارونه چې اسلام یې ترې منعه کوي، کوي یې. لکه چې علامه سید جمال الدین (افغان) اروپا ته د خپل سفر په پای کې ویلي وو: (د حیرانتیا خبره دا و چې زه ډېرو اسلامي هېوادونو ته لارم خو مسلمانان مې په کې ونه لیدل، خو چې نا اسلامي هېوادونو ته لارم، نو هلتہ مې نامسلمانان ونه لیدل)

په دې اړه راته د امین صیب یوه خبره را یاده شو. پېښور کې په یوه مجلس کې (پروفیسر رسول امین صیب، ډاکټر صیب پښتو نیار، شینواری صیب، اروابناد تنبیوال صیب او خو تنه

نور پوهان او عالمان ناست وو، چا د یو پرنگي نوم واخیست او وېي ویل چې هغه مسلمان شو. امین صیب و خندل او وېي ویل: (دا خبره به سمه وي، ئکه چې ما له ډېره وخته په هغه کې د مسلمانانو نښې لیدلي وي. هغه له ډېري مودې راهیسې په درواغو راغلی و او مجلسونو ته به هم ناوخته راته.)

۶. د نورو احترام:

د یو سړي د شخصیت لویه نښه دا ده چې هغه نورو خلکو ته لکه هغه خوک چې له ده خخه مشران، پوهان او عالمان دي د قدر او لور شخصیت په نظر ګوري. که ستاسي وظيفوي مقام هر خومره لور وي د سپين بیرو، عالمانو او مشرانو ځانګړي احترام کول ستاسي د شخصیت یو اساسی رکن تشكېلوي. ددي تر خوا، کشرانو ته دروند نوم اخستل، او د هغوي درناوی، او پر هغو شفقت کول هم خورا ضروري، او ګټور دي.

۷. په ژوند کې انډیول او تعادل ساتل:

هر چا ته په کار دي چې د کار، کورني او ټولنېزو خدمتونو په منځ کې یو تعادل وساتي او هغه تعادل په پرله پسې توګه عملی کړي. د تعادل په برخه کې غواړم لاندې مهمې مسئلې ته ستاسي پام راواړو:

د کورني حقوق:

هغه خوک چې په تاسي پوري تړلي دي او ستاسي مينې او شفقت ته اړتیا لري، هغوي باید له خپلې مينې او شفقت خخه محروم نه کړئ. که مو واده کړي وي، نو کوبنښ وکړئ چې د مابنام ډوډي، حتما له خپلوبچانو او بنځې سره یو څای و خورئ. خپلې بنځې او ماشومانو سره لوېي ټوکې او ټکالې وکړئ. دوى د تفریح ځایونو ته بوڅئ. ورسره لوېي او ساعت تیري وکړئ. پرېږدئ چې دوى لوېي وګتمي. له دې سره مينه وکړئ، غېړ ورکړئ، لاس پري راکش کړئ، ورته ډالي، بخششونه ورکړئ. په نړۍ کې بل هېڅ شی ستاسي د کورني څای نه شي نیولاي.

افسوس دی چې!! زموږ ډپر خلک په رسمي کارونو، مبارزه، سیاست، ساعت تپريو او یا هم ټولنېزو خدمتونو کې دومره مصروف پاتې شي چې بیا خپل کور او کورنی ترې له یاده ووځي. چې کله کور ته راشي نو دومره ستومانه وي، چې له خپلې بنځې او بچو سره د خبرو کولو متنه هم نه لري. دا هغه ستره ګناه ده چې نه یې الله جل جلاله بنې او نه بیا کومه چاره لري. کله چې یو حل له تاسې خخه ستاسي د کورنی او ماشومانو مینه غوڅه شوه، د هغې رغول نا ممکن دي. ځینې خلک دا استدلال کوي چې زه زیات کار کوم تر خو کورنی ته چې پیسې وګتم، چې دوى ارام وي. ولې دا باید په غوڅ ډول ووايم چې یوازې پیسې یوه کورنی نه شي خوشحالولای او ډپر خله دا ډول کسان په خپل کور کې له ډپرو پیسو سره هم د کورنی له مینې نه بې برخې وي.

۸. په کار کې رښتنولي:

هر کار چې تاسې قبول کړ، دا ستاسي ايماني او وجداني مسؤوليت دی، چې د هغه کار د پوره کولو له پاره په پوره صداقت او ځواکمني کار وکړئ. که تاسې خپل یو کار په صداقت تر سره کړئ ډپر ژربه د هغه د ثمرې په وجه ډپر نور او چت او بنه کارونه در وسپارل شي. هېڅکله هم د دې احساس مه کوئ چې که ستاسي امر او یا بادار تاسې گوري، نو کار وکړئ او که هغه نه وي، نو بیا کار ته شاکړئ. دا د یو کارګر یا مامور ډپر لنډ نظری وي چې فکر کوي د هغه امر په دې نه پوهېږي چې دی کار کوي که نه؟ تاسې باور وکړئ چې هر امر پر دې پوهېږي چې د هغه په غیاب کې خوک کار کوي او خوک یې نه کوي. په کار کې ټګۍ نه یوازې دا چې د لوی الله جل جلاله پر وړاندې ستر جرم دی؛ بلکې له همدي خای خخه تاسې په خپل کار کې اعتبار او اعتماد له لاسه ورکوي.

د رسمي کار تفريح او شخصي کار وختونه سره بېل او هغه په ټوله معنا په جدي توګه عملی کړئ. لطفا خپلو نورو خپلوانو او ملګرو ته هم دا ووایئ چې تاسې غواړئ په پوره صداقت خپل کارونه وکړئ او له هغوي خخه نېغ په نېغه غوبښنه وکړئ چې په رسمي کار کې او د

رسمی کار په وخت کې ستاسې د مزاحمت سبب نه شي. که خه هم په لومړي خل ممکن دوي له دې وضعې خخه خوبن او خوشحاله نه وي، خو په پرله پسې توګه به دوي له دې سره بلد شي او ستاسې د صداقت قدر به کوي.

۹. اسرار او راز ساتنه:

د هر چا د رازونو ساتل خه اسان کار نه دی. د اسلام مقدس دین د اسرارو په سائنه ډپره کلکه سپارښته کوي. دا د یوه سړي اعتماد او اعتبار په خلکو او ټولنه کې زیاتوی. کوبنښن وکړئ چې د هر چا راز له خپل خان سره پت وساتئ. د یو چا راز د خپل ډېر نبردي او اعتباري ملګري او ان له خپلې بنځې او یا خاوند سره هم مه شريکوئ.

۱۰. امانت ساتنه:

دا د شخصیت ساتني یو بل ارزښتنګ اړخ دي. تاسې باید په خپل ژوندکې تل کوبنښن وکړئ چې د خلکو اعتماد ولوكه ډېر لږ هم وي. په جدي توګه وساتئ. په وروکارونو کې امانت ساتني او د خلکو د اعتماد ساتل او له هغې خخه منفي ګټه نه اخیستل د دې باعث کېږي چې خلک او ټولنه بیا دریاندې ډېر لور اعتماد وکړي. بنأ د امانت ساتني په برخه کې نه یوازې باید امانت ساتونکي واووسې، بلکې د خپلو اجراتو صورت حساب خلکو ته په ډېر خرگند او بنکاره توګه ورکړئ. په یاد ولرئ چې د ډېش کلونو جنګونو او لاسوهنو له امله زموږ په ټولنه کې اعتماد په عمده ډول له منځه تللای؛ نو اوس یو خل بیا د هغه اعتماد لاس ته راوستل، د پوها خلکو سترو قربانيو او ملاتړ ته اړتیا لري؛ نو دا ستاسې په خپر د پاكو او سپیڅلوا خوانانو مکلفيت دی چې دغه له لاسه تللای اعتماد بیا را پیدا او ورخ په ورخ هغه لا غښتلای او قوي کړئ.

۱۱. روښانه او عاميانه خبرې کول:

کله چې له نورو خلکو سره پر کومه موضوع خبرې کوي، کوبنښن وکړئ چې خپلې خبرې

د اورېدونکو سطحې ته راتېټې کړئ. د خپلو خبرو لنډېز ورسره تکرار کړئ. د خپل مطلب ټکې د یو-دوه-درې په شمارو روښانه ووایء او حتا د امکان په صورت کې یې هغوي ته ولیکئ. کله چې تاسې له بل چا نه لارښونې اخلی او یا چاته لارښونه کوئ کوبنښ وکړئ چې تکرار یې کړئ. دغه تکرار ډېر خل د سترو غلطیو او ډېر و زیاتو بې اړه سرګردانیو مخه نیسي. د تکرار بنه بنه داده چې هغه چا ته چې هدایت ورکړل شوی وي، نو هغه یې باید چې تکرار کړي، نه هغه خوک چې هدایت یې ورکړي وي. ځکه چې په هدایاتو کې اورېدل تل له ویلو سره یو شان نه وي. ساینسپوهان وايی چې که دوه کسان یو له بل سره مخامنځ هم خبرې کوي، نو ۲۵ فیصله د دوى خبرې بدلي اورېدل کېږي.

۱۲: د نورو خبرو ته ځانګړې پاملننه:

کله چې بل خوک تاسې ته خبرې کوي، هغه ته ځانګړې توجه او کلکه پاملننه وکړئ. ځان پري بنه پوه کړئ، چې هغه خه وايی. کوبنښ وکړئ چې خوک پر دې مجبور نه کړئ چې هغه موضوع (راز) چې هغه یې نه غواړي تاسې سره شريک کړي، تاسې تري هغه بیا بیا مه پونستې. د مثال په توګه که تاسې ته یو خوک ووایي چې (زه سبا چېرته خم) او یا (زه له چا سره گورم؟) نو تاسې تري پونسته مه کوئ چې (چېرته خې؟) او یا هم (له چا سره گورې؟) دا ځکه چې که هغه غونستل چې تاسې ته ووایي نو ممکن ویلې یې واي چې (زه سبا کابل ته خم) یا (زه له احمد جان سره گورم) خو دا چې هغې ددغه خای یا د هغه کس نوم ونه وايې، البته هغه نه غواړي چې دغه برخه تاسې سره شريکه کړي. نو تاسو د خپلو پونستنو په ذريعه هغه مه مجبوروئ چې هغه راز تاسې ته ووایي، ځکه بیا شاید هغه په درواغو ویلو مجبورشی.

۱۳- د دندو ګذارش او خارنه:

کله چې چا ته دنده ورسپارئ نو وخت په وخت د هغې خارنه وکړئ. مقابل لوړي ته خپلې غونستې روښانه او د دوى مکلفيتونه ۱، ۲، ۳، په ترتیب روښانه کړئ. او کله چې تاسې

ته کوم کار در وسپارل شي، په مناسبو وختونو کې خپل گذارش او راپور بېرته هغې مرجع ته ورکړئ. د خپل کار د اجرا کولو له پاره پلان او د گذارشونو او راپور ورکولو له پاره ځانته ټاکلی مهالوېش جوړ کړئ او که تاسې هم کوم کار چا ته ورسپارئ؛ نو د هغې څارل هم په مسلسل ډول وکړئ او هغه شخص ته هم دا روښانه کړئ چې تاسې کله او خرنګه گذارش غواړئ.

۱۴- نرموالی او تېږدنه:

سره له دې چې موبه په قاطعیت او جدیت خبرې وکړې، خود د دې تر څنګ زغم او نرموالی او په راکړه ورکړه کې له نورو سره جوړښت هم په خپل څای کې ارزښتنګ او اړین دی. یو متل دی چې وايی:

((د غشي منزل د ليندي رېر ټاکي)) ملت مل

يعني هر خومره چې د ليندي رېر نرم وي او له کشولو سره لا زيات مخ په شا لار شي، هماګومره یې غشي وړاندې رسپري. يعني که تاسې هر خومره په خپلو راکړو ورکړو او معاملو کې نرم او حلیم اووسې، هماګومره به تاسې د نورو د اعتماد وړو ګرځي او ګټه به مو زياته وي.

۱۵. زړه ورتیا او خطر قبلوں:

د دنیا ټول کارونه داسې دی چې لومړی به تاوان کوي، تر خو ګټه وکړې. هر خومره چې تاسې له خطر سره مخامنېږي، هماګومره به ستاسې د ګټې چانس زيات وي. په هر کار کې باید لومړی پر ځان تاوان او خطر قبول کړئ، چې بیا ګټه تر لاسه کړئ، یو متل دی چې وايی:

((د هري ماني لوړوالي د هغې د بنستې ژوروالي ټاکي)) ملت مل

يعني هر خومره چې د یوې ماني بنستې ژور وي، هماګومره هغه ماني زياته لوړېدای شي. نو هر خوک چې کوم کار کوي، د هغه کار پرمختګ او پایښت له دې سره مستقیمه اړیکه

لري، چې خومره هغه سپری په دې برخه کې شاتګ، يا خطر اخيستلو ته چمتو دي، چې
څوک لري ټوب وهل غواړي، هغه لا زیات شا ته خي او بیا منله وهی.

پینځم خپرکی

د ژوند د عمومي اړخونو په اړه

۱۹ - د زده کړو ډولونه:

ماشومان تر پیداښت وروسته له دوه ډوله زده کړو سره مخ کېږي. یعنې زده کړه په عمومي توګه په دوه برخو وېشل کېږي، چې یوې ته یې نارادي یا نافعاله زده کړه او بلې ته یې ارادي یا فعاله زده کړه وايې.

لومړۍ: نافعاله زده کړې (*Passive Learning*)

دا هغه زده کړې دی چې یو ماشوم یې په نارادي ډول د خپل چاپېریال په ليدو کتو او اورېدلو سره تر لاسه کوي.

که مو پاملنې کړې وي چرګوړي هم تر پیداښت وروسته ډېر ژر دا زده کوي چې خه باید وڅوري او خه ونه خوري. له کوم خای او کوم حیوان خخه ووبېږي او له کوم خای او کوم حیوان خخه ونه وېږې. دوى خو کوم بنوونځي ته نه دی تللي چې هلته یې دا زده کړې وي. دوى هغه ټولې خانګرنې د نافعالې زده کړې يا *passive learning* په بنه زده کوي او یا هم که د نورو حیواناتو لکه مرغانو، حشراتو او نور بچې وګورو؛ نو دوى هم ټول د خپل ژوند د بقا لومړنې خانګرنې د خپل ماحول په لیدنې او کتنې سره زده کوي. خرنګه چې ماشومان هم تر ډېر وخته د فعالې زده کړې يا *Active learning* ته چمتو نه وي نو تر دې وخته دوى ټولې زده کړې په نافعاله توګه ترسره کوي.

د مور، پلاز اوکورنې هر ډول کړه وړه د هغې کورنې پر ماشومانو او خوانانو ډېر ژور اغېز لري. د ماشومانو د ودې او بشپړتیا یو نړۍ وال خپرونکي Freud لیکې چې د ماشومتوب د دورې خانګرنې بیا د خوانی او حتا د ټول ژوند په اوږدو کې ټاکنده نقش لري. د دغه

عالم له انده که یو ماشوم په وړوکتوب کې خوبن او ازاد وسائل شي، بیا دغه ډول ماشوم د تول عمر له پاره په خپل خان متکې، باادبه او د بنه شخصیت خاوند روزل کېږي. خو بر عکس که د ماشومتوب لومړنی دوره له پامه وغورخول شي؛ نو دغه ماشومان ټول عمر په ګوښی توب، ناعتمادې او له شخصیته کمزوري پاتې کېږي.

په لنډه توګه ويلاي شوو، چې د ماشومتوب د لومړيو مرحلو خانګرني او له ماشومانو سره په دې دوره کې سالم چلن او هغوي ته خانګرې پاملننه ارزښتمنه ده.

یوه بنستیزه خبره چې مور ټول ورته باید خیر شو، دا ده چې د ژوند لومړنی زده کړې د یوکس پر کړو وړو، شخصیت او خوي کې تر بل هرڅه زیات اغېزمې وي؛ نو مور پلار او خپلوان باید دې ټکې ته پوره توجه وکړي.

هغه اغېزې چې مور او پلار او د کورنی نور نېړۍ غري یې د یو ماشوم په ژوند او خوي خصلت کې اچوي د همېشنیو اغېزو (*Foot Prints*) په نامه یادېږي. ساینس دا خرگنده کړې ده چې دغه زده کړې د ماشوم په ژوند کې تاکنده او همېشنی اغېزې لري. د بېلګې په ډول د کنجوسو او شومو کورنیو ماشومان هم اکثره کنجوس او شوم وي.

په دې وسیله د مور و پلار او کورنی د ټولو غړيو پاملننه دې ارزښتنګې مسئليه ته را اړول غواړو، چې دوى باید په دې حساسو شبېو او پړاوونو کې خپل نقش، د هغې ارزښت او اغېزې اړینې ويولي. دوى باید خپل ټول کړه وره د خپلو ماشومانو سمې ودې ته داسې را وګرخوي چې د هغې په سم پرمختګ او روزنه کې اغېز ولري او د ټولو هغو خبرو، کړو وړو په ګلکه مخنيوی وکړي، چې د یو ماشوم د سپکاواي او ناسمې لارښوونې لامل ګرځي. د دې تر خنګ غواړم تاسې خوانانو ته چې په نېړدې راتلونکې کې به د بچېانو خاوندان شئ، د دې سپارښتنه وکړم چې تاسې هم په دې برخه کې خپلې دندې او مسوولیتونه د یو مهربان پلار او مور په توګه وپېژنې او هغه اړینې وګنې او په درسته توګه یې تر سره کړي.

دا هغه دندې دی چې ډېر ماشومان یې له کوچنيوالی خخه تر پاخه عمره (۳۰ کلنی پورې) له خپل چاپيریال خخه ترلاسه کوي. زموږ هيله داده چې خوانان او د دوى کورنى بايد د ژوند په دې بنستېزه موده کې د خپلو دندو په جديت او د هغۇ په اغېزو چې یې د يو ماشوم په راتلونکې ژوند کې په هر اړخیزه توګه لري، خبر او د هغې ټولو باريکېو ته حیر وي. هر خومره چې مور و پلار او د کورنى غړي په يو ماشوم کې د پوهې، خواک، جرات، ملاتړ، اعتماد او باورکولو روحيه په کلکه توګه وهخوي، هماګومره به ماشوم پر خپل ځان متکې، هوښيار، زړه ور او باټريه وي.

که د يو خوان په توګه تاسې په دې برخه کې د خپلي کورنى، سnoonخۍ، خپلوانو او د کور کلې د خلکو نيمگړتیاوې ګوري؛ نو دا به ډېره بنه خبره وي چې په يو اخلاقې جرئت سره د هغې په وړاندې ګامونه واخلى. د بېلګې په ډول که ستاسي پلار، مور او يا د کورنى کوم بل غړي، تاسې ته سپکه خوله وخوئوي؛ نو په ډېر درناوي ورته ووایئ چې (پلارجانه! مورجاني! کاكا يا لالا! دغه ډول خبرې زما پر شخصیت منفي اغېز اچوي او ستا له شخصیت سره هم بنې نه برېښي. که مهریاني وکړئ له داسې سپکو الفاظو خخه ډډه وکړئ دا به بنه وي). داسې مودبانه چلنډ به نه یوازې هغوي پر خپل دغه منفي عمل پنېمانه کې؛ بلکې تر دې وروسته به هغوي ستاسي شخصیت ته په خانګري ارزښت قایل وي. په دې برخه کې مور او پلار او د کورنى نورو غړيو ته هم توصيه داده کله چې وګوري چې د دوى ماشوم کوم وران کار کوي؛ نو دې پر ئاي چې ور ته غوشه شي او بدې خبرې ورته وکړي، په کار دی چې ورته ووایي: (ګلالې جانه! دغه کار ستا له شخصیت سره بنه نه بنکاري. دا مه کوه). نو له دې لاري تاسې هغه ته وایئ چې ته د يو شخصیت لرونکې یې؛ نو بیا به هغه همېشه کوبېښ کوي چې خپل دغه شخصیت وساتي.

دوبم: فعاله او بشپړه زده کړي یا (*Active Learning*) :

دا هغه زده کړي دی چې ماشوم یې له خپلي مور، پلار د کورنى نورو غړيو او بنوونخۍ

څخه په ارادې ډول زده کوي.

د انسان عمر زیات او د عمر هره مرحله خانته ځانګري وجاib او دندې لري چې د هري
مرحلې وجاib باید په خپل وخت کې د پام وړ وګنډل شي. که دغه وجاib په خپل وخت
او په رښتنې توګه تر سره نه شي؟ نوبیا د هغې معاوضه گرانه او حتا ناممکنه وي.
کوچنيوالی او ځوانی د زده کړي او بنه شخصیت د جوړېدو ځانګري مودې دي. زده کړي
ته پوره پاملنې په ماشومتوب او ځوانی کې دوه بنستېز عوامل لري:

لومړي: د کوچنيوالی او ځوانی دوره د نړۍ او چاپریال په اړه د زده کړي بنه مرحله ده. دا
هغه حساس وخت دی چې یو انسان په خپل ژوند پوري د اړوندو څېړونو ځانګري ځواک
لري؛ نو په همدي وخت کې کولای شئ چې د بېلاړېلو خیزونو، وسایلو او سامان الټو په
تخنیکې او وظيفوي اړخونو ځان پوه کړي؛ نو د ټولو اړوندو شيانو په اړه ځانګري او ژور
معلومات زده کوي. علمي تحقیقاتو دا بنودلي ده، چې ماشومان تر ۷ کلنۍ پوري خومره
شيان زده کولای شئ په پاتې ۷۰ کلونو کې بیا هاغومره نشي زده کولای؛ نو باید دا وخت
بلکل ضایع نشي او ورڅخه جدي ګټه واخیستل شي.

څرنګه چې په دې مرحله کې د ماشوم ماغزه د تجسس، تفکر او ارزیابی په حال کې وي؛
نو له همدي کبله دوى له ځان څخه عجیبې غریبې پوبنتې کوي، مثلا لمړ ولې له ختیز
لوري راخیزې؟ او ولې په لویدیع کې لوړې؟ او یه ولې ټول عمر روانې وي؟ برپښنا څرنګه
تولېدېږي او څنګه رنا او انرژي ورکوي؟

هر ماشوم په خپل ذهن کې دغه ډول په زرګونو پوبنتې. دوى غوارې چې ځانونه په هر خه
پوه کړي. کله چې یې د پلاړ بایسکل، موټر او یا ماشین ويچار شي او هغه یې جوړوي؛ نو
ماشوم ورته ډېر ځير وي چې ځان په هغې پوه کړي؛ نو که له یوې خوا ماشوم په دې عمر
کې زیات شيان زده کوي له بلې خوا په همدي عمر کې ماشوم د هغې زده کړي له پاره بنه
ماغزه، فکر او ارامه حافظه هم لري، خکه چې په دې وخت کې دی له یوې خوا د جنسی

غرايزو تر اغېز لاندې نه وي راغلی، چې هغه یې بې لاري کړي، سترګې او فکر یې هغې خوا او دي خوا ته مصروف کړي. له بلې خوا د کورکورنۍ، بنځې او بچېانو د مسولیتونو، د کور له نفقي پیداکولو او د اسې نور مسؤولیتونو خڅه هم فارغ وي، چې په دي توګه ددي له پاره هم په دماغي توګه او هم د وخت له پلوه د دي کافي فرصت او شرایط وي چې هر خومره کولای شي هغومره زده کړه وکړي او خومره چې دي د ژوند په بېلاښلو اړخونو بنه پوه شي، نو بیا د ژوند په بېلاښلو برخو کې بنه تصمیمونه هم نیولای شي.

خبره مو د زده کړي، تعلیم او تربیې کوله. غواړم ستاسې پاملننه د تعلیم تر خنګ تربیې ته هم راوګرځوم. مور افغانان باید په دي وویارو چې پخوا به زموږ په بېوزلې ھېواد کې د پوهنې وزارت د تعلیم او تربیې د وزارت په نامه یادېدله. که خه هم د امریکایانو د راتللو نه وروسته افغاني حکمرانانو هم په کورکورانه ډول د غربیانو د برنامو کاپې ګانې په افغانستان کې پیل کړي. حتا چې زموږ د تعلیم او تربیې د وزارت نوم یې هم د تعلیم وزارت په نوم بدل کړ؛ خو هيله من یم چې زموږ مشران به دي تپروتنې ته ژر په پام کې شي او د تعلیم د وزارت نوم به بېرته د تعلیم او تربیې په وزارت بدل کړي. زموږ د تعلیم او تربیې د وزارت خانګرنه دا وي چې زموږ په بنوونځيو کې به زده کوونکو ته د ساینسی او مدنې علومو تر خنګ د تربیې، اخلاقو، بنه کرکټر او شخصیت زده کړي هم ورکول کېدې. که له یوې خوا زموږ مور او پلار مور ته د معلم او استاذ د ادب او حقوقو سپارښته کوله؛ نو له بلې خوا بیا زموږ استادانو او معلمینو هم په بنوونځي کې مور ته د مور او پلار د ادب او حقوقو او د مشرانو او کشرانو د احترام او مینې زده کړي راکولي. د دي دواړو خواوو همکارانه لارښونو زموږ له ماشومانو خڅه با شخصیته، اخلاقې او ګټورخوانان جوړول.

متاسفانه په غربی نړۍ او په تېره بیا په امریکا کې په ټولو بنوونځيو کې یوازې د ساینسی او مدنې علومو تدریس کېږي او په دي هېوادونو کې د اخلاقې زده کړي برخې نشته. د اخلاقې زده کړو نشوطالبی د دي باعث شوي دي، چې په دي ټولنو کې ډېر شمېر خوانان د

ډېر ضعیف کرکټر او اخلاقی معیارونو لرونکې دی. په نتیجه کې دوى دتل له پاره له یو لړ زیاتو اخلاقی او اجتماعی ستونزو سره مخ دي. زه د یوه پوه او وطنپال افغان په صفت د خپل هېواد ددغه لور او عالي خصوصیت قدردانی کوم او له تاسې خوانانو نه دا غوبنتنه کوم چې د خپلو ساینسی او مدنی زده کړو تر خوا د تربیوي زده کړو ارخونو ته هم کلکه پاملنہ وکړئ، چې د خپل شخصیت او کرکټر د سالمې روزنې له لاري په خپله ټولنه کې د یوه سالم او د قدر وړ شخصیت په توګه تبارز وکړئ، او خپل یو ځانګړی هدف غوره کړئ. زه د هېواد د تعلیم او تربیې له مسوولینو څخه هم په کلکه دا غوبنتنه کوم چې له یوې خوا دې د دوى د تعلیم وزارت نوم بېرته د تعلیم او تربیې په وزارت بدل کړي او له بلې خوا دې د خوانانو د سالمې تربیې په برخه کې د ټولو درسي موادو په هر اړخ کې دې د تربیې او د سالم پرمختګ او نمو معیارونه په اساسی توګه په پام کې ونيسي. تر هغه ځایه چې زه خبر یم، په دې وروستیو وختو کې د امریکا د نبراسکا پوهنتون یو شمېر کارکوونکو په ډېره بېرمانه او بې مسوولانه توګه زموږ د هېواد تعلیمي نصاب د پردو د خوشحالولو په غرض تبدیل او خراب کړي دي. د نبراسکا پوهنتون دغو غوره مارانو سره له دې چې دا منله چې د یونسیف له خوا جوړ شوي تعلیمي نصاب د نبراسکا د پوهنتون د نصاب په پرتله ډېر بنه او منظم و؛ خو له دې سره هم دوى د نبراسکا نصاب برتر وګانه او د هېواد د تعلیم او تربیې له پاره یې هغه رسمي کړ.

دا د ډېر تاسُف خبره د چې زموږ د بچانو تعلیمي نصاب د سیاسی ملحوظاتو بنکار کېږي. دا د پوهنې د وزارت مسوولیت دی چې د داسې تباہ کوونکو مداخلو مخه ونيسي. د تعلیم او تربیې په برخه کې یوه ډېره په زړه پوري کيسه رایاده شوه، غواړم له تاسې سره یې شريکه کړم.

د طب پوهنځي د خلورم ټولکۍ په ازمونه کې یو استاذ د پینځو پوبنتنو په لړ کې یوه پوبنتنه داسې کړې وه: ستاسي د ليلي د اشپز نوم خه دي؟ او استاذ دې پوبنتني ته ۲۵ نومړې

ورکړې وي. البته د دې په وجه یو ډېر شمېر محصلین ناکام شول، او محصلینو شکایت وکړ. چې دا پوبنتنه خو په طب پوري هېڅ اړه نه لري. استاذ ورته وویل: طب د انسانانو خدمت کول دی. دغه سری چې د پینځو کالو راهیسې یې ستاسې خدمتونه کړي دي او تاسې د دې په قدر او ارزښت نه پوهېږي، تاسې د طبات کولو حق هم نه لري.

دا د هغو افغانانو مسوولیت دی چې په بهر کې یې وخت تپر کړي وي او د لویدیزو ټولنو په منځ کې یې ځینې مثبت ټکې موندلې وي؛ نو دوي باید دا مسئله له خپلو هېواد والو سره شریکه کړي. د دې خبرې معنا به دانه وي چې ګوندي د لویدیزې نړۍ ټول شیان تر موره بنه او بهتر دي. که له یو پلوه زموږ هېواد دښوونې او روزنې په ډګر کې له ډېرو نیمګرتیاوو سره مخ دي؛ خو له اخلاقې پلوه بیا زموږ بښونځیو زموږ د ماشومانو په سالمه روزنې کې ډېره مرسته کړي ده. دا چې زموږ د روزنې ځینې اړخونه نیمګري دي دا د پوها او هېوادپالو افغانانو مسوولیت دی، چې د خپل کلتور دغه منفي اړخونه هېوادوالو ته په ګوته کړي او د نورو نیمګرتیاوو د سمونې له پاره یې اړینې لارښوونې وړاندې کړي. ما له یو شمېر هغو افغاني ځوانانو سره چې اوس په اروپا او امریکا کې او سېږي، د دوي د ژوند د بېلاړلوا پراوونو په برخه کې مرکې وکړي، چې د خپلې ټولنې نیمګرتیاوې درک او د هغې د سمون په لته کې اړین وړاندیزونه وړاندې کرم. د راته جوته شوې ده چې لویدیز ته تر تللو وروسته د دغو ځوانانو ډېري (اکثریت) د خپل کولتور له نیمګرتیاوو خخه خبر شوي دي. د بېلګې په ډول: په پخوانیو کلونو کې به زموږ د استادانو دا عادت و چې یو زده کوونکې به درس نشو زده کولای او یا به بښونځی ته ناخنځه ورته، نو هغه به یې په لبنتو واهمه او کله نا کله به ځینو ناپوها استادانو ور ته داسې دردوانکې سزاوې هم ورکولې چې ورسه به د ماشوم شخصیت ویجارېده. د بېلګې په ډول ځینې معلمینو به متعلم ته بوټ په خوله کې ورکاوه. دا هغه منفي بېلګې دی چې باید وي په غندو او د له منځه وړلوا له پاره یې مبارزه وکړو؛ ځکه دغه رنګه سزاوې د ماشومانو روحيه او شخصیت وژني.

۲۰ - اسلامې زده کړي، د هغې اهمیت او اثرات یې:

لومړۍ شی چې د دین په اړه باید ووايو دا دی چې دین د ټولنې د نظم او نسق له پاره د لوی خدای جل جلاله له خوا هغه رالپېل شوي اصول دي چې د خلکو په منځ کې د مينې، محبت، اعتماد او همکاري او یو د بل له ضرر نه د ساتلو په خاطر رالپېل شوي دی. او د اديانو په منځ کې بیا د اسلام مقدس دین په ډېره روښانه توګه تر ټولو نورو اديانو په فوق العاده کامل، اجتماعي عدالتی او د ګټونه ډک دین دی.

باور وکړئ چې د اسلام پر مقدس دین زما عقیده هلته لا غښتلې شوه چې زه امریکا ته ولاړم. په امریکا کې ماته د دې لار هوارة شوه چې د اسلام مقدس دین له نورو اديانو سره پرته کړاي شم. زه هلته د بېلاپېلو اديانو عبادت خایونو ته لاړم، او د دوى له عالمانو او مشرانو سره مې ازادي خبرې وکړي. نوله نورو اديانو سره په پرتلي ماته دا لابنه جوته شوه چې سره له دې چې هر دین خانګري اصول لري او ټول اديان په بنستېز ډول یو له بل سره یو شان دی؛ خو په یو خه خانګړنو کې سره توپیرونه لري. د ټولو دینونو اساسی پیغام دا دی چې هر انسان باید په ټولنېز ډول نورو ته ګټور وي. خود اسلام مقدس دین، تر نورو دینونو په ټولنېز برخه کې لا زیات غني دین دی. له ما سره ددې هيله ده چې د اسلام د مقدس دین په ټولنېز اړخ یو خانګري کتاب ولیکم. په لنډه توګه دا ویلاي شم چې د اسلام د مقدس دین ټول بنستونه، احکام او مناهي هر یو پر خپل خای خانګري ټولنېز ارزښتونه لري.

که موږ د اسلام د مقدس دین پینځو بنستونو او یا ستنو ته پام وکړو، دا بنستونه له اسان نه پیلېږي او تدریجا سختېږي، او په همدي توګه د هغې ګټې هم له فردې ګټو نه پیل او پر پراخو ټولنېزو ګټو بدلهږي. د بېلګې په ډول د کلمي مبارکې ویل او قبلوں یو اسان او فردې عمل دی او د هغې ګټې هم په زیاته کچه شخصي دی؛ خو لمونځ بیا تر هغې یو خه ګران

کار، او په هغې کې پر عقیدې سربېره د فزیکې کراو او زحمت اړتیا هم وي، نو د هغې ګټې هم لا زیاتې تولنېزې دی. او بیا روزه ده، چې دا بیا پر فزیکې کراو سربېره پر نفس، ګډه او خواهشاتو هم د یو ډول لاسبری دی. نو په دې توګه د هغې ګټې هم له ځانې ګټونه ور اخوا او په ټولنه کې په بېوزلیو خلکو پورې اړه لري. او بیا خو زکات ورکول تردې هم اوچت او په مادی ډول ستړه قرباني ده، په دې توګه د هغې ګټې نورې هم لا زیاتې او په ټولنه کې په لا زیاتو او ډپرو بېوزلوا خلکو پورې رسیبری او بالاخره، د کعبې شریفې زیارت له مادی او فزیکې قربانيو سره ترلی او له ټولنیز پلوه دا د ټولې نړۍ د مسلمانانو تر منځ د یو نړۍ وال کانفرانس ارزښت لري. تر ټولو په زړه پورې خو لا داده چې د حج په مراسمو کې د نړۍ له ګوت ګوت نه ټول خلک په یو ډول لباس (احرام) کې حج ته رائحي. او ددې بنستېزه موخه داده، تر خو خلکو ته ددې درس ورکړي چې د نړۍ بدایان پر خوارانو کوم تفوق نه لري.

د اسلام د مقدس دین د ډپرو نورو بنیگنو تر خنګ یو هم د اسلام د مقدس دین د لمانځه ګټې دی. ما ډپر وخت له بېلاپېلو ملايانو نه د لمانځه د رکعتونو په باره کې پوبنتې کولې، خو هېچا راته د قناعت وړ څواب رانه کړا شو. ما د خپلې څېرنې په لاسته راولرو کې د وموندې چې د لمانځه رکعتونه او وختونه ټول په ډپر ساینتېفیک ډول برابر شوي دي. د بېلګې په ډول، سهار کې لمونځ ددې له پاره دې چې له خوب نه د راپاڅدو وروسته باید چې سړی خان پاک کړي او د اودس په کولو سره یوازې خلور رکعته لمونځ وکړي چې پرې د کار ناوخته نه شي. بیا د سهار له لمانځه نه تر غرمې پورې لمونځ نه وي، ئکه چې خلک باید کار وکړي؛ خو له دې کبله چې ۴ - ۶ ساعته کار وکړي، نو بیا ورته د ډودې خورلو او خه دمې اړتیا شي؛ نو د دې له پاره چې د کار مکروبونه یې لري کړي وي؛ نو بیا اودس وکړي، او له دې کبله چې د غرمې یې ډپره ډودې خورلې وي، نو باید دې چې لس رکعته لمونځ وکړي. او بیا د غرمې تر ډوجۍ وروسته د ۴ - ۶ ساعتونو له پاره کار کوي، او

چې بیا له کاره رخصت شي، نو ددې له پاره چې د کار مکرويونه له خان سره کور ته یونسي، باید چې اودس او لمونځ وکړي. او ددې له پاره چې د کور پرې ناوخته نه شي نو یوازې ۴ رکعته لمونځ باید وکړي. او چې کله کورته ورشی باید چې له خپلی کورنۍ او بچېانو سره لوېږي وکړي او چې کله له لوېو خخه وزګار شي، نو باید چې د لوېو مکرويونه هم لري کړي، او ژر ژر پینځه رکعته لمونځ وکړي او بیا چې د شپې ډېره ډوچۍ وڅوري، نو باید ۹ رکعته لمونځ وکړي او بیا ددې له پاره چې پوره ارام او خوب وکړي، نو د ۹ نورو ساعتونو له پاره بیا لمونځ نشه. زه خوانانو ته په کلکه سپارښته کوم چې باید تل لمونځونه وکړي خکه په بنه او سمه بنه د لمونځ کول د بدن له پاره بشپړ ګټور او تر ټولو تمرينونو بنه تمرين دی. نو زه وړاندیز لرم چې لوړې باید پلرونه، میندي او نور خپلوان د اسلام د مقدس دین په ټولو مثبتو او ټولنېزو اړخونو خپل ځانونه بنه پوه کړي او په عملی توګه هغه پر خپل ځان عملی کړي او بیا د اسلام د مقدس دین دغه مثبت اړخونه خپلو بچېانو ته تدریس کړي، چې په دې توګه د خپلو ماشومانو له پاره دیو مثبت لارښود نقش ترسره کړای شي.

۲۱ - د تعلیم او تربیې په اړه مشورې:

یو بل ټکی چې د زده کړي په برخه کې یې یادول او پر هغې ټینګار کول ډېر اړین بولم، هغه دادی چې هر خه زده کول د ژوند له پاره خانګړي ارزښت لري.

بھترینه زده کړه هغه د چې یو ماشوم یې د دې له پاره وکړي چې دا به زما په درد وڅوري، نه دا چې زه یې باید زده کرم چې په ازمونه کې بریالی شم. هر هغه خه چې تاسې یې ددې له پاره زده کوئ چې په ژوند کې به مو په درد وڅوري، هغه به مو بیا هېڅکله له یاده ونه وڅي، هغه خه چې تاسې یې یوازې د ازمونې له پاره زده کوئ، د ازمونې تر مهاله به مو هم په یاد پاتې نشي.

په دې برخه کې زه د محترمو معلمینو او استاذانو پاملنې یو ټکي ته را اړوم او هغه دا چې کوښن وکړي د هر درس له ورکولو نه دمځه هغه موضوع ته د خوانانو له ژوند سره اړیکه

ورکړي، یعنې د دې موضوع زده کول ولې مهم او خرنګه به هغه د ده په ژوند کې په کار راشي. پر موضوعاتو د پوهېلدو د بنه اغېز په اړه دوه بېلګې له تاسو سره شريکوم:

لومړۍ: زه لا په بنوونځي کې نه و م شامل شوي چې موږ یو کورنۍ معلم درلود، چې عبدالروف خان نومېده او هغه زما مشر ورور او زموږ په کورنۍ کې له ما نه مشرانو هلکانو ته له وخت نه وروسته سبق وايه. زه به پینځه کلن و م یوه ورڅه نوموري استاد وویل چې: (شمېر زده کول تاسي هوبنياري او بيا به تاسي خوک نشي غولولاي). دې خبرې له شمېر زده کولو سره زما مينه پيدا کړه، چې په یوه اوونۍ کې مې تر ۱۲ پوري شمېر ليکل او لوستل زده کړل. نو چې کله په بنوونځي کې داخل شوم که خه هم زه ډېر ورکوټي و م او زما نور ټول ټولکیوال تر ما غټان ول؛ خو زه له هماماغې لومړۍ ورځې راهيسي په حساب کې تر ټولو دمخه و م، او د خپل بنوونځي غښتلې او تکړه زده کوونکۍ او بيا د لېسې په دوره کې هم د نورو مضمونو تر خوا د حساب او الجبر په مضمونونو کې تکړه زده کوونکۍ و م. د همدي بنه بنسټ په برکت ما په حساب کې خلور اختراعات هم تر لاسه کړل، چې په نړۍ کې منل شوي دي او د امريکې د کانګرس په کتابتون کې هم دغه اختراعات زما په نامه ثبت دي.

دويمه بېلګه یې د اتم ټولکي د فزيک په مضمون کې د محدبو او مقعرو هېندارو مسئله ووه، استاذ موږ ته ويلي وو چې (دا همدا قوانين دي چې د ستړګو د عينکو د جوړپذو سبب شوي او رانده خلک کولای شي د همدي علم په مرسته ليک ولولي). زه دې مسئله د فزيک دغې برخې ته دومره و هڅولم چې زما همدا اوس (۴۰ کاله وروسته) هم په ياد دي چې ما هغه مهال د خپلو څمکو په یوه برخه کې تر یوې ونبي لاندې په یوه چوتړه کې دغه هېنداري رسمي او له هغې خخه د وړانګو په تېرپذو سره مې د عکس د تولید فورمولونه زده کول او هغه فرمولونه مې نن هم په ياد پاتې دي.

نو دا یوه خورا ارزښتنيکه موضوع ده چې هر بنوونکۍ باید د خپل ورځني درس اړیکه د

زده کوونکیو په ژوند پوري ونسلوی او زده کوونکی پر دې وپوهوي چې د دې موضوع زده کول به خرنګه د هغوي په ژوند کې په کار راشي. کله چې زده کوونکی پر دې اصل پوه شول او د هغې درس زده کولو ته حیر شول؛ نو بیا یې هغه درس تر عمره پوري زده او د هغې تحلیل، ارزیابی او کارول به یې ورته ډېر اسان وي. نو په دې برخه کې زما توصیه داده چې د خوانانو د ژوند لوړنۍ مسوولیت د دوى زده کړې او په ټولو درسي توکو د ځانونو بنه پوهول دي. باور وکړئ که تاسې د لوړې ټولګي درس په ژوره توګه ولولې، نو دویم ټولګي به درته ډېر اسان وي او ټول عمر به د بنوونځي له لوست او زده کړې نه خوند اخلي او ازموپنو ته به درته چمتوالی اسان او بې اندېښې وي.

ددې یو بنه مثال هم دادي چې د محمد اسماعيل په نوم یو استاد یو وخت زما ميرمنې ته د انګلیسي ژې درس ورکاوه. دغه استاد خني داسي بنه او اړوند مثالونه استعمالول، چې هغې سره به شاګرد هغه موضوع ډېره بنه زده کولای شو. د مثال په توګه، دي استاد، ددې له پاره چې شاګرد ته د خلورخواو یو بنه مثال ورکړي، نو ده د NEWS د کلمې نه ګټه اخستله. او هغه یې داسي تشریح کوله. N د North له پاره ، او E د East له پاره ، او S د South له پاره غوره شوي، چې باید د هري خوا نه خبرونه پکې شامل وي. دا یو ډېر بنه مثال دي.

بل مثال یې دادي چې ما یو وخت د پښتو ژې درس ورکاوه. ددې له پاره چې خپل شاګردان په دي پوه کرم چې د پښتو کوم توري دي چې هغه په اخر کې د بل توري سره نشي یوځای کېدای. خلنګه چې دا توري د (ا، ر، د، و) توري، او ددوی پوري مربوط توري لکه (ا، د، ذ، چ، ر، ز، ڙ، ب، او و دې) نو ما داسي یو مثال ورته را وویست چې. اردو، عسکرو ته وايي، او عسکر نه غواړي چې د شا له خوا دي ورپوري خوک ونځلي، نو دا توري هم د شا له خوا د بل توري پوري نه نسلې. چې دي طریقی زما شاګردانو سره ددې موضوع په زده کړه کې ډېره بنه مرسته وکړه.

د درس د زده کړې په برخه کې یو بل مهم اصل له تاسې سره شریکول غواړم او هغه دادی.
کو بنښ وکړئ چې درس هاغه وخت ولولې چې ماغزه مو ارام او استراحت موکړي وي.
په ځانګړي ډول د سهار له خوا وختي د سبق ویل ډېر ګټور دي. ځکه چې په دې وخت
کې دماغ تازه او په یوې موضوع پوهېدل اسان وي او په دې وخت کې د هرې موضوع
لوستل هم تر زیات وخت پورې په حافظه کې پاتې کېږي. غواړم په دې برخه کې خپله یو
کېسه در سره شریکه کړم:

زما په یاد شي چې ما به د خپل ټول تعلیم او تحصیل په موده کې تل سهاري سبق لوسته.
زما ډېر ملګري او ټولګیوال به د شپې تر ناوخته ناست وو او درسونه به یې لوستل او زه به
وپدہ کېدم، خو زه به سهار وختي پاڅېدم، دوى به ویله وو ما به یوساعت یا یو نیم ساعت
درس ولوست. خوکله چې به د ازمونو نومري راووټې، نو ما به له خپل ملګرو څخه بنې
نومري وړلي، دوى به هک پک وو . ولې اصلی لامل یې دوه شیان وو: لومري دا چې ما به
د شپې پوره ارام او خوب کاوه او سهار وختي به راپاڅېدم، بهر به لارم هوا به تازه وه او شا
او خوا به هم چې او چوپتیا وه، زما فکر او ماغزه به سبق ته بنه چمتو وو؛ نوکه به ما لب
وخت سبق ولوست نو هغه به مې په بنه توګه په مغزو کې پاتې کېده.

دویم لامل یې دا و چې ما به هره ورخ نه یواحې د تېرې ورڅې درس پر هماغه ورخ
تکرار اووه؛ بلکې په لنډ ډول به مې د سبا ورڅې درس هم یو حل کوت. چې دې لنډې
کتنې به له ما سره مرسته کوله او کله چې به معلم د هغې موضوع تشریح کوله؛ نو زه پرې په
ټولګي کې پوهېدای شوم. کله چې به بیا له ټولګي راګلم، نو اړونده موضوع به مې
تکراروله، هغه موضوع به مې د تل له پاره په ژوره توګه حافظې ته سپارله؛ نو زه له هر خوان

څخه غوبښنه کوم چې:

۱. خپل درسونه د سهار له خوا وختي ولولې.

۲. د هرې ورڅې درس له ټولګي نه د فراغت پر مهال تکرار کړي.

۳. د سبا ورځي درسي موضوع یو خل مخکې له مخکې ولولي.
۴. هرڅه چې ولوئ پر دې فکر وکړئ چې دا موضوع به خرنګه زما په ژوند کې مرسته وکړي. زده کونکي دې سبق د ژوند د اړتیا له پاره ولولي نه دا چې په ازموينه کې د برياليتوب له پاره.
- ۵: کله چې ستريا درک کوي، سبق بس کړئ. يا استراحت وکړئ او یا هم د لوبيو او ساعت تېريو په سرتې رسولو، خپل دماغ تازه، څان غښتلی او چمتو کړئ.
- ۶: ژوند یواځي سبق ويل نه دي، د سبق تر خنګ په سپورتي لوبيو او تمريناتو څانونه روپدي کړئ. دا ستاسي له روغتیا، پياورتیا جرئت او حافظې سره ډېره مرسته کوي. د دې تر خنګ کېدای شي چې یو کامیاب او وتلى لویغارې شي، په سپورتي لوبيو کې مشغولېدل، تاسي له یو لړ منفي او بدوكارونو خخه هم ژغورلاي شي.
۷. د سبق او سپورت تر خنګ کوبنبن وکړئ چې په یوه هنري برخه کې هم تشبت، لاسبرۍ او لېوالтиا ولري. د موسيقۍ یوه اله زده کول، د سندره ويل، او اورېدل، اتن زده کول، انځور ګري، نقاشي، ليکګري او داسي نور نه یوازي د فکر له بنه والي سره مرسته کوي؛ بلکې ستاسي صحت، شخصیت او په ټولنه کې ستاسي د پېژندګلوی بنه وسیله کېدای شي.
۸. د درس تر خنګ یو خه وخت په خپل چاپيریال کې ثوابي، ټولنيزو او داوطلبانه کارونو ته هم ورکړئ. کوبنبن وکړئ چې د جومات، روغتون، بنوونځي او کورکلې په پاكوالې او نورو خدمتونو کې د مخکښ او خدمتګار په خپر واوسې. کوبنبن وکړئ چې په اوونې کې له ۱۰ نه تر ۱۰ ساعتو پوري رضاکارانه کارونه تر سره کړئ.
۹. د تعليم پر مهال تر ټولو بنه کار به دا وي چې په لاندینو ټولګيو کې داوطلبانه درس ورکړئ او یا هم له یو یا خو ماشومانو سره تر وخت وروسته په کورونو کې درس ووايې. نورو ته وربنوول د زده کې بهترینه لار ده.

۱۰. د نورو په کاغذونو او کتابونو کې بې اجازې لاس مه وهی:

تولو پلرونو، ورونو، خویندو او خوانانو ته په کلکه سپارښته کېږي چې حتی د خپلو بچېانو کتابونه او شخصی شیان ونه ګوري. داځکه چې د هرچا شخصی شیان ځانته یو محمریت لري که تاسې دهغو په شیانو کې بې لاس ووهی نو ممکن چې هغوي هم ستاسې په شیانو کې لاس ووهی.

۱۱. د چا کاغذ او خط او یا نور شیان بې اجازې مه لولئ. که مو دکوم شي دلوستلو څانګړې مينه او علاقه درلوده، نولومړۍ ده ګه شخص نه اجازه واخلی او بیا یې ولولئ.

۱۲. که ستاسې ملګرې او دوست یا خپلوان کوم بنایسته خیز اخیستی وي، هغه دې ته مه هڅوئ چې هغه خیز تاسو ته درکړي. مثلا څنې کسان چې یو بنه شي وګوري نو بیا واېږي چې (واوا، دغه شي خو زما ډېر خوبن شو) چې دا بنه خبره نه ده ځکه چې هغه شخص ذې ته اړ کوي چې هغه خیز تاسې ته درکړي. بنه به دا وي چې ددې په عوض داسې وویل شي چې (واوا، دا ډېر بنایسته قلم دی، او یا داچې دا قلم له تاسو سره بنه بنکاري) نه داچه داسې ووایو چې (داقلم زما ډېر خوبن شو) ځکه چې ددوهمې جملې استعمال هغه سړۍ دې ته هڅوئ روی چې باید تاسې ته یې درکړي.

۱۳. د خپل ژوند تولو شیانو ته لکه سفرونه، مجلسونه، واده او نورو ته مخ کې له مخ کې تیاری ونیسی. پدې تیاری کې تول هغه کارونه چې تاسی ئی باید ده ګه کار دشروع نه مخ کې وکړي هغه ټول ولیکې، او بیا هغه کارو نه چې ده ګه کار په اوږدو کې یې باید وکړي هغه بیل ولیکې، او هغه خیزونه چې یې باید ده ګه کار نه ئی ورسټه وکړي، هغه بیل ولیکې .

دمثال په ډول: که تاسې یو سفر ته روان یې نو تول هغه شیان چې دسفر نه مخ کې باید تکمیل کړي، هغه بیل ولیکې او دسفر نه مخ کې ده ګه په کولو او عملی کولو لاس پوری کړي. بیا هغه کارونه چې تاسې یې باید ددې سفر په اوږدو کې وکړي هغه بیل ولیکې.

همداراز هغه کارونه چې د سفر نه وروسته یې باید وکړي هغه بیل ولیکې . خو دالست له خان سره ولري چې د ضرورت په وخت کې نوی مواد په کې ور اضافه کړای شي. ددی لستونو مخکې له مخکې تهیه کول داکته لري چې پداسي وختو کې اکثره سپړی په ذهنی لحاظ تر فشار لاندی وي، او که دلست له مخی کارونه اجرا نه کړي، نو ممکن چې ئخني کارونه او حتی ئخني مهم کارونه یې له یا ده ووځي. نو دغه لست سپړی سره ددی کومک کوي چې سفر ته دتللو په وخت کې، دسفر په اوبردو کې او همدا راز دسفر نه د بيرته راتللو په صورت کې بیا هغه کارونه په داسی یوه منظمه توګه تنظيم کړي چې دهر کار له پاره به مناسب او تاکلې وخت ولري او ترممکن حده به خپل کارونه تر سره کړي.

۲- د کتاب د لوستلو او ساتلو په اړه مشوري:

مور او تاسي کله ناکله یو خه لولو او یا په ئینو ځانګړو مجلسونو، غونډو او مېلمستیاوو کې د ئینو پوهانو، علماوو او اغېزمنو خلکو خبرې اورو. خو کله کله په هغې کې یوازې یو خو خبرې داسې وي چې د هغې زده کول او په سمه لاره د هغې کارول نه یوازې زموږ علمیت زیاتوی، بلکې په محفلونو او غونډو کې د هغې سم ویل په ټولنه کې د سپړی د شخصیت د ثبیت او پېژندنې بنه شرایط برابروي.

ددې له پاره چې موله دې اصل خخه په بنه توګه دتل له پاره ګټه تر لاسه کړي وي بنه به دا وي چې د هر کتاب، ورڅانې او مجلې تر لوستلو وروسته او یا هم د هر مجلس له خلاصیدو وروسته دغه ډول ځانګړې خبرې په خپلې تاکلې کتابچې کې په تاکلې برخه کې ولیکي. د یادښتونو دغه غټه کتابچه باید پته وساتئ او دننه یې پر خو څرکو او برخو وویشې. د کتابچې په پیل کې د څرکو یو لیکلې ولیکي. د کتابچې پر ټولو مخونو باندې ګټه ووهی او تر هر څرکي لاندې خپلې تاکلې خرګندونې، معقولې او کيسې ولیکي. پلګې، کيسې او متلونه ځانګړي ارزښتونه لري. د دوى راتبولول، ساتل او مناسب کارول

تاسې ته په هر مجلس کې د خبرو کولو له پاره ټاکونکي، جرئت او بنه شخصیت درکوي. لطفا دي اصل ته ځانګړې او جدي پاملننه وکړئ. په دي برخه کې زما سپارښته داده چې د معلوماتو له پاره ځانګړې کتابچه او د لنډو کيسو او نورو ارزښتناکو خبرو له پاره ځانګړې کتابچه ولري.

د ماخذونو پر ځای کارول:

يو له هغه شيانو څخه چې ستاسي شخصیت په مجلسونو کې تر نورو لوړوي هغه د حوالو ورکول دي. حوالې په دوه ډوله دي:

الف: لیکلې حوالې:

په دي برخه کې تاسې د ځینو عالمانو، پوهانو د نظریاتو لندېز د یوې ځانګړې موضوع په اړه ذکر کوي. دا ډېره مهمه خبره ده چې لوړۍ تاسې د هغه عالم او لیکوال نوم پوره وپېژنې او بل دا چې د هغې اصل خبره هماغسي چې ویله یې ده ذکر یې کړئ. د نورو علماء او شخصیتونو لیکلې حوالې ډېرې مهمې دي او دا ستاسي د لوستنې او معلوماتو کچه تبیتیوي. ددې له پاره چې داکار مو په موفقيت تر سره کړي وي لاندې مشوري ارزښتناکې دی:

۱. ټوبنبن وکړئ چې په خپله ټاکل شوې رشته کې د عالمانو او لیکوالانو اثار ولویه.

۲. د هر اثر د لوستلو پر وخت مهمې جملې په نښه کړئ، بنه به دا وي چې د یو کتاب تر لوستنې وروسته د هغه کتاب په اړه یوه لنډه، یوه يا دوه پانې لیکنه ولیکئ چې دا کتاب مو کله لوستی و، اصلي موضوع یې خه وه. پر تاسې یې خرنګه اغېز کړي او د دي کتاب د حوالې وړ معلومات او مقولې خه دي.

۳. د دي لنډېز له پاره یوه ځانګړې د یادښت کتابچه واخلی او د هر کتاب تر لوستلو وروسته د هغه کتاب په برخه کې دغه لنډ معلومات په خپله ځانګړې کتابچه کې ولیکئ. همدا راز کولای شي چې خپله د ماخذونو کتابچه پر خو بېلاپلو موضوعاتو وویشي او د

هري موضوع په اړه حوالې په هماغه برخه کې ولیکي. دا به د اړتیا پر وخت ستاسي کار ډپر اسانه کړي.

۴. زما به خوانانو ته دا مشوره وي چې خان ته يو دasic لیکلر جوړ کړئ چې په کې خپل قول لوستل شوي کتابونه، د لوستلو له نیټې او موضوع سره ثبت کړئ د بېلګې په ډول ستاسي لیکلر به دا رنګه وي.

ګه: د کتاب نوم، د لیکوال نوم، د کتاب موضوع، د کتاب اثر، د کتاب یادبنت د لوستنې نېټه، او نور

د بېلګې په ډول، زه په ۱۷ کلنۍ کې د پوهنتون محصل و م چې ما د اجمل خټک يو کتاب ”دا زه پاګل و م“ ولوست دې کتاب په ما کې د ثبات، مقاومت او مبارزې احساس دومره پیاوړی کړ چې همدا اوس هم په هماغې انرژۍ روان یم.

نوکله چې تاسي دasic یو لیکلر ولرئ چې په کې مو د لوستل شويو کتابو نومونه او د هغونه کتابونو مهم معلوماتونه او مقولې په لنډ ډول لیکلې وي؛ نوکولای شئ چې په ډپره اسانی هغه بیا وګورئ او د اړتیا پر وخت هغه ژر پیداکړای شئ.

۵. د هر کتاب په پیل یا پای کې د هغه لیکوال د نورو کتابونو لست هم وي. کوبنښن وکړئ چې د خپلې خوبنې د لیکوال له هغه لستونو خخه نور کتابونه غوره کړئ او ويې لولئ.

۶. کتاب مو چې واخیست، بیا یې له لاسه مه ورکوئ او خپل خان ته یو کتابتون ترې جور کړئ.

۷. د کتاب ډپر غله او دېښمان هغه ملګري وي، چې کتاب امانت وړي نه یې لولي او نه یې بېرته ورکوئ. هیچاته کتاب د هغې د بېې له امانت اینبودلو پرته مه ورکوئ. که خوک غواړي چې ستاسي کتاب وړیا ولولي، دا بنه خبره ده، خو حطماً ترې د کتاب بیه، حتا یو خو روښی زیاتې ترې امانت واخلی او چې کله یې کتاب بېرته را وور بیا پیسې ورکړئ، یا ورته بل معادل کتاب ورکړئ. په دې برخه کې د هیچا مخ هم ونه کړئ. که نه نو ډپر ژر به

موکتابتون له منځه ولاړ شي، او بیا به مو د کتاب اخيستلو مینه هم مخ پرکمپدو شي.

۸. کله چې موکتاب تر لاسه کړ، سمدلاسه پري خپل نوم ولیکي او یا پري تاپه ووهی. پر کتاب د نوم لیکلو بنه ئای د کتاب اړخ دی، چې په اسانی سره کتل کېږي، او دا د کتاب له ورکپدو خخه تر یوه حده مخنيوی کولای شي. خو زما یو دریور محمد شفیق چې ډېر هوښيار ولې متاسفانه زده کړې ترې نیمګړې پاتې شوي دي ولې بیا یې داسې یو ابتکار اختراع کړي چې د کتاب په غاره خپل نوم په یو خانګړي مهارت لیکې چې بنکاري هم نه ولې کله یې چې په خاص شکل ونیسې بیانوم پري لوستل کېږي.

۹. چې کله هم ممکنه شوه او د دې وخت مو ترلاسه کړ چې دې کتاب د لیکوال سره وګورئ نو دا کتاب ورته وړاندې کړئ او ترې غونښنه وکړئ چې تاسې ته یې ډالی کړي.

۱۰- بله لار چې تاسې کولای شئ د هغه له مخې موزونې ټوکې، مقولې او حوالې راتېولې کړئ، هغه په مجلسونو کې د نورو خلکو له خوا د هغې ویل دي. لطفاً کوبنښن وکړئ چې د هر مجلس له پاره یوه خانګړې کتابچه ولرئ او په کې په مجلس پوري تړلي ټول معلومات یو ئای درج کړئ. مثلاً که ځینې ویاندویان ځینې حوالې کاروی، نو هغه یادبنت کړئ چې بیا یې د خپلو حوالو کتابچې ته ورسوئ او هلتہ یې ثبت کړئ.

۱۱. دا به بنه لاره وي چې داسې غونډو ته تر تللو دمخه خپله دغه د حوالو کتابچه ولولی او ځینې اړوندې حوالې له خان سره یادبنت کړئ او د اړتیا پر مهال یې وکاروئ. د عالمانو او مهمو شخصیتونو حوالې او د هغوی اغېزمن کارونه په مجلسونو کې ستاسې اغېز زیاتوی.

ب: ژوندی حوالې:

کوبنښن وکړئ چې له ځینې پېژندل شویو، سمیه یېزو، ملي او نړۍ والو شخصیتونو سره د خانګړو موضوعاتو په اړه خبرې اترې وکړئ او د دوى د خبرو ځینې خانګړي ټکې ولیکي او بیا هغه له نورو سره په خبرو او مجلسونو کې د حوالو په توګه وکاروئ.

د بېلګې په چول: ما په _____ نېټه له _____ سره لیدلې وو او هغه په

دې برخه کې وویل.

د داسې حوالو ورکول درې شیان تثبیتوی:

۱- دا چې تاسې یو متشبث شخص یئ او له داسې او چتو خلکو سره مو لیدنې کتنې کړې
دی.

۲- تاسې چې په کومه موضوع خبرې کوي. په دې اړ مو ډېرکارکړي.

۳- د دې موضوع په اړه تاسې د یو پېژندل شوي سړي د خبرو او موضوع حواله ورکوئ دا
چول حوالې د مجلس ډېری غړي تر ډېرہ ستاسې د شخصیت، پوهې او څوکمنی تر اغېز
لاندې راولي.

شپږم خپرکي

د خوانانو د شخصیت په اړه دده کورنۍ او بنوونکو ته لارښوونې

۲۳ - کورنۍ ته لارښوونې:

په دې کې هېڅ شک نشه چې هر خوک غواړي چې د هغوي اولادونه په ټولنه کې د بنه شخصیت خاوندان وي. اجتماعي خپرنو دا ثابته کړپده چې حتا غله او نور ټولنیز مجرمین هم نه غواړي چې د هغوي اولادونه دې په ټولنه کې بې هویته او بې شخصیته وي. خوشکل په دې کې د چې زیاتره وخت د ناپوهی په وجه حینې پلرونه او مينديې بې له دې چې د خپلو خبرو او کړو وړو عواقبو ته متوجه شي، د خپلو ماشومانو شخصیتونه وزني او کله کله خو سره له دې چې دوى کولای شي د خپلو بچېانو د شخصیت په جوړونه کې لازمي او موثره ونډه واحلي، ولې دوى بيا له دې کبله چې يا د دې موضوع په ارزښت نه پوهېږي او يا هم ورته د شخصیت ورکوونې او شخصیت پالنې لاري چاري معلومې نه وي؛ نو دوى ډېر کله بيا په نارادي توګه او يا هم د خپلو ناتوانیو په وجه دغه کار په درست ډول نه ترسره کوي، او په نتیجه کې يا د خپلو بچېانو شخصیت وزني او يا هم د دوى د شخصیت په جوړونه کې لازمي ونډه نه اخلي. نو د دې له پاره چې ددغه ډول پلرونو، ميندو او ورونو خویندو سره موښه مرسته کړي وي، دا کتاب مووليکه تر خود دې کتاب د لوستلو له لاري یو شمېر وطنوال هغو مسؤوليتونو ته چې دوى یې د خپلو بچېانو پر وړاندې لري په جدي توګه متوجه کړو. تر خو دوى خپل دغه مسؤوليتونه په درسته توګه ادا کړي.

په دې اړه والدينو ته زموږ لارښوونې دا دي:

۱ - والدين باید پر دې پوه وي چې د دوى کړه وړه او خبرې هر خه د ماشومانو پر شخصیت

اثر لري نو:

الف: ماشومانو ته بدې خبرې چې د دوى شخصیت ته صدمه رسوی (لكه چې شه، خره، سپیه، او داسې نورې بدې خبرې) مه کوئ.

ب: د ماشومانو پر وړاندې یو بل ته او حتا د خپلو مخالفینو په اړه هم بدې خبرې مه کوئ.

ج: د ماشوم پر وړاندې درواغ مه وايئ او يا هم ماشومان پر دروااغو ویلو مه روبدوى. د مثال په توګه کله چې یو خوک راشي او ستاسي پونښته کوي، ماشومانو ته مه وايئ چې (ورته وواييه، چې نشي).

د. هېڅکله هم خپل ماشومان د دوى د ملګرو او نورو ماشومانو پر وړاندې مه تهدیدوئ. حتاکه دوى ډېر غلط کار هم کړي وي، صبر وکړي او بیا ورسته ورته خانته سزا ورکړي.

ه. له ماشوم سره په خپلو وعدو کې احتیاط وکړي. هېڅکله هم داسې وعده مه ورسره کوئ چې هغه نشي تر سره کولای.

و. د ماشومانو پر وړاندې جنګ مه کوئ، او حتا چې په لور اواز خبرې هم یو له بل سره مه کوئ.

ز: د ماشومانو پر وړاندې یو بل ته مه په غوشه کېږي، دا ستاسي ماشومان په روحی ناروغیو او بې جرئي اخته کوي.

ح. ماشومانو ته هر وخت مه په غوشه کېږي. اما دا په دې معنا نه ده چې ماشوم ته باید د سره غوشه و نشي. په خانګريو وختونو کې ماشومان جدي دسپلين او غوسي ته ضرورت لري. خصوصا چې کله دوى کوم داسې کار کوي چې هغه د دوى صحت او سلامتیا ته صدمه رسوی؛ نو بیا ورته په کلکه غوشه کول پکار دي. خو دا غوشه باید نه وهل وي او نه بنکنځلي کول، او یا کومه بده خبره کول. بلکې باید ورته په جدي او لور اواز ووايئ، (چې مه کوه) او بیا ورته د دې علت توضیح کړي، مثلا (خطرناك دي) یا (دا به دې مر کړي). خو که تاسي ماشوم ته هر وخت غوشه کوئ، دا ستاسي د غوسي او قهر ارزښت او

اثر راکموي.

ط. د بچېانو پر وړاندې له خپلې مېرمنې او نورو بچېانو سره ځانګړې مينه وکړئ، دا کار ستاسي او ستاسي د بچېانو تر منځ د مينې، اعتماد او نېک باوري سبب کېږي.
د مور و پلار له مهمو وظایفو څخه یو هم له ماشومانو سره د مكتب د سبق ويل او تکرارول دي. دا خبره ستاسي او د ماشومانو ترمنځ مينه او علاقه ډېره زیاتوي. حتا هغه پلار او مور چې ليک او لوست یې هم نه وي زده، که خپل ماشومان کېښوي او ورته ووايې چې زما په مخکې خپل سبق ولوله، دا د هغه ماشومانو سره ډېره مرسته کولای شي. له بلې خوا تاسي کولای شئ چې په خپلې موجودگۍ کې غټو ماشومانو ته لارښون وکړئ چې له ورو ماشومانو سره سبق ولولي.

انعامونه:

خپل ماشومانو ته شاباس، افرين، او بنه هڅونکي کلمات وکاروئ. هغوي ته ډالۍ او بخششونه په داسي وختونو او ترتیب سره ورکوئ چې د دوى له پاره حیرانونکې او له توقع نه لري وي. که ماشوم مخکې له مخکې پوه وي چې دوى ته ډالۍ ورکول کېږي، نو بیا هغه ډالۍ دومره اغېز نه لري. نو کوبنښ وکړئ چې د هغوي ډالۍ دوى ته ناخاپي او حیرانونکې وي.

ستاپنه:

مور او پلار باید د بچېانو پر وړاندې ګډه پاليسې ولري. یعنې یو د بل خبره تقویه کړي. خو برعکس دا ډېر خطرناک عمل دی چې مور د پلار په مقابل کې او یا پلار د مور په مقابل کې د ماشوم پلوې کوي. باید هر یو کوبنښ وکړئ چې د بل د تعليم او خبرې پلوې وکړئ، ولوکه هغه په غلطه هم وي، خو وروسته دي بیا په دي اړه خبرې ورسره وکړئ. او تر دي بنه طریقه به دا وي چې: که پلار په غوشه او مور پوه شوه چې پلار په غلطه په غوشه شوي دي؛ نو په ډېر احتیاط سره دي پلار را جدا او پوه کړي اما د ماشوم پر وړاندې دي د

پلار مخالفت نه کوي. دا موضوع ډېر ژور اثرات لري چې په ګټه او تاوان يې بيا وروسته موراو پلار پوهېدای شي. خو متاً سفانه هغه وخت بيا ډېر ناوخته شوي وي. د دي موضوع بنه شکل دا دی چې مور ماشومان له پلار نه يو خه وداروي او ورته ووايي چې (داکار مه کوه چې پلار دې خفه کېږي يا په غوشه کېږي) او پلار هم باید همدغه شان لاره په کار واچوي.

mine، خندا او لوېي:

- له کوچنيانو سره mine او محبت کول او له نورو خلکو سره په ورین تندي او خندا غږپذل په تاسې کې د مينې تاخونه کري.
- کوچنيانو ته په درنه ستړګه وګوري او mine ورسره وکړئ. کله چې مو لبر وخت هم پیدآکاوه، د خپلې کورنۍ او د کلې له ماشومانو سره لوېي وکړئ. پرېږدې چې دوي لوېي وګهي، يعني تاسې دوي ته لوېي بایلې. ماشومان په درنو نومونو یادوئ.
- خپل ماشومان هېڅکله هم د هغوي د ملګرو او نورو خلکو پر وړاندې مه توھينوئ او تھقيروئ. خکه داکار د هغوي شخصیت او غرور وژني او بيا دوي د نورو خلکو د تھقير وړګرخي او دوي ته هم بيا توھين او تھقير خپل هغه ارزښت له لاسه ورکوي.
- برعکس توصیه داده، چې د خپلو ماشومانو ډېر واره برياليتيونه او بنه کارونه هم په ډېر درنښت او ويړ سره د دوي د ملګرو او نورو خلکو پر وړاندې یاد کړئ. ساینس دا خرګنده کړي ده، چې نمانځل او هڅول د یو انسان په سمونې کې تر بل هر خه ډېر اغېزمن دی.
- هېڅکله هم د خپلو ماشومانو پر وړاندې چا ته سپکې او سپورې خبرې مه کوي.
- د دوي پر وړاندې درواغ مه وايي. خکه دا په نا مستقیم ډول دوي ته ويل دي چې درواغ ويل کوم بد کار نه دی.
- له ماشومانو سره د منفي جملو له کارولو خخه په کلکه ډډه وکړئ. هېڅکله هم

ماشومانو ته دا لاندې جملې او یا هم ددې په خېر نورې بدې جملې مه کاروئ:
 چپ شه! غلي کښه! ته نه پوهېږي! کم عقله! خره! سپیه! چارپایه! ګیدره! چټل خوره!
 تنبله! نرښحیه! او داسې نور.

کوبنښن وکړئ چې له لاندې مثبتو او هڅونکو خبرو نه ډېر کار واخلی، لکه:
 ته هوښیار یې، زه پر تا ويارم، ته پر ماګران یې، ته ډېر بنه هلک یا نجلی یې، زما ستا خوی
 خوبنېږي، ته نام خدا ډېر پاک او ستره ګرځې، خلک ماته هر وخت ستا صفت کوي.
 او چې کله یو وړوکی شان بری هم تر لاسه کړي، نو هغه وستایي. په تېره د دوى د کاميابيو
 ستاینه او صفت یې د ملګرو پر وړاندې وکړئ. ورته داسې کلمې وکاروئ لکه: شاباش، زه
 نن ډېر خوشحاله یم، تا زما سترګې او چټې کړې.
 او که هغوي په کوم ټولګي کې او یا په کوم کار کې پاتې راغل؛ نو هېڅکله یې هم مه
 تهدیدوئ، بلکې بیا هم ور سره له لاندې هڅونکو جملونه کار واخلی:
 زه ستا د کوبنښنو درناوی کوم. په ژوند کې برياليتوب او ناکامي سره تړلي دي. خير دی
 مه خپه کېږه، یو حل بیا کوبنښن وکړه.

ستا په نظر ددې وجه خه وه؟ ددې د حل له پاره باید موبه خه وکړو؟
 زه ستا نظر غواړم. زه له تا سره خه ډول مرسته کولای شم؟
 ته کولای شبې چې په دې اړه له ما سره غوڅې خبرې وکړې.
 خپلو ماشومانو ته لاندې ګټوري جملې ورزده کړئ او کوبنښن وکړئ چې د دارنګه جملو
 کارول د دوى د ورخنيو خبرو یوه همېشنۍ او مهمه برخه وګرځې: مثلا:
 مننه، لطفا یا مهریاتي وکړئ، په سترګو، بلې، زه منونکۍ یم
 دا زما ويړ دي، تاسې ماته ډېر محترم یې، زه ستاسې کشر او تابعدار یم
 د ساعت تېرى او لوړو غوره لارې چارې:

دمخه مو وویل چې خوانان له یو اړخه ډېر زیاته انرژي لري او له بلې خوا د طبیعت او

خپل چاپېریال په برخه کې ډېر ژور فکر کوي. د دې له پاره چې د خوانانو دغه انرژي په بنه لاره ولګول شي نو هر خوان ته په کار دي چې:

لومړۍ: په سپورتې لویو کې برخمن وي او لبر تر لبه یوه خانګرې لویه د خپلې خانګرې لپوالتیا، عادت او د ساعت تېرى وسیله وګرځوی. سپورت له یوې خواستاسې د ډېر بنه صحت تضمین کوي او له بلې خوا په جسماني توګه تاسو خواکمنوی چې د خپلو ملګرو او همزولو په منځ کې پر خپل خان متکي اوسي او له هیچا خخه ونه ڈار شئ. همدا راز کېدای شي چې د یوې سپورتې لوې په برخه کې تاسې د یوه خانګرې مهارت په لاس ته راولپولو سره په محلې، سيمه یېز او نېټ او واله کچه یو پېژندل شوی شخصیت وګرځئ. د بېلګې په ډول محمد علي کيلې چې د سوک وهنې د لوې یو اوچت لویغارې و، د اسلام او مسلمانانو له پاره ډېر اوچت خدمت یوازې د دې لوې له لاري وکړۍ شو.

دويم: د لویو په برخه کې زما مشوره داده چې لومړۍ باید مور و پلاں خپل بچان له ماشومتوبه سيمه یېزو مناسبو لویو ته وڅوی او مور و پلاں، خویندو او ورونو ته توصیه ده چې خپل واره دغو لویو ته بوځئ، د هغوی د لویو سیل وکړئ او هغوی دې لویو ته وهڅوی.

درېبیم: د نورو لویو په خواکې خغاسته او کتماندو او د یوگا لویه د هر ماشوم، هلک او نجلی له پاره په خانګرې توګه توصیه کوم.

خغاسته ستاسې د بنه صحت تامين او کتماندو ستاسې د تحفظ او د تجاوز او جنګ په صورت کې خپلې موثرې دفاع ضمانت کوي. لامبو کېدای شي چې په یوه خانګرې وخت او خای کې تاسې ته حیاتي ارزښت ولري. او د یوگا لویه تاسو ته بنه دماغې تفریح ورکوې. هغه خوک چې له ماشومتوبه په لویو عادي وي د دوى پر خپل خان باور او زړورتیا تر نورو زیاته او د بنه صحت خاوندان وي. دا د هر ماشوم له پاره له ډېر و مهمو اړتیاو خخه ده چې په یو ډول سپورتې لویه کې حتما د خیل او تر خنګ یې خغاستي، کتماندو او یوگا زده

کړې یې هم ترسره کړي وي.

له موسيقى او سندرو سره مينه او لپالتيا:

د موسيقى د الاتو غبرول يا هم سندري ويـل او اتنـ کول هـغه هـنـرونـه دـي چـې نـه يـواـزـي انسـانـانـ بلـکـې حـيوـانـاتـ اوـ نـباتـاتـ هـم خـوشـحالـويـ. دـ سـايـسـسـ دـ تـجـريـوـ لهـ مـخـې هـغـهـ گـلاـنـ چـې وـرـتهـ موـزيـكـ اوـرـولـ کـېـريـ، بوـتيـ یـېـ دـېـرـ تـازـهـ اوـ گـلاـنـ یـېـ غـتـ غـتـ رـاـحـيـ. پـهـ حـبـوـانـاتـوـ کـېـ دـ موـزيـكـ دـ اـغـېـزوـ يـوهـ بـهـ بـېـلـگـهـ هـمـ بـيمـ شـپـيلـيـ تـهـ دـ مـارـانـوـ رـاـپـولـېـدلـ اوـ اـرـامـ وـيـدهـ کـېـدلـ دـيـ. هـغـهـ خـوانـانـ چـېـ دـ دـوـيـ کـومـ ډـولـ موـسيـقـيـ زـدـهـ ويـ اوـ پـهـ تـاـکـلـيـ وـختـونـوـ کـېـ تـرـ لوـسـتـنـيـ وـرـوـسـتـهـ موـسيـقـيـ الـاـتـ غـبـرـويـ دـ دـوـيـ دـمـاغـ بـهـ اـرـامـ، اوـ بـيـاـ دـ دـرـسـ ډـيلـوـ پـهـ وـختـ کـېـ بـهـ دـمـاغـيـ تـمـرـکـزـ کـوـلـايـ شـيـ. دـ موـسيـقـيـ دـ سـامـانـ الـاتـوـ زـدـهـ کـولـ هـرـ خـوانـ تـهـ يـوهـ جـلاـ خـواـکـمـنـيـ وـرـبـنـيـ اوـ دـيـ کـوـلـايـ شـيـ چـېـ دـ هـمـدـيـ موـسيـقـيـ لـهـ لـارـېـ يـوـزـيـاتـ شـمـېـرـ مـلـګـريـ پـيـداـ اوـ دـ چـېـرـوـ نـورـوـ خـوانـانـوـ پـهـ زـرـونـوـ کـېـ خـايـ وـنيـسيـ. بلاـخـرـهـ دـ دـيـ اـمـكـانـ شـتـهـ چـېـ دـ هـمـدـيـ هـنـرـيـ خـواـکـمـنـيـ لـهـ مـخـېـ پـهـ مـلـيـ اوـ نـړـيـ والـهـ کـچـهـ بـهـ شـهـرـتـ پـيدـاـکـړـيـ اوـ دـ خـپـلـ مـلـتـ دـ سـرـلـوـرـيـ سـبـبـ وـګـرـخـيـ.

موسيقى د یو ملت د پېژندنې او سالمې ساعت تېرى له پاره یوه بهترینه وسیله ده. که په عادي ژوند کې هم د موسيقى اغېزو ته پام وکرو نو په همدغه تاکلي موده کې چې خلک موسيقى اوري او یا د موسيقى سامان الات غبروي اصلا دوى له غيبت او نورو ناراوا کارونو خخه ژغورل کېږي.

دا د ډېر تاسف خبره ده چې په افغانی ټولنه کې موسيقى او موسيقى له ډمتوب او بد فعلی سره تړل شوي دي. دا په واقعیت کې زموږ د خلکو ذهنی نیمګړتیا ده. په نورو نړۍ کې موسيقى پوهان او سندرغاري دومره هڅول کېږي چې د هغوي نقش په ټولنه کې د جمهور رئيس او نورو لویانو کچې ته هم رسېږي.

په لنډه توګه سندرغاري تل د نورو د خوشحاله ساتلو له پاره خپل لاسونه او خوله ستومانه

کوي. دا هم باید ووایم چې اکثره سندرغاری د خپل هنر د ثبت او خرڅون له لارې او یا هم په مجالسو کې ده نړۍ بنوونې له لارې ډېر بنه اقتصادي امکانات ترلاسه کولای شي. په لنډه توګه خوانانو ته په کلکه سپارښته کوو چې د موسیقى د الاتو خخه د یوې الې زده کول، د غزلو ویل، اتن او نورو هنري لویو لکه ډرامې، تمیلې پارچې او نور ستاسې په ژوند کې گټور کارونه دي. د خپلې خوانۍ او حتا ماشومتوب له وخت خخه د هنر په برخه کې خپل خواک غښتلی کړئ. البته د موسیقى او هنر تر خنګ ادبیات، شعر او شاعری، رسامي، لیکګرۍ (خطاطي) او نقاشي هغه نور هنرونه دي چې دا هم له یوې خوا د بنه ذهنې پرمختګ او له بلې خوا د خانګرې خواکمنې سبب کېږي.

یوه بله مسئله چې زموږ ټولنه ورڅخه تل محرومه پاتې شوې ده، هغه د یو خوشحاله ژوند لرل دي. زموږ ډېر مشران خنداکول حتا جرم او ګناه بولي. له ماشوم سره مينه کول او د هغه اخیستل او ورسره د هغه په ژبه خبرې کول خو د اکثره میندو او په خانګرې ډول د پلرونو له پاره شرم بنکاري. دا زموږ د ټکلتور هغه منفي اړخ دی چې ورسره مجادله کول د هر افغان مسؤوليت او د خوانانو دنده ده. له ماشوم سره مينه، خنداکول او ټوکې ټکالي، ددې سبب کېږي چې دوی خپل خانونه له کورنۍ خخه جلا او په کور کې خانونه د مېلمه په خېر ونه ګنې، بلکې خپل خانونه د کور غړي او د کور په ټولو کړو وړو کې شريک او مسؤول وګنې. او بر عکس، له ماشومانو سره د مينې لړوالي ددې سبب کېږي چې ماشوم خپل خان پردي محسوسوي او د مينې له پاره نوري لارې لټوي.

زما هېڅکله هم له یاده نه وختي کله چې زه درې کلن وم، د لوړۍ حل له پاره خپل پلار په غېړ کې ونیولم او له ما سره یې وختدل. په داسې حال کې چې زه په یوه منوره، علمي او ديني کورنۍ کې زېږيدلای یم؛ خود چاپېږیال غلط رسم او رواج زه د ماشومتوب له هغې مينې خخه محروم کړي وم، چې باید زما پلار، ورور او نورو خپلوا نو ماټه د ژوند له لوړۍ وخته راکړې واي. او دا د همدي مينې او خنداکمنې ممکن د دې سبب ګرځیدلای و

چې زه تر ډپرو کلونو پورې گونه ناستي او شرمندوک خوان و م. البته دې کار کلونه واخیستل چې ما په خپل ژوند کې دغه نیمگړتیا تشخيص او له هغې سره د فعالې مبارزې له لارې تريو خایه د هغې پر سمولو بريالي شوم.

يوه بله خبره چې کول یې اريں بولم، هغه د ماشومانو له پاره د ماشومتوب د چاپېریال او ماحول تيارول او دوى ته د ماشومتوب ازادۍ ورکول دي. ماشومان باید پرېښودل شي چې دنيا او خپل چاپېریال درک او وېېژني؛ خو زموږ په ټولنه کې ډپر پلرونې، ميندي او نور خپلوان چې په دغه رازنه پوهېږي، دوى له ماشومانو خخه د غټانو په خېر غونښتنې او هيلې لري، او غواړي چې د دوى ماشومان دې هم کتې متې د غټانو پيروي وکړي. حتا چې خینې پلرونې خو په دې برخه کې دومره افراطي او جدي شي چې ماشومان بیا د ماشومتوب روا او سالمو لوړو ته هم نه پرېږدي، دا خو لا خه کوي چې یو ماشوم دي بیا له نورو ماشومانو سره لوې وکړي.

د خینو پلرونو په اند بیا د ماشومتوب یوازنې بوختيا باید په جومات کې سبق ویل او لمونځ کول وي او بس. زه په داسې حال کې چې د اسلام د مقدس دین ژوره زده کړه او منظم جومات ته تګ د یو ماشوم په سالمه روزنه کې بشپړ اغېزناک او ګټور بولم؛ خو په داسې جامده توګه د اسلام فشاري ترزیق کول نه یوازې د هغه ماشوم په ګټه نه، بلکې چې دا به له اسلام سره هم بنه سلوک نه وي. په داسې حال کې چې الله جل جلاله ماشومان له خینو شرعی احکامو او وجایبو خخه معاف کړي دي، ولې موږ په زور خپل ماشومان مجبوروو چې په ډېره وچې توګه اسلام بې له دې چې پرې پوه شي قبول کړي. په داسې حال کې چې د اسلام مقدس دین دومره یو اوچت او عالي اجتماعي نظام دي که په رښتينې معنا خوانان پرې په هر اړخیزه توګه وپوهول شي؛ نو د هغې بنېګنې او ګټې به د دې سبب وګرځي چې خوانان به په پرله پسې توګه او عملا د اسلام د مقدس دین په منلو او نورو ته د هغه په تدریسولو کې لا بنه فعاله او اغېز منه ونډه واخلي.

خبره مو د لویو او ساعت تپریو کوله، ساینس دا خرگنده کړې، هغه ماشومان چې په وروکتوب کې د رنګارنګ لویو او ساعت تپرو له بېلاښلو سامان الاتوسره روږدي وي، د دوي ذهنی پرمختګ تر هغو ماشومانو چې له داسې شیانو خخه بې برخې وي او چت او د استدلال کولو خواک یې زیات وي. همدا دلیل دی چې اوس په بهرنیو هېوادونو کې د ورو ماشومانو روزنټونونه د لویو په خورا زیاتو سامان الاتو سمبال دي. هغوي خپل ماشومان له بېلاښلو چلنځونو سره مخامنځ کوي، ځکه چې هر چېلنځ د ماشوم او حتا د لویانو د ذهنی تنبیه او پرمختګ له پاره ډېره مرسته کوي. حیف!! که له یوې خوازمود د خلکو اقتصادي ستونزې او د ژوند ناموزون شرایط ددې لامل شوي دي چې زموږ کوچنيان د لویو د بېلاښلو وسایلو او حتا په ماشومتوب کې د زده کړې له اړینو او مناسبو لوازمو خخه هم بې برخې پاتې شي. . په داسې حال کې چې په غربی نړۍ کې یوه منځنۍ کورنۍ په کال کې په زړګونو ډالره د خپلو ماشومانو د لویو پر سامان الاتو لګوي، خو په تاسف سره موږ بیا د خپلو ماشومانو له لاسونو خخه هغه کلې، ډانګۍ، بیتی او لیندې هم په زوره اخلو، چې هغوي په خپل ډېر ساده نوبت سره د خپلې ساعت تپری له پاره تیار کړي وي.

څینې خلک خو خپل ماشومان له نورو ماشومانو خخه لري او ګونبې را لویوی، چې دغه ډول مسايل د یو ماشوم په ژوند کې ډېر منفي اغېزې پرېباسي. ځکه موږ له نورو ماشومانو خخه د خپل ماشوم په جلاکولو سره هغه ته پر نورو باندې د اعتماد نه کولو درس ورکوو. په داسې حال کې چې ممکن د هغې دکورنۍ اصلې موخيه دانه وي، ولې دا د دې وضعې یو تر ټولو عمده منفي اغېز دي، چې دا بیا زموږ د ماشومانو تر منځ او بالاخره زموږ په ټولنې کې د انسانانو تر منځ د بې اعتمادی لار برابروي. په دې مسئله پوره پوهېدل هغو هېوادوالو ته چې یواحې په افغانستان کې یې ژوند کړي وي او د بهرنی نړۍ او نورو انسانانو چلنډ یې له خپلو ماشومانو سره نه وي کتلامې، یو خه ستونزمنه برېښې چې هغوي چېږي هم د داسې یو محیط تصور وکړي چې ماشوم ته په کې د ماشوم په سترګه کتل کېږي او له

ماشومتوب نه د خوند اخیستو په موځه هغه ماشوم ته هر ډول د لویو او ساعت تپرویو او لوړنیو زده کړو شرایط برابرول کېږي. زه په دې برخه کې د خپل خان مثال راوړم. زه چې کله ماشوم وم، نو دا خو لاپرېرده چې مور او پلار راته د لویو سامان الات واخلي، حتا ما او زما د کورنۍ نورو ماشومانو ته ددې اجازه هم نه وه چې مور دې له نورو ماشومانو سره یو خای لوېي وکړو. خو که کله به مو بیا په خپلو کې هم لوېي کولي، نو هڅه به مو دا وه چې مشر بابا او یا پلار مو ونه ګوري او که نه نو بیا مو خیر نه و. زموږ د مشرانو له نظره د ماشومتوب کلیوالې لوېي هم جرم او ګناه ګنل کېډي.

۲۴ - بنوونکو ته لارښونې:

لکه خومره چې د مور او پلار او کورنۍ رول د یو څوان د شخصیت په جوړېدنه او پرورنه کې ارزښتمند او موثر دی همدا راز د بنوونکو او د مکتب د ادارې رول د زده کوونکو د شخصیت په جوړونه او پرورنه کې موثر او مهم دی. متاسفانه تر او سه زموږ ډېر بنوونکي او اداره چېان له دې کبله د شخصیت د جوړېدو، پرمختیا او موثریت په اړه او همدا راز په دې برخه کې د بنوونکي د رول په اړه معلومات نه لري؛ نو ډېر خله دasicې شوي او ګېږي چې استاد په نالرادی او لاسوری توګه د شاګرد په اړه دasicې کارونه کوي او یا شاګرد په دasicې توګه توهینوي چې د هغوي شخصیت او احساس ته جدي صدمه رسوي. د دې له پاره چې بنوونکي لوړۍ د موضوع په ارزښت پوه او بیا په دې اړه مناسب اجرات وکړي؛ نو په دې اړه لاندې لارښونې وړاندې کوو:

۱ : بنوونکي باید څانونه د شخصیت په جوړونه، د هغې په ارزښت، د هغه عوامل چې شخصیت ته ناګټور او یا ضرر رسونکي دي، څانونه وپوهوي. چې په دې اړه معلومات ترلاسه او دامکان په صورت کې د دې رشتې د متخصص نه معلومات تر لاسه کړي.

۲. بنوونکي باید شاګردان د خپلو بچو په خير وروزې.
۳. بنوونکي باید د پوره حوصلۍ او ذغم لرونې وي.
۴. بنوونکي باید د هر شاګرد ځانګري ضرورتونه درک او د هغى په برخه کې د شاګرد سره لازمي همکاري وکړي.
۵. بنوونکي باید د هر شاګرد د کورني حالت په اړه پوره او اوړنډ معلوماتونه ولري، تر خو د هغى په رڼا کې د هر ماشوم ځانګري ضرورتونه تشخيص او ورته لازمه رسیدګې وکړي.
بنوونکي باید د شاګردانو رازونه په مناسبه توګه وساتي، تر خو پري د شاګردانو اعتماد زیات شي، او د ضرورت په وخت کې شاګرد استاد ته خپل اوړنډ ستونزې وویله شي.
۶. بنوونکي باید د شاګردانو د پلرونو او کورني سره دوامداره اویکي ولري، او د کورنيو غوي د شاګردانو په کړو وړو خبر کړي.
۷. بنوونکي باید وخت په وخت د شاګردانو پلرونه راوغواپي او ورته لازم معلوماتونه او لارښونې ورکړي.

اووم خپرکۍ

د ژوند پړاوونه، د فعال او اتوماتیک ژوند

۲۵ - د انسانی ژوند پړاوونه او د هغوي د غني کېدو اغېزمنې لارې:
د هر انسان ژوند درې پړاوونه وهي. د پیوستون پړاو، د خپلواکۍ پړاو او د اجتماعیت پړاو.

لومړۍ: د پیوستون پړاو:

د پیوستون پړاو له ماشومتوب خخه پیلېږي او د خپلواکۍ تر پړاو پوري رسېږي. په دې مرحله کې (فردي کاميابي) مهمې دي. او دا کاميابي ددي سبب کېږي چې هغه فرد ژر او په اغېزمنه توګه د خپلواکۍ پړاو ته انکشاف وکړي. لاندینې عوامل ددي پړاوو په کاميابي کې اغېزمن دي:

۱. پلان شوی او با تدبیره ژوندکول (**Proactive life style**)
۲. د هر کار له پیل خخه باید د هغې پایله په پام کې ونیول شي. یعنې هر کار ته چې ننوئه، باید په دې ډاډمن او سې چې هغه به بشپړوئ.
۳. باید د خپل ژوند په چارو کې لومړیتوبونه او نظم، مراعات او عملی کړئ.
هر خومره چې تاسې دغه اصول په پراخه توګه په پام کې ولري، او په منظمه توګه یې رعایت کړئ، هماګومره به تاسې په کاميابه توګه د خپلواکۍ مرحلې ته ژر او برياله ارتقا وکړئ.

دوبم: د خپلواکۍ پړاو:

دا مرحله د پیوستون پړاو له پای نه پیل او د اجتماعیت تر مرحلې پوري رسېږي. په دې

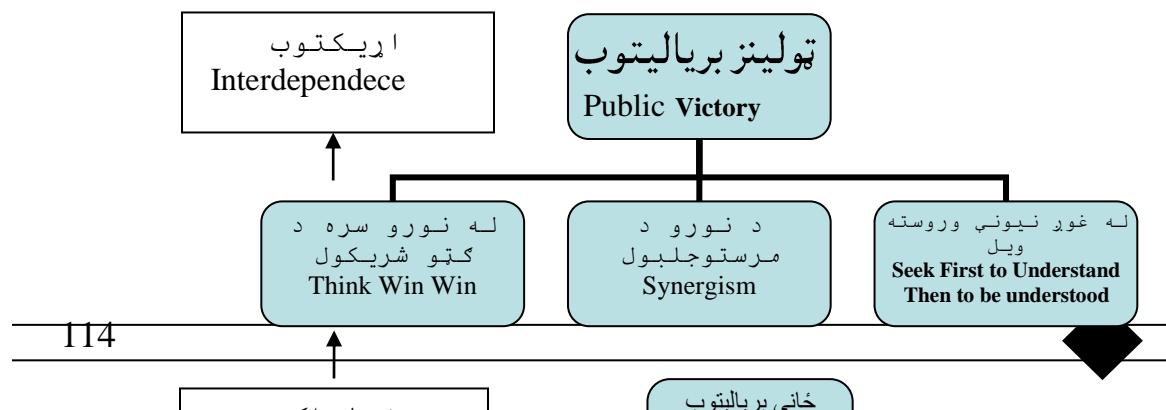
مرحله کې عامه پیروزی د انسان اساسی موخه جوړوي. د ټولنېز بری له پاره د نورو اعتماد او ملاتر د پوره بریالیتوب بنسته جوړوي. نو په خپلو ټولو کړو کې د نورو خیال ساتل اړین دي. یعنې ټول کارونه باید داسې ترتیب شي چې په هغې کې یوازې ستاسې ګټې نه، بلکې د نورو ګټې هم په پام کې نیول شوي وي، چې دې ته **Win/Win Situation** هم وايې.

ددې مرحلې خینې ځانګړتیاوې:

۱. لوړۍ نورو ته غور نیول او هغوي ته ارزښت ورکول، او بیا ورته خپله خبره کول.
(ددوو غورونو او یوې ژې خدایي حکمت لږ ویل او ډیر اوږیدل دي. م، م)
بنه خبره داده چې هر انسان باید دوو غورونه او یوه ژبه وکاروی. ددې له پاره چې نور تاسې ته غور ونیسي، نو لوړۍ باید چې تاسې هغوي ته غور ونیسي. د همدي موخي له پاره لوی الله جل جلاله مور ته دوو غورونه او یوه ژبه راکړې ده.
- ۲: د نورو ملتیا راجلبوں: باید کوبنښن وکړئ چې خپل ټولو کارونه له نورو سره په تفاهم کې تر سره کړئ او د هغوي ملاتر په خپلو چارو کې تر لاسه کړئ.
ددې پورته موضوعاتو په پام کې نیول او عملی کول به تاسې درېیمې مرحلې ته لا بنه چمتو کړي.

درېیم: د اجتماعیت یا اړیکتوب پړاو:

په دې مرحله کې تاسې د ټولنې له نورو غړيو سره یو ځای د ټولنې د بهبود او پرمختګ له پاره کار کوي.

له بنکته نه پورته، لورته د ژوند بېلاپلې دورې

۶ - سنجولې که اتوماتیک ژوند Active or AutomaticLife

که مو خیال کری وي، موږ ټول په خپل ژوند کې کارونه ددې پر ئای چې د عقل، سنجش او ارادې او هود له مخي تر سره کړو، دېرکارونه په اتوماتیک ډول تر سره کwoo. د بېلګې په ډول دا زموږ عادت گرځدلای چې سهار پاخېرو او خپل ورځني کارونه بې له دې چې د پې فکر وکړو تر سره کwoo. په دې برخه کې کله کله دومره افراط ته هم ورسپېرو، چې د موټر ډريوري هم چې يو حساس او خطرناک کار دی، هغه هم راخخه اتوماتیک شي. که مو پام کړي وي، چې کله يوې اشارې ته دېر موټري ولاړي وي، نو که يو يې په سهوه کي حرکت وکړ، نو دا نور ټول هم ورسره بىلدې چې اشارې ته وګوري، ورسره سم حرکت کوي. دا د اتوماتیک ژوند يوه بنه بىلګه ده. دا اتوماتیک ژوند زیاتره د دېر و خطرناکه پايلو

سره تړلې وي. که مور خپل ژوند په فعاله یا سنجولي توګه پیل کړو ، نو د خپل ژوند ډېرې نیمګرتیاوې به مو راکمې کړې وي.

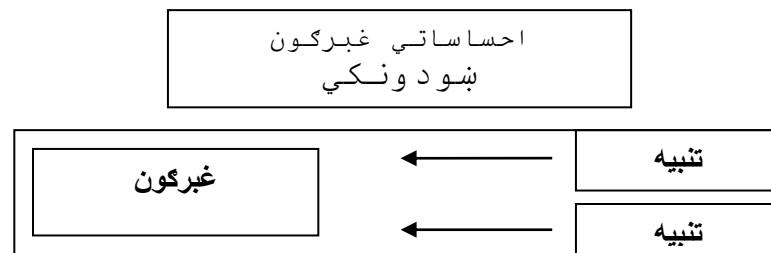
انسانان په خپل ژوند کې همېش له چلنجنو سره مخ کېدونکې دي. هر چلنچ انسان اړیاسې چې له دوو حالتونو خخه یو غوره کړي. یا به عمل کوي او یا به پري عمل کېږي. یعنې یا به فاعل وي او که نه نور به پر هغه خپل عملونه تحميلوي. نو بنه به دا وي چې تاسې دیو عمل کوونکې شئ نه دا چې د بل چا د عمل له پاره د مفعول حیثیت ولرئ. نو اوس دا په افغانانو پوري اړه لري چې د خپل هېواد د خپلواکۍ، ودانولو او پرمختګ له پاره عمل کوي، او که غواړئ چې د تل له پاره د نورو گاونډپيو هېوادونو د تهاجمونو له پاره د مفعول حیثیت ولرئ!

د افغانستان له ستونزو یوه ستونزه همدا ده چې خلک یې د خپل هېواد له پاره د تدبیر نیولو پر ئای تل د پرديو د تجاوزونو بنکار شوي. دوی همېشه د یرغلګرو پر وړاندې قرباني ورکړي او په ډېرو قربانيو یې خپل هېواد ازاد کړي دي، خو له دي کبله چې بیا یې خپل وطن ته شاکړي ده، نو هېواد یې وروسته پاتې شوی دي او په همدي وجه یو خل بیا د نورو د تېريو او بنکېلاک هدف ګرځېدلاي دی. که مو فکر کړي وي، نو افغانان تل په دي وبارې چې د دوی ملت یو جنګيالي ملت دي. هو دا یوه ربنتیا خبره ده چې افغانانو همېشه د بهرنیو یرغلګرو پر وړاندې ډېرې قرباني ورکړي او همېش یې د خپل هېواد له ازادی خخه په نره دفاع کړي ده. اما دا هم باید ومنو چې افغانانو هېڅکله هم دا هوبنياري نه د کړي، چې له ازادی نه وروسته خپله ملا وترې او خپل هېواد دومره اباد او پیاوړي کړي چې بیا پري بل خوک د یرغل کولو توان ونه لري. افغانانو ته زما پیغام دادی چې مور ته دا پکار دي چې اوس نو باید یو هوبنيار ملت هم شوو. او په دي فکر وکړو چې خنګه کولای شو دا خپل هېواد په ګله یو خل داسي مرحلې ته ورسوو چې خوک پري نور د یرغل کولو توان ونه لري.

۲۷ - د عمل او غږګون ډولونه:

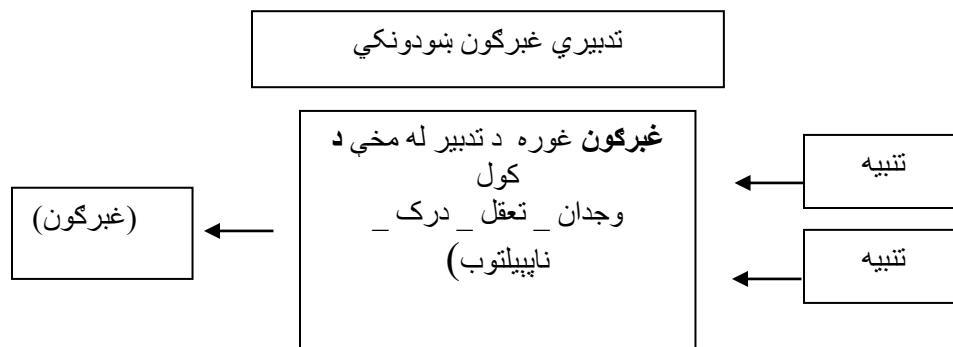
انسانان همېشه د یو ژوندي موجود په صفت د خپل بقا په خاطر په خپل چاپېریال کې د هر ډول پېښو پر وړاندې غږګونونه بنېي. چې دغه غږګونونه په دوه ډوله دي، چې یو ډول یې تدبیري غږګون دي، چې په هغې کې انسانان لوړۍ د یوې پېښې پیش بینې کوي او د پېښې د پېښيدو نه مخکې خپل خان ورته چمتو کوي. چې دي ته سنجولي يا **Proactive** غږګون وايي. او بل ډول یې هغه غږګون دي، چې انسان یې د یوې پېښې د پېښيدو پر مهال د هغې په وړاندې یو سملاسي غږګون ته چمتوالي نيسې چې دي ته **Reactive** غږګون وايي.

خوانان باید پر دي پوه شي چې انسانان د محیطي پېښو یا گواښو پر وړاندې تدبیري او یا احساساتي غږګون بنېي. هغوي چې د احساساتي غږګون خاوندان دي، دوى د **Reactive** په نامه یادېږي. دا ډول وګري د ټولنې اکثریت جوړوي. د تنبهاتو پر وړاندې داسې غږګون بنېي چې په هغه کې نور اړخونه او فکتورونه لکه وجودان، تصور، درک او ناپېيلتوب په پام کې نه نيسې.

له بلې خوا هغوي چې د تنبهاتو په مقابل کې خپل غږګونونه د وجودان، تصور، درک او ناپېيلتوب په رنا کې برابروي، دوى د **Proactive** په نامه یادېږي. نو ددي خلکو پړکړې زیاتره پر تدبیر ولاړې وي، او پړکړې یې هم بنایي ګټورې وي. نو په دي وسیله له

خوانانو نه هیله کوو چې په خپلو پرېکرو کې له **Proactive** رول خخه کار و اخلي او د غبرګون خخه ډډه وکړي.

نو ددي له پاره چې مو خپل خوانان د راتلونکې له پاره په بنه توګه چمتوکړي وي، نو دادی دغه کتاب هم په **Proactive** توګه د خوانانو د بني روزنې او بنه شخصیت د لرلو له پاره وړاندې کوو.

یادونه: عکس العمل **Responsability** وايې. چې له دوه کلمو **Responsability** او **Ability** نه جوړ شوي دي. یعنې هر انسان ددي وړتیا (**ability**) او خواک لري چې خپل عکس العمل (**Response**) کابو او کنترول کړي او هغه د تعقل، وجدان، درک او بېطرفي له مخي تنظيم او ترتیب کړي. په افغانی کلچر کې د عکس العمل بنه کنترولول ستایل شوي او هغوي چې د حوداثو پر وړاندې بې حوصلې او غم غوسه زغملاي شي د خلکو له خوا تقدیرېږي.

۲۸ - انساني سلوک او پر نورو ې اغېزې:

۱. کوښن وکړئ چې دورخې لړو تر لړه یو تن د ناخاپه بنه چلندا او بنه سلوک په کولو سره خوشاله کړئ او وي خندوی. که بل خه مو په وس پوره نه وي پر یو چا مثبته تبصره وکړئ. د بېلګې په توګه: تاسې خو یو پوه، سپېڅلي، ربستيني، مېلمه پال، اغېزمن، خدمت گار، سړۍ یا بنځه یې. دغه ډول تبصرې به دخلکو مینه له تاسې سره زیاته کړي.

۲ دبدو خواب په خو ډو ورکړئ. که خه هم دا خورا ستونزمن کار دي، خوکه یو خل

موددي خوند ولید، نو بیاپی کول اسان او ډېرخوشالو نکې دی. د بلګې په ډول که یو خوک تاسې ته په غوشه شي او بدې خبرې کوي، تاسې ورته وختاندئ او ورنه بخښه وغواړئ، نو بیا وګورئ چې هغه سړی به خومره ستاسي قدر او عزت کوي. غواړم په دي برخه کې خپله یوه تجربه له تاسې سره شريکه کرم:

زه په (۱۳۸۱) لمريز کال کې له امريکې نه افغانستان ته راغلم له خپل کلې خخه مې یو تن د محمد اصف په نوم له خانه سره د ډريور په توګه کابل ته بوت. اصف یو تند خویه هلک و. تاسې ته معلومه ده چې په کابل او جلال اباد کې ډېر ډربوران اصول او قوانین نه مراعاتوی، یو له بل نه مخکې کېږي. په کابل کې خوخلی له داسي پیښو سره مخ شوم چې د مقابل ډرایور او اصف جان تر منځ به شور ماشور جوړ شو. له عادت سره سم به اصف موټر ودراوه او له موټر نه به راکوز شو او هغه بل ډريور ته به یې واسکت وویست او د جنگ بلنه به یې ورکړه. اصف یو دوہ جنګونه وکړل. زه حیران پاتې و م چې خه باید وکړم. له یوی خوا د وطن رواج حکم کاوه چې زه باید په جګړه کې برخه واخلم او له اصف سره په جګړو کې مرسته وکړم، او هغه بل کس ته وهل او ټکول ورکړم. که خه هم چې زه به په کې ټکول و خورم، خو باید د اصف پلوی وکړم، ولوکه اصف به پړ هم و. که دا کار ونه کړم، نو دا خو د کلې د دود له مخې بې غيرتي ده. له بلی خوا زه یو لوستی شخص و م. جنگ کول بیا په تېره د لوستی وګړي له پاره ډېر شرم دی. نو زه ددې دوو په منځ کې هک حیران پاتې و م. ما تر ډېر سوچ وروسته اصف ته وویل: که زما منې نو زه درته یو چل نښيم. هغه راته وویل چې ووایه خه چل دی؟ ما ورته وویل (بل څل چې ستا مقابل ډريور درته په غوشه شو، نو ته ورته وختانده. که هغه بنکنڅلې هم کولې ته ورته لاس پورته کړه او سلام ورته ورکړه، او مسکى شه، او بیا وګوره چې خه کېږي). یو ساعت لا تېرنه و چې په یوه څلورلاړې کې د اصف جان موټر له یو بل موټر سره پوز په پوز شو. ګناه د اصف جان وه، هغه بل ډرایور ډېر په غوشه شو او په کنڅلويې پیل وکړ. ما اصف

وسکونیاه، هغه پوه شو او هغه بل ډرایور ته یې وختنل او بیا یې ورته سلام وکړ. د اصف په دې عمل هغه ډرایور حیران پاتې شو، نه پوهېدله چې اوس خه وکړي. په منله رابنکته شو د اصف ډېرې یې ونیوله او بښنه یې ورنه وغونښه. سره له دې چې د اصف جان حق هم نه و، هغې ډربور نور موږونه ودروول او اصف ته یې لاره پرانسته چې ولاړشي. خو شپې وروسته اصف جان راته وویل: (ډاکترصیب! ډېر خیر یوسې. زه خو دې له پوره مصیبت نه خلاص کړم. زما خو به په اونی کې ضرور یو جوړه جامې په جګړو کې شکېدلې. زه اوس پوه شوم چې خه باید وکړم.)

د غوسي په مقابل کې نرمي، خندا، او سلام د جنګ جګړې د مخنيوي او د خپل مطلب دلاسته راولو او عزت ساتلو یوه اسانترینه لاره ده. زه غواړم چې تاسې هر یو پورتني مطلب په خپل ژوند کې عملی کړئ، او نورو ته یې هم توصیه وکړئ. خندا او بنه خوی چې د الله جل جلاله ستنه او غوره ورکړه ده، هر خای کې په مناسبه توګه وکاروئ. ګڼې یې بې حسابه او ډېرې خوندوري دي.

کله چې په ۱۳۸۴ لمریز کال کې زه بیا له امریکې خخه افغانستان ته راغلم او دا حل مې یو بل کلیوال سعدالله جان له ئان سره د ډرایور په توګه ګرځاوه، سعدالله جان له ما سره جلال اباد او کابل ته ولاړ. زما د خندا، سلام او موسکا خو بېلګې چې سعدالله جان وکتلې، هغه هم حیران پاتې شو. په لاره او دفترونو کې به عسکر ولاړ وو چې د موټرو تلاشی به یې اخستلي، او یا به یې موټري دنه نه پريښو دلې. سره له دې چې زموږ موټر تر نورو ډېرې زور هم و خو چې کله به موږ دغه تلاشيو او پيره دارنو ته ور ورسېدو، نو زه به ورته له لري نه موسکي شوم، او لاس به مې ورته د سلام په دود پورته کړ. دا به ډېر خل ددې سبب شو چې هغه عسکر به هم سلام وکړ، او زموږ موټر ته به یې بې له تلاشی اجازه ورکړه چې لاړشي. که خه هم دا موضوع سعدالله جان ته په زړه پورې او د خندا وړ وه، خو له ما سره یې دوه نظرونه پیداکړل:

يو خو دا چې د افغانستان ټول وګري دومره ترڅه دي چې خندا او موسکا خو د هېچا پر مخ نه ليدل کېږي. او دغه بېچاره عسکر خو بیا هېڅ ددي تمه هم نه کوي چې دوي ته دي خوک موسکي شي، او يا دي ورته سلام وکري، حکه چې ډپر موټر لرونکې خو قوماندان او جنگسالاران دي، چې عسکر ورته انسانان هم نه بنکاري. او نور پاتې خلک خو هسې چې په وچه تراخه دي، او خندا او سلام هم ورنه د زمانې څېړو له ياده ويستلي دي. دوي ته زه یو لوستي، په بنه لباس ملبس او شتمن سړۍ بنکارېدم نو بیا خو زماله خوا دوي ته سلام اچول او موسکا د الله جل جلاله نعمت برېښېده، نو بیا خو د تالاشي کول چې د دوي یواخیني صلاحیت و، هغه به یې پرینسوند او پر خای به یې د چایو ست او سلا هم کوله. دا زموږ له پاره یوه بنه وسیله وه چې له بېځایه تالاشیو او سرخوبوي نه یې خلاصولو. دا مثال مور ته دا واقعیت راپه ګوته کوي چې زموږ ټولنه نه یوازې دا چې د موسکا او خندا له نعمت خخه محرومه ده، بلکې سلام اچول چې د اسلام یو رکن دي، افغانان له دي نعمت نه هم بې برخې شوي دي. نو زه تاسې خوانانو ته توصیه کوم، چې د خپلو خلکو او په ځانګړي ډول د کشرانو او غربانو سره موسکا او خندا شريکه کړئ او دوي ته په سلام اچولو کې لومړي شئ. دوي به له تاسې خخه خوشاله او ستاسي به لا زيات عزت او قدر وکري.

اتم څېرکۍ

خوانان، د دوي ورتیاوې او مسوولیتونه

۲۹ - ورتیاوې او مسوولیتونه:

لكه خرنګه چې پاک خدای جل جلاله انسان (اشرف المخلوقات) پیداکړي او هغه ته یې د دنيا پر ټولو موجوداتو تسلط او برتری ورکړي ده؛ نو د دي تر خوا یې انسان په دي هم مکلف کړي چې د بنو او بدرو تر منځ توپیر وکري. بنو ته بنه او بدرو ته بد ووایي. د بنو ملګر توب او د بدرو مخالفت وکري. صلاحیت او مسوولیت د یوې سیکې دو همخونه دي.

صلاحیتونه بې له مسؤولیت خخه د جنایاتو لامل گرخی. چې بنه بېلگه يې زموږ په هېواد کې له تېرو دېرسو کلونو راهیسې د جنگسالارانو او د اوسمهال دولت خپل سري ده. او مسؤولیتونه بې له صلاحیتونو نه د ناکامۍ او نا هیلی لامل کېږي. لکه په دې وروستيو کلونو کې چې افغانان ورسره مخ شوي دي.

خوانان او مسؤولیتونه يې:

د خوانانو عمدہ او لوړنې مسؤولیتونه خه دي؟

د خوانانو عمدہ مسؤولیتونه په لاندې ډول خلاصه کېږي:

۱. سالمه تربیه او نا ارادی زده کړې

۲. خان پېژندنه

۳. سالمه او بشپړه زده کړه

۴. د شخصیت جورپذل

۵. د ژمنې او با مسؤولیته کورنې تامین

۶. د هېواد او هېوادوالو د چوپر او پرمختګ په برخه کې په خرګند ډول له مسؤولیته ڈکې ونډې اخستلو سره يو بنه، ګټور او ټولنېز شخصیت جورپذل که خه هم هر خوان ممکن تر ډېره ځایه له دغو مسؤولیتونو خخه خبر وي او د هغې د سرته رسولو په برخه کې تر ډېره ځایه هله څلې هم تر سره کوي، خو غواړو چې په دې کتاب کې دا مو ضوعات د یوې فعالې زده کړې په توګه د خوانانو د بنې لارښوونې په موځه په هر اړخیزه توګه و څېرو.

۳۰ = وخت، هر خه پر خپل وخت او د وخت پر ځای کارول:

وخت د انسان په ژوند کې يوه ډېره ارزښتمنه شتمني ده. خو متاسفانه ډېر محدود کسان دي، چې د وخت پر ارزښت پوهېږي او سمه ګټه تري اخلي. د نړۍ یو زیات شمېر خلک دغه ارزښتمنه شتمني په ډېره بې ارزښته توګه له لاسه ورکوي.

وخت ته د ارزښت نه ورکولو او پر خای یې د ناسم کارول دوه اساسی لاملونه لري. لومړی دا چې وخت کوم ټاکلی قیمت او اُنې نرخ نه لري. د وخت ارزښت او قیمت هغه مهال خلکو ته معلومېږي چې له لاسه یې وتی وي. د بېلګې په توګه له ما سره څلور داسې چلوونکي (ډربوران) ول، چې دوى یا بیخي زده کړې نه وي کړې او یا یې هم زده کړې نیمګړې پریښې وي. سره له دې چې ما دوى ته د زده کړې کولو او بشپړولو پوره امکانات او شرایط برابر کړل؛ خو دغه مهال له دوى سره نه هغه پخوانی حوصله پاتې وه او نه هم حافظه، نو په دغو څلورو کسانو کې یو هم له دغو امکاناتو او شرایطو څخه موثره ګته ونشوه کړای.

د وخت په ارزښت د لاندې خوبېلګو تر لوستلو وروسته بنه پوهېدلاي شو. که د یوې الوتکې پیلوټ په هوایي ډګر کې د الوتکې د کښته کېدو پر مهال یوازې یو خو ثانیې بابیزه وګني او اهمیت ورنه کړئ؛ نو خامخا به له یوې بلې الوتکې سره تکر کوي، چې د لویو زیانونو سبب به شي. همدرانګه که د دوو موټرونو له چلوونکيو څخه یوې له بل څخه د مخکې کېدو په وخت کې یوازې خو ثانیې بې غوري او تنبلې وکړي؛ نو شونې ده چې په پایله کې یې د دوو موټرونو تکر او د خوکسانو مرګ ژوبله رامنځته شي. له دې بېلګو څخه بنه درک کولای شو، چې وخت خومره قیمتی، او ارزښتنګ دی. له وخت څخه مناسبه او موزونه ګټه اخیستل هم خانګړې هوبنیاري غواړي.

د انسان په ژوند کې د بېلابېلو کارونو او چارو ترسره کولو له پاره بېلابېل وختونه ټاکل شوي دي، په دې معنا چې که ځینې کارونه په خپل وخت کې ترسره نه شي؛ نو بیا یې وروسته او بې وخته ترسره کول ستونزمن او زیاتره ناشونې وي.

د ماشومتوب په دوره کې بایدې دې چې دینې او ابتدایي زده کړې ترسره شي، همدغه دوره د نېکو او غوره اخلاقو د زده کړې هم ده. په همدي دوره کې باید ماشومانو ته د بنو زده کړو په اړه ډېرې پاملنې وشي.

د تنکی خوانی په دوره کې لومړنۍ زده کړې، په جومات کې دیني زده کړې، بنو او نېکو اخلاقو زده کول، له مهمو او ضروري کارونو خخه ګنل کېږي. خوانان باید په دې دوره کې د زده کړو په برخه کې سالم رقابت کولو ته وهڅول شي. مور او پلا، کورنۍ او بنوونکي باید خوانان دې ته وهڅوي چې په بنوونځي کې د اول نمره ګي له پاره له یو بل سره سیالي وکړې. سربېره پر دې خوانان باید په دې وخت کې بدنباله ورزش او د موسیقى الاتو زده کړې ته وهڅول شي.

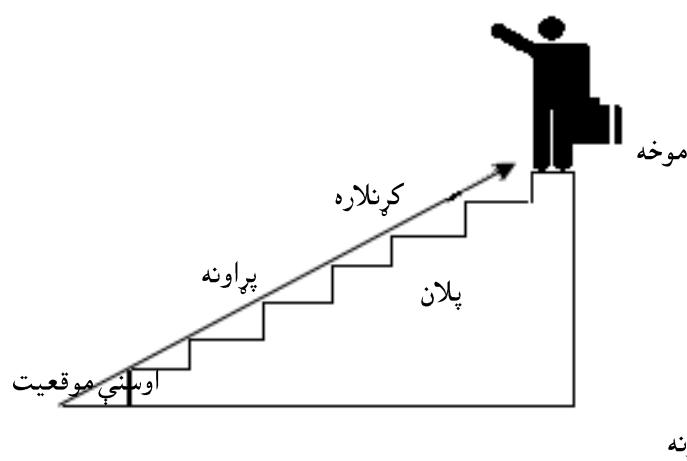
ممکن موسیقی زموږ په ټولنه کې د یو شمېر خلکو په نظر غوره نه؛ بلکې یو منفي خیز اوسي، خو موسیقی هم د ژوند د نورو څیزونو په خبر کېدای شي چې په منفي توګه او یا هم مثبته توګه استعمال کړای شي. دا به بنه وي چې زموږ خوانان پر دې وپوهول شي چې د موسیقى زده کړه او په مناسبه توګه یې استعمال نه دا چې شاید ګناه نه وي؛ بلکې یو بنه کار وي.

د لویو خوانانو له پاره دا ضرور ده، چې له یوې خوا خپلې ورخنی زده کړې په منظمه او موثره توګه پر مخ یوسې؛ خو ددې تر خنګ باید د خپلې ټولنې په اړه نورې اړوندې زده کړې، لکه سیاسي، اقتصادي او اجتماعي موضوعات هم باید زده کړي. خپل وطن تاریخ، کولتور او مقدسات باید وپېژني او خپله ټولنه په سیمه کې وارزوی. د خپل هېواد او ګاونډیو هېوادونو د ګټو په اړه او د هغو د حیله ګرو پالیسیو په اړه ځان پوه کړي. زموږ د ټولنې موجوده غټ مشکل دا دی چې زموږ زیات خلک د ګاونډیانو په حیلو او مکاریو نه پوهېږي، او په احساساتی توګه د هغو د توطیو بنکار کېږي، چې د اسلام، پښتو، درې، شعیه ایزم او نورو توطیو په کارولو سره زموږ خلک په خپلو منځو کې له یو بل سره جنګوی. نو زموږ خوان نسل ته دا په کلکه په کار ده چې د خپل هېواد ګټې او سیاسي ضرورتونه وپېژني او دخپل هېواد په مقابل کې د سیمې د هر هېواد پر توطیو او د سیسو ځان پوه کړي.

۳۱ - ژوند د یوې موځې له پاره :

ژوند یوه اوږد او ار زښتنګ بهير دی. هر خومره چې له خوانی خخه خان دې بهير ته بنه چمتو کړئ، هماګومره به تاسې په خپل راتلونکې اوږد ژوند کې لا ډېر اسوده، کامیاب او د وياپلي ژوند خښستان يې. د دې له پاره چې په بنه توګه د راتلونکې ژوند او ننګونو ته چمتو اوسي، نو باید خپل خان ته کلکه پاملننه وکړئ. او د خپل شخصیت په جورونه او روزنه کې اړین او لازم فرصتونه له لاسه ورنه کړئ.

غواړم تاسې ته په دې اړه سپارښته وکړم، چې د ژوند په ټولو چارو کې خان ته روښانه هدف، با تدبیره پلان او ثابته کړنلار (تکتیکونه) غوره کړئ او په دې برخه کې د پرمختګ د پوهېدو له پاره خانګري پراونه (**Mile Stones**) وټاکۍ چې په دې توګه خپل پرمختګ او شاتګ وارزولي شئ. د هر کار د سالم او په سمه توګه تر سره کولو له پاره يې باید لاندې درې شیان روښانه شوي وي:

× × × × × ×

۱. یوه روښانه او ټاکلې موخيه (څه غواړم?)
۲. ټاکلې وخت (یعنې کله باید دا کار سر ته ورسوم?)
۳. د موخيې له پاره معیارونه یا ځانګړنې چې په انګلیسي ژبه کې ورته **quality** او دغې پروسې ته وړ خارنه **quality control** وايي.

دغه ځانګړنې باید چې د هري موخيې په اړه مخکې د مخکې نه تثیت وي. هر خومره چې دا ځانګړنې تثیت او روښانه وي نو تاسې په اسانۍ سره کولای شئ چې په هغه کارکې خپل پرمختګ اندازه کړای شي، او د هغې له مخې په خپل سرعت او د هغې موخيې په خرنګتیا (**quality**) کې اړین بدلون راوی.

په تپرو ديرشو کلونو کې زموږ خوان نسل د علم، تربیې او هېواد ته له چوپر کولو خخه محروم کړل شوي و، چې دې مسئلي نن زموږ هېواد په نړۍ کې تر ټولو په یوه وروسته پاتي، نالوستې او بې مسؤوليته ټولنې بدل کړي دي. غواړم په دې توګه خپل خوان نسل خپلو هغو مسؤوليتونو ته خير کرم، چې دوي یې د خپل هېواد، خپلو خلکو او راتلونکېو نسلونو پر وړاندې لري؛ نو راخئ چې په ګله لوړۍ د خپل خوان نسل په سالمه روزنه کې خپل مسؤوليتونه ادا، او بیا د همدي خوانانو په لارښونه او ملګرتیا د خپل هېواد د یوې روښانه او خلاندې راتلونکې په پار (خاطر) مخ پر وړاندې لار شو.

د درې یو شعر دی چې وايي:

چو شمع از پې علم باید ګداخت

که بې علم نتوان خدا را شناخت

زمور افغانانو تر ټولو غټ کراو دا دی چې لا تر اوسه پر دې نه پوهېرو چې مور خه ډول افغانستان غواړو؟ او داسې افغانستان ته د رسیدو له پاره خه شي ته اړتیا ده؟ مور خرنګه

کولای شو چې په دغه کړکېجن چاپېریال کې د یو خپلواک او ويارلي او هوسا هېواد لرونکې شوو؟

دا هغه پونتنې دی چې هر افغان او هر خوان یې باید له خپل خان خخه وپونستي او له دي سره سره باید موره هر یو له خپل خان خخه دا هم وپونستو چې زه د داسې یو افغانستان په جورپولوکې خه کولای شم؟

یوه تکره ټولنپوه (Stephen Covey) وايې چې د نړۍ ټول شيان باید پر درېوو برخو وویشو:

يو هغه خلک او شيان دی چې تاسي پري هېڅ ډول لاس بری نه لرئ نو د ژوندکولو له پاره له هغوي سره د ګوزاري لاري چاري زده کړئ او په کاري چوئ. د بېلګې په ډول، تاسي باران اورېدل نه شئ بندولای، نو د هغې له پاره باید چتری واخلی.

دوييم هغه خلک او شيان دی چې تاسي پري نا بشپړ لاس بری لري. چې په دي کې ستاسي خپلوان او نبردي ملګري راخې. نو له دوي سره باید په پرله پسې توګه په پوره حوصلې کار وکړئ.

درېیم یې هغه خه او خوک دی چې تاسي پري بشپړ لاس بری لرئ، او هغه یوازې او یوازې ستاسي خپل خان دی. نو ددي له پاره چې له حالاتو سره د مبارزي په لاره کې تاسي یوازې پر خپل خان پوره واکمني لري؛ نو باید چې خپل واک او خواک هم د خپل خان په برابرولو او لوړولوکې ولګوئ. نو هېڅ شی هم باید تاسي ته تر خپل خان زيات ارزښت ونه لري او دا یوازې تاسي یې چې کولای شئ خپل خان ته بنه یا بد موقف ورکړئ. البته د بد موقف ګټل اسان، اما د بنه موقف ګټل گران دی، او پرله پسې هڅې او مجادلې ته اړتیا لري. چې په دي برخه کې د ژوند له پاره د یوې خانګړې موځې لرل تر بل هر خه اړین او ټاکنده نقش لري. په ژوند کې د یو هدف لرل دا معنا لري چې یو سړۍ یو ټاکلې خای ته رسیدل غواړي. که هدف نه وې معلوم، نو په دي نه پوهېږي چې چېرته روان دی؟ پر کومه

لار ولار شي؟ او په دې لاره کې يې ستونزې خه دي؟ خه وسائل ورته په کار دي؟ په کوم سرعت ولار شي چې په تاکلي موده کې خپلې موخي ته ورسېري؟ د انگلسي ژې يو متل دی چې وايي :

"Those who don't know, what they want, will fall for any thing"

يعني هغوي چې هدف نه لري پر هره لاره چې سرشوهغې خواته به خي.

د یوه روینانه هدف او تاکلي جهت د لرلو اړښت له دغه لاندني مثال خخه بنه خرګندېږي. که تاسې د صفر په موقعیت کې قرار ولرئ او هدف موښي خواته لس متنه لري وي، نو که تاسې په هر سرعت هم وکولای شئ خود خپل هدف په لوري روان اوسي نو په پاي کې به خپل هدف ته ورسېري. او که تاسې برعکس کېن لور ته حرکت کوي، نو نه یوازي دا چې تاسې به خپل هدف ته ونه رسېري، بلکې د هر قدم په اخستلو سره به د خپل هدف نه لا نور هم لرئ کېږي. نو د هدف د تاکلو تر خوا د خپل هدف جهت تعینول خورا مهم او ارزښتنيک کار دي.

نهم خپرکی

اداب

: (Manners) ۳۲ - ادب یا

اداب هغه کلیمه ده چې په یوه ټولنه کې د منلای شویو ارزښتونو منل او له یوه نسل خخه بل ته یې په عملی توګه د رسونې معنا لري.

اداب د شرقی ټولني یو ځانګړې خصوصیت دی، چې د غربی ټولنو د ماهیت سره ډېر فرق لري. ادب اکثرا په یوه ټولنه کې لیکل شوي نه وي؛ بلکې یوازې د یو ټکنولوژۍ محیط په منځ کې هغه په عملی توګه له یوه نسل نه بل نسل ته انتقال مومني. د ادابو زده کول یوازې په یوه عملی محیط کې امکان لري او بس.

لکه چې ومو ویل، ادب یوازې په عملی توګه زده کېږي؛ خو له دې کبله چې زمور ټولنه په تپرو پینځه ډېرسو ټکلونو کې د جنګ، هجرت او نورو داسې چېلنځونو سره مخ شوه، چې د هغې له کبله اکثره کورنیو د خپل د طبیعی ژوند محیط او شرایط له لاسه ورکړل، کورنی بېخایه شوې، حجري، ډېرې، دسترخوانونه او ګه خواره بې نظمه شول او له منځه لارل. پلروننه شهیدان، میندي کوندي، د بچېو سریناه او یوه مرۍ ډودی پیداکول ورته اولیه فرض وګرځدل. نو نه مور ته دا محیط و چې هغه ادب چې په یوه طبیعې ماحول او کورنی کې بچیانو ته وربنودل کېږي او س خپلوبچو ته وروښي او نه بچو ته د زده کېږي داسې چاپېریال او ذهنې شرایط مساعد و، چې هغه دې ددې ورتیا ولري چې دغه شان ژور مفاهیم دې وېیژني. ادب یو لغت نه بلکه یو محتوي (Concept) توضیح کوي، نو څکه د هغې تشریح کول په یوه جمله کې مشکل او ګران کار دي. نو که زمونږ په تعريفونو کې هم تاسي کومه نیمګړ تیا ګوري، ددې اصلې علت ددې موضوعاتو تشریح کول دي.

نو له همدي کبله ددې مجبوریت احساسوم چې یو شمېر دغه بالارزښته ټکنولوژۍ، دیني او

ټولنیز ارزښتونه سره راټپول او تريو حله یې د کتاب په بنه خپل خوان نسل ته وړاندې کرم،
تر خو پرې د پوهېدو او پلي کولو له لاري خپل ګلتوري پر له پسې والي يو خه ژوندي
وساتي.

۳۳ - د ډودۍ خورلو ادب:

تر ټولو دا مهمه ده، چې ډودۍ باید په ارامه توګه، په ګډه او پر يو دسترخوان و خورل شي.
په ګډه دسترخوان د ډودۍ خورل ډېږي ګته لري. ماشومان غټانو ته په کتنې کولاي شي
چې د بېلاپلو غذایي موادو د خورلو ځانګړې لاري چارې زده کري. همدراز د ډودۍ
خورلو نور اړوند ادب چې مشران یې پرڅای کوي، کشان هغه زده کوي.

د بېلګې په توګه پخوا په افغانستان کې دا عادت و، چې وریجې به خلکو په یوه لاس
خورلې او وریجې به یې داسي راخیستلي چې په یوه مرې کې هغه ټولې را اخستل شوي
وریجې په خوله کې واچوي او که به پاتې شوې؛ نو بیا به یې د هماغه لاس په ګوتو سره
راټپولوې او بیا به یې خولې ته کري. خو پاکستان ته د هجرت کولو نه وروسته اوس زموږ
اکثره خوانان چې وریجې خوري؛ نو يا خو دويم لاس د وریجو د لاس لاندې نیسي او یا
هم په لاس کې پاتې وریجې بېرته په غوري کې خندې وهی. چې دا یو د کرکې نه ډک عمل
دي. هيله کوم چې زموږ خوان نسل د پخوانيو مشرانو ډودۍ خورلو ته ځانګړې پاملننه
وکړي او د دغه منفي کرنې خخه چې د افغاني ادب خلاف ده، په کلکه خان و ژغوري.
د کورني نورو غړو ته به خوانانو په لاس اویه اچولي او بیا به ټول دسترخوان ته کېناستل او
چې کله به ټول ډودۍ خورلو ته چمتو شول؛ نو مشرانو به په بسم الله ويلو ډودۍ پيل کړه.
او چې کله به خوک مور هم شو؛ نو پر خپل خای به ناست و تر خو ټول خلک ماره شي.
مشرانو به دسترخوان ته کتل چې ټول ماره شول نو بیا به مشرانو دوعا وکړه او ټول به یو خای
رخصت شول.

متاسفانه، اوس آکثره په یوه دستراخوان ډوډی خورل نشته او که وي هم نوبیا هر خوک چې هر کله راغی راساً ډوډی خورل پیل کوي او چې کله مور شي، نو سمدلاسه پورته شي او د بل چا انتظار نه کوي. پخوا داسي عادت و چې باید خواره په یوه ژامه و خورل شي او پر دواړو ژامو په یو وخت کې خوراک او یا هم په خوراک باندې چرپ چرپ کول ډېر بد ګنل کېدل. خوانانو به له مشرانو خخه د خوراک طريقه د دسترخوان پر مخ یادوله، چې په دواړو ژامو خوراک او په خوراک کې چرپ چرپ ونه کري. ولې اوس دا ادب له منځه تللي دي او آکثره خوانان هم په دواړه ژامو خوراک کوي او هم په خوراک کې چرپ چرپ کوي. هيله ده، چې خوان نسل دغه منفي خوي ته پاملرنه وکري. پخوا به عادت و چې د خوراک په وخت کې به ټلوپزون ګل و، او د کورني ټول غږي به ارام دسترخوان ته کېناستل او خورو ته به یې څانګړې پاملرنه کوله، ولې اوس داسي نه ده، له یوې خوا ډوډی خورل کېري او له بلې خوا په ټلوپزون کې رنګارنګ پروګرامونه ګوري، چې د کورني د غړيو پام له خوراک نه بلې خواته اړوي او له دې سره د دسترخوان پر سر رنګارنګ بحثونه جريان لري. که مور وتوانپرو، چې خپل خوان نسل د ډوډی خورل لو دغه ادابو ته په پام کې کرو او په هغې پوري اړوند ادابو یې سنبال کرو، نو د دوى خوراک به اصلاح او د هغې صحې ګتې به یې زياتي وي.

پخوا به ماشومانو ټولو ددي انتظار اېست، چې مشران ډوډی خورل پیل کړي او په اخر کې لوړۍ مشران ډوډي بس کړي او بیا دوعا وکري، ولې اوس زموږ خوانان دغه پرله پسې والى نه پرئائي کوي او په دې توګه د ډوډی خورل لو اداب یې کمزوري شوي دي. دا مهمه ده چې هر خوک خواره له خپلې مخي خخه و خوري او خپله مرې برابره جوړه کړي، چې هيله ده خوان نسل دې ته پام وکري. سره له دې چې په قاشق پنجه خوراک نن سبا یو منل شوي کار دي، ولې د قاشق پنجې خوراک هېڅکله د لاس له خوراک سره برابر نه دي. په لاس خواره خورل نسبت قاشق پنجې ته ډېرې فایدې لري، د مثال په توګه

لومړی مور کولای شو په لاس د خورو د حرارت، يخوالي، سختوالی او نورو خصوصیاتو ډېر بنه معلومات وکړو، چې هغه بنایې مور سره د هغه په خورولو او یا نه خورولو کې خورا مرسته وکړي. چې دغه کار بیا د قاشقې په واسطه شونی نه دی. بنایې مور ډېرګرم او یا هم یخ یاسخت خواړه خولي ته داخل کړو، چې بیا یې بېرته تویول هم بنه کار نه دی. همدا راز د لاس په واسطه د خورو راخيستل، برابرول او خولي ته وړل، د ګتو د عصبی رشتود **Reflexes** له لاري د غذا د تماس له کبله زمور په خوله، معده او بدن کې لازمي او ضروري افرازاتو د اطراح سبب کېږي، چې د غذا په نرمولو، هضمولو، جذب او اطراح کې مرسته کوي. نوکله چې مور خواړه په ګتو تياروو زمور خوله، مری او معده مخکې له مخکې نه د هغې د خورلو د اخيستلو، قبلولو او هضمولو له پاره بنه چمتو کېږي، او بنا خوراک بنه هضم او ګټور تمامېږي. او قاشق پنجه بیا دغه ګټې نه لري او خواړه نيمه هضمېږي. د خورو په ادابو کې یو بل مهم تکی دا و، چې خواړه باید په ناسته او په ارام خای کې و خورل شي، مګر اوس یو شمير خلک حتا خواړه په ولاړه او یا په روانه خوري، چې دغه کرنه هم د خورو د ادابو خلاف او له صحي نظره یو نا صحي او زيانمنه کړنه ده. اوس ډېر خوانان خپل تاوده خواړه په کف او چف سره يخوي او په بېړه بېړه یې خوري چې دا حالت هم بدن ته ډېر ضرر ونه لري.

د خورولو پرمهاں نورو ته ست کول یو بل ادب دی، چې که تاسې خه شی خورئ نو بنه به داوي چې د هغې ست شاوخوا ناستو خلکو ته وکړئ تر خود هغوي په زړه کې ارمان پاتې نه شي. اما دا اداب بیا په غربې دنيا کې نشته، او کول یې هم د یوې حیرانتیا سبب کېږي.

۴ - مجلس اداب:

په افغانی کلتور کې داسې مثبت تکې شته چې په مجلس کې باید خلک ځانګړي اداب پرخای کېږي. خبرې په نوبت وکړي، مشرانو ته لومړي حق ورکړي، په مجلس کې په زوره

ونه غږېږي او خپل متقابل لوري ته بد کلمات ونه کاروي. پخوا به دا عادت و، چې که يو چا به د مجلس له اصولو خلاف بل خوک په خپلو خبرو يا بدو الفاظو سره توهین کړ، نو بیا به د مجلس يو مشر دغه سری تهدیداوه او ورته به یې غوشه کوله؛ خو متاسفانه اوس په مجلسونو کې خلک دې ته پربنودل کېږي چې سره لاس اوګرېوان شي.
په مجلس کې لبې خبرې کول، نورو ته نوبت ورکول، د نورو خبرې اورېدل د مجلس له مهمو ادابو خخه دي.

خو ددي تر خوا په افغانی ټکنولوژۍ دا هم يو منفي اړخ دي، چې کشرانو او خوانانو ته په مجلس کې د خبرو کولو حق نه ورکول کېږي چې دا کړنه د خوان نسل د سالم پرمختګ مخه نیسي.

د مجلس يوه بله برخه هم په ټيليفون کې د خبرو کولو ادب دي، چې اوس د ګرځنده ټيليفونونو په وجه زموږ ملک کې د ټيليفون پورې اړوند ادب او اخلاق پېر کمزوري شوي دي. پخوا به په دولتي او شخصي دواړرو کې د مېز د سر ټيليفونونه و؛ نو هر خوک مکلف و چې د ټيليفون د خوابولو سره سم خان معرفي کړي (خپل نوم او دنده دکر کړي او له اورېدونکې نه په ډېر احترامانه ډول پونښنه وکړي چې د هغوي ضرورت خه دي؟) که به کوم مامور دغه اخلاقې اصول نه پرځای کول د ادارې د مشرانو له خوابه په جدي توګه تهدیدېدل. ولی نن په تاسف سره ډېر لوړ پورې هم د ټيليفون اخلاق او ادب نه پرځای کوي. دوی فکر کوي چې دا ټيليفون ددوی شخصي ملکېت دي او هر څنګه چې یې وغوارې هغه کارولي شي. حال دا چې ددوی د هر یوه لګښت ددولت له خوا ورکول کېږي.

۳۵ - د لاري اداب:

افغانستان يوه عنعنوي ټولنه لري چې په کې د شخص کړه وړه په هر خای او هر مهال کې د

خلکو د ارزیابی لاندې وي او دغه ارزیابی د یوه شخص په شخصیت ټاکنه کې ژوره اغږه لري. ستاسي کړه وره نه یوازې ستاسي له کورنۍ او يا دوستانو سره ارزښت لري، بلکې ستاسي راشه درشه له نورو عامو خلکو سره هم ځانګړي ارزښت لري.

د تلو او راتلو په وخت کې په نورو خلکو سلام اچول نه یوازې اسلامي سنت طریقه ده؟ بلکې دا د خلکو ترمنځ ستاسي د بنه معرفت زمينه او شرایط هم برابروي. کوبنښن وکړئ چې په سلام اچولوکې تر نورو ګرندي او لوړۍ اووسي. سنت طریقه داده چې هر وخت سپاره خلک پر پیادو، پیاده خلک دي پر ناستو خلکو، او کشران دي په مشرانو سلام اچوي. په لاره کې چې ځای تنگ وي نو، نورو ته د لوړپیتوب حق ورکړئ. که بسخي راروانې وي؛ نوسېږي باید د لاري نه یوې خواته شي، او لاره بنخو ته پربېږي، تر خو هغوي په ارامه توګه له لارې خخه تېږي شي. که لاره خته وي، کوبنښن وکړئ چې نور خلک ستاسي له کبله په عذاب نه شي، او هغوي ته خټې او اوې وروانه لوزوي. د لارې خخه هر ډول مضر او خطرناک شيان لري کړئ، تر خو د بل کوم کس د لوېدو، او ژوپلېدو سبب نه شي. په لاره کې که درته ډېر ضرورت نه وي، له بل چا، خاصتا د مشرانو خخه مه مخکې کېږي.

کله چې په لاره کې له چا خخه مخکې کېږي؛ نو لوړۍ د غارې په تازه کولو سره هغه خبر کړئ چې تاسې ترې مخکې کېږي، او بیا ورنه بنسنه وغواړئ، او ترې مخکې شي.

په لاره کې بنخو او ماشومانو ته کافې وخت او مسافه ورکړئ، چې تر تاسې دمخه شي او يا که تاسې ترې دمخه شوئ، نو ترې پوره مسافه واخلى. که پر سرک سپین بېرى او يا کمزوري او ناروغه کسان تېږي، له هغوي سره مرسته وکړئ.

که شونې وي او د کوم بودا، بسخي او ماشوم سره دروند پېتې وي، نو ورسره مرسته وکړئ. په لاره کې د بدوم الفاظو، کانې په پښه وهلو او لوړو کولو خخه پرهېز وکړئ. په کوڅو کې منډې رامنډې وهل، کانې ويشتل، او يا هم د کرکت او نورو لوړو کول، یو غلط او بې خایه

کار دی، تاسې یې مه کوي، او نور خوانان هم ترې منع کړئ.

لسم خپرکۍ

د ژوند له پاره یو پلان او د ژوند د لوړیتوبونو ټاکنه او سمونه:

. ۳ - ټاکلی او پلان شوی ژوند لرل:

موږ هر یو د خپل ژوندله پاره راز راز هیله‌ی لرو. کله ناکله ددې هېلو شمېر دومره پراخه شي چې بیا زموږ په مغزوکې هم د ځایېدلو نه وي. ولې ډېرکم داسې کېږي چې له هغو هیلو خخه ټولی پوره شي.

د ټولنې ډېر وګړي کله چې په زده کړه بوخت وي، په هره خانګه کې چې دوئ تحصیل کوي، نو بیا له خان سره په ډېر او چتو خیالاتو کې وي چې زه به له پوهنځی نه فارغېږم، بیا به لوی ډاکټر، انجینېر، قاضي، خارنوال، مامور، مدیر او خه او خه کېږم، ډېر به مشهور شم، ډېرې پيسې به پیداکړم، داسې کور به خان ته جوړکړم او له داسې چا سره به واده کوم او نور او نور....

خوکله چې له پوهنځی خخه فارغ شي، بیا د کار لټولو په ارمان چې کله د سلګونو دروازو په ټکولو او د بې شمېر دفترونو له لټون سره مخ شي، نو له هماماغه خایه دده شخصیت او غرورو وټکول شي او هیله‌ی بې په ناهیلیو بدله‌ی شي، او د چوپر کولو لپواليا بې بیا له کینې او کرکې سره ملګري شي. د چوپر کولو احساس يې بیا ډېر ژر په بدې اخستلو او په ورځني سیستم کې د خای پیداکولو په هنر بدل شي. دا هغه بدمرغه حالت دی چې زموږ د ټولنې ډېر او خوانانو احساسات او هیله‌ی او د چوپر کولو هوده وژني او دوئ د ټولنې د خدمتگار په خای د ټولنې په یوه کرکجن عنصر بدلوی.

ددې له پاره چې په راتلونکې کې تاسې خوانان د همداسې ناوړه برخليک بنکار نه شي، دغه لاندي خو توصېي درته ګټوري بولم.

۱- خپل ځان له ټولنې نه جلا مه ګئي . په دې باید پوه یئ چې تاسې په داسې یوه ټولنې کې ژوند کوي چې مثبت بدلون په کې کم، ستونزمن او زیاته قرباني ګالل غواړي. نو کوبنښن وکړئ چې خپل خیالات او هیلې نسبی مطرح کړئ.

۲- د خپل برخليک له پاره مقدماتي پلان او پروگرام ولري. مثلاً که تاسې په هره څانګه کې تحصيل کوي نو کوبنښن وکړئ چې په هماغه څانګه کې له سالمو او باصلاحیتو شخصیتونو سره خپلی اړیکې د همدغه تحصيل په دوره کې تامين او هغې ته پراختیا ورکړئ. په دې برخه کې د خپلو استاذانو او د پوهنتون د مقاماتو او ملاقات کوونکو مشرانو پاملنې ځان ته راوړوئ.

۳- د زده کړې له دورې خخه دغې اړتیا ته پوره پاملنې وکړئ او دې له پاره اړین او لوړنې کارونه ترسره کړئ. خصوصاً ددې کار بنه وخت د عملی کارونو او ستاز دوره ده. په هغه وخت کې چې تاسې د خپل ملک په اړه له هرې بهرنې مؤسسي او یا شخص سره کار کوي په خپل هغه کار کې د جديت، صداقت، او علمي څوآکمنۍ په بنوولو سره د هغه مقاماتو پاملنې او لپوالياد ځان په لور راوړوئ. چې هغوي دې ته ليوال شي چې ستاسې له فراغت نه مخکې تاسې ته د یوې دندې د درکولو بلنه درکري.

۴- د خپل تحصيل په دوره کې د ځینو ځانګرو فعالیتونو او پروژو په اداکولو سره د خپلو استاذانو او ادارې پرسونل پاملنې ځانته راوړوئ . په مناسب وخت کې له هغوي خخه د ځانګرو تصدیقونو او اسنادو غونښته وکړئ. د هغوي سره د جوړ جاړي له مخي دغه ډول مکتوبونه په خپله برابر او ټاپ کري، او هغوي ته یې یوزاې د لاسليک له پاره وړاندې کړئ. ډېر بنوونکې او اداري پرسونل یا ددې وخت نه لري، او یا کله کله هم ځانګړي موضوع، داسې بنه نشي چوکاټ بندې کولی او پدې وجه له تصدیق ورکولو او یا ستاینلیکونو له ورکولو خخه ډډه کوي. نو تاسې باید ددې چمتووالی ولري چې په مناسب وخت کې د هغوي له موافقې سره سمه یو داسې لیکلې سند چمتوکړئ چې په هغې

کې د هغې مؤسسي، ډپارتمنټ او د هغه استاذ/ مدیر نوم او دنده په روښانه توګه لیکل شوي، او د امضا کولو له پاره اماده وي.

کوبنښن وکړئ چې ددې سند دوه یادري کاپي مخکې له مخکې چمتو کړئ او په هغه استاذ یې له لاسليک کولو وروسته یوه کاپي له هغه سره یاد هغې په دفتر کې پرېږدي، او دوه نورې یې له خان سره وساتي.

۳۷ - د پلان تعريف:

پلان هغې لیکلې طرحې او طریقې ته وايي، چې د یوه ارمان يا موخي د لاسته راولو په اړه ټول اړوند معلومات، طریقې، وختونه، ستونزې، ضرورتونه او مالې سرچېنې په ګوته او پداسي یوه سیستماتیکه توګه پیوند او ترل شوي وي، چې موخي ته رسپدل پکې په عملی مرحلو وېشل شوي وي، او د هرې برخې اصلې اهداف خرگند او ارزول یې اسانه او عملی وي.

د یوه پلان په جوړولو کې دا ډېره مهمه ده چې پلان جوړونکي باید د هرې مرحلې اهداف، او ددې اهدافو د لاسته راولو په اړوند ټولې شونې سرچېنې، ستونزې، چلينجونه، مکانيزمونه او تاکونونکې معیارونه داسې روښانه کړي وي، چې لاسته راول یې عملی او ارزول یې اسان او شونې وي.

يو پلان هله عملی بنه غوره کولاي شي، چې د پرېزنټ کولو وړ (يعني نورو خلکو ته د وړاندې کولو او روښانه کولو وړ) وي، په لیکلې ډول تهیه کړاې شي، او د کتنې او مشاهدې له پاره ورته لاسرسی شونې وي.

خوانان نه یوازي دا چې باید د خپل ژوند له پاره یو ماستر پلان ولري؛ بلکې ددې ماستر پلان د یوې برخې په توګه د خپل ژوند خو مهمو اړخونو ته لکه تعلیم او تحصیل، مسلک غوره کول، کار، واده، کور اخیستل او تقاعد ته هم یو، یو خانګري پلان ولري. پلان باید

لیکلې بنه ولري او اقلاد میاشتې یو خل وکتل شي او په اولو وختو کې په هرو شپرو میاشتوکې یو خل وارزول شي، او هدف ته د رسیدو په نېردپوالې کې بیا هر دري میاشتې، او بلاخره هره میاشت، او هره اونې وارزول شي.

بنه عملی او کامیاب پلان هغه دی، چې د هرې مرحلې له پاره پکې تاکلې موخي او د هرې موخي د لاس ته راولو له پاره عملی کړنلارې او د هرې کړنلارې له پاره شونې وسایل، وسایط او ذرایع پکې تشخیص او غوره شوي وي.

ددې له پاره چې تاسې په خپلو پلاتونو کې بریالي شي، د یو پلان په جوړولو کې لاندې تکو ته باید خانګرې پاملنې وکړې.

- د هر پلان ورستني او مرحلوي موخي باید مشخص او روښانه کړې .
- د هرې موخي د لاسته راولو له پاره یو تاکلې وخت چې عملی وي، په نظر کې ونیسي.
- د موخو د لاسته راولو په لاره کې د بریاليتونو له پاره داسي مشخص معیارونه (Mile Stones) وتاکې چې دغه هر یو معیار باید اندازه کېدونکی او تاکونکی د معيار وي. د Mile Stone په باره کې باید دا ووایم، چې دا هغه نبئي دی چې د سرکونو په اوږدو کې د مسافو د تعین له پاره ودروں کېږي. خدنګه چې دا نبئي د سرک واتېن اندازه کوي، نو په همدي خاطر دغه اصطلاح د معیارونو له پاره غوره شوي ده.

- ټول تاکل شوې موخي باید، عملی او شونې او وسی.
- د هرې موخي د لاسته راونې په اړه اړوندې اړتیاوی، وسایل، وسایط، ذرایع او سرچېنې روښانه او د هغوي لاسته راول شونې ارزول شوي وي.
- د هر پلان له پاره انساني باوري منابع تاکل شوې وي.
- پلان باید وخت په وخت مطالعه او په هرو شپرو میاشتوکې وارزول شي.

- که یو پلان په سلو کې تر اویا زیات عملی وي، نو د کامیابېدو چانس یې شته او که تر خلوبېنتوکم عملی وي نو د هغې بیا ارزول او د سرچېنې تاکل یې ضروري دي.
- هغه پلان چې د (٤٠ - ٧٠) پورې عملی وي، بنایې چې تر پلان شوي وخت او لګښت خخه زیات وخت او لګښت ته اړتیاولري. چې دا باید ورسه په پام کې ونيول شي.
- د پلان غټ او مهم ټکې باید په داسې څای کې لیکلې او یا انځور شوي وي چې په پرلپسي توګه او هره ورڅ تر سترګو شي، تر خو تاسي ته په پرله پسې توګه ستاسي موخه در په زړه کړي.

د عمومي پلان څینې ځانګړې برخې:

۳۸ - د تعليم او تحصيل په اړه پلان:

- بنه به دا وي چې هر ځوان په دې پوه وي چې غواړي په کوم بنوونځي، متوسطه او لېسه، کې زده کړي وکړي. دا ئکه چې ځانګړې بنوونځي بنایې د یو ځوان لیوالтиا او د راتلونکې برياووله پاره یوه بنه وسیله وي، او یا هم برخلاف د برياوو مخه مو نيسې.

● د تعليم په وخت کې باید د کانکور له پاره چمتواли له لسم ټولګي خخه پیل، او پور په پور دغه چمتواли ګرندي او جدې شي.

- د بنوونځي په دوره کې بنه خبره دا ده، چې یو زده کوونکۍ په ټولګې کې د لوړېتوب (اول نمره ګې) له پاره سیالي وکړي؛ نو که لوړۍ نه شي؛ نو دویم نمره خو به شي. د انګليسي یو متل دي چې وايې:

Shoot for the stars, if you fall short, you will land on the moon.

- یعنې موخه مو ستوري وټاکې، که پاتي راغلي، نو سپورمۍ خو به موځای وي. هر څوان ته په کار دي چې د خپل تحصيل په اړه هوبنيار او ګرندۍ وي، او په دي برخه کې خپلي ګرندۍ دندي له پخوا نه پیل او د کورنۍ او بنوونکو په مشورو په چټکه توګه پر مخ بوزي.
- هر زده کوونکی باید له (۱۰ - ۸) ټولګې په دوران کې بېلا بېل مسلكونه، لکه طبات، انجینيري، زراعت، سائنس، شرعیات، حقوق، ډیپلوماسي، ارت، بنوونه او روزنه او داسې نورې څانګې هره یوه وڅېري او د هري رشتې بنه او بد ځان ته روښانه کړي. چې کله یې یو یا دوہ مسلكونه خوبن کړل؛ نو بیا دي دهغې مسلكونو له ځینو متخصصینو سره له نبردي نه د هغه مسلک د بنو او بدلو، مثبتو او منفي اړخونو په اړه خبرې وکړي، تر خو خپل راتلونکی مسلک او په مسلک پوري اړوند مضمونونه په بنه او دقیقه توګه وټاکې.
- د وخته (۸ - ۱۰ ټولګې کې) دغه ټاکنه، زده کوونکې ته ددې چانس ورکوي، چې د لېسې په دوره کې د هغه مسلک پوري اړوند مضامينو په برخه کې زياته پاملننه وکړي او بنې نومړې په کې تر لاسه کړي. زموږ د څوانانو خورا غټه مشکل دا دی چې دوي د کانکور ازموينه ورکوي، خو پر دې نه پوهېږي چې خه غواړي ولولي. آکثرا د خپل مسلک ټاکنه هم د کورنيو په خوبنې تر سره کوي. دا یوه د هاغه ستونزو نه د چې څوانان وروسته څوروی. نو ددې له پاره چې څوانان د خپل مسلک او پوهنځي ټاکنه په بنه توګه وکړاي شي. زه مشوره ورکوم چې څوانان باید د (۸ - ۱۰ ټولګې په وخت کې) که شونې وي د هغه مسلک پوري اړوند پوهنځي د محصلينو، استادانو او کارکوونکو سره تفصيلي خبرې وکړي او د هغوي تجربې، خاطري او نظریات ددې مسلک په اړه ځان ته په جدي توګه خرګندکړي. د همدي معلوماتو په رنا کې بیا له خپل ذوق او لپواليا سره سم یو څانګړي مسلک غوره کړي. او دبنونځي په درسونو

- کې دې بیا په هغه مسلک پوري مربوط مضامينو ته خانګرې پاملننه وکړي.
- د مثال په ډول که تاسې غواړئ چې طب پوهنځی ولولې؛ نو لوړۍ د (۸ - ۱۰) ټولګیو په موده کې) د طب پوهنځی د محصلینو او استادانو سره اړیکې تینګې کړي. خپل پلان ورته ووایع او له دوى خڅه د اړوندو مضامينو او همدردا راز ددې مسلک په مثبتو او منفي اړخونو ځان وپوهوي. که مو تصميم ونيوه چې د طب مسلک ته لار شئ؛ نو بیا باید د (۱۰ - ۱۲) ټولګي پورې په طب پوري مربوطو مضامينو لکه کیمیا، بیولوژی، فزیک او الجبر ته خانګرې پاملننه وکړي.
- دا به هم ګټوره وي چې د خپل تعلیم په دوران کې د (۱۰ - ۱۲) پورې د هغه خانګرې مسلک له ځینو مهمو شخصیتونو سره دوستي او ملګرتوب ایجاد کړئ، او خپل نظر او پلان ورسه شریک کړئ، او وخت په وخت له هغوي خڅه لازمي مشوري او لارښونې وغواړئ.
 - دا په ئای بولم چې په دی برحه کې ددولت مسؤولیتونو ته هم اشاره وکړو. دولت ددې مکلفيت لري چې شاګردانو ته د تعلیم په وخت کې د داسې علمې سفرونو او مسلکی پوهاویو زمینې او شرایط برابر کړي.
 - کله چې بیا د خپلې خوبنې مسلکې پوهنځی ته داخل شوئ؛ نو بیا کوبنښ وکړئ چې ددې مسلک په اړه خپل معلومات په نړۍ واله کچه تکمیل کړئ. په هماغه مسلک کې د دوه درې سیمه ایزو مطرحو شخصیتونو سره او همدا راز دیوه یا دوه په ملي کچه مطرح شخصیتونو سره او بلاخره دیوه یا دوو بین المللی شخصیتونو سره اړیکې، او دوستي تینګه کړئ. دا به تاسې ته په هماغه مسلک کې د لاږیالیتوب بنه چانسونه په لاس درکړي.
 - کوبنښ وکړئ چې په خپل مسلک کې یو مطرح او پېژندل شوی شخص واوسې او له عادي زده کوونکو او محصلینو نه زیات توپیر ولرئ، دا توپیر تاسې په لاندی لارو

ترلاسه کولای شی.

- په دې مسلک کې دوامداره تجربه، جدي مطالعه او منظم او په مينې سره کارکول، د هغه مسلک په اړوند د موثر او مطروح سيمه ایزو، ملي او بین المللی شخصيتونو سره اړیکې، په دې اړوند سيمنارونو او غونډو کې ونډې، همکاري او عملی برخه اخيستل، هغه نور عوامل دي چې ستاسي د لابریاليتویونو زمينې برابرولي شي.
- د هغه مسلک په اړه خانګري موضوعاتو ته پاملننه او د هغې په اړه نمونوي موثر او حیرانونکې کارونه سرته رسول، لکه علمي تحقیقات، مقالې لیکل او نشرول د سيمې او په ملي کچه د مطبوعاتو سره اړیکې او د هغه مسلک د یوه مطرح خوان په توګه تبارز کول، د خپل مسلک په اړه خپروني، ژیارې او تاليف هغه گټور کارونه دي چې ستاسي له شهرت سره ډېره مرسته کوي. د پوهنځۍ په وخت کې له خو تنو استادانو سره بې اړیکې وسائی او کوبنښ وکړئ چې د هغوي د اثارو د ژیارې، تاپ او لوستلو او اصلاح کولو په برخه کې مرستې وکړئ او تري وغوارې چې ستاسي نوم په خپل کتاب کې دکر کړي.

کله چې زه د طب د پوهنځۍ د پنځم ټولګي محصل و، ما د خپل یوه ډېر تکړه او نوميالې استاد مرحوم محمد نسيم لودين صib د توبرکلوز په نوم د یوه لیکلې اثر په املائي تصحیح کې د هفه سره ډېره مرسته کړي و. چې په نتیجه کې دا زما حق هم وه چې هغه باید زما نوم په دی کتاب کې دکر کړي واي. خودیوي خوا زه ددې موضوع په علمې ارزښت په هغه وخت کې دومره نه پوهیدم، او د بلې خوا ممکن د لودين صib به هم ودي ته پام نه وه شوي، نو زما نوم يې په کتاب کې نه وه دکر کړي. نن زه د هغه افتخار نه محروم يم، چې ما زوروی. خوددې سره سره هم د هغه کتاب تصحیص کولو ما ته دومره زیاته ګټه راورسوله چې د توبرکلوز د ناروغری په تشخيص او تداوي کې زه د خپل نورو همصنفيانو په نسبت تکړه و. بلاخره، د همدي تکړه توب په نتیجه

کې ماته په پیښور کې د توبرکلوز په خانګه کې د کارکولو زمينه، او په دی برخه کې زما د خپل یوه اثر د لیکلو شرایط را برابر کړل. دا هم زما له پاره یوه سرلورې د.

- د یو فعال شخص په توګه تل د خپل مسلک په اړه په ملي او بین المللی کچه نوي خپروني او اختراعاتو نه خانونه خبر کړئ ، او وخت په وخت هغه د رفرنس په توګه د رadio او تلویزیون او اخبار له لاري وړاندي کړي.

- کوبنښ وکړئ چې په خپله سيمه کې په رسنيو کې د خپل مسلک د یو پېژندل شوي شخص په توګه په مصاحب او پروګرامونو کې ونډه واخلي.

- خپل خان د داوطلب په توګه وټاکۍ او په بنوونځۍ او نورو ځایونو کې د خپل مسلک په اړوند خلکو ته کنفرانسونه ورکړئ. په مسلکې کار کې جدي او پابند اوسي. او په خپله دنده کې دخپل ټول اخلاص او ربنتینولي نه کار واخلي. دا په د لوړو مقاماتو توجه ستاسي په اړه د علمي او عملی کار په نتیجه کې را جلب، او په مسلکې لحاظ په دا تاسي ته ډېره ګټه ورسوي.

۳۹ - د کار په اړه پلان:

لکه خرنګه چې تعلیم او تحصیل د مسلک په غوره کولو کې رول لري، همدراز مسلک هم د کار په نوعیت او محیط په غوره کولو کې رول لري. د کارڅای هغه محیط دي چې مودر او تاسې هره ورڅه کې د ژوند درېیمه برخه (هره ورڅه اته ساعته) تېروو. نو دا ډېره مهمه ده چې دکار په اړه لاندی دری شيان (د کار نوعیت، محیط او خلک) د سرې په مزاج برابر وي؛ نو بیا به کار ستاسي په زړه پوري او نه ستومانوونکی وي. که له دغو درې واړو څخه یوې هم له مزاج سره برابر نه وي؛ نو بیا کار ستومانوونکی او خوروونکی کېږي.

- د کار د انتخاب له پاره اولین شرط د مسلک غوره کول دي. د مسلک غوره کول، یا د لوړو تحصیلاتو د رشتې انتخاب یو خورا مهم کار دي، او باید چې پوره توجه ورته

- وشي. چې د رشتني د انتخاب له پاره بيا وختي تيارې لکه پورته چې دکر شو، ډېر ضروري دي.
- د مناسب او موزون کار او د بنه محیط پیداکول یو ضروري موضوع ده. متاسفانه زموږ په هېواد کې خلک هر هغه کارکوي، چې ورته پیدا شي او بیا په کارکې هم خه دومره ورته مهمه نه بنکاري چې کار خنګه پر مخ حې؟ خو زه خوانانو ته توصيه کوم، چې د کار د غوره کولو او د کار د محیط په اړه خپلې دندې په بنه توګه اداکري او د ځان له پاره یو موزون او له خوبنې سره برابر کار پیداکري.
 - هر خومره چې تاسي په خپل کار او مسلک کې بریالې، او پېژندل شوې شخصیت یئ، په هماګه اندازه به تاسو ته د نوو کارونو وړاندیزونه زیات وي، نو تاسي به د خپل نوي کار په غوره کولو کې لازیات بررسی ولري. ځکه ډېر خلک او ډېر مؤسسات به ستاسي د جلبلو سره علاقه ولري.
 - لکه خومره چې بنه کار او د کار بنه محیط او خلک تاسو ته مهم دي، همداراز د موسسي او نورو کارکوونکې و له پاره هم دا مهمه او ګټوره ده چې تاسي له هغوي سره خوبن او خوشاله یئ. نو پخوا له دې چې یو کار ومنې، دا به بنه وي چې لاندې معلومات موټر لاسه کري وي.
 - ايا دغه کار ستاسي له مسلک او خوبنې سره برابر دي او کنه؟ که برابر نه وي نو کوبنښ وکړئ، چې له هغه کار نه تېر شئ.
 - د خپل مسلک خخه بهر کارونه، ولوکه ډېرې پيسې هم درکوي، مه غوره کوي ځکه دا بیا تاسي بې مسلکه کوي او وروسته به بیا پرې پښېمانه یئ. په افغانستان کې د جنګ او غربیانو د راتګ نه وروسته، یو لوی مصیبت هم د افغانانو بې مسلکه کول دي. د ان، جي، او (NGO) سیستم چې د افغانستان غوندې وروسته پاتې او قبیلوی ټولنې له پاره د یوه قوي مرکزې سیستم پر ځای یو زهرجن سیستم دي.

- دی ان جي اوګانو له کبله اکثره افغانان د جګو تنخواګانو په وجه دي ته وه خول شول چې خپل مسلکونه پرېږدي او په نا مسلکې کارونو کې لګيا شي. چې زه هم د همدغو قربانيانو خخه شمېرل کېږم، ددي کبله چې زه ددي ضایعې له لاسه زورېږم، او نه غواړم چې تاسي هم وزورېږي، نو دادې تاسي ته دا موضوع ليکم..
- ايا تاسي د خپل کار محیط، خلک او ساحه کتلې ده کنه؟ که مو نه وي کتلې، کوبنښ وکړئ چې د کار د قبلولو نه مخکې دوه درې ورځې هلته داوطلبانه کار وکړئ. تر خو وګورئ چې ددغه کار، محیط او خلک ستاسي د طبیعت سره برابر دي او کنه؟ که لې شان هم ناراحته وي د هغه کار له له منلو تیر شئ.
- ايا په دې کار کې چې تاسي ورته کاندید يې، ستاسي د لوراوي او پورته مقام ته د تللو چانس شته او کنه؟ که نه وي نو ترې تیر شئ.
- ايا په دې کار کې تاسي له ئینو چېلنجونو او ابتکاراتو سره مخې او کنه؟ که نه وي نو ترې تیر شئ. په کار کې علمي چېلنجونه ستاسي د علمي پرمختګ او شخصیت د لوروالې سره مرسته کوي.
- ايا ددي موسسي د فرهنگ په اړه مو معلومات تر لاسه کړي دي او که نه؟ (هره موسسه خانته خانګړي سیستم لري چې هغه د هغې موسسي فرهنگ جوړوي. مثلا خنې موسسات ډپر فارمل (قید، منظم او جدي) وي چې د لباس نه نیولې، چې هغه منظمه دروېشي، نكتایي وي، تر د مشر سره د کټلو او خبرو کولو پوري خان ته یو خانګړي جدي سیستم لري، چې دی ډول موسساتو ته د فارمل فرهنگ لرونکې يا (formal) مؤسسات وايي، اما بر عکس، بیا یو شمیر نور موسسات، نسبتا یو خه نرم، او ازاد سیستم خوبنوي، چې په هغوي کې لباس هم نسبتا ازاد، او د امرینو سره لیدنه کته هم نسبتا اسانه او ازاده وي، چې دی ډول موسساتو ته ازاد يا (casual) مؤسسات وايي. ايا ددي موسسي دغه کاري فرهنگ، د موسسي د مشر او ستاسي د

- سوپروایزرانو یا امر رویه اوسلوک ستاسې له پاره د منلو او قبول وړ ده او کنه؟ که نه
وې نو ترې تیر شئ.
- ایا ددې کار په محیط کې تشویق، ترغیب او ستاینه شته او کنه؟ که یې نه لري؛ نوبیا له
دې ئای خخه تیر شئ.
 - ایا تاسې د خپل امر او د موسسې د عمومي امر سره ځان په خبرو کې ارام محسوس
کړی او کنه، کنه نو د هغې کار نه تیر شئ
 - پخواتر دې چې نوي دنده قبوله کړئ، د دغو لاندینیو پونښتو کول ضروري او ګټور دي:
 ✓ له انټرویو کونکې خخه و پونښتی چې ایا دا موسسه کوم تشکېلات لري او که نه، اوایا زه
کولای شم چې هغه وګورم؟
 - ✓ پدې تشکېل کې زما ئای، پوزیشن، (پوست) چېرته دی؟ زه خوکسانو او چا، چا ته
مسئلیت لرم، او د خوکسانو او چا، چا د خارنې مسئلیت لرم؟
 - ✓ ایا په دې مؤسسه کې ارزیابی کله صورت نیسي او د ارزیابی سستم خنګه دی؟
 ✓ ایا پدې مؤسسه کې تشویق، ترغیب، ارزونه او لارښونه شته که نه؟
 - ✓ ایا پدې مؤسسه کې زما د پورته تللو چانس خومره دی. زه غواړم چې دلته د ډېږي
مودې له پاره پاتي شم، نو ځکه غواړم پوه شم چې زما د پورته تللو حدود او امکانات
څه دی؟
 - د کار بنه پلان دادی چې سړی له ځان سره داسې یو نقشه ولري چې په کوم عمر کې
څه ډول مقام ته ورسېږي. دا مقام کېدای شي چې په کار کې د مقام په لحاظ معنا یې
مدیریت، ریاست او وزارت، او یا هم په کار کې علمي او مسلکې لاسته راوړنې لکه
علمی رتبې، لیکنې او اختراعات او نور وې.
 - هر خوان ته په کار دی؛ چې په کار کې پرله پسې مثبت بدلون ولري، دا بدلون به بنه
وې، چې په عین کاري محیط کې پرمخ لار شې؛ خو که ایجاب وکړي د محیط

بدلول هم تر محدوده اندازې پوري کوم زیان نه لري.

- وخت په وخت په خپل کار کې د خپلو امرینو (سوپروایزر ، مینجر، او لوی ریس) سره د ځانګړو ملاقاتونو له پاره ، ددوی د رتبو په ترتیب، وختونه واخلي. په دي ملاقاتونو کې د خپل امرینو څخه د خپل کړو و ورو په اړه وپوبنټي. ددوی نه په روښانه توګه دا و پوبنټي چې (ما اوس له تاسو سره کافي وخت کار وکړ. زه ستاسي د لارښوونو نه راضي او په خپل کار کې خوشحاله يم. خوزه غواړم چې ستاسي څخه د خپل ځان او په کارونوکې زما د اجراتو په اړه واورم. زه غواړم چې په خپلو نیمګړتیاو پوه شم، او د هغوي د اصلاح کولو او بنه کولو په اړه ستاسي لارښوونی او مشوري واورم) که ددوی نظر مثبت وه، تري غوبښته وکړي چې که امکان ولري خپل دغه نظر په لیکلې توګه تاسو ته درکړي. دا به بیا وروسته يو وخت ډېر ستاسي په درد وڅورې. او که یې نظر منفي هم وي، هغه په پوره غور او مکمله توګه واوري، او که کومه غلط فهمې (نادرستي) پکې موجوده وي، د هغې د روښانتیا له پاره تري په اخر کې په ارامه اجازه وغواړي، او هغه ورته په سره سینه تشریح کړي، نو ددي ناستي حد اقل ګټه خو به دا وي چې هغه غلط فهمې به له منځه یوسې.

- خپل کارونه ژرژر مه بدلوی، ځکه دا بیا ستاسي په راتلونکې کار کې ستاسي په بې ثباتې حسابېږي. نو ددي له پاره چې مو ددي مشکل مخنيوي کړي وي، نو د هر کار په قبلولو کې خپله کورنې دنده په بنه توګه ترسره کړي. یواخۍ هغه کار فبول کړي چې یې تاسو په بنه توګه ترسره کولای شي، او هغه ستاسي د ژوند د فلسفې سره برابر وي، او په کولو کې یې تاسي راحت يئ. هېڅکله هم هغه کار مه قبلوی چې یا ستاسي د ژوند د فلسفې سره برابر نه وي، او یا یې تاسو په کولو کې ځان راحت نه محسوسوي.

٤٠ - د موټر اخيستلو پلان:

کور او موټر هم د انسان په ژوند کې ارزښتن او مهم انتخابونه دي. د نوبت په لحظه لوړۍ موټر او بیا کور اخیستل او وروسته بیا واده کول بنه اصل دي؛ خو دا ضرور نه ده چې په همدي ترتیب دي وي. د موټر اخیستل کوم لکسیت نه، بلکې د یو بنه شخصیت او د یو با پلانه او موفق ژوند یوه نښه ده. د موټر درلودل که بنه وکارول شي اکثرا تاسې ته د لا اجتماعي اړیکو، بنه کارونو او نورو بریالیتوبونو مخه پرانیزی.

په یاد ولري چې د انسانانو په ژوند کې تر ټولو ګرانو کارونو خخه هم یو د پیسو سنبالول دي. څنې پوهان وايې چې د پیسو ګټل ګران، خو ساتل یې تر هغې هم ګران دي. انسانان په مجموعي توګه دي ته میلان لري چې هر خومره پیسي چې پیداکوي، هماګومره مصرفوي. خو که تاسي لب وخت په ځان یو خه تکلیف ومنې او د یو خه لکسیت نه تیر شي، نو دېر ژربه د یوه هوسا ژوند خاوندان شي.

هر ځوان باید پلان ولري چې د درې کلو کار کولو په اوږدو کې اقلال خپل لومړنۍ موټر چې هغه دېر قیمتی او لکس نه وي واخیستی شي. بیا دې تر پینځه کلن کار پوري هغه په یو متوسط موټر او تر لس کلن کار پوري دې یې په یو بنه او لکس موټر بدل کړای شي. د موټر اخیستلو بنه طریقہ به داوی چې:

د مجردي په دوران کې له هر معاش خخه تقریبا ۲۵ فیصده موټر ته وقف کړي او که سړی متاهل وي نو بیا دې ۱۵ فیصده د موټر له پاره جدا کړي.

او یا دی د موټر اخیستلو په خاطر دې یوه ځانګړې دویمه وظیفه شروع کړي، او د امکان په صورت کې دې ددې وظیفې ټول عايد او که نه تر اویا فیصلو پوري دی د موټر له پاره اختصاص کړي. همپش خو په لومړي سرکې حتما داسې موټر واخلي چې د تېلوا مصرف یې کم او ترمیمات یې ارزانه وي.

په دې اړه بله مشوره دا ده چې: تاسې لومړي یو موټرسایکل واخلي، او بیا تدریجا یو خه نوری پیسي هم ذخیره کړئ او دهغو پیسو او د موټرسایکل د پیسو نه په ګله بیا یو ارزانه

موټر واخليء.

په دي اره بله مشوره داده چې خپل موټر او کمپوټر هېڅکله هم بل چاته د چلولو او یا خوهم په کمپوټر د کار کولو اجازه مه ورکوي. تجربو دا ثابته کوي ده چې دغه وسایل، یوازي هلته بنه کار کوي چې په یو لاس استعمال شي.

۴۱ - دکور اخیستلو پلان:

دکور اخیستل لبر خه داوردې مودې پلان او یو خه زیاتو امکاناتو ته ضرورت لري. خو مؤثر او بنه پلان جوړول، کولای شي چې ستاسي له پاره دکور د اخیستلو موده راکمه او د کور اخیستل کم ستونزمن کړي. خپلواں ټول اخلاقی مسوولیت لري، چې په کورنۍ کې د هر څوان له پاره د تعلیم، تحصیل، موټر یا کور په اخیستلو او واده کولو کې لازمه او مناسبه ونډه واخلي. دغه ونډه باید بلا معاوضې وي. که ستاسي په کورنۍ کې دغه سیستم وجود نه لري، زه له تاسو غوبښنه کوم چې دا سیستم پیل کړئ. د واده او کور اخیستلو له پاره قرض اخیستل جواز لري؛ خو په دې شرط چې تاسي د هغې د بېرته ورکولو له پاره یو مناسب او عملی پلان سنجولاي وي.

دکور اخیستل هم د موټر په خير پلان کړي. یعنی اول یو وړوکۍ او نسبتا ارزان کور او وروسته بیا په مناسب وخت کې بنه او په خپله طبعه برابر کور جوړ کړي. دکور په اخستلو کې د خپلې ونډې له پاره اقلاء له (۳ - ۵) کلونو له پاره پلان ونیسي، او د خپلې تنخوا ۲۵% دکور د اخیستلو له پاره ذخیره کړئ، چې بیا دکور له اخیستلو وروسته باید همدا (۲۵%) د دوستانو او نورو لري خپلوانو د قرضونو خلاصولو ته وقف کړئ. هغه پیسې چې یې تاسي د لري خپلوانو او دوستانو خخه د قرض په توګه را اخليء، هغه هم په دقیقه توګه وسنجهوئ، او په مناسب اندازه یې په نبردي او لري خپلوانو او دوستانو ووېشئ. د هغوي هر یو د مالي توانمندۍ سره سم د هغوي ونډه ور معلومه او ورته اقلاء یو کال دمخه ووایء

چې تاسې د هغې مرستې ته ضرورت لري او ستاسي توقع ددوی خخه خومره ده، او کله باید تاسې ته هغه پيسى تيارې کړي. خپله دغه غوبښته ورته ۶ بیا میاشتې، او بیا ۳ میاشتې، او بیا یوه میاشت مخکې د وعدی نه، ورپه یاد کړئ. دا وریادول دوه ګټې لري: د یوی خوا هغه متوجې کوي چې خپل څان اماده کړي، او د بلی خوا. که چېږي د هغه په تصمیم او یا توانمندی کې کوم تغیر راغلی وي، نو تاسې به پري په مناسب وخت کې خبر او د هغې په عوض به کوم بل مدرک په کار واچوې، تر خود ناخاپې کمبود سره مخ نه شې.

د کور د اخیستلو له پاره د یو شمېر نېردي خپلوانو له خوا یو خه بلاعوضه مرسته ترلاسه کړئ، خصوصا په دې برخه کې د مور ویلار ونډه، د ورونو او خویندو ونډه لازمي، ضروري او جدي ده. تاسې کوبنښ وکړئ چې د خپل کور د اخیستلو له پاره د خپل نقشی او پلان له مخې یې د مخکې پيسې وسنجوي (معمولا د مخکې قيمت د کور د ټول تمام شوي قيمت درېيمه برخه وي). د دې پيسو درېيمه برخه د خپلوانو نه وغواړئ. او هغه بیا په خپلوانو په یو مناسب تناسب (چې د دوى د توان او د خپلوي د اړیکو له مخې سنجول شوي وي) اقلاء یو کال دمخه حواله کړئ. د مثال په توګه که د کور ځمکه سل زره (۱۰۰۰۰۰) افغانۍ وي او ستاسي په خپلوانو کې یوازې لس تنه داسي وي چې له تاسې سره مرسته وکړي، نو د دې پيسو درېيمه برخه په مور او پلار، او درېيمه برخه یې په ورونو او خویندو، او پاتې درېيمه برخه یې په نورو خپلوانو حواله کړئ. خو دوى ته اقلاء یو کال دمخه د دوى ټاکلې ونډه وښیء او ورته ووایئ چې تاسې په کومه — نېټه دې پيسو ته ارتیا لري.

د کور د ابادی پيسې چې معمولا د ځمکې د قيمت دوه چنده وي، نو د هغې نیمايی باید تاسې په خپله اماده کړئ او نیمايی نوري یې له ځینو دوستانو خخه د یوې اوږدې مودې (پينځو ګلونو) له پاره د قرض حسنې په توګه ترلاسه کړئ. له هر چا خخه په زغرده غوبښته وکړئ. ولې غوبښته مو باید غوڅه او عملې وي، او هغوي ته د بېرته ورکولو پلان،

وخت او طریقه هم په واضحه توګه ورته ووایئ. که وتوانپېږئ دغه پیسې له خچل وخت
څخه دمځه بېرته ورورسوئ، دا به لا بنه کار وي. او که د پیسو په بیرته ورکولو کی کوم
خنډ او څنډ پیداشو، نو هغه مشکل فوراً هغه کس سره شریک کړي، تر خو هغه هم د
خچل خان لپاره کوم بل پلان وسنجوې.

که تاسې په یوه وخت کې حمکه اخستل او کور ودانول دواړه نشی کولای، نو دا پروا نه
کوي چې یو حل حمکه واخلي او بیا د درېوو کلو په دنه کې پري کور جوړ کړي. خوکه
د کور جوړل پري د درېوو کلو نه زیات وخت نیسي نو بیا بنه خبره داده چې د مځکې د
اخستلو نه تېر شی، او هماغه پیسې په کوم کاروبار کې بندې کړي تر خو بنه ګټه درته
راوري.

د کور په جوړولو کې تل د راتلونکې پلان په نظر کې ولری یعنې په دې معنا چې که امکان
ولری، حد اقل د یوه یا دوه نسله د کورنې د غړیو د ګکه او سېدو او د امکان په صورت کې
د سره نېډې او جدا او سېدو شرایط ولری. یعنې ابادي یې داسې جوړه شوي وي، چې که
تاسې دوه یا درې زامن ولری، نو هغې هر یو ته دوه یا درې کوتې د کور په یوه خوا کې
ورورسېږې. تر خو پرته د جنګ او جنګالونو نه په کې جدا اما یو له بل سره نېډې ژوند
وکړای شي.

د کور د اخیستلو یوه بله بنه طریقه داده چې لوړۍ کور داسې یو کور واخلي چې په کې له
یوې خوا ستاسې ګوزاره وشي او له بلې خوا یې وکولای شي یوه برخه په کرایه ورکړي او
چې کله مو خان ته بل کور جوړ کړ، نو بیا دا کور خرڅ نه کړي، بلکه هغه په کرایه ورکړاي
شي. تر خود نوي کوردقرض په خلاصولو کې له تاسې سره مرسته وکړي. او د بلې خوا
که ستاسې د بچانو شمیر زیات شي، نو دغه کور به هم د یوه یا دوو تنو له پاره د جدا
او سېدو شرایط برابر کړای شي.

۴ - د واده له پاره پلان:

واده هم د انسان په ژوند کې تر ټولو یو مهم، جدي او قيمتي کار دی، چې تر بل هر خه بنه پلان کولو ته ضرورت لري. د واده په اړه یو شمېر زيات موضوعات د واده په برخه کې ذکر شوي دي؛ خو هغه خه چې د واده په پلان پوري اړه لري، دلته راپرو: بنه خبره به دا وي، چې هر خوان د خپل واده په اړه مشخص او تاکلې نقطې لکه له خرنګه یو کس سره باید واده وکړم؟ په کوم عمر کې باید واده وکړم؟ او د واده مراسم او ترتیبات مې دې خرنګه وي؟

نن سبا ودونه د خینو ناضروري رواجونو په وجه ډېر گران شوي دي. زما توقع او اميددا دی چې تاسې دیوه مبتکر خوان په توګه د واده یو ډېر درونداو خوشاله پروګرام ولرئ، ولې د یو شمير بېخایه قيمتي کارونو مخه ونيسي.

که تاسې له خپل ځان سره روښانه او غوڅه فيصله ولرئ چې د خرنګه مشخصاتو لرونکې شخص سره واده کول غواړئ نوبیا یې پیدا کول شونې او اسان دي. خو که تاسې نه پوهېږي چې خه غواړئ نوبیدا کول به یې هم گران او نا شونې وي.

پر خپل هدف د روښانه پوهېدو په صورت کې خپله ټوله پاملننه او امکانات د هغه په لور معطوف کړئ. دا چې تاسې خرنګه وکولاي شي چې د خپل خوبنۍ د کس کورنۍ دي ته وهخوي، چې ستاسې مرکه ومني، خانته ځانګړي تکتیکونه لري، چې دا تکتیکونه د هر شخص په برخه کې فرق کوي. تاسې کولاي شي د لیکوال نه چې په دي برخه کې د کامیابو مشورو په اړه په نړۍ واله سطحه شهرت لري، ځانګړي سلا مشوري واخلي. کله مو چې له زړه سره برابر نفر پیدا کړ بیا د هغې د لاسته راولو له پاره پوره تحقیقات ترسره کړئ. او د هغې د کورنۍ د غوبښنو سره برابر ځان عيار کړئ.

د خپل واده مصارف په لاندې ډول پلان کړئ:

اول : د واده په مراسمو کې بنه او مناسب نوبنتونه راپرئ، چې د قيمتي واده په عوض

ستاسې واده دروند او خوبنونکي وي.

دويم: د واده مصارف هم په درې برخو ووېشی. اوله درېیمه برخه یې خپله د درېو کلوکار په اوږدو کې تهیه کړئ، چې باید د مجردتوب په صورت کې ستاسې له عایداتو خخه ۲۵% واده ته ګونبه شوي وي یعنې په دې توګه د کار له شروع خخه (۲۵%) د موټر له پاره، (۲۵%) د کور له پاره او (۲۵%) د واده له پاره جدا کړئ. او پاتې ۲۵% يې د ورځني لګښتونو له پاره استعمال کړي. کوبنښن وکړئ چې اول هدف په درې کالوکې ترسره کړئ، نوبیا د دويم او درېیم هدف له پاره (۳۰) (۳۰) فیصله ذخیره کړئ او د اول هدف نه پاتې (۱۵%) یې د اول هدف په قرض کې ورکوئ او یا هم ممکن ستاسې لګښت له (۲۵%) نه تر (۴۰%) فیصلو ته زیات شوي وي.

درېیم: اول درې کلوکې موټر واخلی، په دويمو درې کلوکې کور واخلی او په درېمو درې کلوکې واده وکړئ..

د واده له پاره هم تاسې باید لوړۍ درېیمه برخه پیسې خپله ولرئ او دويمه درېیمه برخه نورې یې د خپلې کورنۍ خخه په بلاعوضه توګه واخلی، او وروستي درېیمه برخه یې له خپلو دوستانو خخه د اوږدي مودې له پاره په قرض واخلی. (۵ کلو له پاره). خود واده نه وروسته بیا ددې قرض اداکول تر ټولو لوړیتوب لري.

که تاسې کور له واده نه وروسته اخلی، نو کولای شئ چې په دې برخه کې یوه مناسبه بلاعوضه او یا باعوضه ونډه د خپلې خسرګنۍ او اوښو پر غاره هم کېږدئ. لیکن دا ونډه باید روښانه او معلومه او شرایط یې عملی وي.

۴۳ - د تقاعد له پاره پلان:

تقاعد هم د ژوند یوه داسې مرحله ده، چې پکې یو انسان د کار توان له لاسه ورکوی، ولې د ژوند لګښتونه دوام پیدا کوي. دا ډېره مهمه ده چې د تقاعد په وخت کې هم سېری په

خپل خان متکې واوسئ او د خپلې کورنۍ له پاره پېتني نه شی. نو د دې له پاره چې تاسې او ستاسې مېرمن د تقاعد په وخت کې هم يو ابرومند ژوند ولري، لاندې تدابير نیول فوق العاده ضروري او جدي دي:

۱. کوبښن وکړئ چې د خپل کار په وخت کې حداقل خان ته داسې يو کور ترلاسه کړئ چې د تقاعد په وخت کې د هغې کرایه نه وي، او یا نور کوم قيمت ورباندي پاتي نه وي. او تاسې په کې مفته واوسېږي.

۲. د تقاعد نه مخکې خان ته داسې يو دویم کور پیدا کړئ چې د تقاعد په وخت کې تاسې د هغې حداقل نظارت وکړئ، ولې تاسې د هغى د کراه نه د ورخنیولګښتونو پیسې ترلاسه کړاي شی. یعنې د هغه کور یوه برخه په کرایه ورکړاي شي.

۳. د تقاعد له پاره یو خه پیسې د کار د لس کلنی نه وروسته د هر کال د عایداتو ۵% فیصده ذخیره کړئ، او په یوه مناسب گټه کوونکې حساب کې مو بایدایښي وي، او یا مو چاته په مضاریت ورکړې وي. یو بله بنه طریقه داده، چې په همدې پیسو يو دویم کور واخلئ او په کرایه یې ورکړئ او یا هم خمکه پري واخلئ چې دوامداره حاصل درته وکړي.

۴. کله چې ستاسې بچېان لوی او واده شول، او تاسې لاکار کوي، نو بیا د خپل عایداتو خخه یوه غټه برخه (۳۰-۴۰ فیصدو پوري) د خپل تقاعد له پاره بیلې کړي.

۵. په خپلو بچېانو هر یوه چې په کار ودرېدلې وي یوه لازمه اندازه پیسې پري وټاکئ چې هره میاشت یې په منظمه توګه ستاسې حساب ته واستوی، دا پیسې باید ثابتې، دوامداره او عملی وي، چېاندازه یې د ۱۰-۱۵ فیصده د هغوى د تنخوا به بنه ونډه وي).

۶. له خپل مرګ نه وروسته د خپل جایداد پیسو او اموالو د تقسيم له پاره یوه لیکلې وصیتname ولري، چې په شرعی او قانوني توګه د قبلولو وړ وي. خو ستاسې له مرګ نه وروسته، ستاسې د کورنۍ د غړيو ترمنځ د جنجالونو مخه ونیسي.

۷. د تقاعده په وخت کې عمده لګښتونه (د کور کرایه، خوراک او صحې چاري) دي. کوبنښن وکړي، چې د صحې چارو له پاره یا بيمه ولري او یا هم یوه مناسبه اندازه پيسې مو منظمې پلان کړي وي.
۸. د تقاعده په وخت کې ګرځدل او کار کول ډپر ګټور دي کوبنښن وکړي چې تر خپل اخري وسه کار وکړي، او په کار کولو کې شامل اوسي. دا ستاسي ټندستيا، روغتنيا او خپلواكۍ ته ډپره ګټه رسوي.
۹. د خپل څان او خپلې بنجې د مرګ، تکفين او تدفین له پاره ټاکلې اندازه پيسې، ګفن او یو څه خوراکې مواد مخکې له مخکې نه سپما کړئ؛ تر خود ناخاپي مرګ په مهال ستاسي په کورنۍ ډپر زور رانشي

یولسمن خپرکی

د خوانانو د ژوند مهم اړخونه، او د هغوي په اړه اړینې مشورې

۴ - د اقتصادي موضوعاتو په هکله:

سره له دې چې پیسي او مادی امکانات د ژوند د مهمو او اساسی اړتیاواو خخه دي، اما یوازې پیسي نه شي کولي چې د انسانانو د ښکمرغۍ او خوبنې سبب وګرځي. خو ډېر خلک د پیسو د پیداکولو له پاره د ژوند ځینې ډېر خوندونه او چانسونه هم له لاسه ورکوي، چې بیانه پیسي او نه نوري هلپې څلپې کولي شي چې د هغې جبران وکړي.

نو خوانانو ته په کلکه سپارښته کوو چې د پیسو له پاره خپل د ژوند نورمهم او ارزښتناكه اړخونه تر پېښو لاندې نه کړي. په دې برخه کې خوانانو ته لاندې مشورې ګټوري بولم:

۱. له خوانانو خخه هيله کوم چې د پیسو پر خای زده کړي او تحصیل ته لوړ پیتوب ورکړي. پیسي هر وخت پیدا کېدای شي، خو زده کړه او تحصیل خان ته خانګړي وخت او شرایط لري. نو په هېڅ قیمت د تعلیم وخت ضایع نکړئ، او د پیسو له پاره تعلیم پېښږدئ. که مو د تعلیم وخت په پیسو پسې تېر کړ او له علم او تحصیل خخه وروسته پاتي شوئ، نو بیا به مو ټول ژوند پریشانه، د لېرو پیسو نوکر او د ټول عمر له پاره به په پیسو پسې سرګردانه اوسي. همدا اوس مو وخت دې چې زده کړي او تحصیل کوي او له بلې خوا

۲. د نړۍ په ډېرو هېډادونو کې خوانان له یوې خوا زده کړي او تحصیل کوي او له بلې خوا هره ورڅ خو خو ساعته کار کوي چې د خپل ژوند لګښتونه پوره کړي. ولې زمونږ ډېر خوانان یا خو د لمړ پتاوی کوي او یا خو هم خپل طلايی وخت د نورو په غیبت کولو تیروي. زه د خپل هېډاد ټولو خوانانو نه هيله کوم چې د افعاني ټولنې له دغې منفي ګلتور سره پرله پسې عملې مجادله وکړي. خان ته هره ورڅ ۶ - ۶ ساعته داسې کارونه پیدا

کړئ چې له یوې خوا یو خواستاپی په مسلکې پر مختگ او تولنیزو پیژندګلوی کې ګټور وي. که مسلکې کارونه دا طلبانه هم وي دا به ستاپی په ګټه وي.

۳. د پیسو د سنبلالولو په برخه کې هم ځینې لارښوونې اړینې بولم. زموږ په ټولنه کې زیات داسې خلک شته چې ډېرې پیسې پیداکوي، خو د پیسو د ساتني د مهارت د نشتوالي له کبله، هغه پیسې ترې په لبره موده کې تار و مار شي، او د اړتیا پر وخت یې بیا یې لاس تنګ او یو او بل ته اړ وي. ډېرکم داسې خلک به وي چې پیسې په سمه توګه سنبلې کړای شي. د پیسو سنبلالول یو ځانګړی مهارت دي. ددې له پاره چې تاسې خوانان خپلې پیسې نې سنبلې کړای شي، غواړم د خپل مرحوم پلار (حاجي سراج الدين خان) نصیحت له تاسو سره شريک کرم:

زما مرحوم پلار راته ویلي وو چې: زویه! همېش خپله ټوله ګټه په درې برخو وېشه: لومرې برخه یې د پور د خلاصي له پاره ورکړه (يعني د خپل مور او پلار او نورو خپلوانو هغه قرض اداکوه، چې یې په تا مصرف کړي او ته یې را لوی کړي یې). دوهمه برخه یې پور ورکوه (يعني چې دا برخه یې د خپلو بچېانو په تعلیم او روزنه ولکوه، او یا یې د هغوي له پاره سپما کړه)، او درېمه برخه یې په خپله خوره (يعني له خپلو عایداتو سره برابر خپل ژوند تپروه). مه دومره شوم اوسه چې ژوند دې تریخ وي او مه دومره لګښتي او بدخرڅه اوسيه چې بل چا ته اړ شې.

سره له دي چې زما پلار هېڅ تعلیم نه درلوده، خوزه پر دې پوره عقیده لرم چې د هغه دا خبره د کائی کربنه او د دنیا د ډېرو لوړو فیلسوفانو د سطحی خبره ده. د هغه مبارک دا خبره نه یوازې زما په اړه، بلکې د هر انسان په برخه کې د تطبیق وړ او د هر چا له پاره یوه عالیترینه توصیه ده. نو په دې وسیله له تاسې هر یو خخه دا غوبښته کوم چې د هغه دغې عظیمې توصیې ته نه یوازې په خپل ژوند کې عملی جامه ورکړئ، بلکې د هغه دغه ټولنیز

وصیت څلوا نوروملګرو، دوستانو، او راتلونکو نسلونو ته هم ورزده کړئ. نو هر خوان ته توصیه داده چې خپله ورځنی ګهه پر دریو برخو وویشي: یوه برخه یې د خپل موروپلار له پاره وټاکې، یوه یې د خپلوبچو له پاره وساتي، او په دريمه برخه یې په خپله مزې چرچې وکړي.

٤٥ - د کار په اړه سلا مشوري:

لکه چې د مخه مو وویل، کار د هر انسان د ژوند او معیشت د برابرولو او په منظمه توګه د مصروف پاتې کېدلوا یوه مهمه وسیله ده.

ددې له پاره چې موب هر یو د ژوند یوه زیاته برخه وخت په کار کې تپروو، او همدا کار دي چې زموږ د ژوند ارتیاوې را پوره کوي. نو له دې کبله داګټور بولو چې په دې برخه کې هم خوانانو ته اړینې او ضروري لارښونې وکړو. د کار په برخه کې تر هر خه مهم د کار پاکل دي. د خپل کار په غوره کولو کې باېد له ډېر غور خخه کار واخلی. تر هر خه لوړۍ د بنوونځۍ په دوره کې د زده کړې د خانګې ټاکنه بشپړ ارزښت لري. په دې برخه کې د لازمو معلوماتونو راټولول او له مسلکې خلکو سره مشوري کول ارزښت لري. د بنوونځۍ په دوران کې باید تاسې داسې یوه خانګه ولولې چې د هغې سره خانګړې مينه او لپوالتیا ولرئ. او بیا د عملی کار په وخت کې باید خانته د کار بنه یو مطابقت لرونکې ئای وټاکې او د عملی کار په وخت کې باید چې په خپل کار کې دومره صداقت، هوښيارتیا او لپوالتیا بنکاره کړئ چې له فراغت سره سم هغه ئای تاسې ته په خپله کمپنۍ کې د کار کولو بلنه درکړي. او یا خو هم د بنه عملی تجربود ترلاسه کولو له پاره له هغې خخه ګټه واحستلي شئ. د کار په برخه کې نورې عمومي مشوري په لاندې دول وړاندې کوو:

- د کار په اړه تر ټولو اول او تر ټولو مهم اصل دادي چې تاسې باید د هماماغه اول کار د اول وهت نه ددې تصمیم ولري چې غواړي د ټول عمر له پاره د خپل کار په محیط

کې امر پاتي کېدل غواړي، او که معدون پاتي کېدل. خما مشوره به داوي چې د هماغه اول وخت نه ددي اراده وکړي چې تاسو غواړي په خپل راتلونکې عمر کې په هر کار کې امر اوسي نه معدون. ددي له پاره چې دا کار تر سره شي، اولین کار دادي چې تاسي باید پدي پوه اوسي چې په خپل کار کې امر کېدل لاندي خوشیانو ته تراو لري.

(1) په چارو کې پرله پسې لېواليا
 (2) په کار کې صداقت او اخلاص، او د وخت پابندی، او حتاکله چې ضرورت وي اضافه کاري

(3) د کار په ټولو اړخونو خان پوهول

(4) په کار کې د نورو سره همکاري

(5) د کار د امرينو اطاعت مندي او د هغوي لارښوونو ته توجه کول

که تاسي د یوې لنډې مودې له پاره دغه اساسات تر سره کړل، ډېر ژر به د خپلو امرينو توجه خان ته راجلب او په خپل کار کې به د امربت په لوري خپل پراونه شروع کړئ.

- خپل هر کار په پوره صداقت، پاملننه او امانداري سره سرته ورسوئ.

- د اسې فکر کوئ چې ستاسي امر هر وخت تاسي ګوري.

- خپل کار ته وختي حئ او پر خپل وخت له کار ه رخصتپري.

- د خپل کار خاي او محیط پاک ساتي.

- د کار سامان الات په خپلو شخصي کارونو کې مه کاروئ.

- د بل نوي کار تر پيدا کېدو د مخه، هېڅ کله هم خپل زور کار مه پرېږدئ.

- هر وخت د نوي کار او نوي چانس په لټون کې اوسي.

- په خپل کار کې د بنو کارونو د سرته رسولو په برخه کې له خپل امر نه لازم تصدیقوونه تر لاسه کوئ او هغه خوندي وساتي.

- په خپل کار کې هره ورڅ د نوو چلنځونو او زده کړو غونښته وکړئ.
- د خپلو ټولو چارو د پیل او پای نېټې په یوه جلا لست کې وساتې.
- په خپل کار کې له نورو همکارانو سره ملтиا وکړي او د هغوي کارونه زده کړي.
- له خپلو ټولو همکارانو ملګرو سره بنې اړیکې وساتې.
- په خپل څان پوري اړوند کارونه مو نورو همکارانو ته ورزدہ کړئ، چې د اړتیا پر مهال هغوي ستاسي کارونه تر سره کړاي شي. همدارنګه د نورو همکارانو د کارونو په برخه کې څان ته لازم معلومات تر لاسه کړئ، چې د اړتیا پر مهال تاسې د هغوي خای په بنه توګه ډک کړايشه.
- د کار په چاپېریال کې له ځانګړو تعلیمي او تفریحي اسانټیاوو څخه پوره ګټه واخلی.
- د خپل کار د بنه والي، مؤثريت په اړه تل فکر کوي، کله مو چې کوم داسي بنه او غوره وړاندیز په نظر راغۍ چې هغه به ستاسي ادارې سره مرسته وکړي، هغه د خپل پورته امر سره په لیکلې شکل د ايميل له لاري شريک کړئ او یا هم ور سره مخامنځ پري خبرې وکړئ. به لیکلې توګه ددي موضوعاتو شريکوونه ستاسو لپاره په ايندې کې بنه سند کیراې شي.
- په کار کې له هر راز کمپیوټري زده کړو او ورکشاپونو نه ستري ګټې واخلی، او د هغې بری لیكونه په هماغه وخت کې تر لاسه کړئ او د دې ټولو کورسونو یادابنونه ولیکي.
- د کار د ئایي رازونه او اسرار تل خوندي وساتې.
- د خپل کار او مسلک په برخه کې له پېژندل شویو کسانو او خپرو سره ځانونه اشنا او معرفې کړئ.
- د خپل کار او مسلک په برخه کې له نورو معلوماتونو او پرمختګونو نه ځانونه خبر وساتې. د خپل مسلک پوري اړوند مجلو او نورو خپرونو کې چې په ملکي او نړۍ

- واله کچه خپرپری، تر ممکن حده ګډون وکړئ.
- د خپل کار او مسلک په ټولنیزو تشكیلاتو او ټولنو کې خان داخل او په غونډو کې یې تر ممکنه حده ونډې واخلیء.
 - د خپل کار په محیط کې یو لړ داوطلبانه او د خوبنې کارونو ته کاندید شی.
 - کوبنښ وکړئ چې تل خپل امر ته ربنتیا ووایء، په ځانګړې ډول که کله درڅخه کوم کار خراب شي نو د پټولو په ئای یې نېغه په نېغه خپل امر ته ورشۍ، او ورته ووایء چې له تاسو څخه غلطی شوې، او حاضر یئ چې جبران یې کړئ. په دې صورت کې به ستاسې امر نه یوازې تاسې ویسني، بلکې هغه به ممکن چې د هغې غلطی په اړه درسره اړینه مرسته وکړي. خو که تاسې دا خبره ترې پته کړئ، او هغه بیا د کومې بلې لارې نه خبر شي نو په هغه صورت کې به هغه بیا په تاسې په غوشه شي او نه یوازې دا چې ستاسې مرسته به ونه کړې، بلکې د کلکې سزا سره به مو منځ کړي.
 - په خپل کاري محیط کې د خپل شخصیت او موقف ساتلوته تل اوپه آگاهانه ډول متوجی اوسي. هیڅکله هم د خپل کارپه ماحول کې د جنکواو هلکانو سره دملګر توب او جنسی ارتباطاتو په لته کې نشي، ځکه دغه منفي اړیکې بیادکارپه ساحه کې ستاسې جرئت او موثریت کموي، او ستاسې شخصیت زیانمنوي.
 - په خپل کار کې **Short Cuts** (دپولې په ئای په پتھی کې تګ) نه مخنیوی وکړئ. ددې مطلب دادي، چې ځینې خلک د تنبلي په وجه ددې پرخای چې یو کار په صحیح طریقه تر سره کړي، هغه کوبنښ کوي چې هغه کار ته لنډه اما یوه ناقصه لار پیدا کړي، چې ممکن د هغه کار په کیفیت منفي اثر واچوی. زموږ په سیمه کې یوه قريه ده چې ګندیباغ یې بولې. ددې ځای خلک په داسي یوه درې ژبه خبری کوي چې نیمایي یې پښتو او نیمایي یې درې ده. ددوی په اړه یو مثل دي چې وايې (دپولې په سر لار ده، په منځ د پتھی کې چرا میروي. به ولاکه سنګ در بغلت م زنم، بوک به

دي راواړوم) دا چې په دي متل کې پښتو او دري خومره سره ګله شوي، دا یوه مساله ده، خود متل اصلی هدف همدا **Short Cuts** نه مخنيوي دي. یعنې اصلی لار داده چې په پوله ولاړ شي، ولوکه هغه لري هم وي. لکه خنګه، چې په پتي او فصل کې تلل د فصل د خرابولي سبب کېږي، همدغه شان په کار او دفتر کې شارت کټونه دکارونو د خرابولي سبب کېږي.

- له خلکو سره هېڅکله هم درواغ مه وايئ. (ټکي)، یعنى په دې کې نوره هېڅ خبره نه ځایيري.

٦ - د واده په برخه کې لارښوونې:
سره له دې چې ما د واده په برخه کې يو ځانګړي او تفصيلي کتاب ليکلی دي چې ژربه د خوانانو لاس ته ورشي. . خود دې موضوع ارزښت ته په پام سره دا اپين بولم چې دلته پري مختصر بحث وکړم.

واده د چا په خوبنې؟:

د هر انسان په ژوند کې زېږيدل، واده او مرګ دري مهمي مسئلي دي. چې له دې جملې خخه د زېږيدلو او مرګ په انتخاب کې انسان هېڅ کوم ټاکونکي نقش نلري. نو له دې کبله ويلی شو، چې واده د ژوند یوازینې او تر ټولو مهمه مسئله ده چې يو انسان په کې کولی شي له خپلې هيلې سره سم يو خه اغېرمتوب ولري. افسوس چې زموږ د هېواد په رسم و رواج کې بيا دا ازادۍ هم زموږ له خوانانو نه اخستل شوې او اخېستل کېږي. نو د پورته خبرې په تايید، د خوانانو نه په کلکه غوبښته کوم چې ددې موضوع د اهميت په نظر کې نېولو سره په جرئت دغه ډول بې مورده مداخلو ته خاتمه ورکړي. او د خپل معقوليت، خواکمني او هوښيارې په بنوولو سره په دې برخه کې يو خه اساسي خپلواکې او صلاحیتونه تر لاسه کړي. البته دا په دې معنا نه ده چې خوانان باید د مور و پلار مشوري له

نظره وغورخوي. زما په اند، که له یوې خوازمور د سیمې دودونه نا مناسبه او ډپر یو لوري دي، ئکه چې په هغې کې د خوانانو هيلو او نظرياتو ته پاملننه نه کېږي، چې د غندني ورده، له بلې خوا، په همدي کچه د غربې نړۍ خپلواکې چې خوانان په کې خپل ودونه يوازې په خپله خوبنې کوي، او په دې برخه کې د مور و پلار مشورې ګټوري نه بولي، هم نیمگړي او زیانمنه بولم. د واده په مسله کې باید دواړو خواوو ته مناسب حق ورکړ شي.

پلرونې باید د کورنيو د تاکلو او خوانان دي د نجلې یا هلك د انتخاب حق ولري. یعنې دا چې یا دې خوانانو ته د هغه کورني په هکله چې دده کورني به ورسره موافقه ولري، په ګوته کړاي شي، او ورته دې وویل شي چې له د هغه کورنيو خخه پو خوک خوبن کړي. او یا خودې خوانان ازاد پرښو دل شي چې په خپله خوبنې خوک خوبن کړي او بیا دې هغه کس د کورني د موافقې د لاس ته راوړلو له پاره دخوان له خوا موراو پلارته معرفې کړاي شي.

معنا دا چې د واده په پرېکړه کې باید دداړو خواوو نظر او موافقه شتون ولري. خو مهمه خبره داده چې موافقې باید په ډپره پراخ نظری سره تر سره شي، چې د هغه دوو خوانانو د ژوند نیکمرغې ته په کې تر بل هر خه لوراو زیات ارزښت ورکړل شوي وي.

زما له نظره، د کورنيو تاکل د مور و پلار حق، او د ژوند د شريکبان غوره کول د هر خوان خدائي وريخنلي حق دي.

زه د ټولو افغاني ميندو او پلرونو نه هيله کوم چې په دې برخه کې د نوبستونو او سمونونو قيادت او مشري په خپل لاس کې واخلي، او د خپلوبچو سره د سالمو، مخامن او ازادو خبرو له لاري چې په یوه ديموکراتيکه فضا کې تر سره شي، نېغ په نېغه خبرې وکړي او دوئ ته د خپلوبچانو مشورو او لارښونو له لاري د خپلوبچانو اعتماد تر لاسه او په دې برخه کې یې سالم ملاتړ وکړي. خوانانو ته هم توصيه کوم، چې په دغه ډپره مهمه او برخليک سازه مسله کې يوازي له احساساتو خخه کار وانخلي، بلکې له معقوليت او هونسياري سره په دې برخه کې د خپل موراو پلار مشورې مهمې و ګنجي او هغه په نظر کې

ولري. زه په دې د ډېرو داسي غمیزه کپسو شاهد یم چې په هغه کې یا خو د ځانانو غوبښتو ته، او یا هم د زېر والو (پلارومور) غوبښتو او مشورو ته توجه نه ده شوي، او پایلي یې ډېري غمجنې او داسي دردونکې وي چې یې ددواړو (هم د زېر والو او هم د ځانانو) ژوند ته نه جبرانیدونکې صدمي رسيدلي، او حتا د بیشمیره خلکو په ځان وژنو بدلي شوي دي.

د واده مناسب وخت:

د واده د مناسب وخت ټاکنه د هر چا په ځانګړيو شرایطو پوري اړه لري. خو زما په اند، هر هلک او نجلۍ ته په کار دي چې لومړي خپلې زده کړي او تحصيلات بشپړ کړي، او دوه یا درې کاله دي، کار وکړي تر خو دومره پیسې و ګټه چې د یوه بنه واده او له دي نه وراخوا هم د یوه مناسب کور، د یوه اونیز سفر لګښتونه، او لېر تر لېر د شپږ میاشتو پوره لګښت زېرمه ولري. په دي صورت کې به ددوئ واده د پړښانيو نه خالي واده وي. واده باید په تمامه معنا له اندېښنو نه خالي وي. له اندېښنو سره واده کول، دخاوند د کوروالي د نا توانی سبب کېږي. کله ناکله دغه مسله د خاوند او بنځې تر منځ د سوءتفاهما تو لاري برابروي. او له دي کبله د هغه بنځه فکر کوي چې ګوندي مېړه یې هغه نه خوبنوي ، او دا بیا ددوئ تر منځ د نا باوری او د لا زیاتو همبېشنيو پړښانيو سبب کېږي.

د مناسبې جوړې ټاکل:

سره له دي چې د مناسبې جوړې مسله هم یوه ډېره مهمه مسله ده چې د یوه انسان نه بل ته تويير کوي. خو تجربو دا خرګنده کړي ده چې په نسبې توګه په لاندېښيو موضوعاتو کې ورته والي او نېرديوالۍ، د ودونو په اوږدوالي او بریالیتوبونو کې اغېزمن نقش لویوی: د اقتصادي حالت ورته والي، د کورنۍ د ټولنیز موقف ورته والي، د دین او مذهب شريکوالۍ، د ژې یووالۍ، او بلاخره د تعليمي سوبې ورته والي. خو له دي سره سره، تر تولو مهم او اغېزمن شي د دوو کسانو تر منځ د خوي او خصلت نېرديوالۍ د بریالیتوب

یو عمدہ عامل ګنل کېږي. اما دا هم باید په روښانه سره ووایو، چې تر دغۇ ټولو شیانو مهم او عمدہ د دوو کسانو تر منځ مینه تر بل هر خه د خوبني او بریالیتوب لور بنست جوړوي.

مینه وکري او واده له خپلې مينې سره وکري، هېڅکله به هم پړیشان او پښمان نه شي.

د هلك او نجلی تر منځ د ژوند په مختلفو اړخونو کې د توافق او اختلاف د پوهیدو له پاره، ما يو ځانګړي امتحان جوړ کړي دي، چې ددي امتحان د اخستلو په نتيجه کې دواړو هلك او نجلی ته تر ډېر حده ددي پته لګېږي، چې ددوی تر منځ د ګډ ژوند په اړه توافقات او اختلافات خومره دي. ددوی واده به تر کوم حده کامیاب وي. خو لکه د نورو ستونزو په خير ددي امتحان عملی کول هم زموږ په ټولنه کې يو خه دودنیز چلنځونه لري. يو دا چې په نجuno بندیزونه او داسې اجتماعې خدمتونو ته د هغۇ د لاسرسې کمولائي ددي امتحان عملی کول ستونزمز نوي. اما بنه خبره داده چې دا ضروري نه ده چې هلك او نجلی دي په ګډه دغه امتحان ورکړي. دوي کولای شي چې جلا جلا د امتحان سوالونو ته خواب ووایي. حتا دا هم ضرور نه ده چې نجلی دي د امتحان له پاره د امتحان مرکز ته مراجعه وکري. اما دا مهمه ده چې هلك او نجلی دواړه په یوه وخت کې ټاکلو سوالونو ته په مستقله توګه خوابونه ووایي، او خپل خوابونه د یو بل نه پت وساتې. ځکه چې د خوابونه شريکول اصلا د دي امتحان اصلې هدف له منځه وړي. په دي امتحان کې اصلا د سوالونو په خوابونو کې صحیح او غلط وجود نه لري، بلکه د هر سوال په خواب کې د هلك او نجلی نظر ټاکې، چې د همدي جوابونو د مقایسي له مخي بیا د هلك او نجلی تر منځ توافق او اختلاف سنجول کېډاي شي. نو دا هېڅ په ګټه نه ده چې د سوالو جوابونه سره شريک کړاي شي. کله چې دواړو سوالونو ته خوابونه ورکړل، نو د د مقایسي او تحليل له پاره دي دواړه د خوابونو پاني د امتحان مرکز ته وسپاري، تر خو ددوی خوابونه د یوه بل سره مقایسه او د یوه درست ساینسۍ فارمول له مخي وارزول شي، او مناسي ارزوني او لابنووني ورته تهيه کړاي شي.

دواهه په وخت کې د بنځۍ او میره د عمر مسئله:

غرييان اکثرا دي ته ترجیح ورکوي چې دواهه په وخت کې باید نارينه د بنځۍ نه دوه کاله مشروی. سره لدی چې دواهه په وخت کې دنر او د بنځۍ د عمر مسئله ته په افغانی ګلتور کې دومره خاص اهمیت نه ورکول کېږي. خود ژور تحقیق او ارزیابی نه وروسته او زما ددهم واده په اړه د فکر کولو نه پس زه هم دي نتيجې ته ورسیدم چې دغريانو دغه موضوعيگيري درسته ده. که ځير شوو نويه اسلام کې هم دبنځۍ دبلغ عمر دنارينه په نسبت دوه کاله کم دي یعنی دطبعي نشونماله مخې هم په هر عمر کې بنځۍ ددو کاله مشر نارينه سره بنه تکاملي برابرولي لري.

دنورو جنسی خواهشاتو او د عمر په لحظه د موضوعاتو سره د دلچسپی نه علاوه، نور اجتماعي مسائل هم شته چې هغى ته باید پدی اړه فکر وشي. د نارينه متوسط او متوقع ژوند په افغانستان کې (۲۴) کاله او د بنځۍ متوسط متوقع ژوند (۳۴) کاله اټکل شوي دي. نو دنارينه او د بنځۍ متوسط متوقع ژوند سره توپير لري. یو نارينه چې ددي سنجش له مخې دبنځۍ عمر دنارينه په نسبت په اکثره ملکوکې یو کاله زيات دی.

نو دي خبر ته په پام کې نیولو سره بنائي هره کونله بنځه دميره له مرګ نه وروسته هم دوه کاله نور ژوند وکړي.

که ددي تفاوت ترڅنګ، دنارينه عمر دبنځۍ په نسبت خو کاله زيات وي نو دددی احتمال شته چې دهر مړ سړي بنځه به ده هغه د طبعي متوقع ژوند له مخې دوه کاله نور هم په کونله توب کې تپروي. چې داموضوع بیا دکورنۍ له پاره دردونکې وي.

ددی موضوع ارزښت ماته دخپل دوهم واده په اړه بنه روښانه شو. زه د (۵۴) کالو و م چې ما دیوی نسبتا ځوانی بنځې سره واده وکړ. اوسلو چې زه (۵۷) کلن شوی یم او ددې واده نه یوه (دوه) کلنې لور لرم. زه اکثرا ددی کبله زورېږم او تشويش کوم چې زما دمرګ نه وروسته به زما دغه ځوانه بنځه او دغه ماشومه لور بنائي ستومانه او ستړۍ ژوند ولري. سره لدی

چې زمونږ په ټولنه کې کورنۍ اکثرا سره نبردي وي او پاتۍ خپلواں کونښن کوي چې دیتیم بچېانو او دکونډی حال ته پاملنې وکړي. خو متسافانه دغه ټول بیا دیو لړ قربانيو په بدل کې وي. اکثرا هغه کونډه او ماشومان بیا خپل استقلال، ازادي او اراده پکې له لاسه ورکوي. حتی چې بد بختانه اکثرا بیا پاتۍ کونډی دکورنۍ دیوبل چاسره په واده کولو مجبوريږي داچې زمونږ په ټولنه کې د میره د مرګ نه وروسته خپلواں کونډه په خپل کورنۍ کې یو چاته واده کوي، دا ولې کوي، او ایا دا بنه کار دي که نه، ئان ته ئانګري بحث غواړي، چې دلته یې د وخت په نظر کې نیولو سره تري صرفالنظر کوو. خو دا بیلکل د منلو وړ نه ده چې یوه کونډه دی په زور د بل چا سره په واده کولو مجبوره کړاي شي. نو زه خوان نسل ته ددي جدي سپارښتنه کوم چې زمونږ داشتبا هاتو څخه ئي زده کړي او د خپل عمر سره مناسب (ددري کالو پوري تفاوت) په نظر کې نیولو سره واده وکړي.

منل، تطابق که بدلونه (**Adoptation VS Adjustment**) تطابق د انسانانو د ژوند یو داسې بهترین تخنيک دی چې له دې لاري انسانان کولی شي چې د دنیا د ډېر و خطرناکو حالاتو او څېزونو سره ئان عادت کړي. خود انسانانو یو عمله مشکل دادی چې سره له دې چې دوئ کولی شي چې د دنیا له هر ډول خطرناکه خیز یا حالت سره ئان سم کړي، اما دوئ نه شي کولی چې له نورو انسانانو سره تطابق وکړي. هر انسان تل غواړي چې نور انسانان باید ئانونه بدل کړي او له ده سره دې یوشان شي، اما دې باید په بدلون کولو مجبور نه شي. موږ دې پر ئای چې انسانان له توپیرونو سره سره قبول کړو، موږ غواړو چې هغوي دې: زموږ په شان فکر وکړي، زموږ په شان دې بسکاره شي، زموږ په شان دې کړه وړه ولري. او بالاخره که بدلون اړین وي، نو نور باید بدلون وکړي، نه زه. خو که موږ وکړاي شو چې نور انسانان لکه خرنګه چې دي، هماغه شان یې ومنو، نو زموږ ستونزې به ډېرې کمې شي.

خوانان باید پدې پوه وي چې واده ددوه متفاوتو اشخاصو یوځای کېدل دي . ددي له پاره چې یوواده بنه موفق وي نراوبنځي ته لازم دي چې مخکې دمخکې نه دي ته اماده وي چې دواده نه وروسته به دهغې په کرو ورو، اړیکواو خوبونو کې توپیر ونه راخي . واده داسې یوه پروسه ده چې په هغې کې باید میره اوښځه دواړه په سلوکې پنځوس راکړې ورکړې ته تیاروی. که یو خواد خپل شریکپال خڅه خه نوي شیان ترلاسه کوي نو دبلي خواباید دي ته هم اماده وي چې په خپل ژوند کې څینې شیان له لاسه ورکړې .

په واده کې دغه راکړه ورکړه ده چې دمؤقتیت اوکامیابې سبب کېږي. بر عکس که خاوند او یامیر من وغواړي چې په یوه اړخیزه توګه یوازې خپلې ارزوګانې په مقابل لوری ورومني، نوددوی واده به دستونزو بنکار شي .

“The greatest challenge, perhaps, the key to the global peace & prosperity is in how to adopt others inspite of our differences rather asking them to change not ourselves.”

Tajuddin Millatmal

“The world would be much better off, if we learn and try to live and love others as they are inspite of our differences, rather changing them.”

Tajuddin Millatmal

په کورنۍ کې د خپلوا نو دلاس وهنومخنيوي :

اکثرا دهلك او نجلی خپل خپلوا نو دنوي واده شوې بنځې او خاوند په ژوند کې بې ئایه مداخلې کوي. خاوند ته د بنځې په مقابل کې او بنځې ته خاوند په مقابل کې لمسون او پېغور ورکوي. په دی وجه غواړم ستاسي خوانانو پام و دغو مداخلو، او د هغوي خرابو

عواقوته راوګرځوم.

ددې ډول مداخلو دمخينوي بهترینه لاره داده چې دشروع خخه دټولو مداخله کوونکو په وړاندې داسي قاطع دریغ غوره کړئ، چې نور بیا د مداخلو جرئت ونه کړي. دمثال په ډول که تاسې ته خوک ووايی چې (ستابنځه ولی خادرنه په سروي؟) ئنو ورته ووايی چې (ماورته ويلى چې خادرمه په سرکوه) ولوکه تاسى هغې ته ويلى هم نه وي، اوږدا ورته ووايی چې (دا زمونبر شخصي مسله ده، هيله کوم دامونبر ته پېږدي). دا زمونبر په ټولنه کې یو عام رواج ګرځيدلي چې د نجلی خپلوان نجلی د هلک په وړاندې او د هلک خپلوان بیا هلک د نجلی په وړاندې تحریکوی. خو دوي دغه ډول تحریک په ډېر مرموز او اکثرا د ډېري مهرباني په لباس کې ترسره کوي، چې د هملي کبله اکثره خوانان دهغوي دغه لاس وهنيو ته د یوې مداخلې په نظر نه ګوري. دا هغه موضوع ده چې تاسى خوانان باید ورته ډېر په دقت متوجه واوسې، او د هغې مخنيوي په ډېر هوبنیاري وکړي.

په واده کې یوه بله موضوع دمسائلو په اړه روښانه اوغوش دریغ نیول دي. باید چې میره بنځۍ ته اوښه میره ته د خپل زړه غوبنتني اوارزوګانې په واضح اور روښانه توګه ووايی. که دیوه لوري کومه غلطې وشي باید هماغه موضوع په روښانه ډول سره وخیري او د هغه کسانوپه خير چې دیوی خبri په وجه سره خفه او په قهر وي، ولې بیا نور شیان پهانه کوي، کاسه او یادیگ په لغته وهې، صرف نظر وکړي.

۴۷ - د تقاعده په اړه سلا مشوري:

تقاعده یا (زوروالي) د هر انسان په ژوند کېيو نه انکار کېدونکې واقعيت دي. اکثره خلک په دي وخت کې خپل عايدات د لاسه ورکوي، ولې لګښتونه یې تر یو حده دوام کوي. اکثره خلک د خوانې او پيسې پیدا کولو په وخت کې تقاعده یا زوروالي ته خه خاص پاملننه نه کوي. له همدي کبله د بدایتوب په وخت کې په نورو پیتې او ژوند یې د ستونزو سره مخ وي. سره له دي چې زمونبر په هېواد کې اولادونه (خصوصا زامن) د خپلو پلرونو او ميندو

ښه خیال ساتي، خو متاسفانه د اکثره زامنو سنجي بيا د خوابني او خسر خدمت کولو ته اماده نه وي. او کله ناکله بيا ددوی د ضرورتونو پوره کول، او ددوی ځخه مراقبت کول ددوی انګورګانو ته په شرعی لحاظ هم جواز نلري. ددي کبله چې د زړو خلکو د خدمتونو هغه اداري چې په خارجي ملکونو کې شته، لا تراوسه په افغانستان کې د ډوي خوا وجود نلري او دبلي خوا په دودیزه توګه هم د منلو وړ نه دي، نوکه تاسي غواړي چې په بلایاتوب کې هوسا او ارام ژوند ولري، نو دا لازمي ده چې د ځوانۍ په وخت کې د بوداټوب د ارامي له پاره لاندې کارونه تر سره کړي:

۱. په بوداټوب کې د خپلو جلا اوسيدو له پاره د خپل زوي د کور تر خوا د ډو خانګري وړوکي کور تابا ونيسي.

۲. په بوداټوب کې د خپلو مصارفو له پاره، په ځوانۍ کې یو خه پيسې په بانک کې د ګټې کولو په خاطر او یا هم کوم مطمئن دوست ته د کار کولو له پاره په حلاله ګټه ورکړئ.

۳. په بوداټوب کې د خپل انګورګانو د توجو په خاطر هغوي سره خانګري روامينه او اخلاص وکړئ.

۴. په بوداټوب کې د بنه صحت او فزيکي تکره توب په خاطر ځان په سپورت کولو، بنه او صحي خوراک خورلو او مناسبو تفريحي پروګرامونو عادت کړئ.

۵. په بوداټوب کې کونډو نارينه او بنحو ته په کلکه سپارښتنه کېږي چې د امکان په صورت کې د خپل عمر سره مناسب بله کونډه یا کونډه پیداکړي او واده ور سره وکړي. دا ځکه چې بنځه یا مېړه یوازی د جنسی خواهشاتو د پوره کولو له پاره نه، بلکه د ژوند د ډو ډپر نېردي همراز په شکل چې شرعا ور سره هرڅه شريکولي او ورته بنکاره کولي شي، یو خانګري ضرورت دي.

۶. ددي له پاره چې په زړښت کې هم باصحته او په فزيکي لحاظ تکره او فعال پاتي شي، نو د ځوانۍ د وخت نه په سپورت کولو او په فزيکي کار کولو ځان عادت وساتي. په

بدایتوب کې که کار کولو ته ضرورت هم نه لري، خود بنه صحت په خاطر داوطلبانه کارونو ته د خپل امکان سره برابر ادامه ورکړي.

٤٨ - د ملګرو د تاکنې اوله هغوي سره درشه درشې په اړه مشوري:

خوانان تل دي سره مينه او علاقه لري، چې د خپل منګ له ملګرو سره زیاته ناسته - ولاړه او راشه - درشه ولري. که خه هم له یوې خوا دغه راشه - درشه د خوان نسل د نمو او اجتماعي وړتیا د رشد له پاره ضروري ده؛ خوله بلې خوا په دي برخه کې لبو غفلت او عدم پاملننه د ډپرو بدېختیو او خرابو کړو وړو لارې برابروي. له دي کبله پر دي پوهېدل ډپرو ضروري دي، چې ستاسي د اولادونو ملګري خوک دي؟ او دوي پرکومو موضوعاتو یو له بل سره شريکې اړیکې جوړوي؟

دا چې د بچيانو، وروني او خویندو د ملګرو په تاکنې او له دوي سره د ورځنيو اړیکو په اړه مور او پلار، وروني او خویندې پر خه ډول دخیل اوسي، یوه فوق العاده مهمه موضوع ده.

الف. د ملګرو د غوره کولو په اړه خوانانو ته مشوري:

باور وکړئ چې د ملګرو تاکل ستاسي د ژوند یوه داسي بنسټيزيه برخه ده چې ستاسي ژوند یوې مثبتې خواته او که نه نو یوې ډپري منفي خوا ته راکشولي شي. د هر انسان ژوند پوري اړوندې یو شمير ستونزې او مشکلات له ناسالمو دوستانو خخه را پیدا کېږي.

په دي برخه کې د سګرتوي په باره کې دغه لاندې خبره د تطبيق وړ ده.

• سګرت د انسان په ژوند کې تر بل هر خه بد ترينه ډالي ده چې یوازې د یوه ډپر خور

دوست او ملګري له خوا یو چانه ورکول کېږي.

• د خوانۍ په مرحله کې د خپلو جنسی غرایزو کنتروں خورستونزمن کار دی. او دي کارونو ته آکثرا خوانان د خرابو ملګرو له خوا هڅول کېږي. له همدي کبله دی چې آکثره خوانان خپل شخصیت دلته خرابوي، چې حتا د بیا جوړولو امکانات یې بېخي ناممکن

وی.

- په خوانی کې جراءت، رښتینولی، صداقت، له خرابو اعمالو نه خان سائل دا هغه خصوصیات دي چې په جدی توګه د نورو د اعتماد او احترام لاره تاسی ته برابروي.
- کوبنښن وکړئ، چې محدود، ولې حسابي ملګري ولرئ.
- د خپل ملګرو په اړه پراخ او هر اړخېز معلوماتونه تر لاسه کړئ. په دې کې مو د ملګري کورنۍ تاریخچه، د هغه اجتماعي، سیاسي او فردی اړیکې، د هغه د لپوالتیا وړ موضوعات، کړه- وړه، راشه- درشه، د یو شمېر هغو کړو- وړو په اړه د هغه درېخ او علاقه، چې د یو خوان په شخصیت پورې اړه لري، له زده کړې سره یې مينه او بالاخره له اجتماعي کارونو او مسابلو سره یې مينه او لیوالتیا خه ده؟
- د خپل ملګرو، ملګري او دوستان وپېژنۍ، او د هغوي په اړوند بشپړ معلومات تر لاسه کړئ.
- خپل هغه ملګري، چې ستاسي له نظره د اوبد مهالي او ګلکې دوستي وړ دی، خپلې کورنۍ ته وروپېژنۍ، او د خپلې کورنۍ له مشرانو خخه غوښته وکړئ، تر خو ستاسي دغه ملګري وارزوی او تاسي ته یې په اړه مشوري درکري. بیا د هغوي مشوري ومنی. بنایې د هغوي مشوري ستاسي خوبنې نه شي؛ خو په راتلونکې کې تاسي ته ډېر ې ګټوري پربوځي.
- خپل ملګري وخت په وخت و ازموي، تر خود هغوي رښتینولی او قرباني درته معلومه شي. کله کله د ملګرو د تحمل، توانمندي او برداشت په اړه معلومات هم اړین او ګټوردي، چې وازمایل شي.
- هېڅکله هم پر خپلو ملګرو سل په سلو حساب مه کوي. تر ټولو غوره فارمول دا دی، چې پر خپل ملګري مو په سلو کې پنځوس حساب وکړئ او اعتماد پري ولرئ، ولو که هغه ستاسي ډېر باوري ملګري هم وي.

- خپلو ملګرو ته هېڅکله لافې مه کوي او مه ورته درواغ وايئ.
- کوبنښن وکړئ چې تر ممکن حده له خپلو ملګرو سره مو اقتصادي معامله ونه کړئ. که مجبور شوي، چې د پیسو راکړه- ورکړه او یا هم کومه بله مادی معامله ورسره وکړئ؛ نو د معاملې په اړه ورسره روښانه او جدي خبرې وکړئ. تر دې چې په معاملې پوري ترلي شرایط ورته په ليکلې توګه روښانه کړئ او د یو یا دوو نورو ملګرو پر وړاندې ورسره اړوندې خبرې وکړي، او که ممکن وي ټول شرایط په ليکلې توګه تهیه، تاسي یې امضا او د هغوي نه هم پري لاسليک واخلی. دا به ستاسي د ملګرتوب په ساتلوکې، نسبت دې ته چې هېڅ شرایط مو نه وي ايسني، ډېره مرسته وکړي.
- له خپلو ملګرو سره په ژمنوکې جدي واوسئ . کوبنښن باید دا وي، چې د ملګرو پر وړاندې خپلې ژمنې له لازم وخت نه مخکې په داسې توګه ترسره کړئ، چې د هغوي په تصور کې هم نه وي. ددې بر عکس د خپلو ملګرو ژمنو په اړه پر ځان ومنئ چې هغوي به په سلوکې پنځوں پر خپلو ژمنو وفا وکړي او بنایې د ژمونو پر خلاف خپلې ژمنې په خپل وخت کې ترسره نه کړي. دلته باید تاسي ډېري حوصلې او زغم ته چمتو اوسي.
- د خپل ملګرو، ملګري او دوستان وېړنئ او د هغوي په اړوند بشپړ معلومات تر لاسه کړئ.
- خپل هر ملګري تر بشپړې خارنې لاندې ونیسی چې له چا چا سره اړیکې اوناسته ولاړه لري او هغه کسان خرنګه خلک دي؟
- کله چې مویو ملګري درته د یوه منفي او غلط کار بلنه درکړه، ورته ووایئ: چې لوړۍ خو مې له تا خخه غوښتنه دا ده چې ته هم له دې کاره تېر شه او که ته له دې کار خخه نه تېرېږي ، زما غوښتنه داده چې نور به له ما خخه د ناستې ولاړې او ملګرتوب تمه نه کوي او د الله(جل جلاله) په امان. دا پړیکړه مو باید غوڅه وي.
- د ملګرو ازموېل: هغه ملګري چې تاسي فکر کوي چې دغه ستاسي بنه او صادق

ملګرۍ دی وخت په وخت هغه د یوې مرستې کولو، پیسو پور او خراب کارونو ته د تللو له پاره وازمويئ. که یې پایلې مثبت وي، نوخچل ملګرتوب ورسه لا زیات کلك وساتې، اوکه پایلې یې منفی وي نو په غوڅه توګه یې ځانونه د ملګرتوب خخه لري کړئ.

- خان په دې پوه کړي چې کوم عمر او خوک دی چې ستاسي د شخصیت له پاره حساس او خطرناک دی. زه په دې متینن یم چې دا به له تاسې سره ډېرہ مرسته وکړي چې خچل شخصیت د هغوي له صدمو خخه وړغوري.

- د ملګرو په ټاکنه کې د هغوي کورنۍ هم ډېر اهمیت لري. ټوبنښ وکړي، چې د خچل ملګروکورنۍ په دقیقه توګه وپیژنې.

- ملګري باید وڅېړل شي چې په مخدره موادو، شرابو، بچه بازي، زنکه بازي او یا نورو بدوسیانو روږدي نه وي، او یا هم ددارنګه نورو خلکو سره ملګرو توب و نه لري.

- د ملګرو ټاکنه باید داسې وي، چې د یوې ستونزې پرمهاں در سره وي او د هغې د حل په اړه در سره مناسبه مرسته وکړي.

ب. د اولادونو د ملګرو په اړه والدینو ته مشوري:

- خچلو اولادونو ته د ملګرو دلرو اجازه ورکړئ، ځکه خوانان د خچلو ملګرو په منځ کې په بنه توګه وده کولای شي. خود والدینو دندی په دی اړه خورا مهمي دی، او دوي ته په کار د چې په دې اړه خچلې اساسی دندې ترسره کړئ.

- له خچلو اولادونو سره د ملګرو په غوره کولو او ساتلو کې مرسته وکړئ.

- د خچلو اولادونو ملګرو ته اجازه ورکړئ، چې له تاسې سره ناسته ولاړه ولري. له هغوي خخه پونتنې وکړئ او وخت په وخت یې باید تر نظارت لاندې وساتې.

- د خچلو اولادونو د ملګرو په اړه د هغوي له شاوخوا خلکو خخه ځینې مهم او ضروري معلومات تراسه کړئ، او ځینې مهم ټکې یې له خچلو اولادونو سره شريک کړئ. کله ناکله داسې هم کېږي چې ستاسي د اولادونو ملګري ستاسي د تصور نه هم پورته

چالاک وي، هغوي ستاسي په وړاندي خانونه داسي عياروي چې تاسي به فکر کوي چې
دوی ډېر بنه هلکان دی، ولی په حقیقت کې داسي نه وي.

- خپل اولادونه د ملګرو په مخ کې مه تهدیدوئ او مه یې توهینوئ.
- خپل اولادونه پر دې پوه کړئ، چې خپلې غوبنتني دې له تاسي سره د خپلو ملګرو په
مخ کې نه مطروحوي. تر خو یې د ردونې په صورت کې هغوي د کمی (کمتری)
احساس ونه کړي. متاسفانه خوانان دا د یوه وسيلي په توګه استعمالوي، او ددي له پاره
چې د خپل زېروالو د مجبوريتونو نه ګته اخلي، او خپلې غوبنتني د خپل زېروالو خخه د
کلګرو په وړاندي مطرح کوي، او یا هم چې کله کومه لویه غلطی وکړي، نو بیا د خپل
زېروالو سره د جلا مخکېدو په عوض ددي کوبنښ کوي چې دملګرو سره یوځای خپل
زېروال وګوري، ئکه دوي په دې پوهېږي چې دهجه زېروال به د هغه د ملګرو په
موجوديت کې پر هغه هغه شان غوسه ونه کړي.

- خپل اولادونو ته د مناسبو تفريحي پروګرامونو جوړولو اجازه ورکړئ خو دا پروګرامونه
باید یا ستاسي او یا هم ستاسي د اولادونو دملګرو دکوم یوه د کورنیو د یوه مشرتر نظارت
لاندې اوسي.

- د خپلو اولادونو بنه ملګري او پالئ او وې نازوئ، تر خو ستاسي اولادونه پر دې باوري
شي، چې تاسي د دوى او د دوى د ملګرو په اړه خپل دندې په اساسی توګه ترسره کړي
دي. هغوي باید پر دې پوه شي چې تاسي د ډېرو څېرنو په پایله کې د هغوي بنه ملګري
ستائي، پالئ او نازوئ یې او د هغوي پلوی کوي، چې اولادونه موله هغوي سره لا زياته
ناسته ولاړه ولري. ددي برعکس، د خپلو اولادونو د ناوړه ملګرو په اړه چې تاسي
کومې فيصلې کوي، هغه ستاسي د اولادونو په ګته دي، خپلې فيصلې په بنکاره توګه
خپلو اولادونو ته ووايئ او په اړه یې هغوي ته قناعت ورکړئ، په دې ډول به هغوي ته
ستاسي ټولي فيصلې د منلو وړ وي، نو له دې کبله توصيه دا ده چې: ددي په عوض چې

زېروال پچبانو ته واي چې بچې، ستا دغه يا هغه ملګري زما نه خوبنېږي، باید دوي ټه ووايي چې بچې: ستا دغه ملګري دا، داکارونه کوي، چې داکارونه زمونږ په ټولنه کې بد، منفي او د منلو ور نه دي. زما له نظره ستا شخصیت لا تر او سه په ټولنه کې د ډېر قدر وړ دي. خو دداسي خلکو سره ناسته او ولاړه کولای شي چې ستا په شخصیت هم منفي اثر وکړي. نو زه تاسي ته جدا سپارښته کوم چې دداسي خلکو د ملګرتوب خخه لاس واخله. دداسي یوه روښانه او قاطع دریخ په وړاندی ستاسي په بنه توګه کولای شي چې غوڅ او قاطع دریز غوره کړي.

- خپلې فیصلې په بنکاره او غوڅه توګه خپلو اولادونو ته ووايي او په اړه یې هغوي ته قناعت ورکړئ، په دې ډول به هغوي ته ستاسي ټولې فیصلې د منلو وړ وي. نو دې په عوض چې زېرنوال اولادونو ته په مجھوله توګه وايي، چې زما ستا دا يا هغه ملګري نه خوبنېږي، بنه به دا وي چې هغوي ته ووايي چې، ستا دا ملګري دا، داکارونه کوي، او یا دارنګه رویه او سلوک لري. خرنګه چې د هغه دغه کارونه په ټولنه کې منفي او بد اغیز لري، نو د هغه سره به ستا ناسته ولاړه هم ستا پر شخصیت منفي اثر وغورخوي. نو ځکه زه تا ته په ټکله مشوره او لارښونه کوم چې دې سپې د ملګرتوب خخه لاس واخله.

- د خپلو اولادونو د ملګرو په اړه په خپلو فیصلو ټکله ودرېږي، او په دې اړه هېڅکله هم متزلزل مه اوسي.

دولسم خپرکی

خوانان او د هغوي ملي مسوولیتونه

۴۹ - د هېواد تاریخ ، او جغرافې ته یوه کتنه
ننۍ افغانستان خرنګه یو افغانستان دي؟

هېوادوالو ته دا په ډاګه ده، چې نن نه یوزای دا چې خارجی عسکر د ملګرو ملتو تر یوه مصنوعي چتر لاندې زموږ په ملک کې د خپلې خوبنې حکمرانی په درویشيو، ټانکو او طيارو کې کوي، بلکې ددې ترڅنګ زموږ د ملک یوه زیاته برخه بېا دیو ډول نورو اجيرو نظامي قوتونو او جاسوسې شبکو له خوا هم په یرغمل نېول شوې ده. حتی د دغۇخارجى عسکرو په منځ کې هم کومه هم اهنگي او مشترکه ستراتېژي وجود نه لري. دا حتی د هېواد یو ماشوم ته هم تعجب کوونکې ده چې غربی نړۍ ولې دهغۇ ټولو نظامي ورتیاو سره چې لري يې، نه شي کولای خپل هدف، چې هغه دالقاعدې او طالبانو له منځه وړل ووه(?)، تر لاسه کړي. داسې بنکاري چې دوى نه یوازې ددغه هدف په لوري ارادى پرمختګ کول نه غواړي، بلکه څنې حوادث او راپورونه ددې ګواهي ورکوي چې حتی دوى خپلو همدغو مخالفینو ته هم وسلې او نوري مرستي ورسوی. ددې ستونزمن حالت په جوړښت او ادامه کې لاندې عوامل دخیل دي:

اول. سره لدې چې په هېواد کې دیوی صادر شوي او وروتپل شوي ديموکراسۍ لاندې یو تشن په نوم انتخابي دولت او شورا وجود لري، خو په اصلې ماهیت کې نه په ملک کې دولت شته نه حکومت او نه اداره او نظام. دهپواد مشری او رهبری داهليت پر ځای په مسلحتونو او تقسيمات ولاړ یوه سistem له خوا پرمخ ځي. افغانانو دوه مليونه شهیدان ورکړل، او تر یونیم میلیون زیات یې معیوبې او په میلونونو یې یتیمان شول، تر خو یې د

امریکې د نړیوال رقیب نوم د دنیا د خریطې نه پورته او په لسکنزر نوې ملکونه یې د نړی په جغرافیه کې راوزېرول. خو دي بې پاسو ددي ټولو قربانیو په بدل کې، زمونږ په ملک د معافیاوو او چورګرو مداریانو یوه داسې اداره د خپلو ټولو امکاناتو په حمایت سره حاکمه کړه، چې په نړی کې د جنایاتکارو مبتکرین ورت ویل کیداې شي. د غلو ددي ډلي په راس کې د جناب حامدکرزی صیب ادارې ونه شوکولای چې په تیرو لسو کنو کې خپل مشروعیت او حقوقیت خپلو خلکو ته ثابت کړي، بلکه هره ورڅ داسې نوې لوې رسوا کېږي چې هغه ددوی مخ تورنۍ، بیگانه فروشی، قاچاقبری، او په چور او چپاول کې ددوی ونډې رسوا کوي. دهپواد په ټولو امورو کې ملي ګټې او ملي وحدت په عمدی او قصلي توګه وهل کېږي.

دوهم: په افغانستان کې یو محدود نا اهل اقلیت دهپواد په ټولو سیاسې او اقتصادي امورو مسلت کړل شوي دي. یو شمېر غلو او غدارانو نه یوزاې دا چې د طالبانو دورې نه مخکې ددې ملت ټولې شتمني چورکړی وي، ولې د افغانستان د ډېر خوا خو بې بین المللی ملګري په لورینه او سپارښته او د جناب محترم حامدکرزی صیب په بې نهايته پیرزونه دوی پدې تېرو نهه کلونو کې لا تر پخوا زیات دهپواد ټولې شتمني چورکړي.

د غربیانو نړی واله پالیسي دا بنیې چې دوی او س د ملتونو پر ځای امارتونه او قبليې تقویه کوي. همدا راز په هر ملک کې د دیموکراسی د تحقق پر ځای چې په هغې کې حزبونه باید تقویه شي دوی یو خوکسان او کورنۍ تقویه کوي. په افغانستان کې همدي موضوع د سالمو او توامدو ملي حزبونو د جورښت مخه نیولې او پر ځای یې دوی خو وطن پلرونکو ورو ورو حزبونو ته مرستي ورکوي.

پدې کې هېڅ شک نشه چې یو خو محدودې کورنۍ نن د افغانستان د اقتصاد ۹۰% په لاس کې لري، او ددوی دغه اقتصادي ګټې هره میاشت کې دو چنده کېږي. نو دا خرګنده ده، چې که دوی په راتلونکي نظامونو کې د سیاسي اقتدار خخه وغورزول هم شي، دوی

به په افغانستان کې په اقتصادي لحاظ همپشه حاکم او مسلط وي.

درېيم: ددي ستونزو ترخوا همدغه جنایتكاران بیا په ډېره هوبنيارانه توګه او په پراخه بهه دهمدي نا سالمي وضعی ددوم له پاره دافغانستان دملیتونو او قومونو ترمنځ د ژې، سمت، دین او مذهب د مختلفو توطو نه گتې اخلي، او زموږ خلک په عمدي او قصدي توګه دھينې توطيو په پياده کولو سره په خپل منځونو کې په دېمنۍ او مخالفتونو اخته کوي. که په واقيعت کې ورته حیر شو دغه داخلی جنجالونه زموږ دعوامو ترمنځ نه، بلکې زموږ دهمدي جنایتكارانو او د یو شمېر بې مسولیته لوستو پر له پسي هلوڅلوا محصول دی او بس.

خلورم: ااسي مشکل زموږ په هېواد کې د جنګ سالارانو شتون او تسلط دی. کله چې د شوروی د تجاوز په وړاندی زموږ ده هېواد ازادي بښونکې جنګ په خارجي هېوادونو متکې شو، نو د دغه خارجي هېوادنو دنورو توطئور خوايوه طوطه هم داوه چې ددي جنګ واګي او اختيارات يې و دغسې نا اهلوا او بې مسئو لیته خلکو ته وسپارلي چې دجنګ جګړې نه بغیر کومه نوره وړتیا يې نه لرله. دي نا اهله واکدارانو د خپل اقتدار او ګټو د ساتلو له پاره زمونږ په هېواد کښې دغه جنګ ته د دوو اهدافو له پاره ادامه ورکوله او ورکوي يې :
لومړۍ داچې په دې توګه په هېواد کې دسولى او ترقى مخه ونیسي، او په همدغه تیاره حالت کې خپل اقتدار او زمونږ د ولس وینې خکلو ته دوام ورکړي.

دویم دا چې په هېواد کې دسولي او ترقى دمخنیوي له لاري دخپل بادار هېوادونو شومې هيلې عملي کړي. دا د همدي ګمارل شوو قوماندانو وطنپلورونکې توطی دي چې زمونږ هېواد په بیلا بیلو پلمو د اور په لمبو کې سوځوي.

پنځم: زموږ ده هېواد یوه بله غټه ستونزه داده چې مونږ پداسي یوه ناوري او ستونزمنه منطقه کې پراته یو چې زموږ خلورو خواو ته پراته ملکونه همپشه خپلی گتې زموږ په بدېختي او ورسټه پاتې والي کې ګوري. چې په لاندې ډول د هر ملک موخي او لاسوهني دکر کوو.

۵۰- د سیمې او نړۍ په حالاتو او د مختلفو ممالکو په پالیسی خان پوهونه:

الف. زموږ د هېواد سیاسی جغرافیه

د هېوادونو خصوصاد ابرقدرتونو او غربیو هېوادونه اړیکې د یو بل سره او همداراز دګاونډی او سیمې د هېوادونو اړیکې د یو بل سره تل ساده او روښانه نه وي. چې په دې موضوع پوهېدل او دهغې په رڼا کې د خپل هېواد اړیکې دګاونډیو هېوادونو، دسیمې د هېوادونو او نورو ډېرو قدرتونو سره دهغو دګتو او راتلونکي ستراتیژيو په رڼا کې لري، خان پوهول ده رخان له پاره لازمي او ضروري دي. چې دا اړیکې په دوه برخو کې مطالعه کیدای شي.

لومړۍ: ګاونډی هېوادونه او د دوی ګټې او پالیسی:

۱- پاکستان:

پاکستان د افغانستان د یو ډېر نېردي او مهم ګاونډی په توګه چې د افغانستان زیاتې تجارتی او اقتصادي تهیه کونی له دې لارې صورت نیسې، تل خپله توجه دي خواته ساتلي ده. همدا راز له دې کبله چې افغانستان د پاکستانی تولیدي موادو له پاره یو بهترین ازماينښتي او مصرفی مارکېټ دي، نو ددې کبله هم پاکستان په افغانستان کې خانګړې لپواليما لري، چې په لاندې ډول خېړل کېږي:

لومړۍ- پاکستان د یو نوې تولید شوي مصنوعي هېواد په خېړ په (1947م) کې منځ ته راغي. د افغانستان د هېواد یوه زیاته برخه دانګړیزانو له خوا په جبر (دېبورنډ د تشن په نامه لیکې) په ذريعه زموږ د هېواد نه جدا شوه او د هند د یوې برخې سره یو څای شوه او په دې ډول پاکستان د افغانستان او هند ترمنځ دیونوی ملک په توګه ایجاد شو.

پاکستان پدې بېړېږي چې که په افغانستان کې سوله او امن راشي، نو بیا به ضرور افغانان ددې خاوری ادعا کوي. سره له دې چې دهغې معاهدي دوره په 1372 ل- کال کې ختمه شوي وه، خو زموږ په هېواد کې دجنګ جګړو له کبله او بلی خوا د لاس پوڅو حکومتونو

د ضعف او د پردي پرستي له کبله افغانان پدې ونه توانيدل چې خپله دغه ادعا خرګنده کړي. نو ددي له پاره چې پاکستان د ډیورنډ نمونې معاهدي تسلط ته دوام ورکړي وي نو دوي په افغانستان کې د یو لاسپوخي دولت په جوړولو او د جنګ د ادامې دپاليسې له لاري خپل دغه ناوره اهداف پرمخ وړي.

دوم. پاکستان په خپله شرقی خوا کې دهند سره همېشه په جګرو اخته دي، او دوي په هېڅ قيمت دي ته نه حاضرېږي چې دغرب له خوا دي هم جنګ سره مخ شی. نو ددي له پاره چې دغرب له خوا یې دحملې مخه نیولي وي، نو دوي ترهر ممکنه حله نه پرېږدي چې په افغانستان کې سوله، امنیت او یوه سالمه اداره منځ ته راشي، کومه چې به بیا ددي وړتیا ولري چې دهغوی سره دېښتونستان په مسئله منازعه راپورته کړي. نو پدې لاره کې پاکستان تل ددوه ستراتېژيو نه کار اخیستی او اخلي یې:

لومړۍ په ذی هېواد کښې د داسې مرتجعوا او وطن پلورنکو رهبرانو منځ ته راول دې چې هغوي تل دپاکستان ګټو ته دافغانستان په نسبت برتری ورکړي. دوهمه ستراتېژي یې داده چې پدې ملک کې په هر شکل چې ممکن وي جنګ جګرو ته ادامه ورکړي. ترڅو ددي اصل مخه ونيسي چې په افغانستان کې سوله او یوه سالمه ملي اداره منځ ته راشي.

درېسم: خرنګه چې افغانستان په وچه کې راګير او غیرتولیدي هېواد دي، نو تر زياته اندازه دخپلو ضرورتونو له پاره په پاکستان پوري تړلی دي. پاکستان نه غواړي چې افغانستان دی د یوسالم نظام او سالمې ادارې له لارې په خپلو پښو ودرېږي او دخپلو تولیداتو لرونکې دي شي. ددوی همدا اقتصادي ګټي دوي دي ته وادر کوي چې په افغانستان کې دي د یو سالم نظام، ترقى او پرمختګ مخه ونيسي.

خلورم: افغانستان دتاریخ په اوږدو کې دنړۍ د بیلا بیلوا برقدرتونو ترمنځ دیوه بفر په توګه پائی شوی دي، مثلا د عربو تهاجمونو پراختیا ته ئې داروپا خواته، او د شوروی دامپراتوری د پراختیا ته یې د جنوبي اسيا او عربې هېوادو خواته، د انګریزانو د استعمار مخه یې منځنې

اسیا ته او همدارنګه دچنگیز او اسکندر کبیر مخه یې د جنوبي اسیا او منځنۍ ختيئ خوا ته نیولې ده. افغانستان د خپل همدغه حساس جغرافيوي موقعیت او ازادي غوبښتونکی او همسایه ساتونکی خصلت په وجه، د تل له پاره ټولو ابرقدرتونو اول هدف گرڅيدلې دې. تر خو ددې له لاري بیا دسمیډی نورو هېوادونو ته لاس رسی پیداکړي. د همدي حساس موقعیت او سپري خصلت په وجه، له یوی خوا روس، دبلې خوا چین، ایران، هند، او حتی ترکېي، سعودي عربستان، ازبكستان، او ترکمنستان هم غواړې چې په دی ملک کې په بیلا بیلو ډولو سره تشبث او ټکنرول ولري. چې د نورو همسایه هېوادونو دغه فعالیتونه پاکستان هم دیوې خوا دروس په مقابل کې، او د بلی خوا د هند په مقابل کې، او همدا راز د ایران په مقابل کې رقابت او په افغانستان کې تسلط لرلو ته هڅوې.

دپورته ذکرشو دلایلو په وجه پاکستان په ټوله معنی کوبنبن کوي چې خومره چې توانيږي افغانستان ترڅل کنټرول لاندې په مستقيمه او یا غیرمستقيمه توګه وساتې. او که چېږي ددوی کنټرول پری ممکن نه وي، نو باید دله تل جنګ دوام وکړي. په افغانستان کښی دپاکستان له خوا دجنګ ددوام دستراتېزی مثالونه ډېردي خو دغه لاندې دوه مثاله یې خرګند ثبوت ګنډ کېږي.

۱. دروس سره د جګړې په وخت کښی پاکستان په عمدہ توګه د افغانی مقاومت په منځ کې د سالمی رهبری مخنيوي وکړ. او بیاپې په خپله خونه او د خپلو تر هر چا لازیات تابعینو نه په ګټه اخستلو مختلف جهادي (?) ګریونه جوړکړل تر خو ددوی ترمنځ درقاښتونو خخه په ګټه اخستلو سره خپلې ګټه پر مخ بوزی. دوی دیوی خوا دېښتنو اوو مشرانو ته وسلی ورکولی چې د مسعود او ریانې په ضد ئې استعمال کړي، اما دبلی خوا ئې بیا په بنکاره او پته او حتی د اسرائیلوله لاری احمدشاه مسعود او ریانې ته امکانات ورکول چې دېښتنو په ضد ئې استعمال کړي.

۲. سره لدې چې طالبانو په ۱۳۷۵-۱۳۷۶ کلونو کې په افغانستان کې پوره حاکمیت

پیداکړ، ولې د دې سره یې بیا هم په کراتو مراتو د پنجشیر دنیولو خخه ډډه کوله. دایوه داسې معنی ده چې پری پوهېدل ژور تحقیقات غواړی. خو دا واضح ده چې د پاکستان ستراتیژی دا وه چې په افغانستان کې دی جنګ دوام وکړي. او د جنګ د دوام له پاره د احمد شاه مسعود او ربانې او د پنجشیر باغې توب لازمي او ضروري وه چې دوام ولري.

پنځم: او به نن د نړۍ په اقتصاد کې حتا تر تيلو هم زیات ارزښت لري. سیاسي کار پوهان داسې وړاند وینه کوي چې د دنیا راتلونکی نړۍ واله شخړي به هم په اویو وي. د همدي اصل په رڼا کې د پاکستان بله معضله هم د کابل او کونړ د سیندونو داویو خخه ګه اخیستل ده. پاکستان په دی پوهېږي چې که په افغانستان کې سوله او سالمه اداره منځ ته راشي نو دوی به ضرور د دغه سیندونو داویو خخه ګته اخلي او بیا به دغه او به د پاکستان په لوری کمېږي. خرنګه چې پاکستان یو پراخه زراعتي ملک دی او یوه زیاته برخه ئي ده مدي سیندونو له لاري خرویه کېږي، نو د دې له پاره چې دغه مهمه اقتصادي منبع ئي له لاس ورنه کړي نو دوی په افغانستان کېښي د سولې او سالمې اداري مخنيوی کوي.

۲. - ایران:

ایران هم د پاکستان په خير د افغانستان سره مختلف اقتصادي، خاورايز، او به ايز او تاریخي ستونزی لري. د تاریخ په او بدوسه کېښي د ایران او افغانستان ترمنځ ډېږي داسې جګړي تیرې شوي چې ده ګه کېنه لا تراوشه هم وجود لري. دېلې خوا ایران د افغانستان د خاوری په یوه برخه د جهيل په اویو قبضه کړیده. او د هلمند د اویو ته د ایران بې کنټروله لاس رسی د ایران پاملرنه د افغانستان په لوري تقوله کوي.

همدا راز د ایران د اقتصاد له پاره افغانستان دیو بنه مارکېت حیثیت لري. ترټولو مهمه موضوع داده چې د منځنۍ اسیا دنوو ازاد شوو هېوادونو د طبعتی منابعو باندې لاس رسی دامریکې، پاکستان او ایران ترمنځ درقاښت یو اساسی ټکې دی. امریکائیان غواړی چې د مرکزی اسیا د طبعتی منابعو ته د لاس رسی تجارتی کربنه د پاکستان او افغانستان له لاري

تیره کړی چې دا په اقتصادي لحاظ امریکا ته ډپره ارزانترينه او بنه لارده. ولی ایرانیان دیوی خوانه غواړی چې امریکائیان دی منابعو ته لاره پیدا کړی او که لاره هم پیدا کوي ایرانیان ددې لیوال دی چې دغه لاره باید دایران له لاری تر سره کړای شي. نو پدی خاطر چې ایران دامریکې او د پاکستان ددې ستراتیژی مخه نیولی وي نو غواړی چې په افغانستان کې نا ارامی راولی او بې ثباتی ته دوام ورکړي. ترڅو ددې پلان مخنيوی وکړي.

ایرانیان په افغانستان کې دخپل تسلط له پاره دیوی خوا دافغانستان د هزاره ګانو د ځنی ناوره مشرانو نه چې د مذهب په لحاظ شعیه او دایران سره مذهبی اړیکې لري، کار اخلي، او دبلي خوا دژینیز اړیکونه د غلطۍ استفادې له لاری د دری ژيو خلکو د یو شمیر نا سالمو تاجکو په پلوی او مسلط کولو کوبښن کوي. ایرانیان په ډپره جدي توګه ددغو دواړو وسیلونه په استفاده په افغانستان کې د مختلفو شبکو تر تسلط لاندې راولو له لاری خپلی توطئی پرمخ ورې.

۳. روسيه:

روسيي که خه هم په افغانستان دتير جنګ دبایللو له کبله خپل ځای دین المللی رقابت په ساحه کې له لاسه ورکړي دي، ولی دوي پدی پوهېږي چې ددوی دنکامی اساسی عامل په افغانستان کې امریکا او ددوی نړۍ وال اقتصادي او سیاسي رقیب هم امریکا ده. دیوی خوا روسان نه غواړی چې دمنځنی اسیا تازه ازاد شوی هېوادونه دامریکې سره نېړدی اړیکې ولري چې پدی توګه بیا دامریکې نفوذ دروس تر پولو ورسیبری او دبلي خوا روسيه یا د پخوا نی شوروی اتحاد بقاياوس بیا ددې خوبونه ګوری چې په کوم بل شکل به دمنځنی اسیا ازاد شوی ملکونه یو څل بیا په خپل ځان راټول کړي. ددې تر خوا، روسيه نه غواړی چې د منځنی اسیا طبی منابع دي ددوی ددشمن په لاس کې پريوزي. نو پدی وجه روسان هم په تمامه معنی ددې کوبښن کوي چې په افغانستان کې دي د امریکایپانو په مقابل کې تاو تریخوالي دوام پیدا کړي. روسان پدی پوهېږي چې کله په افغانستان کې یوه سالمه اداره

منځ ته راغله نو هغه به دروسانو نه دجنګ غرامات اخلى او هم به د پنځدي سيمې د بيرته اخيستلو ادعا رامنځ ته کېږي. نو پدی توګه روسان هم په خپله ټوله ورټيا او همداراز دا حمدشاه مسعود، رباني او د پرچم د ګونډ د یو شمېر وطن پلورونکو دلاانو ذروه اړیکو نه په کار اخستلو سره په افغانستان کې د نا اراميو په پیداکولو او ادامه ورکولو کې ژور لاسونه لري.

۵ - دوهم: دنړۍ د ابرقدرتونو سره اړیکې، او د خپل ملي ہويت او ملي ګټو ساتنه: سره له دې چې اکثره مترقي او پرمختللي ہپوادونه خپلی اړیکې د وروسته پاتې ہپوادونو سره د دغه ہپوادونو سره د مرستو تر عنوان مثلا (د اقتصادي پرمختیا له پاره ، د دېموکراسۍ د تامین له پاره ، دبشر د حقوقو، د بنخو حقوقو او د تعليم دانکشاف) تر عنوانو لاندې تبلیغ کوي، خو اکثرا دا اړیکې یواحې په همدي برخوکې محدودي نه وي، بلکه هغوي دخپلو سیاسي اقتصادي او نظامي اهدافو له پاره دغه ډول کارونه کوي. اکثرا ممکن ددوی دغه اهداف دهغه وروسته پاتې ملکونه ګټو سره په ټکر کې نه وي، خو ځنې خلک د احساساتو له مخې دهغې سره مقابله او مجادله کوي. دمثال په توګه داچې ولی امریکائیان افغانستان ته راغلي او دلته خه اهداف لري، یو شمېر احساساتي افغانانو لخوا دفوری غږگون سره مخ دي. او دوی داسې مطرح کوي چې امریکا ئیان زموږ داشغال له پاره راغلي نو باید ددې په وړاندی جهاد وشي، او په دې کې هېڅ دليل ویل خای نه لري.

خو یو تعداد نور افغانان بیا ددې خبرې په وړاندې دتعمق او تفکر نه کار اخلي. او داموضوع داسې ارزوي چې: سره له دې چې امریکائیان افغانستان ته د خپلو مشخصو اهدافو او دخنې خاصو نظامي او اقتصادي پالسيو دعملي کولو په خاطر راغلي دي، خو دامریکائیانو دغه ګېډی دافغانی ټولنې ګټو سره په تضاد کې نه بلکه زموږ دملې ګټو له پاره بنه امکانات برابرولی شي. دا په زیاته پرخه کې په افغانانو پوري اړه لري چې خرنګه دوی

کولای شي چې خانونه ددې جوګه کړي چې امریکایان زموږ سره په دغو مهمو موضوعاتو خانونه ددغه امرانه موقف نه رابنکته، او مونږ سره د پارتېر په توګه بحث کولو ته حاضر شي.

چې په لاندې اړخونوئی توضیح کول ممکن ګټه وروي.

لومړۍ. په سېمه کې دامریکایانو مالي ګټې:

دامریکایانو مالي ګټې دمنځني اسیاطباعی منابعو ته په لاس رسی کې دي. که امریکایان دافغانستان له لارې دمنځني اسیا طباعی زبرمې استخراج او بهر ته ولیردوی په دې کې زموږ ګټی او تاوانونه خه دي؟

۱ . ددې طباعی منابعو داستخراج او استفادې کولو په نتیجه کې به دمنځني اسیا واره هېوادونه په اقتصادي لحاظ په پښو ودرپېږي. ددې ملکونو په مالي لحاظ په خپلو پښو ودریدل ددوى استقلالیت تضمینوي، او په شوروی اتحاد دتکیه کولو او بیا دوباره دیوه کمونستي بلاک دجورېست مخه نیولی شي. چې دسياسي لحاظه ددغو ورو هېوادونو انکشاف دافغانستان او دشوروي په منځ کې دیوه بفر په توګه په نظامي لحاظ ګټور دي .

۲ . ددې طباعی منابعو دصادرولو په صورت کې یوازینې اقتصادي لاره یې دافغانستان له لارې دهنډ بحر ته انتقالول دي.

چه پدې صورت کې امریکائیان مجبور دي چې دین المللی قوانینو داصولو له لاری افغانستان ته ټکس او ددې منابعو خخه دګټې اخیستلو زمينه برابر ه کړي. دابه زموږ دهپواد دېرمهختیا او اقتصادي ودې له پاره دېرہ ګټه وروي.

۳. ممکن داکمالاتو دپوره کولو په غرض دهنډ بحر نه تر منځې اسیا دریل پېلی او پراخه ترانزيتی لاره جوړه شي، چې ددې ترانزيتی لارې ګټې به افغانانو ته زیاتې وي.

دوم: په سېمه کې دامریکایانو ستراتیژیک نظامي ګټې:

امریکائیان غواړي چې په افغانستان کې د موجودیت او نظامي هليو دلرو لو له امله روسيه،

چېن، ایران، پاکستان او هندوستان تر خپل کنترول لاندې وساتي. که د اخبره ربستیاوی او امریکائیان واقعا په افغانستان کې د پښو نظامي هدوو لرل تصمیم ولري نو دابه هم د افغانانو په نفعه وي. دا حکه چې مونږ خو د سیمې دشاو خوا ټولو هېوادونو سره تاریخي دېمنې او جنجالونه لرو. هغوي هېڅ يو هم د افغانستان ازادي او استقلال نه مني، او هريو یې د افغانستان ازادي او استقلال په جدي توګه تحدیدولای شي. نو پدلي صورت کې افغانستان ته د امریکا په حیث دیوه قوي ملګري لرل ضروري او ګټور دی. خو ددي ټولو حالاتو خخه افغانان په یوه صورت کې ګته اخستلى شی چې افغانان منظم او دیوه ملي وحدت او وړ زعامت لرونکې او د سیمې او نړۍ په اړه یوه کوتله او ثابته ستراتېژي ولري. دبلې خوا امریکائیانو ته هم پدلي سیمه کې دیو بنه وړ پارتېر ضرورت دی، چې په حقیقت کې افغانستان د دغې کار له پاره یو موزون هېواد دی. خو کوم شی چې پدلي برخه کې پاملنی نه لري پاتی دی هغه دادی چې امریکائیانو ته یو توامند او په خپلو پښو ولاړ پارتېر افغانستان ضرورت دی نه داسې یو بې کاره او طفيلي افغانستان چې همدا اوس ددوی په اوړو بار دي. نو دابه د دواړو هېوادو په ګته او د افغانستان دخلکو له پاره حیاتي ارزښت ولري چې دغه حساسه موقع په درسته توګه درک او ده ګډ نه دموثرې ګټې اخستلو له پاره د فکر او عقل له مخې خپلې دندې او مسئولیتونه ادا کړي.

۵۱: د هېواد تاریخ، ملي کولتور او ملي شخصیتونو پېژندنه او ده ګډ نه دفاع: سره له دی چې مور د افغانستان خلک تقریبا په عظیم اکثریت مسلمعنان یو، خو د مسلمانانو تر خوا دلته هندوان، سکان او یو محدود شمیر عیسویان او یهودان هم اوسيدل. که دادیانو تاریخونو ته په غور نظر وکړو نو د ټولنو دینونه دوختونو په بدلون سره بدليېږي رابدلېږي. افغانان یو وخت زردشتان، یو وخت بت پرستان او نور او نور ول، ولی نن مسلمعنان دی. اما په مجموعی توګه هره ټولنه ځانته یو ځانګړی تاریخ او یو ځانګړی کلتور

لري چې دغه تاريخ او ګلتور ده ټولنې ټپولو وګرو صرف النظر ددوی عقیدوي جورېښت او قومي جورېښت خخه دوي سره په ګډه دغه تاريخ او ګلتور جوړکړي وي.

نو دنري بیلا بیل ملتوونه که خه هم یوه ژبه یا یو دین ولري ولی یو دبل نه جلا جلا ملتوونه وي. دمثال په توګه اوس په نړۍ کې زيات هېوادونه دی چې ددوی رسمي دين اسلام دی ولی دغه ملتوونه بیا یو دبل نه جلا او ځانته ځانګړې ملي هویتونه لري چې په دی ملي هویت کې دهريو تاريخ، ګلتور او ګټۍ شامل دي.

همداراز ډېر عربي ملکونه وجود لري چې ټپولو ژبه عربي ده او ټپول مسلمان هم دی مګر ددوی ملتوونه دهمدغو خصوصیاتو په اساس سره جلا دي.

نو په دې اساس مونږ افغانان هم دیو داسې ملت په حیث چې ۵۰۰۰ کلن ګډه تاريخ او یو ګډه ملي ګلتور او ملي افتخارات لرو. باید خپل څان دافغان په توګه وپېژنو او په خپل ملي هویت افتخار وکړو.

په هر حال مونږ افغانانو (چه په هغې کې پښتنه، تاجک، هزاره، ترکمن، بلوچ، او نور هم شامل دي) دیوه هېواد په توګه په تپرو خو زره کلنہ موده کې یو ګډه تاريخ جوړکړي چې په هغې پوهېدل او ده ټولنې ده دفعه دهراسته مسؤولیت دی. همداراز مونږ ددې تاريخ په اوږدو کې ځینې داسې ځانګړې خصوصیات سره راخپل کړي دي چې هغه دافغانانو ګلتور تشکېلوی. سره له دې چې ډکلتور جزئیات ممکن دقوم او منطقی په لحاظ یو دبل خخه خه توپېرونې ولري، ولې په مجموعي توګه دغه ګلتوري خصوصیات سره ډېر ورته او شريک دي. چې ددوی خو مثالونه په لاندې توګه ذکر کولای شو.

افغان هريو دبل سره په مرې او ژوندي کې ګلهون کوي. دمرې په دعا، خښخولو، جنازي، ختم او خيرات کې یو دبل سره ونډه اخلي او ڈژوندي په کوژده، واده او نورو خوبنېو کې یو دبل سره دایجاباتو مطابق (دغه ايجابات دخلکو په منځ کې په غیر ليکلي توګه وجود لري او یو دبل سره په هغې پوهېږي) ونډه اخلي. دمثال په توګه خوک په مرې کې نه خاندۍ،

نوی جامی نه اغوندي، ولی په خوبني کې بيا خوشحالی کوي او نوي جامی اغوندي، توکۍ، ټکالۍ او خنداوي کوي. يو دبل احترام او عزت کوي، خوک دچا په مال او ناموس تېرى نه کوي. که دا تېرى دهر چا لخوا وشي دټولنې ټول خلک هغه په یوه اوواز او یو شان محکوموي. یعنې په ټولنه کې دخلکو ترمنځ یو ډول اجتماعي قراردادونه وجود لري چې که خه هم دغه قراردادونه نه ليکل شوي او نه امضا شوي دي خو دټولنې هر غږي په هغه پوهېږي او څان دهغې په منلو مکلف بولي. ددغو ټولو قراردادونو مجموعې ته ګډه کلتور وائي. دهري ټولنې خلک څانته څانګړي کلتور لري چې همدي کلتور په ساتنه او عملی کولو ديوې ټولنې يا هپواد خلک دنورو څخه پېژندل کېدای شي. نو ددې له پاره چې هپوادونه ژوندي پاتې شي او یو دبل سره و پېژندل شي نو دهر هپواد دخلکو ته دا ضروري ده چې د خپل هپواد په کلتور باندي څان پوه کري او هغه په ژوندي توګه عملی وساتي . او ددې سره دا ويل هم لازمي بولم چې دهر هپواد په کلتور کې بنه او بد، مثبت او منفي تکې وجود لري. هغه هپوادونه کامياب او بريالي وي چې تل خپل کلتور ارزوي او بنه تکې ې په توګه او خراب تکي او خراب شيان دخپل کلتور نه لري کوي. زه دخپل هپواد خوان نسل نه په کلکه سپارښته کوم چې د ملي کلتور او ملي هویت ساتې او پالني ته په جدي توګه ولې په فعاله توګه پاملنې وکړي یعنې تل دخپل کلتور په صيقل کولو او پالش کولو کې ونډه واخلي. غلط او دردونکې رسم او رواجونو په وړاندې مجادله او مقابله وکړي او بنه او مثبت رواجونو په رواجولو او تشویق کولو سره زیات کري.

همداراز دتاریخ په اوږدو کې هر هپواد کې داسې علمي، بزمي، سياسي او اجتماعي شخصیتونه راپیدا کېږي چې دهغوي کارنامې دخپل خلکو او ټولنې له پاره او همداراز دنې والو له پاره دخانګړي افختار وړگرخي. دهر هپواد او سيدونکو ته په کار ده چې ددې شخصیتونو په اړه او دهغوي دکارونو او خدمتونو په اړه څانونه ته پوره معلومات ترلاسه کړي او دهغوي دشخصیت په پوهېدو سره دهغوي دنيکو خدمتونه قدر او ترممکن حده

دهغوي پيري وکري. د خپل هپواد او تاریخ او ملي شخصیتونو نه ناخبر تیا دهغې ټولنې د بدېختي او ورکېدو زمينه برابروي.

زمونږ څوان نسل باید دي ته پاملننه وکري چې زمور ګاوندي هپوادونه زمور د ټولنې د تاریخ، جغرافیې کلتور او ملي شخصیتونو په وړاندې د رنگارنگ توطيو او دسيسو نه کار اخلي. نو دا پېړه مهمه د چې زمور څوان نسل د خپل هپواد په دغو لوړو ارزښتونو پوه او دهغې نه د دفاع په لاره کې علما مجهر او ارادتا اماده وي. په دي اړه له لوستونکو سره یوه د تعجب وړکېسه شریکول غواړم. ما د افغانستان څوان نسل ته د سالمې تربیې او بنه تعلیم ورکولو په خاطر د (نوی سید جمال الدین انسټیتوت) په ننګرهار کې په ۱۳۸۸ کال کې پرانسته. دهغې د رسمي کولو له پاره مې د لوړو زده کړو وزارت ته مراجعيه وکړه. په دي وزارت کې را ته یو لوړ پورې په ډېر سپکاوې سره وویل (تا ولې په دي انسټیتوت د سید جمال الدین افغان نوم ایښی دی. ما د الازهړ په پوهنتون کې په دي اړه تحقیقات کړي دي او پې، ایچ، دي مې اخستې ده. هغه (سید جمال الدین افغان) اصلا وجودنري او که وي هم نو افغان خونه دي). ما هغه جناب ته وویل چې (زه افسوس کوم تاسې د دغسې يو غیر اخلاقې او غیر علمي مفکوري سره سره هم د لوړو تحصیلاتو په وزارت کې په داسي یوه لوړه خوکې کې کارکوي. سید جمال الدین افغان خو پخله خان ته افغان ویلې دي او تاسې وايې چې هغه افغان نه دي)

د تاسف خبره ده چې په افغانستان کې اوس داسې هېڅ ډول مسئوله اداره وجود نلري چې هغې ته ددې موضوع نه د شکایت کولو په وجه به دغه شان خائنين او وطن پلورونکي محکمه کړای شي چې ما به ورته مراجعيه کړي وائي. نو وګوري چې په خومره ظالمانه توګه زمور په هپواد کې په رسمي خوکېو ناست پردې ايجنتان زمور ملي ویارنې او ملي تاریخ محوه کوي.

دیارلسم خپرکی

ملي او بین المللی سیاسی نظریات

٥٢ - خوانان او په سیاست خان پوهونه:

دټولنې دیوه فعال عنصر په حیث هر انسان ته په کار ده چې دټولنې په بیلا بیلو اړخونو لکه مذهبی، اجتماعی، سیاسی او نور تر یوه حده معلوماتونه ولري، ترڅو چې په بنه توګه وکولای شي ورځنۍ پیښې او مسئلې په علمي توګه وارزولی شي، او دهغې په وړاندې یو سالم دریغ غوره کړای شي. دمثال په توګه: کله چې ددبني او مذهبی موضوعاتو په اړه خبرې کېږي، نوکه تاسې د مختلفو اديانو او مذاهبو په اړه او همدا راز دهغې پیروانو په اړه یو خه معلوماتونه ولري، نو تاسې به په نسبتا بنه او علمي توګه هغه موضوع درک کړای شي نسبت وهجه چاته چې پدې اړه هېڅ معلومات ونه لري.

همداراز دسیاسی موضوعاتو، او د مختلفو سیاسی نظریو او احزابو په اړه تاسې هلته بنه قضاوت کولای شي چې تاسې ددې مفکورو او دهغې پوري مریطو دلو او دهغوى دیالیسو او کړو ورو نه خبر يئ. سیاست دهر ملک ضرورت دی او په هر ملک کې مختلفې سیاسی نظرې او دهري نظرې پوري مریط حزبونه او دلې وجود لري. نن دنیا هر ملک حزبونه لري چې د دموکراسۍ په چوکات کې د خپل ملکونو د بهبود له پاره مپارزي کوي. زمونږ ټول همسایه هپوادونه په خپل ملکونو کې سیاسی احزاب لري، خو زمونږ خلکو ته بیا د خپل ګوډاګیانو له لاري دا سپارښتنې کوي چې پام وکړي، او په سیاست کې ونډه وانځلي، ئکه سیاست ناولی او چېل شي دي. ددې له پاره چې تاسې خوان نسل سره مو د سیاسی موضوعاتو په اړه او دسیاسی بیلا بیلونظریو پوري مریط او همداراز د مختلفو حزبونو په اړه یو خه معلوماتونه ستاسې د پوهاوی په خاطر په سالمه توګه وړاندې کړي وي،

د ابرخه تاسی ته وړاندی کوو.

په عمومي توګه سیاسي نظرې په دوه ډولو ویشل کېږي، یو یې بین المللی نظرې او بل یې ملي نظرې دي.

۵۳ - سیاست که ټوپیک؟

په نن زمانه کې د ټولنو په منځ کې د مطرح موضوعاتو د حل له پاره دوه لارې وجود لري: یوه لاره یې په زور او جبرسره ديو محدود اقلیت دنضراتو منل دي په لوی اکثریت باندې. چې دا د زور او ټوپیک لاره ده. دا یوه غیرقانونی، غیراخلاقی، غیر اصولي لاره ده. ، چې نن سبا په دنيا کې ځای نه لري. چې دې ته دحل نظامي لاره، يا د ټوپیک لاره وايې. متاسفانه نن زمونږ په هېواد کې بهرنۍ قواوي او ټولي جنگي ډلي، او جهادي (؟) ګروپونه د همدي لاري پیروي او پلوی کوي. زمونږ ځني ناپوهه سیاسيون هم په خپلو خبرو کې په ډېر بي مسؤولیته توګه په ظاهر کې د سیاسي حل خبری کوي او وايې چې د جنگي ډلو سره دې بې قیده او شرطه روغه وشي، پداسي حال کې چې ده اصلا د جنگي ډلو سره د اقتدار شريکول دي چې پایله یې د هماغه نظامي ساخت او باخت نه بغیر بل خه نشي کېدای. د جنگي مخالفينو سره خبری ګول، یوازي هلته د سیاسي حل مفهوم اداکولای شي چې دغه جنگي مخالفين خپلي وسلی پېړدې، او د دېموکراتیکو اصولو په منلو سره د ولس هغه رايو ته تسلیم شي چې ددوی ټوپیکو او انسان وژنو د تهدیدونو نه خالي وي.

د حل دوهمه لاره یې دقنون، انتخاباتو او اکثریت فيصلو ته تسلیمدل او منل دي. چې دغې لارې ته ديموکراسۍ ته غاره اينبودل وايې، او یا په بل عبارت ورته سیاسي لاره وايې. نن په نړۍ کې دغه لاره دنړۍ دزياتو هېوادونو او عظيم اکثریت له خوا منل شوې چې پدې لاره کې په هر ملک کې د نظام انتخاب او د حکومت طرز هم د دېموکراسۍ له لارې پیاده او عملی کېږي.. نن سبا سیاست او د سیاسي لارې څخه دانساناتو له پاره د نظام انتخاب یو

منل شوی واقیعت دی، خو متسافانه زموږ په ملک کې اوس هم یو زیات شمیر خلک د سیاست نه کرکه کوي. زموږ ده پواد دخلکو د سیاست نه کرکه دوه عوامل لري.

یو عامل یې په افغانستان کې د سیاسي احزابو هغه خراب اعمال تشکلیوی کوم چې دوی د خپلو خلکو دغولولو له پاره ترې کار اخستي. اما په واقیعت کې دوی دخپلو ټولو وعدو او برنامو خلاف دولس په ضد اعمال ترسره کړه. چې پدې کې د کمونستي ګوندونو وطن پلورنه او جنایات، او د جهاد مقدس نوم او عنوان لاندي د اخواني حزبونو او دلوا جنایات، او دیو شمیر ملي درواغجنو او غولونکو سیاسي ګوندونو غولونکو وعدې وي چې یې د افغانستان خلک د سیاست او حزب په وړاندی کر کې کولو ته وه خول.

دو هم عامل یې متسافانه بیا د ګاونډیو هپوادونو تو طې دی. ددې له پاره چې افغانان په خپلو کې یو ملي وحدت او په سیاسي لاره د خپل ملک دستونزو حل ته ونه رسپری، نو دغه حیله ګر همسایه هپوادونه بیا دخپلو شبکو له لاري سیاست او حزب په وړاندې یو شمېر ناروا او دروغجن تهمتونه واې او د پخوانی حزبونو دمثالونو نه په استفاده زموږ عوام د سیاست او مبارزې په وړاندې کر کې او په سیاست کې عدم ګډون ته هخوي. متسافانه دا تبلیغات بیا په خلکو کې په ډېره پراخه پیمانه تیتوی. ددې تر خوا غربیانو هم په افغانستان کې د دېوکراسۍ د خپرولو تر عنوان لاندي ددې په عوص چې د سالنو ملي تشکیلاتو سره مرسته او کومک وکړي، دوی د هغوی په عوض وطن پلورونکې او د اسي لاسپوخي وړي ډلي منځ ته راوري او تقویه کړي، چې د یوی خوا یې په دی وسیله د اسي ملي حزبونو د جوړښت مخه یې ونیوله، او د بلی خوا یې ددوی د لا زیاتو غلطیاو په وجه په هپواد کې د هپوادوالو اعتماد او باور په حزب او سیاست لا نور هم له منځه ويور.

نو زه دخپل هپواد څوان نسل پام دغه دواړو نیمګړتیاوو ته په جدي توګه را اړول غواړم. لوړۍ خو دا چې زموږ په ملک کې دیموکراسۍ ډېره لنډه تاریخچه لري نو پدې لنډه موده کې حتما سیاسي احزاب هم غلطی کوي، خو دېرون غلطی باید دا سی ساده وانخستلای

شي، د هغونه باید ذده کړه وکړو او باید چې بیا تکرار نه شي. اما دابه هم غیر علمي او غیر اصولي خبره وي چې ووایوهغو پخوانیو غلطی کړي نو مونږ باید دحزب دجورولو او سیاست خخه ډډه وکړو.

دبلي خوا دګلونډيو هپوادونو دغونه سیاسي توطیو ته باید فوق العاده پاملننه وشي او ددغه منفي تبلیغاتو دخپرولو مخه ونیول شي. ددې منفي تبلیغاتو دمخنیوي بنه طریقه به دا وي چې خوانان په فعاله توګه په سیاست او دحزب جورولو کې ونډه واحلي. ولی کوښنې باید وکړای شي چې دوى تېرې خبرې تکرار نه کړي، بلکه دخپل سیاسي علم او عمل له لارې څلوا خلکو ته دلاښه خدمتونو مصدر وګرځي ترڅو په عملی توګه ددغونه زهرجنو تبلیغاتو اثرات خنثی او له منځه یوسې.

٤٥- په نړۍ کې د مذهبونو او سیاسي نظریو په اړوند معلوماتونه نړۍ په خو لویو گروپونو لکه کمونستې بلاک، سرمایداری بلاک، وروسته پاتی نړۍ، او دذهب په اساس په عقیدوی ټولنو او غیر عقیدوی ټولنو ویشل شوي ده. چې په غیر عقیدوی ټولنو کې کمونستان، او نور هغه خلک شامل دي چې په خدای جل جلاله، پیغمبر (صلی الله وعلیہ وسلم) او اسمانی کتابونو عقیده نه لري. او په عقیدوی ټولنه کې بیا په مسلمانانو، چې په حضرت محمد(ص) داخري پیغمبر په توګه او په قران کريم داخري کتاب په توګه عقیده لري، عیسیویانو چې هغوي په حضرت عیسیي (علیه السلام) داخري پیغمبر او په بایبل داخري کتاب په توګه عقیده لري، او دریمه ډله ئى یهودیان دی چې په حضرت موسی (علیه السلام) داخري پیغمبر په توګه او په تورات داخري کتاب په توګه عقیده لري او خلورمه ډله یې هغه ده چې په داود (علیه السلام) د اخري پیغمبر او په زبور د اخري اسمانی کتاب په توګه عقیده لري شامل دي.

دعقیدي په برخه کې دری شیان مهم دي:

- ۱ عقیده: عقیدي ته په انگلیسی کې روحانیت یا **Spirituality** وائي: داهجه خلک دی چې په خدای (جل جلاله) عقیده لری او دهغې احکام په مجموعی توګه منی ولی دکوم خاص پیغمبر او دین تابع نه دی. دی خلکو ته **Spiritual** یا روحانی خلک ویل کېږي.
- ۲ دین: دین دعقيدي په چوکاتپ کې ديو مشخص پیغمبر او کتاب مدل او پیروی کول دی. چې په هملی اساس بیا عقیدوي خلک په یهودیانو ، عیسویانو او مسلمانانو ویشل شویدی. ددې برسيره په نړی کې ټنی نور واره گروپونه هم شته چې هغوي په خدای (جل جلاله) او یو پیغمبر عقیده لری لکن ځانګړی کتاب نه لری.
- ۳ مذهب: مذهب ديو مشخص دین په چوکاتپ کې دنه دخنو لوړو علماء او اصحابوو ځانګړی طریقی دی چې هغوي هر یو دڅل دین داحکامو تعريف په ځانګړی توګه کوي چې په عیسویانو کې **Pradestan** او **Catholic** او په مسلمانانو کې بیا شعیه او سنى مذهب، یا هم دامام ابو حنيفه، امام غزالی، امام جعفری او نور مذهبونه دی. په اسلام کې ددين او مذاہبو نه علاوه دتصوف یوه برخه ده چې (صوفی) ورته ویل کېږي چې دوی بیا داسلام په خواکې ټنی نوری ازادي ګانی هم قبلوی لکه دموزیک ازادي او نور.

خوارلسم خپرکی

۵۵ - سیاسی نظری

الف : بین المللی نظری:

دا هغه نظری دی چې په نړۍ واله کچه پېروان او په نړۍ واله کچه تقویه کوونکې سرچښې لري. چې دانظری بیا په دوه عمومی ډولو ویشل کېږي.

۱. بین المللی کمونستی نظریات:

دا هغه نظریات دی چې دانسانانو په منځ کې دارېکو او ستونزو معیار یوازې مادی منابع بولی. او معنوی اړخونو ته چې په هغې کې دین او په خدای، کتاب، پیغمبر او نور عقیده هم شامل دي کوم ارزښت نه ورکوي. په نړۍ کې کارل مارکس دډې نظریې ایجاد کوونکی ګټل شوی دی او په همدې لحاظ ورته مارکسیزم هم واېږي.

سره له دې چه دکمونیزم بلاک (په افغانستان کې د شوروی اتحاد د شکست نه وروسته) اوس په نړۍ واله کچه ضعیفه شویدې، خو بیاهم وجود لري. دکمونیزم بلاک بیا دخینې خاصو څانګړتیاوو له مخې په دوه نورو عمده ګروپونو وویشل شو. چې یو ته یې مارکسیزم لینیزم ویل کېږي، چې هغه په روسيه کې د لینن په ذریعه عملی او پیاده شو، نو په همدې لحاظ ورته مارکسیزم لینیزم ویل کېږي. چې دډې نمونه یې حزبونه په افغانستان کې دخلق دیموکراتیک ګوند وه چې دنور محمد تره کې په مشرئ او د حفیظ الله امین، بیرک کارمل او نورو غرو په شمول او د روس په مستقیمه همکاری ایجاد شو. بیا یې دثور کودتا له لارې په ۱۳۵۷ هـ ش کال کې د محمد داود خان په وژلو سره اقتدار و اخست. خه موده دنور محمد تره کې (دخلق ګوند غری) تر رهبری لاندې بیا د حفیظ الله امین (دخلق ګوند غری) لاندې او بالاخره بیا په ۱۳۵۸ هـ ش کال کې دروس دمستقیمې مداخلې له لارې

بېرک کارمل ته چې د پرچم د حزب غږي وه قدرت و رانتقال او بلاخره بیا د ۱۳۶۵ ل نه تر ۱۳۷۱ ل کلونو پوري دنجیب الله (چې د پرچم د ګوند غږي وه) د حکومت دوره کي د کمونستانو اقتدار پای ته ورسپله، او نجیب الله رسما ملل المتحد ته د تسليمیدو له لاري د حکومت نه لاس واخیست.

تر هغې وروسته بیا د خلق او پرچم ګوندونه په ډپرو زیاتو ورو ورو ډلو بدل شول او همدا اوس هم دغه وري ډلي وجود لري.

د کمونیزم د بلک پورې مربوط دوهمه ډله د ماؤئیزم په نوم یادېږي، چې ددوې رهبر ماوتو سنگ وه چې په چېن کې یې د کمونیزم فلسفه په یوه نوی شکل عملی کړه، او دایي و بنودله چې د مارکس او لینین د نظری خلاف چې هغوي ويل یوه ټولنه باید هغه پنځه تاریخي مرحلې چې د کمون اولیه نه برداړي ته او د بردګي نه فیوډالیزم ته او د فیوډالیزم نه سرمایداری ته او د سرمایداری نه سوسیالیزم ته په ترتیب سره تیری کړي، تر خو سوسیالیزم او بلاخره بیا کمونیزم ته ورسپړي. خو دوی په چېن کې د فیوډالیزم نه راسا یو کمونستی نظام ته داخل شو، چې دغه شکل ته یې بیا ماؤئیزم او یا (راه رشد غیر سرمایداری) نوم ورکړ. د کمونستی دغې نظرې پېروان په افغانستان کې د شعله جاوید ډله وه چې وروسته بیا په بیلا بیلوجروپونو وویشل شوه او اوس هم دهغې ورې خانګې وجود لري.

۲. بین المللی اسلامی نظریات:

د اسلام بین المللی سیاسي نظریه چې په ۱۳۰۷ ل کال کې لومړي په مصر کې منځ ته راغله په نړۍ کې د اسلامی سیاسي نظام د تطبیق کولو له پاره هلې خلې کوي، او د ددې کبله چې ددوی اولین اخبار (اخوان المسلمين) په نوم یادېډه، نو ددوی پوري مربوط ډلي هم په هغه ملک کې داخوانيانو په نوم یادېږي، چې په مختلفو ملکونو کې ورته بیا همدا نوم د هغه ملک په ژیه یادوی.

دا خوان المسلمين دنوري په مخپي په نړۍ کې باید اسلامي نظام حاکم او اسلامي نظام باید ده پوادونو ټولې چاري اداره او تنظيم کړي چې پدې کې د اسلامي بین المللی نظریاتو یا داخوان المسلمين پوري مربوط ډلي شاملی دي. چې دا ډلي عبارت دي له، حزب اسلامي، (انجنير ګلبدين حکمتیار) او حزب اسلامي (مولوی خالص) جمعیت اسلامي افغانستان (برهان الدین ریانی) او اتحاد اسلامي افغانستان (عبدالرسول سیاف) ډلي شاملی دي. په دنیا کې اکثر مسلمعنان پدې عقیده دي چې دین او عقیده دانسانانو او خدای ترمنځ یوه رابطه ده او هغه باید د حکومت داري د وسیلې په توګه استعمال نه شي. خو اخوانیان داسې عقیده لري چې دین یوازې ديو شخص او خدای ترمنځ عبادتی رابطه نه، بلکه دا د ټولنې د انسانو ترمنځ او د ټولنې او دولت ترمنځ د نظام دراورلو سیستم هم جوړولای شي. چې پدې برخه کې حتی دوی دقوی او زور له لارې هم د دین مسلط کول رو او جائز بولی. اما یو شمیر زیات مسلمعنان ددوی دغې تحمیلی نظری په زور تحمیلول، د اسلام د دین سره یوه مخالف عمل او حتی هغه د اسلام په ضد یو عمل گنې، همدا وجه ده چې دنیا د مسلمانانو اکثریت ددوی سره موافق نه دي.

د دواړو بین المللی نظراتو عمده مشکل پدې کې دی چې دوی ده پوادونو داخلی څانګړي شرایطو ته کوم خاص ارزښت نه ورکوي، بلکه دنړۍ ده پوادونو په منځ کې سرحدو نه مني. کمونستان یې د کمونستی جهانی بودن تر نظری په لاندې دنړۍ هغه هپوادونه چې ددوی له نظره اسلامي نظامونه لري، سره یو بولی. او اخوانیان بیا ټول هغه اسلامي هپوادونه چې ددوی زیات شمیر خلک داسې استدلال کوي چې سره له دې چې مور به دنورو اسلامي ملکونو سره ګډ دین لرو خو زموږ ده پواد خانګړي شرایط، دژوند کولو طرز او د خلکو غوبښتنې ددې باعث کېږي چې باید د اسلام په چوکات کې دنه هر هپواد خانته ازاد، مستقل او

تاکلی سرحدات ولري.

۳. ملي اسلامي نظریاتي گروپونه:

دا هغه سیاسي ډلي دي چې عقیده لري چې مونږ باید دنري دمهمو او غټو نظريو او عقیدو نه فایده او چته کرو او ده ګوي دتطلبیق له پاره باید خانګري شرایط برابر کړل شي. خو دهر هپواد خانګري تاریخي، جغرافيوی او روان سیاسي حالت یو دبل نه توپیر لري، نو ددي. کبله نړۍ والې سیاسي نظرې نه شي کېدای چې کت مټ په هر هپواد کې تطبیق شي. دمثال په ډول: دوي دسوسياليزم هغه اقتصادي برخه چې د اجتماعي عدالت سره برابره ده مني، او دا مني چې په ټولنه کې دی اقتصادي منابع دیو اجتماعي عدالت په اساس توضیح شي. خو دوي دسوسياليزم هغه برخه چې دین سره مخالفت لري او دین دیو ټولنې له پاره د اپين او زهرو په توګه پیژنې نه مني او نه ې قبلوي. همداراز ملي اسلامي سیاسي ډلي په افغانستان کې پداسې حال کې چې داسلام مقدس دین دخپلی عقیدی په توګه مني، خو هغوي نه غواړي چې دین دې دحکومتی نظام په خير په خلکو تحمیل کړاي شي. همداراز نه غواړي چې دنورو مسلمانو هپوادونو سره دي یو بې سرحده مشترکه نظام ولري. دا ځکه چې نور پرمختللى اسلامي هپوادونه بیا زموږ دوروسه والي نه په ظالمانه توګه فایده او چتوی . نو ددوی له نظره دین باید دعوی دلې او دولت باید دیو نظام په توګه دیو بل نه جلا پاتي شي.

همنه وجهه ده چې داصولو له مخې ملي اسلامي ډلي اکثرا کومه بین المللی پشتونه نه لري، نو دهمدي کبله ضعيفې هم وي. ملي اسلامي ډلو کې افغان ملت، دملت ولسي سازمان، دافغانستان دنجات ملي جبهه (صبغت الله مجددي)، دافغانستان ملي اسلامي محاذ (سید افندی ګیلانی)، حرکت اسلامي افغانستان (مولوي محمدنبي محمدي) او دافغانستان مترقي ديموکرات ګوند (مساوات) او ځنې نوري ډلي شاملې دي.

ددې لیکنې مطلب دا نه دی چې خوانانو ته دیو یا بلې ډلي سره دیوځای کېدو سپارښتنه

وکړي، ولی هدف یې دادی چې خوانان باید د سیاسی موضوعاتو په اړه خانونو ته کافي معلوماتونه تر لاسه کړي، او دهغو معلوماتونو په رنا کې باید تصامیم ونېسي. خو دا په ذغره د وايو چې خوانان باید دهр ډول افراطیت خخه ډډه وکړي، او ددې کبله چې دهр مملکت خانګړي شرایط یو دبل خخه توپیر کوي، نو په دغو خانګړو شرایطو ټهيدل او دهغوی اثرات د سیاسی مبارزی په انتخابولو کې له نظره ونه غورزوی. دا هم ضوروی ده چې وايو چې اسلام افغانستان د مطلق اکثریت دین او عقیده دهو چې د عقیدی تر خوا یې ددې هېواد په ازادی بخونکې مقاومت کې تل ډېر مثبت او بنه رول لرلې دي. نو هر افغان خوان ته دا ضروري ده چې د اسلام مقدس دین ته درناوي، او احترام ولري. او په احساساتي توګه نه د داسي نظریاتو بنکار شي چې هغه د اسلام او افغاني ټکنولوژۍ سره مخالف وي، او نه هم داچې د اسلام د مبارک دین نه په استفاده د نورو افراطې او تجاوزګرانه نظریاتو تر اثر لاندي راشي.

د هېواد ددې او بد بحران د حل اساسی لاره به خه وي؟

د ملي احساس او ملي مسئولیتونو په اړه یوه بله موضوع دخورا جدي توب وړ ده چې زموږ خوان نسل باید ورته په جدي توګه پاملرنه او په اړه یې هوښيار او بیدار وي. هغه په هېواد کې د ملي وحدت د تامین اساسی لاره یعنې د یوه پراخه سیاسی وحدت تامینول دي چې په هغې کې د مطرح اصولو او ارزښتونو په اړه دا سې یوه سالمه لاره او فارمول بندې منځ ته راشي چې په هغې کې د هېواد ټولې پرګنې چې که هغه دهرقوم، ژبي، دین، مذهب او قشر پوري اړه ولري خپل خان دخيل او خپلې ګټې پکې خوندي وګوري. خو متاسفانه زموږ په هېواد کې د دا سې یوه سیاسی وحدت او سالم سیاسی فارمول دمنځ ته راتللو په اړه ډېري ستونزې وجود لري. د بلې خوا زموږ دوطن دېمنانو د افغانستان په خلکو کې د سیاسی کار او سیاسی فعالیت په اړه دا سې تراخه او زهرجن تبلیغات کړي او کوي یې چې زموږ هېواد

وال یې د سیاست په وړاندې کرکجن کړي دي.

پنځه لسم خپرکي

۶- دلوستونکو، کتونونکو او اورېدونکو پوبنتني، څوابونه او تبصرې:

۱- دښوونې او روزنې توپیر خه دي؟

ښوونه او روزنې یاتعلیم او تربیه د یوه انسان د ژوند دمعنوی اړخ (مادی اړخ د هر انسان فريکي بدن او د هغه غږي تشكيلوي) دوه مهمې او ځانګړې برخې دي.

لومړۍ: روزنې:

روزنې دهري بنيادم نه بنه او سالم انسان جوړول دي. يعني روزنې یوه انسان ته انساني يا اخلاقني او اجتماعي (يعني دنورو انسانانو سره دسالمو، موثره او بنو اړیکو لرل). مسئوليتونه ورزده کوي يعني روزنې ده چه هر انسان په یوه بنه (خان او نورو ته په ګټور) انسان بدلوی. او هر انسان ته په ټولنه کي ديوه ګټور او پېژندل شوي مقام ته درسيدو لپاره دضرورت وړ خوی او خصلتونه او بيا ددى مقامونه دلا بنه ساتلو او لوړولو لپاره ضروري اخلاق او خصلتونه ورزده کوي.

روزنې دهري ټولنى په خصوصياتو پوري اړه لري او ديوی ټولنى نه بلې ته فرق کوي مثلا په شرقى ټولنو کي دی ته ترجيح ورکول کېږي چه انسانان دې ګډا ژوند ولري او هر يو دې بل سره مرسته وکړي، پداسي حال کي چه په غربی ټولنو کي بيا انفراديت يا خانته والي ته ترجيح ورکول کېږي او خوانان داسي روزل کېږي چه خپل کارونه پخله پرمخ بوزي. داد شرقى او غربى تربې يو فرق دي. چې دا هر یوه ټولنى ته منل شوي طريمه بيا دخوانانو دروزنې لپاره جلا جلا لاري لري او دغه لاري دهري ټولنى لپاره دخلکوله خوا تاکل شوي او په هغه ټولنه کي منل شوي دي چې دهملى خصوصياتو په چوکاټ کي تربیه هم ددغه اصلونو تابع او ديوه ځای خخه و بل ځای ته او ديوه ټکنور خخه بل ټکنور ته فرق کوي.

دوييم: ښوونه یاتعلیم:

تعلیم دانسانانو او ټولینزو ضرورتونو دپوره کولو لپاره دټولنو په اړه دمعلوماتو پیداکول او دټولنی دضرورتونو او ستونزو دحل لپاره دعلمی لارو چارو او تخنیکی وسائلو دکشف، استعمال او دهغی نه دګټو اخستلو د طریقو زده کوونه ده. خرنګه چه دغه موضوعات دټولو ټولنو او ملکونو لپاره یو شان ضرورت او حتی ددوی نه ګټه اخستل تر ډېره حده مشابه او یو شان ده نو تعلیم دټولو هېوادونو لپاره یو شان کېدای شي. همدا وجهه ده چه دښوونی او تعلیم مواد دیو ملک نه دبل ملک لپاره هم استعمال کېدای شي. یوازینې فرق به پکبندی د ژبې وي چه دغه مشکل بیا دتر جمي له لاري حل کیدای شي.

نو په لنډه توګه ویلی شوو چې بنوونه او دښوونی یا تعلیم مواد د مختلفو ملکونو لپاره مشابه او یو شان ته وي لکن دتری په اړه مواد او لیکنی د هري ټولې لپاره خاص او څانګړي وي. بنوونه سړی ته علم او روزنه سړی ته سریتوب ورزدہ کوي.

۲ - روزنه مهمه ده که بنوونه ولې خوک په روزنه بحث نه کوي؟

بنوونه او روزنه دواړه مهم دی. بنوونه سړی ته علم او روزنه سړی ته سریتوب ورزدہ کوي. په روزنه کی خلک دڅل څان، خپلی کورنۍ، ټولنی او ملت په اړوند مسئولیتونه زده کوي او دهغی دعملی کولو سپارښته ورته کوي. پداسی حال کی چې بنوونه ورته یوازی دهمدی او نورو تخنیکی او علمی موضوعاتو په اړه دمعلوماتونه ورکوي. داروزنه ده چه یو سړی ته سریتوب، په ټولنه کی داجتماعی اړیکو او مسئولیتونو زده کړه او دهغی دعملی کولو سپارښته، دڅل ملک، خلکو، ملي مقدساتو، ملي تاریخي او ملي ګټو نه دفاع ور بنائي. روزنه دانسان په ژوند دوجдан حاکمیت مسلط کوي. بلاخره دا روزنه ده چه مونږ نه یو با احساسه، باوجودانه او با مسوليته انسان جوړوی دا چه ولې نور خلک او نوری تعلیمي اداری رروزنې ته توجه نه کوي دوه عامله لري:

لمړی داچه په روزنه پوهیدنه او روزنه وربنونه اسان کار نه دی. خکه دښوونی کتابونه او مواد دنورو ملکونو نه هم ترجمه او کاپی کېدای شي، پداسی حال کی چه دروزنې برخه

د هر هپواد او هري ټولنۍ پوري په خانکرې توګه اړه لري. دا موضوع زمونږ په ملک کي خکه ډېره مشکله ده چې په دی اړه لا تر او سه چا خه ليکنى نه دی کړي او یا هم اقلاد (جهانى صاحب) له قوله لاتر او سه زما نظر ته نه دی راغلى. زمونږ په هپواد کي روزنه زياتريه دکورنيو او اجتماعي محیطونو کي په غير ارادى توګه (مخ وګوري) په کورونو، حجره، دېرو، جوماتونو او بنوونځي کي تر یوه حله زده کېده خو متاسفانه تير ديرش کلن جنګ ديو خوا زمونږ دخلکو نه دtribي دزده کړي دغه محیطونه واختستل او دبله پلوه دجنګونو له کبله دخلکو په داخل کي او خارج ته مهاجرتونو دیوڅه ګټو تر خوا زمونږ دخلکو تربی ته ډېرى صدمى ورسولي. او دtribي دزده کړي دغه محیطونه ئي زمونږ نه واختستل.

دوهمه مهمه خبره داده چې دtribي تدریس یوازی هغه خوک کولای شي چه پدې برخه کې خوانانو ته مثال جوړيدای شي. خو متاسفانه په ننۍ بدېخته شرایطو کي زمونږ په ملک کي دtribي موسيعاتو په برخه کي مثال جوړيدل خورا مشکل کار دی. دمثال په ډول دtribي په تدریس کي باید خوانانو ته دا ووایې چه دروغ به نه وایې، ظلم به نه کوي، خیانت به نه کوي، وطن پال او بنه مسلمان او ټولنۍ ته به خدمتگار پاتي کېږي. نو داخبری خو هغه خوک کولای شي چه دا ثابته کړاي شي چه دوي په خپله په دې صفاتو ملبس دی. چه متاسفانه دداسې شخصیتونو چه دیوی خوا پدې موسيعاتو پوه شي او دهغوي دتدریس کولو توان ولري او دبلې خوا پدې نيكو صفاتو ملبس وي دګوتو په شمار دی. دا چې يو خوک پخپله بنه سړي وي دایوه خبره ده خوداچۍ نورو ته هم وروښو دلي شي چه خرنګه دې هغوي هم بنه او بامسئولیته انسانان شي دا بيا یوه جلا او جدي موضوع ده چې خانګړي توانمندی او زیاته قرباني غواړي.

۳- بنوونکې مهم دي که مور او پلار او کورني؟

د هر انسان په ژوند کي ، روزنه او پوهنه دواړه ډپر ټاکونونکې نقش لري. خو دپلار او مور او کورنۍ نقش د تربیي په برخه کې او د بنوونکې نقش د بنوونی په برخه کې ډپر جدي او د توجه وړدي. اما دیوه نقش هم په بله برخه کې له نظره نشو غورزو لای. یعنې په داسي حال کې چې هر یو له دواړو (بنوونی او روزنی) په برخه کې موئثر دي اما د دوي خاص او زيات موئثریت په هغه ځانګړو برخو کې دي چې پورته ڈکر شول. دابايد و وايو چې دمور او پلار او کورنۍ اثر او نفوذ دهر انسان په ژوند کې د تهداب اینبودلو معنی لري که د ماشوم ژوند د ماشومتوب په لوړۍ خو ګلونو کې (تر بنوونځی دمځه) په بنه او سالمه توګه عیار شي نو بیا دغه ماشوم حتا بنوونی ته هم بنه توجه ورکوي . خو متأسفانه زموږ اکثرا کورنۍ ددوی د ول او ده ګي د ارزښت نه ناخبره دي دوي فکر کوي چې ماشوم یوازي د بنوونځی له لاري تعليم او تربیه زده کوي چې دایوه نادرسته خبره ده. زه په کلکه د کورنیو پلرونو او میندو باندی غږ کوم چې خپل مسئولیت د خپلو بچو په سالمه روزنه کې جدي وګنې او یه دي برخه کې خپل وظایفو ته په جدي توګه متوجه او هغه دي په درسته توګه اداء کړي. د بچېانو د سالمي تر بیي لپاره د اضرور نه ده چې زېبول (پلار او مور) دي حطما زده کړي کړي وي. ځکه چې د سالمي تربیي ورکول دزدہ کرو پوري کوم خاص تړاو نه لري. د مثال په توګه که غواړو چې بچې مو مodb راشي نو تاسي خپلو وړو بچو ته هر سهار سلام ورکړي، او دي ته ئي وهڅوي چې نورو ته سلام وکړي. یا مو ماشوم له دي څخه منع کړي چې بسکنځل او بد الفاظ استعمال کړئ، دا یو هم د تعليم سره تړوانه لري. زه پدې برخه کښې په ټولو لوستونکو غږ کوم چې نور نالوستو زېبولو (میندو او پلرونو) ته زما پیغام ورورسوی او هغوي ددې نا هيلی نه چې دوي نشي کولاي د خپلو بچو په تربې کښې موثره ونډه و اخلي، راویasaki .

۴- خوانان اکثرا پلان جوړوي خو عملی کېږي نه ددې عوامل به څه وي؟

تر ټولو مهمه خبرداده چې پلان جوړول زموږ په ملک کې دومره زیات رواج نه لري. او خلک دپلان په جوړولو دومره نه پو هېږي دپلانونو دنګام کېډوو جي په لاندی ډول خلاصه کولي شو:

۱- اکثره خلک دپلان په جوړولو کي خوش باوری بسکاره کېږي. دوي دپلان دجوړولو په وخت کي هر خه ايلهيل يعني په (سلوکي سل نورمال) فکر کوي او دهغه کار په لاره کي ستونزی او د نورو محیطی شرایطو رول او اثر په نظر کي نه نيسی. یواخي خپل اراده او خپل څان محاسبه کوي. پداسي حال کي چې دهر پلان په برخه کې یو زیات شمیر نور بهرنی عوامل هم اثر لري چه باید همیش په نظر کي ونیول شي.

۲- اکثره خلک دیوپلان دعملی کولو په برخه کي خپل لمړنی وظایف چه هغه دهغی موضوع په اړوند لوړنی تحقیقات دی نه تر سره کوي او هر خه په اړکل محاسبه کوي. دا ددی سبب کېږي چه دپلان دعملی کولو په وخت کي ورته یو شمیر داسی ستونزی په مخه ورځی چه دهغی تصور ئي هم نه وي کړي. پلي صورت کي اکثره خلک وارخطاکېږي او هر خه پريېي نو پلانونه ناګام کېږي.

۳- د بدید ل نه لرل :

اکثره خلک چه خپل پلانونه جوړوی فکر کوي چه هر خه به ددوی دهيلو سره سم پرمخ څي نو دخیني ناسنجول شوو پیښو په صورت کي او يا هم ددوی دپلان شویو ستراتېژو دنګام کېډلو په صورت کي څان ته کوم بل بدیل نه وي سنجولی نوپدی توګه ديو ستراتېژي دنګام کېډو په صورت کي نه شی کولي چې یوه متبادله لاره غوره کړي پلي اړه جدي مشوره ده چې خوانان باید په خپل پلان کښي دخني برخو د ناګاميده پیش بین اوسي او د هغې لپاره باید متبادل پلانونه هم مخکي له مخکي وسنجوي او دهغی د تطبيق په اړه څانګړي طرحه له څان سره ولري.

۴ څنۍ خلک دیوه پلان په عملی کولو کښي مرحلوي برخې نه تشخيصوي او خپل څان

ته مرحله په مرحله اهداف او هغې ته د رسیدو په برخه کې معيارونه بنه نشي ټاکلې. دا ددې سبب کېږي چې د پلان د عملی کولو په او بدو کښې خپل خان ورک محسوسوي او نا هيلې کېږي. بنه به دا وي چې ده رپورټ د عملی کولو په برخه کې مرحلوي شا خصونه (Mile Stones) روبانه او هغې ته درسيدو معيارونه واضح او معلومدارکړي. تر خود خپل پلان د عملی کېدو په برخه کښې خپل پرمختګ اندازه کړاي شي. ددې معيارونو دټاکلو لپاره د وخت ټاکل هم يو مهم اصل دي چې متاسفانه اکثرا دنظر نه لري پاتې کېږي.

د مثال په توګه: که تاسي جلال اباد نه کابل ته ئې نو تاسي باید پوه شي چې دا مسافه ۱۵۰ کليومتره لاره ده. د ترافيكو دازدحام په نظر کې نیولوسره او سط سرعت به ۵۰ کليومتره په ساعت کښې وي نو ته به په ۳ ساعتونو کې کابل ته رسېږي. پدې حساب بایدې په یونیم ساعت کې سروبي ته او په دوه نیمو ساعتو کې پل چرخي ته ورسېږي.

نو پدې طريقة ستاسي د پلان شاخصونه لکه سدواهي او پل چرخي هم معلوم، او دغور خايونه ته درسيدو وخت هم معلوم دي. که تاسي په خپل وخت سروبي ته ورسېږي نو ستاسي سفر د پلان سره سم روان دي، او که ناوخته ورسېږي نو پلان مو د خنډ سره مخ دي او که ژر ورسيدې نو پلان نه مخکي يئ.

۵- ايا دولت د خوانانو په سالمه روزنه کې خه کولاي شي؟ او خه ئي کړي؟

هو! دولت تر ټولو مهمه قوه ده چه ديوه مملکت دخوانانو په سالمه روزنه کې ډېره موثره ونډه اخستلى شي. دولت دخپل ورئنى کړو وړو له لاري نه یوازى دا چې خوانانو ته بنه مثال جوړیداишی بلکه دخپل هغه امکاناتو او موثرت له لاري چې يې په ټولنه کې لري په خوانانو کې مشتى هيلې او اميدواری راپیداکولاي شي.

سره لدی چه همدا اوس زمونې په هېواد کې دخوانانو په نامه ډېر فعالیتونه او هلى خلی رواني دی خو متاسفانه دمحتوی له لحظه دغه پروګرامونه ډېرتش او بې کيفيته دي.

دولت وائي يو خه اما متسافانه په عمل کي بيا هغه خه کوي چه ددوی دوینا خلاف وي. دمثال په توګه: دوى وايي او دعوا کوي چه خوانان باید پاک او وطن دوست وروزل شی خو چي کله بیا یو خونان دپوهنتون نه فارغ شی او دخپل خان دمقرر کيدلو لپاره په دولتي مختلفو ادارو کي په خپل مخ دوه لاسي خپيری وخوري او په رشوت ورکولو او واسطه کولو مجبور شی نو ددوی هيلی په نا اميدي بدلي شی. خوي او خصلت ئي بیا دخدمت کولو په غوض په رشوت خورلو او خيانات کولو وريدل شی. نو دادي په عمل کي ددولت ونده دخوانانو په تربیه کي چي متسافانه نه یوازی دا چي مثبته نه ده بلکه فوق العاده منفي او خطرناکه ده. زه پدی وسیله دافغانستان د چارواکو توجه دغه فوق العاده مهم اصل ته راپول غواړم چه دوى پدی پوه شي چه داداري فساد دغه جرېږي یوازی پر دوى پوري محدودي نه پاتي کېږي بلکه دوى په خپلو دارنګه اعمالو ددى هېواد دراتلونکي بنستونه خرابوي او دا هېواد ديو تل پاتي فساد سره مخ کوي چه بیا به ددوی خپل بچېان هم ددى فساد قربانيان وي.

۷- زمونبر بچېان په کور کي بنه تربیه لري خو په کوشه کي دنورو ماشومانو دلاسه خرابيري خه وکړو؟

دایوه ډېره عامه او پراخه ستونزه ده. ماشومان ضرورت لري چه دکور نه دباندي دنورو ماشومانو سره یو ئاي لوې وکړي او دماشومتوب دوخت نه خانګړي خوند او مزي واخلي. دوى ضرورت لري چي بنوونځي ته ولاړ شي او هلتنه دنورو ماشومانو سره یو ئاي زده کړه وکړي. مونبر نشو کولاي او دماشومانو په ګټه هم نه ده چي دنورو ماشومانو نه ئي جدا او په کورونو کي راګير وروزو. دبلى خوا په کوشو او حتی مکتبونو کي په سل ګونو داسې ماشومان دی چه هغوي په کور کي دتربيي خه خاص شرایط نه لري. ممکن هغوي بي پلاره وي، بي موره وي، غريب وي او یا هم پلار او مور ئي اصلا ددوی تربیي لپاره يا

وخت نه لری او یا هم دتریسي په ورکولو نه پوهېږي . داهمدا چول ماشومان دی چه اکثره په کوشو کې بې سرنوشته ګرځی، راګرځی او همدوی بیا دنورو ماشومانو لپاره هم د سر درد او د مصیبتوونو دېداکولو لامل ګرځی. دایوه پراخه اجتماعی ستونزه ده چه دحل لپاره یې یوازی په ملک کې یو سالم نظام او سالمه اداره لازمي او جدي اقدامات تر سره کولای شي. خوپدی اړه دومره ويلى شم چې:

۱ دولت باید دڅلی ټولنی دراتلونکی سلامتیا په خاطر ددغی بچو په وړاندی خپل مسئولیتونه تشخيص او اداکړي. او دغسی یله ګرد ماشومان باید دیو منظم او ټاکلی پلان له لاری روزنتونونو ته ورواستول شي او په سالمه لاره مصروف وسائل شي

۲ پلروننه او میندی باید په دی اړه خپلو مسئولیتونو ته متوجه او تر ممکن حده ددی بچېانو روزنی ته ئان وقف کړي

۳ خیریه موسسی باید پدی اړه خپلی هڅي جدي او منظمي کړي تر خو دا ماشومان ددی مصیبت ناک حالت خخه وژغوری

۴ کوبنښن وکړي چه خپل ماشومان ددادبول ماشومانو نه جلا وساتی او دلویو لپاره ئي کوم بل داسی محیط ته یوسی چه تاسی هم ورسره اوسي او یو سالم محیط وي.

شپار سم خپرکي

۵۷ - دلوستونکو نه وروستي هيله:

محترمو لوستونکو! داچې تاسې د آكتاب تر پایه ولوست له زغم او حوصلې نه مو منه کوم. ددي امکان شته چې دكتاب په لوستو کې مو خيني غلطۍ او سهوي په نظر راغلي وي، نو ددي له پاره چې په راتلونکي چاپ کې د دي ډول غلطيو مخه ونيول شي، نو خپل نظريات او کتنې موږ ته په هغه پته راواستو چې دكتاب پر پښتی ليکل شوي دي. ددي ترخوا، اجازه راکړئ او زما دوه لاندیني وړاندېزونه ولولى، ددي منل او پري عمل کول ستاسي خو بنه ده.

۱ . لطفا په خپله ټولنه کې د یو کارنده او باتدبیره انسان په توګه ژوند غوره کړئ.
د فعال او غير فعال ژوند په اړه ددي کتاب په —— مخ کې په تفصيل خبرې شوي دي. د یو فعال شخص په توګه ژوند کول هم تاسې ته او هم دي ټولني ته نیکمرغې راولې شي او د یو باتدبیره انسان په توګه کېدای شي تاسې پخڅل ژوند کې د یولو ستونزو مخه ونيلاي شئ او هم به مو اړوند کارونه بنه منظم او موفقانه ډول تر سره کړي وي.

۲ - هيله ده د همدي پورته وړاندېزونه په رنځې دغه کتاب هم په فعاله توګه ولولى او پدي اړه موږ سره خپل نظريات، وړاندېزونه او څانګړې تجربې شريکې کړئ، چې ددي کتاب په بيا چاپولو کې خوانانو ته د لا بنه چوپر په خاطر په پام کې ونيول شي.

د هېوادوالو د لا زياتې سياسي هوبنياري، د ګران هېواد ربنتينې ازادۍ، ابادي، هوساپنې او سرلورې او ترڅنګ يې ستاسي د لا ډېرو بریاليتیونو، کارنده او با مسؤولите ژوند کولو په هيله

پای

ډاکټر تاج الدین ملت مل

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library